புதிய பாடத்திட்டம் - 2017

11335

க.பொ.த (உயர்தரம்)

ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது

வ. அ. இராசரத்தினம்

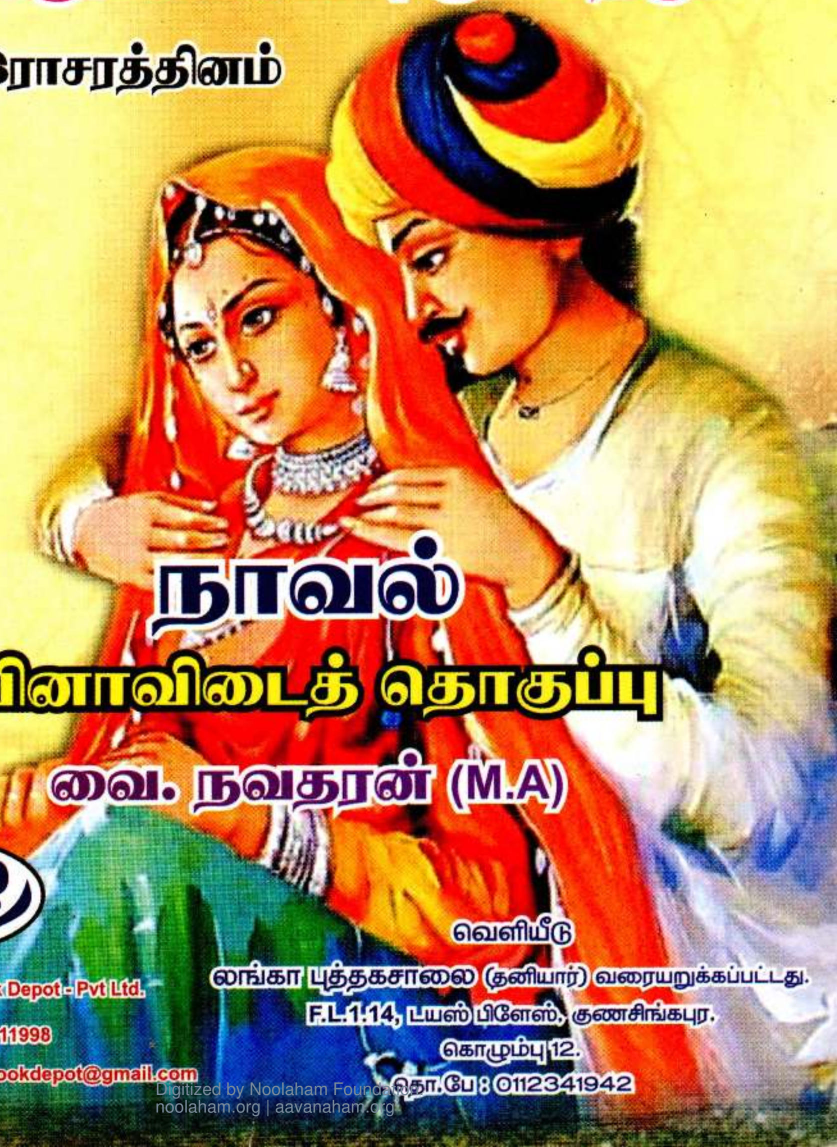

நாவல்

வினாவிடைத் தொகுப்பு

வை. நவதரன் (M.A)

LBD Publication

வெளியீடு
லங்கா புத்தகசாலை (தனியார்) வரையறுக்கப்பட்டது.
F.L.1.14, டயஸ் பிளேஸ், குணசிங்கபுர.
கொழும்பு 12.
தொ.பே : 0112341942

Lanka Book Depot - Pvt Ltd.
0773911998
mail : lankabookdepot@gmail.com

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புதிய பாடத்திட்டம் 2017

க.பொ.த. (உயர்தரம்)

ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது

U. XII + 138
275.00

நாவல்

பொது நூலகம் உப்புவெளி

வினாவிடைத் தொகுப்பு

தொகுப்புடன்

வை. நவதரன்

BA (Hons), Spl in Tamil, MA in Tamil (Pera), Dip.in.Sinhala

குறிப்பு எண் ACC-No.	11335
வகுப்பு எண் CLASS-No.	க.
திகதி DATE	16/11/2018

11335

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூல் பட்டியல்

நூலின் பெயர்	:	"ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது நாவல் (வினாவிடைத் தொகுப்பு)
தொகுப்பாசிரியர்	:	வை. நவதரன் BA(Hons) , MA in Tamil, Dip.in.Sinhala.
வெளியீடு	:	சக்கரம் பெரியாழ்வார் ஆச்சிரமம், பருத்தித்துறை.
மேற்பார்வை	:	திரு. S.பீதாம்பரம் (தமிழ், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர், முல்லைத்தீவு)
பதிப்பு	:	1ம் பதிப்பு மே 2018
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கே
கணினி வடிவமைப்பு	:	விஸ்வநாதன் ஜெனனி
ஆசிரியர் தொடர்புக்கு	:	0769318214
நூல் அளவு	:	A5
பக்கங்கள்	:	
ISBN	:	
விநியோகஸ்தர்	:	லங்கா புத்தகசாலை (தனியார் வரையறுக்கப்பட்டது.) F. L : 1/14. டயஸ் பிளேஸ், குணசிங்கபுர, கொழும்பு - 12. Tel : 011 - 2341942

	ACC. No.
	CLASS No.
	DATE

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவலாசிரியர்

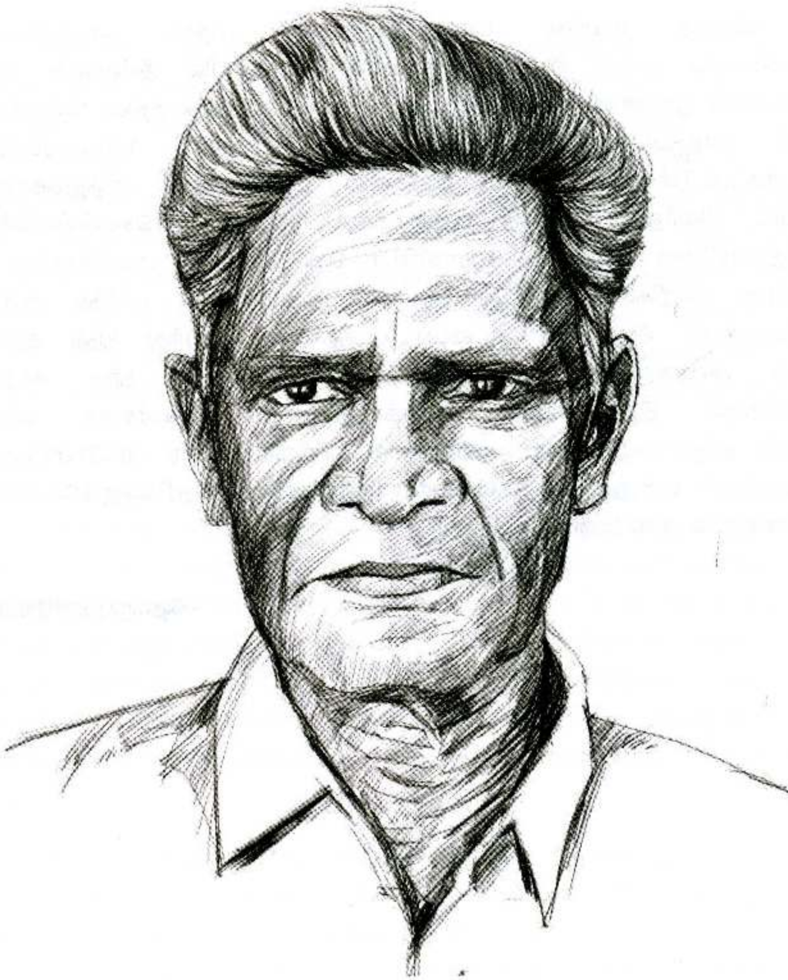

நாவலாசிரியர்

வ. அ. இராசரத்தினம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முன்னுரை

க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களுக்கான புதிய பாடத்திட்டத்தின் ஓர் அங்கமாக நவீன இலக்கிய நாவலின் வரிசையில் இம்முறை கிழக்கு இலங்கையின் முன்னணி நாவலாசிரியரான வ.அ.இராரசத்தினத்தின் "வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்னும் நாவல் பாடப்பரப்பிற்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை இலகுவில் மாணவர்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் வினாவிடை மூலம் வடிமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்செயல்நிலைக்கான அணிந்துரையினை வழங்கிய பேராசிரியர் செ.யோகராஜா அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகள். அத்துடன் இதனை ஒப்புநோக்கிப் பார்த்த ஆசிரியர் நண்பர்களுக்கும் இந்நூலின் அட்டைப் படத்தினை வரைந்து தந்த ஆசிரியர் ராகுலன் அவர்களுக்கும் விளக்கப்படத்தினை வரைந்து தந்த சுடர்நிலா அவர்களிற்கும் இது சார்ந்த விளக்கத்தினையும் விமர்சனக் கட்டுரை களையும் தந்து வழிகாட்டிய ஓய்வுநிலை விரிவுரையாளர் மு.கௌரிகாந்தன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பசுமையான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் பேருவகை அடைகின்றேன்.

-தொகுப்பாசிரியர்-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அணிந்துரை

ஈழத்துக் கல்விச் சூழலில் பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்திற்கு வழிவகுக்கும் க.பொ.த உயர்தர வகுப்பு தேர்வானது ஒலிம்பிக் / மரதன் ஓட்டப் போட்டிக்கு நிகரானது. இந்நிலையில் தவிர்க்க இயலாத சூழலில் பெரும்பாலும் வினாவிடைகளே மாணவர்களுக்கு கைகொடுக்கும் தெய்வங்களாக உள்ளன. கலைத்துறை பாடங்களில் ஒன்றான தமிழ்ப்பாடத்திற்கும் பல்கலைக் கழகங்களால் இவை அத்தியாவசியப்படுகின்றன. தமிழ்ப்பாடத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இலக்கணப்பகுதி கடினமானதாகக் கருதப்படுகின்றது. என்பது ஊரறிந்த இரகசியம் ஆகும். அதற்கு அடுத்ததாக நவீன இலக்கியங்களான நாவல், சிறுகதை, என்பன உள்ளன என்பது ஊரறியாத இரகசியம் ஆகும். காரணம் அவ்வடிவங்கள் பற்றிய அடிப்படை அறிவு போதமையும் அத்துறை சார்ந்த பரந்த வாசிப்பின்மையு ஆகும்.

மேற்கூறிய ஆரோக்கியமற்ற சூழலில் இவ் வினாவிடையானது புதிய பாடத்திட்டதில் இடம்பெற்றுள்ள நாவல் பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. "ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றது" என்ற இந்நாவலை எழுதியவர் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நன்கு பரீச்சியமான மூதூர் கிராமத்து எழுத்தாளரான வ.அ.இராசரத்தினம் ஆவார். வ.அ. இராசரத்தினத்தின் ஐந்தாவது நூல் இதுவாகும். கொழுகொம்பு (1959) துறைக்காரன் (1959 - 2005), கிரளஞ்சப் பறவைகள் (1975), மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள் (1996) ஆகிய நாவல்களில் அவரது ஏனைய நாவல்கள் ஒவ்வொரு விதத்தில் சிறப்புப் பெற்றிருப்பது போன்று அல்லாமல் இந்நாவல் ஒன்று மேற்பட்ட சிறப்புக்கள் கொண்டுள்ளன.

ஆலங்கேணிக் கிராமம் சார்ந்த பிரதேச நாவலாகவும் அக்கிராமத்தினரின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை நிறைகளோடும் குறைகளோடும் சித்திரிக்கும் நாவலாகும். இரத்தமும் சதையுமுடைய பாத்திரங்களைக் கொண்ட நாவலாகவும் உயிர்த்துடிப்பான உரையாடல்களை வெளிப்படுத்தும் நாவல்களாகவும் அர்த்தப்புஷ்ரி தலைப்புடைய நாவலாகவும் தம்பலகாமம் பற்றி சுருக்கமாக பேசும் நாவலாகவும் இவற்றிற்கு அப்பால் எழுத்தாளரது இளமைக்கால வாழ்க்கையில் குறுக்கு வெட்டு முகமாகவும் உண்மையான சிலபாத்திரங்கள் உலாவுமிடமாகவும் இந்நாவல் காணப்படுகின்றது என்பது மிகக் கூற்று அன்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மேற்கூறிய விடயங்களில் கணிசமானவை இவ்வினாவிடையில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நிதானமாக வாசித்து படிக்கின்றபோதுதான் புலப்படும் என்று நம்புகின்றேன்.

நாவல் வடிவத்திற்குரிய அடிப்படை இயல்புகள் பற்றிப் பேசப்பட்டி ருப்பதும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படுமென்று கருதுகின்றேன். இவ்வாசிரியர் நண்பர் மேன்மேலும் தொடர்ந்து தேடல்களில் ஈடுபடுவது அவசியமானது என்பதையும் வற்புறுத்துவது எனது கடனாகின்றது.

பாராட்டுக்களுடன்
பேராசிரியர் செ. யோகராசா
முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவர்
கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்.எஸ். தில்லைநாதன் அவர்கள்
'தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழா ஆய்வரங்கு' – 1977 வாசித்து சமர்ப்பித்த கட்டுரை.
எமக்கு அளித்தவர் ஓய்வு நிலைவிரிவுரையாளர் கௌரிகாந்தன் அவர்கள்.

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்
ஒரு பொது மதிப்பீடு

நாவல் இலக்கியம் என்பது சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தமிழிற்கு அறிமுகமான ஒன்றாகும். ஆங்கில மொழியின் மூலமாக மேற்கத்திய இலக்கியங்களுடன் பரிச்சயம் கொண்டவர்கள். அங்கு வளர்ந்து வந்த நாவல் இலக்கியத்தினாற் கவரப்பட்டுத் தமிழிலும் அத்தகைய நாவல்களை எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அவ்வேளையில் நாவல் இலக்கிய வடிவமானது மேற்கிற் குறிப்பிடத்தக்க அளவு வளர்ச்சியெய்தியிருந்தது. அன்றாட வாழ்வின் நிலைக்களங்களும் சம்பவங்களும் இடம்பெற்றன.

தமிழ் நாவல்களைப் பொறுத்தவரை அக்காலத்தில் காவிய புராண மரபு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. பாத்திரங்களைப் படைப்பதிலும் கதையினை வளர்த்துச் செல்வதிலும் சில குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளைக் கைக் கொள்ளும் மரபு வேரூன்றி யிருந்தது.. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தை இன்றும் பாதிக்கும் அம்மரபானது ஆரம்பத் தில் அதனை அதிகமாக பாதிப்பதாயிற்று. கடவுளரினதும் காவிய நாயகரினதும் அற்புதச் செயல்களைச் சுவைத்திருந்த தமிழ் மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்விலைகளைக் கூர்ந்து அவதானிக்கவும் சாதாரண மானிட அனுபவங்களில் ஈடுபடவும் சற்றுக் காலம் சென்றது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுவரை இந்திய இலக்கிய நெறியின் செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்டு நின்ற ஈழத்தமிழ் இலகச்கியம் அதன் பின்னர் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் தொடர்பினையும் பெற்றது. அரசியல் நிர்வாக மாற்றங்களையும், கல்விப் பரவலை- யும் தொடர்ந்து வாழ்கை முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. செய்தித் தாள்கள் தோற்றம் பெற்றது. வாசசிப்புப் பழக்கம் பெற்ற ஒரு மத்திய தர வர்க்கம் உருவாயிற்று. இக்காலத்தில் எழுந்த நாவல் இலக்கியம் இப்புதிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் தேவை களையும், விழுமியங்களையும், பிரச்சனைகளையும் பிரதிபலித்ததில் வியப்பில்லை. பழையன கழிந்து புதியன புகந்து சமூகப் பிறழ்வொன்று நிகழ்ந்த இவ் வேளையில் மத்தியதர வர்ககத்தினருட் பெரும்பாலார் ஆங்கில நாகரீகக் கவர்ச்சியில் தம் வசமிழந்து நின்றனர். கிறிஸ்தவமிசனரி இயக்கத்தினர் தம் மதம் வளர்க்கும் பிரயத்தனங்களில் இறங்கினர். இத்தருணத்தில் சுயமதங்களையும் வாழ்க்கை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நெறிகளையும் பேணி வளர்க்கும் இயக்கங்களும் தலையெடுத்தன. இவ்வியக்கங் களிடைப் பிறந்ததே ஈழத்தமிழ் நாவல் இலக்கியமாகும். ஈழத்தில் எழுதப்பட்ட முதலாவது தமிழ் நாவல் எனக் கொள்ளப்படுவது. சித்திலெப்பை மரைக்கார் எழுதிய அசன்பேயுடைய கதை (1885) ஆகும். ஆங்கிலக்கல்வி சிறப்பாக பயின்று, ஆங்கில நாகரீகத்தைப் பழகிய போதிலும் சுய மத ஆசாரங்களை விடாதொழுகு பவனும் துன்பங்களையெல்லாம் ஆண்டவனுடைய சோதனைகளெனச் சகித்துக் கொள்பவனும் ஆகிய அசன் அதனுடைய கதாநாயகன். அவனைக் காதலிக்கும் ஆங்கில மாது இஸ்லாத்துக்கு மாறி அவனை மணக்கிறாள்.

இக்கதையின் 'ஆசிரியர் காவிய மரபிற்கும் அரவு இரவுக் கதை மரபிற்கும் ஆட்பட்டவர். உயர்குல மாந்தரை கதாநாயகராக் கொண்டுள்ளார். கதாநாயகன் அரச வம்சத்தவன். அவனது பிறப்பும் வளர்ப்பும் அசாதாரணமானவை. பாத்திர வர்ணனைகளும் இயற்கை வர்ணனைகளும் காவியங்களை நினைவுபடுத்துபவை. உவமை முதலிய அணிகளும் கிளைக்கதைகளும் பலவுள. மங்கையரை மயக்க வைக்கும் தோற்றப் பொலிவு மிகுந்த தன்னேரில்லாத தலைவன் காலையை அடக்கித் கதாநயகியைக் காப்பாற்றுகின்றான். அற்புதச் சம்பவங்களும் திடீர்த் திருப்பங்களும் பலவாகக் காணப்படுகின்றன. இக்கதையின் நாயகனே தனக்கு நடந்த சங்கதி களெல்லாவற்றையும் ஓரு சரித்திரமாய் எழுதினால் கீர்த்தி பெற்ற அரபு இராக்கதையில் நின்றும் அதிக ஆச்சரியமும் புதுமையுமான சரித்திரமாயிருக்கும்' என்று என்னுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

பாத்திரங்கள் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் பிரதிபலிக்கும் மாதிரிப் பாத்திரங்களாகவே உள்ளன. கதாநாயகன் இயக்கம் சிலவரன்முறைகளாற் கட்டுப்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது. உபதேசங்கள் ஆங்காங்கு அமைந்துள்ளன. நீதீ நூல் மேற்கோள்கள் பல உள. உத்தம மனைவி உத்தம மாணவன் போன்றோர் எத்தகையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பது விளக்கப்படுகிறது. போலிவேஷம், பொருளாசை, மதவழியொழுகா வாழ்வு முதலியவற்றின் தீமை சத்திரிக்கப்படுகிறது. கணவன் மனைவி உறவு அமைய வேண்டிய முறை, கணவனுக்கு மனைவி அடங்கிய வாழ்வதன் சிறப்பு முதலியன வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

கதையை வளர்த்துச செல்வதற்கு உரையாடல்கள் முக்கியமாகக் கையாளப் படுகின்றன. இக்கதை எழுதப்பட்ட காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் பல நாடகங்கள அரங்கேற்றப்பட்டதை நோக்கும் போது அவை இத்தகைய உரையாடல்கள் எழுதப்படத் தூண்டுதல்களாய் உதவியிருக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. வீடு திரும்பி மகளை எதிர் கொண்ட தந்தை "எனதன்புள்ள கண்ணே! என்னுயிர்க்குயிரான பெண்ணே!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீயேனிவ்வளவு நேரஞ் சென்று வந்தாய்: நீ இவ்வளவு நேரஞ் சென்று வருவதற்குக் காரணமென்ன?" என்று கேட்பதை ஓருதாரணமாகக் காட்டலாம் .

உரையாடல்களிற் கையாளப்படும் நடை இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகளுக்குட் பட்டுக் கூடிய செயற்கைத் தன்மை பொருந்தியதாய்க் காணப்படுகிறது. அத்தகைய உரையாடல்கள் நிகழும் வேளைகளில் பாத்திர இயக்கங்களும் அனேகமாக நாடக பாணியிற் சித்திரிக்கப்படுவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாயுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட பண்புகள் பலவற்றை வீரசிங்கன் கதை, நொறுங்குண்ட இருதயம், காசிநாதன் நேசமலர், கோபால நேசரத்தினம், சித்தகுமாரன் முதலிய வற்றிலும் காணவியலும். நொறுங்குண்ட இருதயம் சன்மார்க்க சீவியத்தின் மாட்சியை உதாரணத்தால் உணர்த்தும் எண்ணத்தோடு எழுதப்பட்டது. ஏனையவை சைவத்தைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் அமைந்தவை. அசன் பேயுடைய கதையில் ஆங்கிலப் பெண் இஸ்லாத்துக்கு மாறி அசனையும் மணப்பதனையும், கோபால நேசரத்தினத்தில் கோபாலப்பிள்ளையுடன் பழகும் பாதிரியாரின் மகள் சைவத்துக்கு மாறுவதனையும் நோக்கும் போது 'எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார் தோள் சேரற்க' என்ற பக்தியக்கக் குரல் நினைவிலெழுகின்றது.

வீரசிங்கன் கதையை அதன் ஆசிரியர் சி.வை. சின்னப்பிள்ளை வியப்பார்வமூட்டும் வகையிலான வீரசகாகங்களும் தமிழ் இலக்கிய மேற்கோள் களும் விரவிவர எழுதியமையை முகவுரையிலே குறிப்பிடுகிறார். ஆங்கிலக் கல்வியும் நாகரீகமும் பயின்ற ஓர் இஸ்லாமிய நாயகனைச் சித்திலெவ்வை படைக்க, தமி ழிலக்கிய இலக்கண இலக்கியக்களிற் துறைமூழ்கிய ஒரு பணடித வகையோனைச் சின்னப்பிள்ளை நாயகனாக்கி அவனது வீர சாகசங்களைச் சித்திரிக்கிறாரர். அவரது சைவப் பக்தியுணர்வும் முனைப்பாகத் தெரிகிறது.

அக்காலத் தமிழ் நாவல்கள் இந்திய வாழ்வைச் சிறப்பாகப் பிராமண வாழ்வைப் பிரதிபலித்ததாகவும், ஈழத்து மக்களின் கிராமிய வாழ்வையும் பழக்க வழக்கங்களையும் இந்திய வாசகர்களுக்கு உணர்த்தவே தாம் வீரசிங்கன் கதையினை எழுதியதாகவும் சின்னப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். அம்முயற்சியல் ஈழத்தின் பல பகுதிகளுக்குக் கதாநாயகனை அவர் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ள வைத்தாலும் ஈழத்து வாழ்வைப் பிரதிபலித்தனர் எனல் சாலாது. காவிய புராண அற்புதக் கதைமரபிலிருந்து விடுபடாது பாத்திரம் படைத்துக் கதை நடத்திச் செல்லும் சின்ப்பிள்ளை உபதேசமாகப் பல மேற்கோள்களையும் தருகிறார். நாடகபாணி உரையாடல்களையும் அமைத்திருக்கிறார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆயினும் எமது எழுத்தாளர் எமது வாழ்வையும் வளத்தையும் பிறர்க்குணரத்தும் வகையிற் புனைகதைகளிற் சித்திரிக்க வேண்டும் என்று 1943 ஆம் ஆண்டு சுவாமி விபுலாநந்தர் மறுமலர்ச்சி சங்கத்தார் முன்னிலையிற் கூறியதைச் சின்னப்பபிள்ளை முன்னரேயே மனங்கொண்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் தசாப்தத்துடன் நாவலாசிரியரின் கவனம் ஈழத்துச் சமூகப் பிரச்சினைகளின் பாற் கூடுதலாகத் திரும்புவதனையும் அவதானிக்கலாம்.

ஈழத்திற் சுமார் 1930 வரை எழுதப்பட்ட ஆரம்பகால நாவல்களை மீட்டு நோக்கும் போது சில பொதுவான குறிப்புக்களைக் கூறலாம் போலத் தோன்றுகிறது. ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்களிடம் சமய உணர்வும் சமூக சீர்திருத்த ஆர்வமும் இணைந்து காணப்பட்டன. சமய உணர்வானது தமிழ் நாட்டு நாவல்களைக் காட்டிலும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. சமுதாய சீர்திருத்தம் அநேகமாக பழமையின் அடிப்படை யில் வலியுறுத்தப்பட்டது. இல்லத்தமைதி, விருந்தோம்பல், சீவகாரூண்யம், கற்பொழுக்கம் போன்றவை வற்புறுத்தப்பட்டன. புறவாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த புதிய மாறுதல்கள் பலவற்றால் நன்மை பெற்றவர்கள் அகத்திற் பழைய நெறி வழி நியதிகளிற் கட்டுப்பாட்டையும் ஸ்திர நிலையினையும் தேடியதாய் தெரிகிறது.

வடிவ அமைதியிலும் கலைப்பண்பிலும் கவனம் செலுத்தப்படாவிட்டாலும், குறிக்கோள்களை மேற்கொண்ட சிறப்பும் புனைகதை இலக்கியப் படைப்புக் கேற்ற வலுவுள்ள ஓர் உரைநடையினை வளர்த்த முயற்சியும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

காவிய வடிவம் கவர்ச்சியுடன் விளங்கிய காலத்திற் பலர் தமது சமயங்களையும் கருத்துக்களையும் பிரசாரம் செய்ய அதனைக் கையாண்டது போலவே இக்காலத்தில் நாவலையும் கையாண்டனர். காவிய புராண அற்புதக் கதைமரபினால் நாவலாசிரியர் பெரிதும் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தனர்.

தலைமைப் பாத்திரங்கள் இலட்சிய பாத்திரங்களாக, நன்மை தீமை வடிவங்களாக இயங்குகின்றன. ஒருவனை மற்றவனிடமிருந்து வேறுபடுத்தும் தனிப் பட்ட குணாம்சங்களுக்கு அழுத்தம் தரப்படவில்லை. பல கருதத்துக்களை விளக்கி வலியுறுத்தும் ஆர்வத்தினாற் போலும் பல பாத்திரங்கள் தோன்றிக் கதைச் சிக்கலையும் ஒரேவிடத்து ஏற்படுத்துகின்றன.

பாத்திரங்களையும் பகைப்புலங்களையும் பற்றிய வர்ணனைகள் ஓரெ பாணியில் அலுப்புத்தட்டம் வகையில் அமைகின்றன. உரையாடல்கள் பெரும்பாலும் செயற்கையானவை. கட்டுக்கோப்புச் செம்மையாக இல்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுமார் 1930ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியினை ஒட்டி பரந்த வாசகர்களுக்கேற்ற தொடர்கதை நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. சமயப்பிரசாரத்தையும் சமூக சீர்திருத்தத்தையும் மேற்கொண்டவர்களாலே தத்தெடுக்கப்பட்ட நாவல் என்ற குழந்தை, பரந்த வாசகர் கவனத்தை ஈர்க்கவும் ஓரளவு வலுவிடவும் உதவியவர்கள் பத்திரிகையாளர்களே. ஆயினும், குறிக்கோளுடன் எழுதிய ஆரம்ப கால நாவலாசிரியர்கள் நாவலுக்குத் தோற்றுவித்த சந்தையினை விரிவுபடுத்திய பத்திரிகையாளர்கள் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அற்புத சுவாரஸ்ய மர்ம நாவல்களை எழுதிப் பிழைத்தானர். அந்தவகையில் எச்.நல்லையா, ஏ.சி. இராசையா, கே. வி.எஸ். வாஸ் ஆகியோர் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர். ஆங்காங்கு சில ஒழுக்கப்போதனைகளையும் பொதிந்து எழுதிய இவ்வாசிரியர்களுக்கு மேல்நாட்டிலும் தமிழ்நாட்டிலும் இருந்து பெருவாரியாக வெளிவந்த சம்பவச் சுவை மிக்க நாவல்கள் கை கொடுத்தன.

இக்காலத்தில் நாவல் இலக்கியம் பிற மொழிகளிற் காத்திரமான வளர்ச்சி பெறுவதனை அவதானித்த சிலர் அத்தகைய இலக்கியத்தைத் தமிழ் மக்களும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தாற் சில நாவல்களைத் தழுவியும் மொழிபெயர்த்தும் தந்தனர். எஸ்.வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன், பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் அவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

இவர்களது முயற்சிகளும், சில வங்க நாவல்களும் உருசிய நாவல்களும் காண்டேகர் நாவல்களும் தமிழ்நாட்டிலிருந்து தமிழில் வெளிவந்தமையும், பிரதேச வாழ்வனுபவங்கள் நாவலின் கதைப் பொருளாகவும், ஓரளவு களைப்பண்பு சிறக்கவும் உதவின எனலாம். காதல் உணர்வுகளையும் மனப்போராட்டஙகளையும் ஓரளவு தத்துவார்த்தததுடன் சித்திரிக்கச் சிறப்பாக காண்டேகரே உதவியிருக்கவேண்டும். இக்காலத்தில் நாவல் இலக்கியத்தின் முக்கிய பண்புகளை உணர்ந்து எழுதியோருள் அ.செ.முரகானந்தன்,சம்பந்தன்,வ.அ.இராசரத்தினம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இக்காலத்தில் வரலாற்று நாவல்கள் சில எழுதப்பட்டனவாயினும் அவற்றின் வரலாற்றுணர்வோ குறிப்பிடத்தக்க சிறப்போ காணப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில் இக் காலத்தில் மரபு வழிப் பண்பாட்டிலும் நாட்டிலும் பற்றேற்படுத்தும் வகையில் பல வரலாற்று நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. ஈழத்தில் அத்தகைய முயற்சிகள் வாய்க்கவில்லை. தொடர்கதைகளை எழுத கருத்தானம் நல்க வல்லனவற்றுள் வரலாறும் ஒன்றாக கணிக்கப்பட்டது.

சமுதாய உணர்வு மேலோங்கியும் அரசியற் பொருளாதாரப் பார்வை சிறந்தும் காணப்படும் நாவல்கள் பலதோன்றிய இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஈழத்தமிழ் நாவல் இலக்கிய வராற்றிலே புதுயுகம் எனக் கருதப்படுகிறது. உலகளாவிய மாறுதல்களும், இலங்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், மக்கட் சமூதாய முன்னேற்றத்திற்கு உகந்த சோசலிச சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற அபிலாசை இலங்கையில் மட்டுமன்றி இந்தியாவிலும் பரவியமையும் அதற்கு உரந் தரலாயின. மார்க்சீய சித்தாந்தத்தில் எழுத்தாளர் பலர் கொண்ட நம்பிக்கை வர்க்க கண்ணோட்டத்திற் பிரச்சனைகள் அணுகப்பட காரணமாயிற்று அதனால் தர்க்க ரீதியற்ற சம்பவத் தொடர்களையும் திடீர் திருப்பங்களையும் நம்பி நாவல்களைப் படைக்கும் தன்மை அருகுவதாயிற்று. ஈழத்து வாழ்வைப் பிரதிபலிப்பதிலும் சமுதாய நிகழ்ச்சிகளிற் பங்கு கொள்வதிலும் எழுத்தாளர் கூடிய ஆர்வம் கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதே. ஆரம்பகாலத் தில் சமய நோக்கிற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட, இக்காலத்தில் சமூக அரசியல் பொருளாதாரப் பார்வை அழுத்தம் பெற்றது.

இக்காலத்தைச் சேர்ந்த நாவல்களை வசதி நோக்கி ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம். முதலாவதாக அரசியல் பொருளாதாரப் பார்வை முக்கியம் பெற்ற நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம். பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளுக்கு முதன்மை தந்து, வர்க்கப் போராட்டம் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை காட்டும் வகையில் இளங்கீரனும், செ. கணேசலிங்கனும் எழுதிய நாவல்கள் முக்கியமாக நோக்கத் தக்கவை. இவை பொதுவாக சமகாலச் சமூக அரசியல் பொருளாதார பிரச்சனை களை சித்தரித்த போதிலும், நாவலின் கலையகம் சம்பாதிக்கப்படுமளவிற்கு பிரசார வேகம் கொண்டும், வர்க்க குணாம்சங்கள் எனக் கொள்ளப்படுகின்ற குணாம்சங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி சேயர்க்கையாக இயங்கும் பாத்திரங்களைக் கொண்டும் காணப்படுவது ஒரு குறையே. இவ்வகையான சிறுகதைகளில் இக்குறை அவ்வாறு காணப்படாமையும் விதந்து உரைக்கத்தக்கதாகும்.

இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை யாழ்ப்பானத்தின் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையான சாதிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல் களாகும். இளங்கீரனும் இப்பிரச்சினையை அணுகியிருக்கிறாராயினும். இவ் வகையிற் சிறப்பாகக் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க நாவல்கள் செ. கணேசலிங்கனின் நீண்ட பயணம்,எஸ்.அகஸ்தியரின் எரிமலை, கே.டானியலின் பஞ்சமர், ஆகியவை யாகும். கணேசலிங்கன் கோட்பாடுகளுக்கும் வர்க்ககுணாம்சங்களுக்கும் அழுத்தம் தர டானியல் கலந்து நின்று பெற்ற அனுபவங்களுக்கு அழுத்தம் தருகிறார். நடந்த பல சம்பவங்களைப் பதிவு செய்வதில் அவர் கொண்ட ஆர்வம் நாவலின் ஒருமைப்பாட்டைப் பாதிக்கின்றது. எதிரானவற்றைத் தீவிரமாகச் சாடும் பண்பு இயக்க வேகம் கொண்ட எழுத்தாளரின் இயல்பேயாயினும். டானியல் உயர் சாதியினர் எனப்படுவோரின் ஒழுக்கக் கேடுகளை அம்பலப்படுத்தும் விதம் அவர்களை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வலிந்து கேவலப்படுத்துவது போல ஒரேவிடத்துத் தோன்றிச் சாதிப்பிரச்சனையை நோக்க அவர் மேற்கொண்ட பார்வையினைப் பாதிக்கிறது. அகஸ்தியரின் நாவலிற் சாதிவேறுபாடுகளின் விளைவாக நிகழ்ந்த பல சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப்பட் டிருப்பதையும் அரசியற் பார்வை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் அமைந்திருப்பதனையும் அவதானிக்கலாம் இத்துறையிற் பூரண தரிசனம் பொருந்திய ஒரு நாவல் இனிமேல் வெளிவருவதற்கு இம்மூன்று நாவல்களும் கட்டியங்கூறி நிற்கின்றன எனலாம்.

மூன்றாவதாக பல அவலங்களைத் தமக்கே உரியனவாகக் கொண்ட மலையக மக்களின் வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் நாவல்களை நோக்கலாம் கோகிலம் சுப்பை யாவின் தூரத்துப் பச்சை, டாக்டர் நந்தியின் மலைக் கொழுந்து, பெனடிக் பாலனின் சொந்தக்காரன், தெளிவத்தை ஜேசப்பின் காலங்கள் சாவதில்லை ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. கோகிலம் சுப்பையா மலையக மக்களின் வரலாற்றை அவலச்சுவையுடன் காட்டுகின்றார். டாக்டர் நந்தி கதையினை வேகமாக நடாத்திச் செல்கிறார். தெளிவத்தை ஜேசப் பிரச்சனைகளை அதிகமாகக் காட்டினாலும் கடந்த காலத்துக்கும் இன உணர்வுக்கும் ஆட்பட்டு நின்றுவிடுகிறார். பெனடிக் பாலன் வர்க்க உணர்விற்கு முக்கியத்துவம் தந்தும் தீர்வு மாற்றம் காட்டும் வகையிலும் எழுதினாலும் எதார்த்த பூர்வமற்ற கருத்துருவங்களாகப் பாத்திரங்களை இயக்கு மளவுக்கு அரசியலுணர்வு மேலோங்கப் பெற்று நிற்கிறார். மலையகத் தொழிலாளரின் எதிர்காலம் இன்னும் பல வழிகளிற் கேள்விக் குறியாக நிற்பதையும், பலர் அவர்கள் பாற்பரிதாப கடாட்சம் மட்டும் செலுத்துவதையும் அவர்களின் வாழ்வைப் பொருளாகக் கொண்ட எழுத்துக்களின் வாயிலாகவும் அவதானிக்கலாம்.

நான்காவதாகப் பிரதேச நாவல்களை நோக்கலாம். பால மனோகரனின் நிலக்கிளி வன்னிப்பகுதி விவசாய வாழ்வைக் காட்டினாலும் அதிற் சமூகப் பிரக்ஞை காணப்படவில்லை. நாவலின் பிற்பகுதி சினிமாப் பாணியிற் பரபரப்புடன் செல்கிறது. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் 'அவர்களுக்கு வயது வந்து விட்டது' கிழக்கிலங்கை மத்தியதர வாழ்வைச் சித்திரிப்பதுடன் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் களம் காட்டுகிறது. ஆயினும் திருமண உறவுகளின் மூலம் தேசிய ஒற்றுமை தோன்றுமோ என்பது கேள்விக்குரியது. எஸ். பொன்னுத்துரையின் சடங்கு யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இலிகிதர் ஒருவரையும் அவரது குடும்பத்தையும் தத்ரூபமாகச் சித்திரித்தாலும், சில பகுதிகள் நாவலின் செம்பாகமாகவன்றி ஆசிரியரின் கெட்டித்தனத்தைக் காட்டும் விறிசான முயற்களாகவேபடுகின்றன. மீனவக் கலங்களைச் சித்தரிக்கும் வகையில் வெளிவந்த கே. டானியலின் 'போராளிக் காத்திருக்கின்றனர்' செங்கையாழியனின் 'வாடைக்காற்று' வை. அ. கைலாசநாதனின் 'கடற்காற்று' ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டானியல் தொழில் முறை நுணுக்கக்கங்களைச் சித்திரிப்பதிலும், வழக்கு மொழியை ஆள்வதிலும் பாத்திரப் படைப்பிலும் தன் திறமையைக் காட்டினாலும், கதையில் முழுமையும் ஒருமைப்பாடும் பொருந்தவில்லை ஓர் அந்நியப் படத்தயாரிப்பாளர் குழு நெடுந்தீவில் வந்து பல காட்சிகளை எடுத்துவிட்டுப் பரபரப்பான மிகுதிக் காட்சிகளைப் படம்பிடிநிலையத்தில் எடுத்துச் சேர்த்து விறுவிறுப்பான ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்கியதைப் போலச் செங்கையாழியனின் நாவல் அமைந்துள்ளது. மண்டைதீவைச் சிறப்பாய் பிரதிபலிக்கும் கைலாச நாதன் அவ்வூர் மீனவரின் அவலங்களை உள்ளத்தை நெகிழவைக்கும் விதத்திற் காட்டகிறார்.

ஐந்தாவது வரலாற்று நாவல் என்ற வகையிற் கொள்ளத்தக்கது வ. அ. இராசரத்தினம் எழுதிய 'கிரௌஞ்சப் பறவைகள்' ஆகும். தமிழில் வெளி வந்துள்ள வரலாற்று நாவல்களிற் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றான இந்நாவலிற் கதை நிகழகாலச் சமய சமூக நிலைமைகள் சிறப்பாக சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் சமகால நிகழ்வொன்றுக்குப் பழைய வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆசிரியர் அழுத்தம் கொடுப்பது போல் தோன்றுவதோடு கதாநாயகனின் இலட்சியங்களும் கருத்துக்களும் அக்கால நிலைக்குப் பொருந்திவரத்தக்கவையோ என்ற ஐயமும் எழுகிறது.

ஆறாவதாக, பொழுது போக்கு நாவல்கள் என்றும் குடும்ப நாவல்க ளென்றும் சுவாரஸயமான காதற் கதைகளென்றும் மர்ம, அற்புதக் கதைகள் என்றும் சுட்டப்படவனவற்றைக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். புத்தக, சஞ்சிகை இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு, இத்தகைய நாவல்கள் சமீப காலத்தில் பெருவாரியாக வெளிவருகின்றன. அவற்றிற் சமூகப் பிரக்ஞையினையோ ஆசிரியரது ஆளுமையினையோ காண்பதற்கில்லை. அவற்றின் ஆசிரியர்கள் பரபரப்பான பிறநாட்டக் கதைகளாலும் சினிமாக்களாலும் பத்திரிகைச் செய்திகளாலும் பாதிக்கப் படுமளவுக்குத் தம்மைச் சூழ்ந்த மக்கள் வாழ்வு நிலைகளாற் பாதிக்கப்படவில்லை.

இறுதியாகப் பொது நோக்கில் ஈழத்தமில் நாவலின் வருங்கால வளர்ச்சியை மனதிற் கொண்டு ஒரு சில குறிப்புக்களை இங்கு கூறலாம்போல் தோன்றுகிறது. தமிழில் எவ்வாறோ அவ்வாறே ஈழத்திலும் சிறுகதை இலக்கியம் வளர்ந்துள்ள அளவுக்கு நாவல் இலக்கியம் வளர்ச்சியெய்தவில்லை. ஆழ்ந்த நேரடி அனுபவமின்றி அவசரப் போக்கிற் போதிய பரிச்சியமற்ற விஷயங்களைப் பலர் நாவலுக்குப் பொருளாகக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் பிரச்சனைகளைச் சரியான சமூகப் பொருளாதாரப் பகைப்புலத்தில் நோக்குதல் துன்பம். சித்திரிக்கப்புகும் வாழ்வில் ஆழ்ந்த அனுபவ ஈடுபாடு கொண்டு உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி பெற்றாலன்றி எழுத்தில் ஒளி பிறக்க வழியில்லை. அறியா ஒன்றை நேசிப்பதென்பது

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆகாத காரியம். சிலர் தமக்குத் தெரிந்த வரலாற்றையோ அரசியலையோ சமூகவியலையோ மொழியியலையோ வைத்துக் கொண்டு 'தோள் கண்டார் தோள் கண்டது' போல எழுதுகின்றனர். ஒரு கிராமத்துக்கோ தொழில் நிலையத் துக்கோ போய்வருவதால் மட்டும் அங்குள்ள ஒருவனின் அனுபவத்தைப் பெறமுடியாது. சித்திரிக்கப்புகந்த குறிப்பிட்ட வாழ்வு சம்பந்தமான புறவிபரங்களைச் சேகரித்து அவற்றை ஆங்காங்கே தூவி விடுவதால் ஒரு நாவல் சிறப்படையாது. அடித்தளமாக அமைந்திருக்கும் மானிட உணர்வுகளினதும் வாழ்வோட்டங்களின தும் தன்மைகளையும் விண்டு காட்ட வேண்டும். அதற்குப் பொறுமையான, கூர்மையான அவதானமும் சிந்தனையும் அத்தியாவசியமாகும். உடனடியாக மனத்தைத் தொட்டவைகளையும் மனத்திற் பட்டவைகளையும் வைத்துக் கொண்டு நல்ல நாவல் படைத்தல் ஏலாது.

விமர்சகர்களும் கதாபாத்திரங்களின் உறவுகளும் இயக்கமும் சித்திரிக்கப் படுமாற்றை நோக்காது. மொழியாட்சி, ஊர்முக நகர்முக வர்ணனைகள், தொழில் விபரங்கள், சில அரசியல் நம்பிக்கைகள் போன்றவை தவறின்றிப் பொருந்தி யுள்ளனவா என்பதைமட்டும் கண்டறிவதில் தலையைப் பிய்த்துக் கொள்வதைக் குறைத்தல் நன்று.

பாத்திரங்களைத் தம் நிலைமாறாத் தன்மையினவாகப் படைக்கும் இயல்பும் பரக்கக் காணப்படுகிறது. பல நாவல்களின் கதை ஒருமைப்பாடு கதைக்கருவினடி யாகவன்றி, அத்தகைய தலைமைப்பாத்திர இயக்கத்தால் அமைவதாகவே தோன்று கிறது. தனிநபர் நடவடிக்கைகளுக்குத் தரப்படுமளவு முக்கியத்துவம் கதை வளர்ச்சிக்கோ தர்க்கரீதியான சம்பவ ஒழுங்குகளுக்கோ தரப்படுவதில்லை.

பல நாவல்கள் வெற்றியீட்டுவது கதாபாத்திர வளர்ச்சியினாலோ கதைக் கருவின் வலுவினாலோவன்றிச் சில உணர்வானுபவங்களும் ரசபாவங்களும் சிறப்பாக சித்திரிக்கப்படுவதனாலே என்றும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. அத்தகைய நாவலின் ஆசிரியர்கள் பண்டைய காவியப்புலவர்களை நினைவுபடுத்தலாம்.

சிலர் உருவத்திலும் சிலர் உள்ளடக்கத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்துவர் ஆனால் உருவமும் உள்ளடக்கமும் இணைந்த ஒருமைப்பாடே உன்னதமான ஆக்கங்களைத் தோற்றுவிக்கும். மானிடத்தை நேசித்துணர்ந்த பலத்தோடு மனிதர்களின் சமூக நடவடிக்கைகள் சீராகிச் சிறப்புற உதவும் இலக்கியங்களே நின்று நிலைக்கவல்லவை என்பதையும் பொறுப்புள்ள நாவலாசிரியர் நினைவில் நிறுத்திக் கொள்வது நன்று.

(தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டுவிழா
ஆய்வரங்கு - 1977)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 1

சாயந்தரம் மூன்று மணி தாண்டினாலும் இன்னமும் சூடும் வெக்கையும் தாங்கமுடியாமற்தான் இருந்தது. பங்குனி வெய்யிலிற் தாமோதரம் தன் கைப்பெட்டியுடன் வீட்டையடைந்தான். வீட்டு முற்றத்திலிருந்த மாமரத்தின் கீழ் கற்பன் பாயில் அறிதுயிலிற் கிடந்த மயில்வாகனம் காலடிச் சத்தம் கேட்டு எழுந்து கொண்டார். எழுந்தவர் “கடிதம் போட்டிருந்தயெண்டாக் கிண்ணியாத்துறை யடிக்குச் சைக்கிளோட தம்பிய அனுப்பியிருப்பான்” என்றவாறு பாயைச் சுருட்டிய படியே “புள்ள தம்பி வந்திற்றான்” என்று குரல் கொடுத்தார்.

துறையடியில் இருந்து நான் அம்பலவாணனோட சைக்கிளில தான் வந்தனான்” என்று கூறிக்கொண்டே தாமோதரம் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான்.

மகன் வந்தாலென்ன? மகேசனே வந்தாலென்ன? மயில்வாகனத்தால் இன்னமும் படுத்திருக்க முடியாது. வீட்டிலே தரிக்கவும் முடியாது. முகத்தைக் கழுவித் தேநீரைக் குடித்ததும் காவுதடியிற் தொங்கும் குடங்களோடு இப்போ நடக்கத் தொடங்கினாற்தான் இருட்டு முன்னே பொன்னாங்காணிப் பட்டிக்குச் செல்லலாம். சுணங்கவே கூடாது முன்னிருட்டுக்காலம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மயில்வாகனம் கிணற்றை நோக்கிச் சென்றார். காய்ச்சப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எருமைப்பாலின் மணம் வீட்டுக்குள்ளும் வெயிலிலும் கமகமத்துக் கொண்டிருந்தது. வீட்டினுள்ளே சென்று தன் சிறிய கைப்பெட்டியை வைத்தே தாமோதரம், அங்கிருந்து வெளியேறித் தனியாக ஒதுக்கியிருந்த அடுக்களைக்குள் நுழைந்தான்.

அங்கே பென்னம் பெரிய மண் மிடாவிற் காய்ச்சிய எருமைப் பாலைப் பாற்பேணிகளிலும் சிறிய போத்தல்களிலும் ஊற்றி உறையிட்டு முடித்த தெய்வானை தன் கைகளைச் சேலைத் தலைப்பிற் துடைத்துக்கொண்டு "ஆறாந்திகதி தானே லீவு என்று எழுதியிருந்தாய், ஒரு கிழமைக்கு முதல் வந்தேற்றீயே, முதல்ல சாப்பிடு, பஸ்ஸில வரக்குள்ள சாப்பிட்டிருக்க மாட்டாய்" என்று அடுக்கியிருந்த மண் பீங்கானை எடுத்தாள்.

"வேணாம்மா, நான் வரக்குள்ள பன்குளத்துக் கடையில வடிவாச் சாப்பிட்டிற்றன்" என்ற தாமோதரம், "ஏனம்மா என்னைக் கண்டதும் சௌந்தரம் கதைக்காமப் போறாள்" என்று தாயிடம் கேட்டான்.

"உன்னைக் கண்டதும் அவளுக்கு வெக்கம் வந்திற்று; இன்னமும் அவள் சின்னப்பிள்ளையில்ல" என்ற தெய்வானை, "அதுசரி, ஆறாந்திகதி தானே பள்ளிக்கூடம் எல்லாத்துக்கும் லீவு, நீ என்ன ஒரு கிழமைக்கு முன்னாலேயே வந்திற்றா" என்று மகனிடம் மீண்டும் கேட்டாள்.

இதற்குள் கிணற்றடியிலிருந்து உடம்பைத் துடைத்துக் கொண்டே வந்த மயில்வாகனம் அடுக்களைக்குள் நுழைந்து "உன்னோடை கதைக்கக்கூட நேரமில்லை மகன். நாளைக் காலையில பட்டியால வந்தபிறகுதான் நேரங்கிடைக்கும்" என்று அலுத்துக்கொண்டே, "அது சரி, ஏன் ஒருகிழமை முன்னாலேயே வந்திற்றாய்? என்று தாய் கேட்ட கேள்வியை, அவரும் கேட்டார்.

"எங்களுக்கு ரெஸ்ற் முடிஞ்சிற்று, ஆவணிமாசத்தில ஏ.எல் சோதனை, அந்தச் சோதனை எடுக்கிறவங்களையெல்லாம் நேரத்தோடயே அனுப்பி வருஷங்கழிச்ச அடுத்த நாளே வரச் சொல்லியிருக்கார் பிறின்சிப்பல். நான் அடுத்த மாதம் பதினைஞ்சாந் திகதி போகவேணும்" என்று விளக்கினான் தாமோதரம்.

தெய்வானை தந்தைக்கும் மகனுக்கும் தேநீர் கொடுத்தாள். அடுக்களைக் குத்திகளில் அமர்ந்தபடியே இருவரும் தேநீரைப் பருகினர்; தேநீரைக் குடித்து முடித்ததும் வெளியே வந்த மயில்வாகனம் அடுக்களைக்கு முன்னாலிருந்த பரணிலே சார்த்தி வைக்கப்பட்டிருந்த காவுதடியை எடுத்துக் கொண்டார். பரணிலே கழுவப்பட்டுக் காய்ந்து கொண்டிருந்த இரண்டு பென்னம்பெரிய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குடங்களையும் எடுத்து அவற்றின் கழுத்துக்களை வளைத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த நார் வளையங்களுள் காவுதடியைப் புகுத்தி தரையில் வைத்தபடியே வெற்றிலைப் பையை எடுத்தார். தெய்வானை சீனிச் சுருளையும், வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை அடங்கிய இன்னொரு சரையையும் கொண்டு வந்த சுருளை ஒரு குடத்திலும், சரையை அடுத்த குடத்திலும் வைத்தாள். அவைகள் பட்டிக்காரருக்கு, வெற்றிலை போட்டு முடித்த மயில்வாகனம் தன்காக்கிச் சட்டையை யும் போர்வையையும் எடுத்துத் தோளிலே போட்டுக் கொண்டார். போட்டுக்கொண்ட தன் வலது தோளின் மேற்காவு தடியைத் தூக்கி வைத்து" நான் போயிற்றுவாரன்" என்றபடி நடக்கத் தொடங்கினார்.

காவுதடியைத் தோளில் வைத்ததுமே எங்கிருந்தோ ஒரு வேகம் வந்து விடுகின்றது. காவுதடியின் அசைவுக் கேற்பத் தாளலயத்துடன் தன் தந்தையார் வேகமாக நடப்பதைப் பார்த்தபடியே தாமோதரம் நின்றான். கோயிலுக்கு முன்னாலிருந்த ஒழுங்கையில் இறங்கிக் கரச்சை வெளியில் நடக்கும் அவர் உருவம் மறையும் வரையில் அவன் பார்த்துக்கொண்டே நின்றான்.

மயில்வாகனத்துக்கு வயது ஐம்பதுதானிருக்கும். காவுதடியைச் சுமந்து காய்த்துப் போனதோள்கள், கட்டுமஸ்தான உடற்கட்டு, சற்றே குள்ளமானவர் எனினும், வசம்பு போல மெலிந்து வைரித்திருந்தமையாற் குள்ளம் எடுபடவில்லை. பரந்த நெற்றியில் எப்போதுமே துலாம்பரமாகத்திருநீறு அணிந்திருப்பார்.

எத்தனை ஆண்டுகளாக அவர் இந்தக் காவுதடியைச் சுமக்கிறார் என்பது தாமோதரத்துக்கு தெரியாது. அவனுக்கு அறிவு தெரிந்த நாளிலிருந்து அவர் சுமக்கிறார். அதற்கு முன்னரும் காவுதடியைச் சுமந்தேயிருப்பார்!

இதோ இப்போது காவுதடியைச் சுமந்து செல்லும் அவர் ஆலங்கேணிக் கரையைத் தாண்டிப் பூவரசந்தீவுத் திடலில் ஏறி, மீண்டும் கரைச்சையி லிறங்கிக் கண்டற் காட்டுத் துறையைத் தாண்டி வயல் வெளிகளூடே நடந்து மாகவலிக் கரையிலுள்ள பொன்னாங்காணிப் பட்டியை அடையும்போது இருட்டிவிடும்.

பட்டியில் நுளம்புகளோடு போராடி இராத்தங்கி, அதிகாலையிற் பாற்குடங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு ஊருக்கு வர ஏறத்தாழப் பத்து மணியாகி விடும். பத்து மணியிலிருந்து நான்கு மணிவரையுமே ஓய்வு அந்த ஓய்வு நேரத்திற் செம்பாதிநேரம் தாமரைத் தீவுக் கள்ளுக்கொட்டிலிற் கழியும். கள்ளுக் கொட்டிலிலிருந்து திரும்பி வீட்டுக்கு வருகிறபோதெல்லாம் அவர் சொல்வார். "என்ர சின்ன மகன் யாழ்ப்பாணத்தில பெரிய படிப்புப் படிக் கிறான். அவன் படிச்சி வந்தப் பிறகுதான் என்ர காவுதடியைக் கழற்றுவன்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவரின் காவுதடி, பாற்குடங்களை மட்டுமல்ல ஒரோர் வேளை பட்டியை அண்மிய காட்டிலே வேட்டையாடப்பட்ட காட்டுமிருகங்களின் இறைச்சியையும் சுமந்திருக்கிறது; ஆவணி மாதத்து அருங்கோடையிற் குளங்கள் வற்றிவிட அந்த குளத்து ஆம்பல்களுக்கிடையே அகப்பட்டவரால், சுங்கான் போன்ற நன்னீர் மீன்களின் புகையூட்டப்பட்ட கருவாட்டையும் சுமந்திருக்கிறது. குடும்பச் சுமையைக் குறைக்கும் கைங்கர்யத்தில் அக்காவுதடி காலங்காலமாக அவருக்குக் கைகொடுத்திருக்கிறது!

இப்படியாகத் தனக்குள் எண்ணிக் கொண்டதாமோ தரம் கிணற்றடிக்குச் சென்று தண்ணீரை அள்ளி அள்ளித் தலையிற் கொட்டிக் கொண்டான். கிணற்றின் பின்பக்கமாக அடைக்கப்பட்டிருந்த கொல்லைக்குள் கத்தரியும், தக்காளியும், வெண்டையும் காய்த்துக் கொழித்துக் கொண்டிருந்தன. ஒருபக்கத்தில் வேலியோரமாக இருந்த ஒரே ஒரு வற்றாளை வரம்பில் இலைகள் பழுப்படைந்து ஏன் இன்னமும் என்னைக் கல்லாமல் விட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

ஆலங்கேணிக் கிராமம் முழுமையுமே மணற்பாங்கானதுதான் ஆனால் அந்த மணலிலும் மனித முயற்சியின் காரணமாகப் பசுமை படர்ந் தேயிருந்தது ஒவ்வொரு வீட்டு வளவுக்குள்ளும் பெண்கள் குடங்குடமாக நீரைச் சுமந்து ஊற்றிக் காய்கறிகளும் கிழங்குகளும் பயிரிட்டிருந்தனர்.

தாமோதரம் குளித்துக் கொண்டிருக்கையில் தெய்வானை கொல்லைப் படலையைத் திறந்து, கைக்கிண்டியால் வற்றாளை வரம்புகளைக் கிளறிக் கிழங்குகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் அருகேயிருந்த ஓலைப் பெட்டியில் செக்கச் சிவந்த சீனிவற்றாளைக் கிழங்குகள் நிறைந்து கொண்டிருந்தன.

தாமோதரம் தன் நீராடலை முடித்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தான். அது இரண்டு அறைகளும் அறைகளுக்கு முன்னால் விசாலமான பெரிய மண்டபமும் அமைந்த வீடு, சுவர்கள் செங்கல்லாலும் களி மண்ணாலும் ஆனவை. சுவர்களுக்குச் சுண்ணாம்பு பூசப்பட்டிருந்தது. தரைக்குச் சீமெந்துப் பூச்சு ஆனால் ஓலைக் கூரைதான். வீட்டுக்குள் நுழைந்த தாமோதரம் தன் பெட்டிக்குள்ளிருந்து நாலு முழந் துண்டையும் சேட்டையும் எடுத்துக்கொண்டான். நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் சர்வகலாசாலைப் புகுமுக வகுப்பிற் படிக்கும் தாமோதரம் பாடசாலையில் நீளக் காற்சட்டையும் சப்பாத்தும் அணிவான். ஆனால் தன் பிறந்த ஊரான ஆலங்கேணியில் அவன் வேட்டியே உடுப்பான். ஆலங்கேணிக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிராமம், இன்னமும் காற்சட்டை நாகரித்துக்குத் தன்னைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

உடையணிந்த தாமோதரம் மண்டபத்து நிலையிலே தொங்கிய விபூதிச் சிரட்டையிலிருந்து பாம்பு விரலால் திருநீற்றைத் தொட்டு நெற்றி நடுவில் அழுத்திப் பூசியபோது 'தம்பி நீ வரட்டும் என்றுதான் ஒரு வற்றாளை வரம்பை பிடுங்காம விட்டிருந்தனான். இதைச் சாப்பிட்டிற் றுப்போ. யாழ்ப்பாணத்தில வற்றாளைக் கிழங்கு இல்லையாம் என்று தட்டை நீட்டி-னாள்' தட்டிலே இருந்த வற்றாளைக் கிழங்குகளிலிருந்து ஆவி பறந்து கொண்டிருந்தது.

தாமோதரம் வற்றாளைக் கிழங்கின் மெல்லிய சிவப்புத் தோலை உரித்து அவற்றை வெள்ளையாக்கிச் சுவைத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக் கையில் தெய்வானை கேட்டாள். "எங்க போப்போறாய் மாமா வீட்டையா?

'இல்லம்மா, முதல்ல நான் பெரிய வாத்தியாரைச் சந்திக்க வேணும்'

'ஓமோம் அந்த மனிசன் தானே நீ ஸ்கொலர்சிப்பில யாழ்ப்பாணம் போய்ப் படிக்கிறதுக்கு காரணம். போயிற்று வாற வழியலதானே மாமா வீடு வரக்குள்ள அங்கயும் போயிற்று வா"

தாமோதரம் அதற்கு விடையளிக்காமலே அம்மாவிடம் கேட்டான். 'அண்ணன் வரவில்லையா அம்மா?

'அவன் இன்னமும் திருக்கிணாமலையால வரவில்லைப் போல இருக்கு. சிலவேளை அவன் வர இருட்டாயும் போகும் நல்லா இருட்டினப் பிறகு வந்தானெண்டா இஞ்சவர மாட்டான். காலையில தயிர்ப் பேணி எடுக்கத்தான் வருவான்"

'இப்ப அவரும் குடிக்கிறாராமே'

'அப்படிப் போலத்தான் கிடக்கு; அப்பா கள்ளுக் கொட்டிலில குடிச்சா, மகன் சீல் சாராயம், குடிக்கிறான் போல. ஆனாநான் இன்ன மும் அவன் குடிச்சதைக் காணல்ல. தயிர் விக்க நாளாந்தம் திருக்கிணா மலைக்குப் போறான். இங்கே இல்லாத சாராயக்கட அங்கே இருக்கு. வியாபாரத்த முடிச்சிற்று வரக்குள்ள இரண்டு போத்தல் சாராயம் கொண்டு வந்து இஞ்ச விக்கிறானாம். சிலவேளை அவனுங் குடிக்கலாம். உனக்கெப்படித் தெரியும் அவன் குடிக்கிறான் எண்டு?'

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'அண்ணா சாடை மாடையாக் குடிக்கிறதாக மயில்வாகனம் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தான். இந்த வருஷம் மாட்டுப் பொங்கலன்றைக்கு அவனுக்கு நல்ல வெறியாம்'

'இந்த ஊரில வெறி வைக்காதவேன பிறக்க மாட்டான் போல இருக்கு' என்று வெறுத்துக் கொண்ட தெய்வானை மீண்டும் அடுக்களைக்குட் சென்று தேநீர்க் கோப்பையுடன் வந்தாள்.

தேநீரைக் குடித்து முடித்த தாமோதரம் 'அம்மா நான் வாத்தி யாரிட்டப் போயிற்று வாறன்' என்று தெருவிலிறங்கி நடந்தான். பங்குனி மாதத்தின் இறுக்கம் சற்றுத் தளர்ந்திருந்தது. மொதுவாக அசைந்த கொண்டலில் முற்றத்து மாமரத்தின் தளிர்கள் சோம்பிக் கொண்டே அசைந்தன. தாமோதரம் முற்றத்து மாமரத்தைத் தாண்டிப் புழுதி படிந்த மணல் ஒழுங்கையினூடே பாடசாலையை நோக்கி நடந்தான்.

தாமோதரம் தந்தையாரைப் போலல்லாது சற்று நெடுத்து வளர்ந் திருந்தான். தாயைப்போல நிறுத்திலும் அவன் தாயையே கொண்டிருந்தான். செம்மை படர்ந்த அவன் முகத்திலே உதட்டின்மேலே தலைப்புப் பழுத்த கறுத்தச் சீனட்டி நெற்கதிரின் வாக்கில் மீசை அரும்பிக் கொண்டிருந்தது. கனவுகாணும் கண்கள் தலைக்குள் எத்தனையோ சிந்தனைகள். மனதுக்குள் எத்தனையோ ஆசைகள்.

ஒழுங்கை மணலில் கால் புதைத்து அவன் நடந்து செல்கையில் அடுத்த வீட்டு தெருவேலியின் கிடுகுக் கண்களினூடாக இரண்டு மனிதக் கண்கள் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அவன் தன் வீட்டிற்குத் தன்னையே தேடிவருகிறான் என்ற எண்ணம் அக்கண்ணுக் குடையாளின் மனத்தில் வெட்கம் தோய்ந்த இன்பக் கிளர்ச்சிகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் தாமோதரம் மணல் ஒழுங்கையில் நேராக நடப்பதைக் கண்டு அக்கண்கள் கலங்கின. அதை அறியதவனாய் தமோதரம் நடந்து பாடசாலையை அடைந்தான். அவன் தேடி வந்த தலைமை ஆசிரியரும் பாடசாலை வாயிலிலேயே நின்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 2

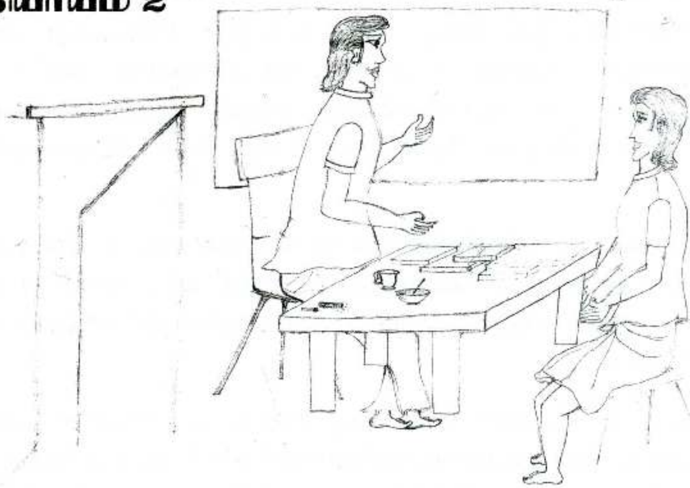

கிராமத்தின் மத்தியில் இருந்த அப்பாடசாலை றோமன் கத்தோலிக்க மிஷனால்ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மூதூரில் தனமான இருக்கும் புனித அந்தோனியார் பாடசாலைக்கு அடுத்ததாக அவர்களது பெரிய பாடசாலை ஆலங்கேணியிற்தான் இருந்தது. அப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர்தான் சின்னத்தம்பி.

சின்னத்தம்பி வாத்தியார் யாழ்ப்பாணத்து நெல்லியடியைச் சேர்ந்தவர். கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆலங்கேணிப் பாடசாலையில் அவர் தான் தலைமையாசிரியர். பிறவிச் சைவராகிய அவர் எப்படியோ கிறிஸ்தவச் சகோதரர்கள் மட்டக்களப்பில் நடத்திய ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரியிற் சேர்ந்து மூன்று ஆண்டு பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு ஆலங்கேணிக்கு ஆசிரியராக வந்தார். ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னால் அப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர் ஓய்வுபெற்ற போது அவரிடத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தார்.

அவர் வரவின் பின்னர் பாடசாலை எவ்வளவோ முன்னேற்றங் கண்டது. ஆரம்பப் பாடசாலையாக இருந்த பாடசாலை சிரேஷ்ட பாடசாலை யாக உயர்ந்தது. அதுமட்டுமல்ல; ஆங்கிலமும் நன்கு தெரிந்த சின்னத்தம்பி வாத்தியார் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமும் படிப்பித்தார். சாதாரணமாகப் புத்தியறிந்த பின்னர் தங்கள் பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துவிடும் பெண் களிற்கூட ஒருசிலர் மேற்படிப்புப் படித்தனர். சைவமத போதனைகூட அப்பாட சாலையில் ஒழுங்காக நடைபெற்றது. புதிதாக மிஷனைக் கையேற்ற அமெரிக்கக் குருமார் அதற்குத் தாராளமாக இடங்கொடுத்தனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாடசாலையில் மிகக் கெட்டிக்காரனாக இருந்த தாமோதரம் எட்டாம் வகுப்பு புலமைப்பரிசிற் பரீட்சையிற் சித்தி பெற்றதும், மேற்படிப்புப் படிப்பதற்கு வந்தாறுமூலைக்குப் பதிலாகத் தமதூரான நெல்லியடியைத் தெரிவு செய்து அங்குள்ள மத்திய மகாவித்தியாலயத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார் சின்னத்தம்பி வாத்தியார். தாமோதரத்திற்குப் பிரமாண்டமான எதிர் காலம் இருக்கிறதாக அவர் கணித்தார்.

அவர் கணிப்புப் பிழைக்கவில்லை. தாமோதரம் வருடம் ஒரு வகுப்பாகச் சித்தியடைந்தது. தற்போது சர்வகலாசாலைப் புகுமுக வகுப்பில்கடைசி ஆண்டில் விஞ்ஞானம் படிக்கிறான் சித்தியடைந்தால் சர்வகலாசாலைக்கும் அவனுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கும்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன், அவன் சிரேஷ்ட பாடசாலை தராதரப் பத்திர வகுப்பிற் சித்தியடைந்தபோது தந்தை மயில்வாகனம் அவன் படிப்பை நிறுத்தி ஏதாவது உத்தியோகத்திற்கனுப்ப வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. தாமோதரம் மேற்படிப்புப் படிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி அவன் தந்தையை அதற்குச் சம்மதிக்க வைத்தார்.

நெல்லியடிக்குச் சென்று ஊர் உலகத்தை அறிந்து கொண்ட தாமோதரமும் தான் ஒரு டாக்டராக வேண்டும் என்று கனவு கண்டான். ஆகக் குறைந்தது ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவாவது வரவேண்டும் என்று விரும்பினான். ஆலங்கேணிக் கிராமத்தின் முதலாவது பட்டதாரியாக வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு படித்தான்.

தாமோதரத்தைக் கண்ட தலைமையாசிரியர், 'வாரும் வாரும்! இன்றைக்குத் தான் வந்தீரா? இந்த வழியாகத்தானே வந்திருப்பீர்? எனக்குத் தெரியவில்லையே' என்று வரவேற்றுப் பாடசாலைக் கட்டிடத்துள் அழைத்துச் சென்றார். சென்று கொண்டிருக்கையில் கிண்ணியாவிலிருந்து நான் இந்த வழியாக வரவில்லை சேர் கிண்ணியாத் தபாற்கந்தோருக்கு வந்திருந்த அம்பலவாணன்ர சைக்கிளில் ஏறிக்கொண்டு குட்டிக்கரச்சைப் பக்கமாக மேல் வழியால வந்தனான். அதுதான் நீங்கள் காணவில்லை' என்று விளக்கமளித்தான் தாமோதரம்.

பாடசாலைக்குள் நுழைந்ததும் தன் பெரிய மேசையடியில் இருந்த கதிரையில் அமருமுன் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் இன்னோர் கதிரையை இழுத்துப் பக்கத்திற் போட்டு இதில் இரும் என்று சொல்லி தானும் தன் கதிரையில் அமர்ந்தார்.

ஆனால் தாமோதரம் அந்த மேசைக்குப் பக்கத்தில் தன் ஆசிரியருக்கு முன்னால் அவருக்குச் சமதையாகக் கதிரையில் உட்கார விரும்பவில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான் இப்படியிருக்கின்றேன் சேர் என்று சொல்லிக்கொண்டே பக்கத்திற் கிடந்த டெஸ்கில் அமர்ந்துகொண்டான்.

முன்னால் இருந்த மேசையில் பாடசாலை இடாப்புகளும் சம்பவத்திரட்டுப் புத்தகமும், வேறு புத்தகங்களும் ஒழுங்கற்று இருந்தன. ஆசிரியரின் வலது பக்க மூலையில் கருட்டுப் புகையிலை ஒன்றின் அரைவாசியும் கருட்டுப் பற்ற வைத்த நெருப்புக் கொள்ளியும் இருந்தன. நெருப்பு அவிந்து கரியாகி மேசையிற் சாம்பற்துகள்கள் கொட்டியிருந்தன. தேநீர் குடித்த கிளாஸ் ஒன்றும் மேசையில் இருந்தது. பக்கத்திலே கோதுமை மாவைக் கொண்டு கிளறிய பசைச் சட்டி ஒன்று இருந்தது.

ஆம், அந்த மேசைதான் சின்னத்தம்பி ஆசிரியரின் ஆஸ்தான பீடம், அந்த ஆஸ்தான பீடத்தில் அமர்ந்து படிப்பித்துக் கொண்டே மரக்கறி யும் வெட்டுவார். கீரையும் அரிவார். வெங்காயத்தையும் உரிப்பார். எது எப்படியிருப்பினும் எல்லா வகுப்புக்களிலும் பாடங்கள் ஒழுங்காகவே நடக்கும். ஒன்றரை மணிக்குப் பாடசாலை முடியும்போது ஆசிரியரின் சமையலும் முடிவடைந்திருக்கும். பாடசாலை முடிந்ததும் சின்னத் தம்பி ஆசிரியரைத் தவிர மற்றைய ஐந்து ஆசிரியர்களும் பாடசாலையை விட்டுப் போய் விடுவார்கள். அடுத்தநாட் காலையிற்தான் அவர்களை பாடசாலையிற் காணலம். ஆனா, சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் மதியச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு ஒரு கருட்டைப் பற்ற வைத்து பாடசாலைக்கு முன்னால் தெருவோரத்தில் நிழல் கவித்து நின்ற ஆலமரத்தின் கீழே தன் படங்குச் சாய்கதிரையில் அமர்ந்து ஒரு கோழித்தூக்கம் போட்டு விட்டு மூன்று மணிக்கெல்லாம் மீண்டும் தன் ஆஸ்தானபீடத்தில் அமர்ந்து கொள்வார். பெரிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பாடம் நடத்துவார்; இன்று ஆங்கிலப்பாடம் முடிவடைந்து விட்டது போலும் வெளியே இருள் பரவிக்கொண்டு வந்தது.

கொஞ்சம் இரும் என்று எழுந்து சென்று அறைக்குள்ளேயிருந்த பெற்றோமக்ஸ் விளக்கை எடுத்துவந்து அதைக் கொளுத்தும் முயற்சியிலீடு பட்டார். சில நிமிடங்களில், ஆலங்கேணிக் கிராமத்துக்கு அறிவொளியைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த அப்பாடசாலையில் பெற்றோமக்ஸ் விளக்கு பிரகாசமாக எரிந்து இருளைக் கடிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த விளக்கொளியில் அக் கிராமத்துப் பாடசாலை மாணவர்கள் பலர் வந்து மௌனமாகத் தம் பாடங்களைப் படிப்பார்கள். தங்கள் வீட்டுப் பாடங்களைச் செய்வார்கள். அந்தப் பெற்றோமக்ஸ் விளக்கொளியில் தாமோதரமும் நான்கு ஆண்டுகள் படித்திருக்கிறான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மீண்டும் வசதியாகச் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் தம் இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டதும் தாமோதரம் அவரிடம் கேட்டான். "சௌந்தரம் பாடசாலைக்கு வாறதில்லையாமே. அம்பலவாணன் எனக்கு எழுதியிருந்தான் சேர்"

மச்சாளில் மெத்தத் கரிசனைதான்; நானும் எவ்வளவோ தெண்டித் துப் பார்த்திட்டன். அவள் பெரிய மனுஷியான பிறகு உன்ர மாமா அவளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பமாட்டன் என்றிட்டார். என்னால ஒண்ணுஞ் செய்ய முடியல்ல" என்றார் சின்னத்தம்பி.

'அறிவு கெட்ட ஜன்மங்கள்' என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டான் தாமோதரம்.

இராப்படிப்புக்காக பிள்ளைகள் தங்கள் புத்தகங்களோடு வந்து கொண்டிருந் தார்கள். பாடசாலைக்கு முன்னால் மணல் மண்டிய தெருவில் திருகோணமலைக்குச் சென்றிருந்த தயிர் வியாபாரிகளும் கடற்படைத் தளத்தில் வேலை செய்பவர்களும் அலுத்துக் களைத்து வீடு சென்று சென்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

நான் வாறன் சேர், இன்றைக்கு எனக்கு அலுப்பாயிருக்கு. நாளைக்கு நானும் இங்கே வந்துதான் படிக்கப்போறன். இப்ப சும்மா உங்களைக் கண்டு போகத்தான் வந்தனான்" என்று விடை பெற்றான் தாமோதரம்.

'சரி போய் வாரும்' என்று அவனை வழியனுப்பினார் சின்னத்தம்பி.

தாமோதரம் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறிய போது இருளிலே ஒன்றுமே புலப்படவில்லை. தெருப்படலையிற் சற்று தாமதித்தான். கண்கள் இருளுக்குப் பழகிக் கொண்டன. கன்னங்கரிய இருளிலே தெருவின் வெண்மணல் பளிச்சென்று வழியைக் காட்டிற்று. தாமோதரம் வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

அவனுக்குத் தன் கிராமமக்களின் அறியாமையையிட்டு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. பதின்மூன்று, பதினான்கு வயதிற் பெண்கள் பராய மடைந்ததும் அதை ஊருக்கெல்லாம் பறையடிப்பது போல ஒலிபெருக்கியை முடுக்கிவிட்டு, நீராட்டு விழா நடத்தி அதன் பின் அந்தப் பெண்ணுக்கு அறிவின் பிரகாசமே படக்கூடாது என்று எண்ணியவர்களாய் அவள் பாடசாலைக்குச் செல்வதை நிறுத்திவிடுவார்கள். இது என்ன கொடுமை! சௌந்தரமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல என்று கசப்பான எண்ணங்கள் மனத்தைக் குடைய அவன் மணலிற் கால் புதைய நடந்து கொண்டிருந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிள்ளையார் கோயிலடியை அடைந்து விட்டான். கோயிலுக்கு எதிரிலேதான் அவன் மாமனாரின் வீடு. அங்கே விளக்கொளி தென் பட்டாலும் வீடு நிசப்தமாகத் தான் இருந்தது. காலையிலே மாமாவைக் கண்டு அவருக்குச சூடாக இரண்டு வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமென்று மனத் துட்கறுவிக்கொண்டு மேலே நடக்கையில் எதிரேகுள்ளமான ஒரு உருவம் தள்ளாடி வந்து கொணடிருந்தது.

தாமோதரம் தரித்து நின்று இருளிலே வந்து அந்த உருவத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தான் நிச்சயமாக அது கோணாமலைக் கிழவர்தான் என்று நிதானித்துக் கொண்ட தாமோதரம் இந்த நேரத்தில் அவரின் கண்ணிற் பட்டுவிடாமல் எப்படியாவது தப்பித்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பினான். ஆனால் அதற்குள் அவனை நெருங்கிவிட்ட அந்த கிழவர் ஒரு தடவை காறித்துப்பிவிட்டு யார்ரா அவன்? என்று உறுமியபடி கேட்டது.

இனி அவரிடமிருந்து விடுபட முடியாது என்று உணர்ந்த தாமோதரம் நான் தான் பெத்தப்பா' என்றான். நான் – எண்டா யார்ரா – அவன் பெரிய கொம்பன் இங்கால வாடாபாப்பம்' என்று அவன் கையை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டது.

'நான்தான் பெத்தப்பா தாமோதரம்' என்று தன்னைத் தானே அறி முகப்படுத்திக் கொண்டான் தாமோதரம்.

யாரு மயில்வாகனத்திட மகனா?

'ஓம் பெத்தப்பா. இண்டைக்குத் தான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்தன்'

அப்படிச் சொன்னதும் கோணாமலைக் கிழவர் அவனைக் கட்டி யணைத்துக் கொண்டார். அவர் வாயிலிருந்து வந்த புளித்த கள்ளின் கோரமான நெடி தாமோதரத்துக்கு அருவருப்பாக இருந்தாலும் அவனும் அவரைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டான். ஒருவாரமாகச் சவரஞ் செய்யப்படாமலிந்த அவரின் தாடி மயிர் நெருஞ்சி முள்ளாக அவன் தோளிற்குத்தியது. ஏண்டா வந்த உடன பெத்தப்பாவை வந்து பாக்கல' என்று அக்கிழவர் கடிந்து கொண்டபோது.

பின்னேரம் வீட்ட வந்தனான் பெத்தப்பா ஆனால் பின்னேரத்திலே நீங்க வீட்ட இருக்க மாட்டீங்களே என்று நெஞ்சாரப் பொய் சொன்னான் தாமோதரம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இப்ப இந்த இருட்டில எங்க போறா? வீட்டபோ காலமைக்கு வீட்ட வா' என்று சொல்லி அவனை விட்டு விட்டுத்தள்ளாடித் தள்ளாடி முன்னேறினார் கோணாமலைக் கிழவர்.

அவரின் பிடியிலிருந்து விடுபட்ட தாமோதரம் தன் குரல் கேட்டுத் தெருப்படலைக்கு வந்து எட்டிப்பார்த்த சௌந்தரத்தைக் கண்டு கொள்ளாதவனாக விறுவிறு என்று வீட்டை நோக்கி நடந்தான். கோண மலைக் கிழவருக்கு வயது அறுபதும் இருக்கலாம் எண்பதும் இருக்கலாம். அவர் வயதை மதிக்கவே முடியாது. கிழவனாக இருந்தாலும் திடகாத் திரமான தேகக்கட்டு, இப்போது தள்ளாடிக் கொண்டு நடக்கும் கிழ–வர் வயலில் இறங்கி ஏர்க்காலைப் பிடித்தாரானால் ஏர் இழுக்கும் மாடுகள் களைத்துச் சோர்ந்து நடை பயிலத் தயங்கினாலும், கோணாமலைய–ாருக்கு களைப்பு ஏற்படாது. கிழவருக்கு கண்டக்காட்டிலே முப்பது ஏக்–கருக்கு மேல் மானாவாரிக் காணி இருந்தது. நான்கு சோடி எருத்து மாடுகளும் இருந்தன. பட்டியிலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உருப்படிகள். மாரி தொடங்கித் தலை மழை பெய்ததும் அவர் கண்டற்காட்டு வயலுக்குப் போய் விடுவார். முதலில் குடியிருப்புத்திடலை உழுது இராசவள்ளி, வற்றாளை என்று கிழங்குகளைப் பயிரிட்டு மீதி நிலத்தில் கச்சான் விதைப்பார். தனது கறிக்காக கத்தரியும் வெண்டியும் மிளகாயும் நடுவார். அந்த வேலை முடிந்ததும் முதலில் பள்ளப் பகுதியை உழுது மூத்த நெல் விதைப்பார். பின்னர் படிப்படியாக திடலை உழுது காலங் குறைந்த சீனாட்டியை விதைத் தால் தைப்பூசம் கழிய எல்லாமே அறுவடைக்குத் தயாராகி விடும்.

அருவி வெட்டி சூடடித்து வீட்டுக்குத் திரும்ப பங்குனி நடுப் பகுதியாகி விடும். அந்த ஆறு ஏழு மாதங்களும் கண்டக் காட்டு வெளியிலே ஒரு தபஸியாகத்தான் அவர் வாழ்க்கை நடத்துவார். அவர் வேளாண்மைச் செய்கை ஒரு மகாயக்ஞம்! அந்த வேள்வியை முடித்துக்கொண்டு வந்தாரானால் அடுத்த மாரி தொடங்கும் வரை சாயந்தர வேளைகளில் தாமரைவில் கள்ளுக் கொட்டிலிற்றான் அவரைக்காண முடியும்!

காலையிலே பருத்தித்துறை வத்தைக்காரருக்காக நெல் அளந்து கட்டுவார். வியாபாரத்துக்கென்று அவர் கட்டிய நெல்லும், அவரது வயலில் விளைந்த நெல்லும் வீட்டிலே மூட்டை மூட்டையாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆலங்கேணிக் கிராமத்திலே செயலுள்ள மனிதராக விளங்கிய அவர் தாமோதரத்தின் தாய்வழிப் பூட்டன் தன் பூட்டன் தனது முன்னோர்களின் ஊரான வடமராட்சியில் உயர்கல்வி கற்றான் என்பதில் கோணாமலையாருக்கு ஒரு பெருமை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 3

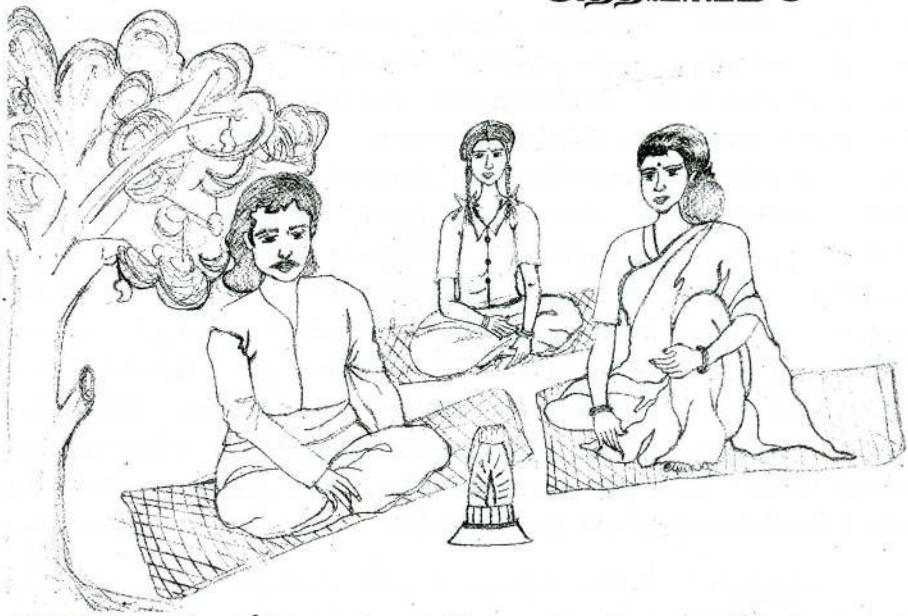

11336

தாமோதரம் வீட்டை அடைந்தபோது அவன்தாயும் சின்னத் தங்கையும் முற்றத்திலிருந்த மாமரத்தின் கீழே பாயில் அமர்ந்திருந்தார்கள். இரண்டு தம்பிமாரும் பாடசாலைக்குப் படிக்கப்போய் விட்டார்கள் போலும். மாமரத்தின் கீழே அரிக்கேன் விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. தாமோதரம் பாயில் வந்தமர்ந்த போது 'நீ வந்திருக்கிறாய் என்று கேள்விப்பட்டு மாமா இங்கே வந்தார். நீ அவர் வீட்டுக்கு போனியா? என்று கேட்டாள் தெய்வானை.

'ம்' என்று உறுமிய தாமோதரம் 'நான் அங்க போகல்ல. வாத்தியாரிட்டத்தான் போனன்"

'நீ அங்கை போயிட்டாய் எண்டுதான் நான் நினைச்சுக் கொண்டிருந்தன்.

'வந்த உடன் அவர் வீட்ட போய் கையெழுத்து வைக்க வேணுமா' (எப்பவும் போறாப்போல போறறுதானே முந்தியெல்லாம் அங்க கிடந்துதானே விடிவாய், அந்தக்கதை இருக்கட்டும். எனக்குப் பசிக்குது சாப்பிடவேணும்' என்றான் தாமோதரம் தெருப்படலையைத் திறந்து கொண்டு அவன் தம்பிமார் இருவரும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவன் கையில் ரோச்லைற்றும் கூரான நீண்ட இரும்புக்கம்பி ஒன்றும் இருந்தது அடுத்தவன் கையில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீண்ட தகட்டுக் கத்தியும் குட்டிச் சாக்கும் இருந்தன. சாக்குப் பை கனமாகவே இருந்தது. அவர்கள் இருவரும் எங்கே போய் வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட தாமோதரத்திற்கு ஆத்திரம் குமுறிப் பொங்கியது. (கொட்டியாபுரக்குடாவின் கரையோரமாகக் கிண்ணியா ஊடாகச் செல்லும் திருக்கோணமலை மட்டக்களப்பு பிரதான பாதையிலிருந்து அரை மைல் தூரத்திற்றான் ஆலங்கேணிக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. மெயின் வீதிச் சந்தியிலிருந்து தெற்காக நடந்தால் கிண்ணியாக்குடாவிலிருந்து கிழக்காக ஓடும் கட்டையாற்றைத் தாண்டித்தான் ஆலங்கேணிக்குச் செல்ல வேண்டும். மேற்குப் பக்கமாக குறிஞ்சாக்கேணி உப்பு நீராறு வடக்கு தெற்காக ஓடுகிறது வெள்ள நேரத்தில் அவ்வாற்றின் கிழக்குப் பக்கமாக இருக்கும் உப்புக் கரைச்சையில் முழங்காலளவு நீர் தேங்கும். இந்த ஆற்று வளத்தின் காரணமாக ஆலங்கேணியில் நண்டுகளும் இறால்களும் குறைவின்றிக் கிடைக்கும். இரவிலே தென்னோலைக்குச் சூள் வெளிச்சத்திலோ அல்லது மின்சூள் ஒளியிலோ ஆற்றோரங்களில் நண்டு குத்துவது ஆலங்கேணிக் கிராமத்தில் பெரியவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் பிடித்தமான பொழுதுபோக்கு.

அதற்குத்தான் ஆறாம் வகுப்பும் எட்டாம் வகுப்பும் படிக்கும் தம்பிமார் இருவரும் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தபோது தாமோதரத்தின் மனம் குமுறியது. ஆனாலும் தன் கோபத்தை வெளிக் காட்டிக் கொள்ளா-மல் மனதுட் கறுவிக்கொண்டிருந்தான். ஆனாலும் இரவுணவாக பிட்டையும் நண்டுக் கறியையும் ரசித்துச் சாப்பிட்டான். சாப்பிட்டு முடித்தபோது சாயந்தரம் மிகமிக மெதுவாக மாந்தளிர்களை அசைத்த கொண்டற் காற்று அசமந்து அற்றுப் போயிருந்தது. எங்கும் இலை அசையவில்லை. காற்றாடவில்லை. ஒரே புழுக்கமும் அவிச்சலுமாக இருந்தது! தாமோதரம் மண்டபத்துள் மடித்துச் சுவரோடு சார்ந்தப்பட்டிருந்த சாக்குக்கட்டிலை எடுத்து முற்றத்தில் விரித்தான். அதனைக் கண்ட தெய்வானை இப்ப சுகமாகத்தான் இருக்கும். ஆனா விடியப்புறத்தில் சரியான பனி. அந்தக் குளிரில படுத்துக் மாட்டா. கட்டில் விரிச்சு மண்டபத்துக்குள்ளேயே படு என்று சொல்லி அவனைத் தடுத்தாள். ஆனா தாமோதரம் கேட்கவில்லை. கட்டிலின் மேலே நான்காக மடித்த அம்மாவின் வைல் சேலையை விரித்து அதன்மேல் தலையணையை வைத்த தாமோதரம் தலையைச் சரித்த சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் நித்திரையாகி விட்டான். அவனுக்குப் பயணித்து வந்த அலுப்பு.

தெய்வானை கட்டிலுக்கு சற்று தூரத்தில் நெருப்புச் சட்டியைக் கொண்டு வந்து வைத்து அதன் மேல் கொத்துக் கொத்தாக வேப்பங்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குழைகளை அடுக்கிய போது நெருப்புச் சட்டியிலிருந்து புகை எழுந்தது. 'இந்தப் புகைக்கு எந்த நுளம்பும் வராது' என்ற திருப்தியோடு அடுக்கைளப் பக்கம் சென்றாள். அதன் கதவு சிக்காராகச் சாத்தப்பட்டுத்தான் இருந்தது. உள்ளே உறையிடப்பட்டிருந்த பாற் பேணிகள் இருந்தன. அவள் வளர்க்காத அயல் வீட்டுப் பூனைக்குத் தெய்வானை பயந்தாள். 'பயப்படாதே இதோ நான் காவலுக்கு இருக்கிறேன்' என்று சொல்வது போல கதவருகில் படுத்துக் கிடந்த வீரன், உறுமியது. அதன் உறுமலிற் திருப்தியை அடைந்தவளாகத் தெய்வானை மீண்டும் முன்பக்கமாக முற்றத்துக்கு வந்தபோது தாமோதரம் அயர்ந்து நித்திரை செய்து கொண்டிருந்தான். இரவின் மௌனத்தைப் பிளந்து கொண்டு வடக்கே கட்டையாற்றுக் கரைச்சப் பக்கமிருந்து மனிதக் குரல்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தன. இரவு ஒன்பது மணிக்கு மேல் ஆலங் கேணி கிராமத்தில் அக்குரல்கள் பழக்கமானவைதான். ஆனால் அக்குரல்கள் கிராமத்தின் பல பக்கங்களிலிமிருந்து நாளுக்கு ஒரு இடத்திற் கேட்கும். இன்று வடக்கே கட்டையாற்றுப் பக்கமாக இருந்து வருகிறது. 'கொச்சியான்ற வீட்டுப் பக்கந்தான் சத்தங் கேட்குது. சும்மா வெறியில கிடந்து கத்தி றானுகள்' என்று அலுத்துக் கொண்ட தெய்வானை மண்டபவாயில் சீமெந்துத் தரையில் முந்தானையை விரித்து படுத்துக் கொண்டாள். நன்றாக பூசிமினுக்கிய சீமெந்துத் தளத்தின் குளுமை பங்குனி மாத புழுக்கத்துக்கு இதமாக இருந்தது. படுத்ததும் தெய்வானை கண்ணயர்ந்து விட்டாள்.

முற்றத்திலே படுத்திருந்த தாமோதரம் அதிகாலையிலேயே விழித்துக் கொண்டான். அவன் தாயார் சொன்னதுபோல அந்த அதிகாலை கடுமையான குளிராகத்தான் இருந்தது. அந்தக் குளிர்தான் அவனை எழுப்பிவிட்டிருக்க வேண்டும். எழுந்துவிட்ட தாமோதரம் கட்டிலில் விரித்திருந்த சேலை மடிப்பை விரித்துக் கால்களையும் தலையையும் கூடச் சேலையால் போர்த்துக் கொண்டு மீடும் மல்லாந்து படுத்தான். அதிகாலைக் குளிருக்கு அந்தப் போர்வை இதமாக இருந்ததே தவிர நித்திரை வரவில்லை.

தலையை மூடியிருந்த சேலையை சற்று நெகிழ்த்திய போது மாங்கொத்துகளினூடே அர்த்த சந்திரன் நிலவைப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. திடீரெனச் செட்டைகளைத் தட்டிக்கொண்டு சௌந்தரத்தின் வீட்டுப் பனிச்சை மரத்திலிருந்து சேவல் கூவியது அதைத் தொடர்ந்து ஊரி லுள்ள எல்லாச் சேவல்களும் முறைவைத்துக் கூவின. அக்கூவல்களிடையே மணல் ஒழுங்கையில் சரசரத்துச் செல்லும் கட்டை வண்டிகளின் சப்தமும், கிலுகிலுத்துப் பறந்து செல்லும் கரிச்சான் குருவிகளின் ஓசையும் கேட்டன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தூரத்தே குட்டிக்கரச்சிப் பள்ளிவாயிலிருந்து பாங்கு சொல்லும் மோதீனின் குரல் காற்றிலிழைந்து வந்தது. இந்த மண்ணுலகத்து நல்லோசைகளை யெல்லாம் கேட்டபடி படுத்துக் கொண்டிருந்தான் தாமோதரம்.

மண்டபத்தின் தாழ்வாரத்துப் பந்தலில் பற்றிப் படர்ந்திருந்த கொடிமல்லிகைப் பூக்களின் நறுமணத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே தாமோதரம் கட்டிலில் மல்லாந்து படுக்கையில் கிழக்கு வெளுக்கத் தொடங்கிக் கூம்பிய முகைவிரிவது போலக் காலை மலர்ந்து கொண்டிருந்தது. வரவர மாட்டு வண்டிகளின் சப்தம் அதிகரித்தது. அவை மணல் ஒழுங்கையால் சென்று வேலும் மயிலும் கடைச்சந்தியிற் திரும்பி கரைச்சையில் இறங்குகையிற் பாதி இடித்திருந்த மதகிலே டொக்கென்று ஏறிவிழும் சப்தம் காலை நேரத்தில் நாராசமாகக் கேட்டது. அந்த ஒலியை மீறிக் கொண்டு பிள்ளையார் கோயிலிலிருந்து சங்கொலிகிளம்பியது.

அதற்கு மேலும் தாமோதரத்தால் படுத்திருக்க முடியவில்லை. எழுந்த கட்டிலை மடக்கி மாமரத்தோடு சாத்திவிட்டு பின்னாலிருந்த மல்லிகைப் பந்தலைத் தாண்டி மண்டபத்துள் நுழைந்து சுவரின் ஆணியிற் தொங்கிய மெய்கண்டான் நாட்காட்டிக்கு மேலாக தொங்கிய சட்டையை எடுத்து உடம்பிலே மாட்டிக் கொண்டான். மண்டபத்துள்ளிருந்து பார்க்கையில் அடுக்களைக்குள்ளே விளக்கு எரிவது தெரிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 4

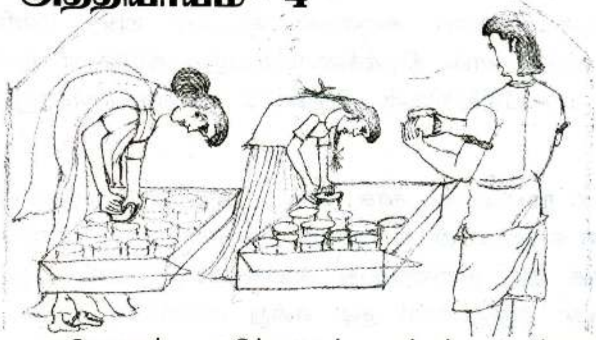

ஆனால் தாமோதரம் அடுக்களைப் பக்கம் செல்லாமல் மீண்டும் முற்றத்துக்கு வந்து தெருப்படலையைத் திறந்து தெருவோரத்தே நின்ற சின்னஞ்சிறிய வேப்பங்கன்றின் குச்சியை உடைத்துப் பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்த போது அவன் அண்ணா நாகேந்திரம் தோளிலே காவு தடியுடன் வந்து கொண்டிருந்தான். காவுதடியின் இரு அந்தங்களிலும் இரண்டு பெரிய தடிப்பான அட்டைப் பெட்டிகள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. தாமோதரத்தைக் கண்டதும் எப்ப தம்பி வந்தாய்?" என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டான் நாகேந்திரம்.

'நேற்றுத்தான் அண்ணா வந்தேன்' என்றான் தாமோதரம். ஆனால் அவன் பதிலைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ள நேரமில்லாதவனைப் போல் தெருவின் தகரக்கதவைத் தள்ளித் திறந்து கொண்டு தன் காவுதடியுடன் அடுக்களைப் பக்கமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்குப் பின்னால் தெருக் கதவுதானாகவே மூடிக்கொண்ட போது கதவின் பின்னால் கயிற்றில் கட்டப்பட்டு மேலே உருளையிற் தொங்கிக் கொண்டிருந்த கல் பெருஞ்சத்தமாய்க் கதவில் முட்டிக் கொண்டது. வெளியே நின்ற தாமோதரம் தெருப்படலையை மெதுவாகத் திறந்து அண்ணனின் பின்னால் அடுக்களைப் பக்கஞ் சென்றான்.

அடுக்களைக்குட் சென்ற நாகேந்திரமும் அம்மாவும் அட்டைப் பெட்டிக்குள்ளே தயிர்ப் பேணிகளை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தனர். சின்னத் தங்கையும் அவர்கள் இருவருக்கும் உதவி செய்து கொண்டிருந்தாள். தயிர்ப்பேணிகளை அடுக்கிக்கொண்டே தெய்வானை கேட்டாள். "என்னாடாமனே, உன்னிட்ட இருந்து எனக்கு ஐம்பது ரூபா நிலுவையா இருக்கு. தாறகதையே கதைக்கிறாய் இல்ல. மாட்டுக்கார வல்லிபுரம் எனக்கென்ன சும்மாவா பால் தாரான்?" என்றாள் அம்மா.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

“இன்றைக்கு வெள்ளிக்கிழமை. நேவில வேலை செய்கிறவனுக் கெல்லாம் சம்பளம். ஆனா அவன்கள் வீட்டவர ஐந்து மணிக்கு மேலோ யிரும். அது மட்டும் நான் திருக்கிணாமலையில நிக்கேலா நாளைக்கு நான் அவங்களிட்டக் காசப்பிரிச்சிடுவன். பின்னேரம் உனக்கு காசத்தருவன்” என்றான் நாகேந்திரம்.

‘சரிதான். நாளைக்குக் காசு வராட்டி இந்த வியாபாரத்தையே நீ விட்டிற வேண்டியதுதான்’ என்று மகனிடம் கண்டிப்பாய்ச் சொல்லிய தெய்வானை இருபெட்டி களிலும் சரியாக இரு நூற்றைம்பது பேணிகளை அடுக்கி முடித்தாள். அடுக்கி முடித்ததும் இந்தா தேத்தண்ணி குடி’ என்று அவனிடம் தேநீர்க் கோப்பையை நீட்டினாள்.

தேநீரை வாங்கிக் குடித்த பின்னர், நாகேந்திரன் தயிர்ப்பேணிகள் அடங்கிய பெட்டிகளை மெதுவாக வெளியிலே கொண்டு வந்து வைத்து, அவைகளின் மேலேயிருந்த கயிற்று வளையத்தில் காவுதடியின் இரு அந்தங்களையும் லாவகமாக நுழைத்துக் காவுதடியைத் தோளில் வைத்து இரு பக்கப் பாரத்தையும் சமன் செய்வதற்காய் தோளில் வைத்த காவுதடியைச் சற்றுப் பின்னால் நகர்த்தி நடக்கத் தொடங்கியதும் அவனது தங்கை முன்னால் ஓடிச் சென்று தெருக் கதவைத் திறந்து பார்த்தபடி நின்றாள்.

அடுக்களைக்குள்ளிருந்து அவனுடனே வெளியேறி நடந்து வந்த தெய்வானை அதுசரி வெறும் பேணிகளைக் கொண்டு வரவில்லையே. இன்றைக்கு என்னத்தில பாலூத்திறது? என்று கேட்டாள்.

‘நேத்துத் திருக்கிணாமலையால வர நல்லா நேரஞ் சென்டு போச்சு. அதால அப்படியே வீட்ட போயிற்றன். தங்கச்சிய அனுப்பி வெறும் பேணிய எடுத்துக்கம்மா’ என்று நடையிலேயே பதில் சொல்லிக் கொண்டு தெருப்படலையைத் தாண்டி மண் ஒழுங்கையில் இறங்கித் தோளிலுள்ள கா ஆட, ஆட விளக்கு விசுக்கென்று நடந்தான் நாகேந்திரம்.

இவைகளையெல்லாம் பல்தேய்த்துக் கொண்டிருந்த தாமோதரம் தன் தாய் மீண்டும் அடுக்களைக்குள் வந்ததும் முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டு அடுக்களைக்குள் நுழைந்தான். குத்தியில் அமர்ந்து கொண்ட தாமோதரத் திற்குத் தெய்வானை சுடச்சுடத் தேநீர் கொடுத்தாள். அதைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சுவைத்துக் கொண்டே ‘அம்மா அண்ணனைப் பார்த்தாப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பரிதாபமாக இருக்கு. விடியற் காலையிலே காவு தடியைச் சுமந்து போறான். திருக்கிணாமலை வெயில் எல்லாந்திரிஞ்சி பொழுது படத்தான் வீட்டுக்கு வாறான்'

யார நோகிறது? இந்தக் கறுமத்த அவன்தான் தேடிக்கொண்டான். முளைக்க முன்னம் அவனுக்குக் கல்யாணம். இந்த ஆனி பொறந்தாத் தான் அவனுக்கு இருபத்தொரு வயசு முடியும். ஆனி மாதத்தில் அவன் பிறந்ததாலை அந்த வருடம் தம்பலகாமக் கோணேசர் திருவிழாவுக்குக் கூட நான் போகல்ல'

'ஆனா அப்பா சண்டை பிடிச்சாலும், நீயும்தானே அம்மா கல்யாணத்துக்குச் சம்மதிச்சா'

என்ன செய்றது? குமார் பழியைத் தேடிக்கொள்ளக்கூடாது என்று தான் சம்மதிச்சன். செம்பர்ர பெட்டை வடிவான பெட்டைதான். பயல்பூந்து கொண்டு அங்கேயே இருந்திற்றான். அதுகளும் இது தான் தாயம் எண்டு பூதாக்கலத்தில சோறு போட்டிற்றுகள். இனி என்ன செய்வது என்று நானும் சம்மதிச்சன். அந்த நாய்க்குக் கோணாமலையப்பா தம்பலகாமத்தில் கல்யாணம் பேசினார். அங்கின முடிச்சிருந்தான் என்டா ரெண்டேக்கர் நீர்ப்பாயச்சல் காணியாவது கிடைச்சிருக்கும். இஞ்ச போன இடத்தில ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் இல்ல. அதனால காத்தடியச் சுமக்கிறான். இது அவன்ர தலவிதி!

ஆத்திரத்துடனும் ஆற்றாமையுடனும் அனுதாபத்தோடும் பேசி முடித்த தெய்வானை தன் மகளைக் கூப்பிட்டு இரண்டு முட்டைகளைக் கொடுத்து இதைக் கொண்டேய் ஆத்தைக்கிட்ட கொடுத்திற்று வாம்மா. அவ அண்ணாக்கு அப்பம் அனுப்புறன் என்று சொன்னவ. கொடுத்திற்று வரக்குள்ள பெரி யண்ணாட்டப் போய் வெறும் பேணியையும் எடுத்திற்றுவா' என்றாள்.

இலட்சுமி முட்டைகளை வாங்கிக் கொண்டு ஓடினாள். தாமோதரம் மண்டபத்துட் சென்று தலைவாரி முகப்பூச்சையுமம் பூசிக்கொண்டு தெரு வுக்கு வந்தான்.

தெருவோரத்தேயிருந்த பனிச்சை மரம் வளவுக்குள்ளேயிருந்த மாமரத் திற்குப் போட்டியாகக் கண்ணைப் பறிக்கும் இளஞ்சிவப்பு நிறத்தில் இளந்தளிர் களைப் பொதுளிக் கொண்டு குடைகவிந்து நின்றது. எதிர் வளவுக்குள்ளே மூலஸ்தானம் மட்டும் கல்லால் அமைந்த பிள்ளையார் கோயிலின் முன்னால் அமைந்திருந்த ஓலைப்பந்தலின் கீழ் இருந்த கல்லில் பூசாரி யார் செவ்வரத்தம் பூக்களை வைத்துக்கொர்ணடிருந்தார். பூவரசந்தீவுப் பக்கமிருந்து வரும் மாட்டு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வண்டிகளும் கண்டக்காடடை நோக்கிப் போகும் வண்டிகளும் தெருவிலே புழுதியைக் கிளப்பிக்கொண்டு சென்றன. சந்தியில் வேலும் மயிலும் தேத்தண்ணீர்க் கடையில் பிளேன்ரீ அடிக்கும் சப்தம் அமர்க்களமாகக் கேட்டது.

தாமோதரத்துக்கு என்ன செய்வது என்று தோன்றவில்லை. மாமாவின் வீட்டிற்குப் போகலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. ஆனாலும் இந்த அதிகாலையிலா போவது? என்று அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டுப் பனிச்சை மரப்பக்கமாக நடந்தான். எதிரேயுள்ள கோயில வளவு முழுவதும் சருகுகள் நிறைந்து காணப்பட்டன. இன்று வெள்ளிக்கிழமை வழிபாட்டுக்காக வரும் பாடசாலைச் சிறுவர்கள் வளவைக் கூட்டிப் பெருக்குவார்கள் என்று பூசாரியார் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார் போலும். அவருக்கென்ன சம்பளமா? அந்தக் கோயிலுக்கு எந்த அரசன் நிவந்தம் கொடுத்திருக்கிறான்? கூறு சங்கு தோல் முரசு கொட்டோசையைப் பூசாரியார் நேரத்துக்கு நேரம் கொடுத்து வருகிறாரே அது போதாதா?

கோயில் வளவைக் கூட்டிப் பெருக்கலாம் என்று முன்னேறிய தாமோதரத்தைத் தேநீர்க்கடைப்பக்கமிருந்து வந்த கைதட்டல் திரும்பிப் பார்க்க வைத்தது. தேநீர்க்கடைக்குள்ளிருந்து பாலாவும் பரமனும் வந்து கொண்டிருந்தார் கள். அவசர அவசரமாக வந்து பாலா தாமோதரத்தின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு எப்படப்பா வந்த நீ. பாடசாலை லீவு விட்டாச்சா' என்று கேட்டான்.

என்ர கிளாசுக்கு மட்டும் லீவு. ஆனாச் சித்திரை வருஷம் கழிச்ச அடுத்த நாள் போகவேணும். ஆவணி மாத்தில கடைசிச் சோதனை புரட்டாசியில தான் மறுபடியும் இங்க வருவன்.

அப்ப நல்லதாப் போச்சு. நாளைக்கு நீ இல்லையே என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன்.

ஏன் என்ன சங்கதி? என்று வினாவினான் தாமோதரம்; ஒண்ணு மில்ல நம்ம எம்.பி நாளைக் காலையில இஞ்ச வாரார். நேற்றுத்தான் அறிவிச்சிருந் தார். நாளைக்குப் பத்து மணியளவில் வந்து சாயந்தரந்தான் திரும்புவராம். இந்த ஊரில மக்களின் குறைகளை அறிய வேண்டுமாம். அதுக்குத்தான் வாறாராம் என்று விளக்கினான் பாலா.

தொடர்ந்து 'இன்னமும் பெரியையாட்டக் கூடச் சொல்லல்ல. மத்தியானச் சாப்பாட்டை பாடசாலையிலேதானே எம்.பிக்குக் கொடுக்க வேணும்' என்றான் பரமன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பரமன் ஆலங்கேணி இளைஞரிடையே ஒரு முக்கியமான பேர்வழி; இரண்டு நிலைக் கண்ணாடிகளும் நான்கு யப்பானியப் பெண்களைத் தனித்தனியே சட்டமிட்ட படங்களும் மண்சுவரிற் தொங்கும் சலூன் என்னும் சிலையலங்கார நிலையத்தை அவன் நடத்தி வந்தான். நான்கு படங்களுக் கும் நடுவாகப் பேரறிஞர் அண்ணாத்துரையின் படம் தினம் தினம் புத்தம் புது மாலைகளுடன் காட்சியளிக்கும். அத்தோடு அவன் சலூனுக்கு நாள் தவறாமல் வீரகேசரி வரும். வாரந்தவறாமல் சுதந்திரன் பத்திரிகையும் வரும். சுயமரியாதைக் காரர்களின் சின்னஞ்சிறிய புத்தகங்களும் அங்கே இருக்கும். இதனால் பனிச்சைமர நிழலில் அவன் சலூனுக்கு முன்னால் எப்போதுமே இளைஞர் கூட்டம் ஒன்று குழு மியிருக்கும். அத்தோடு அவன் கையிற் தினந்தினம் காசு புரளும். கடந்த ஆண்டு பாராளுமன்றப் பொதுத் தேர்தல் நடந்த போது அவன் சலூனும் பனிச்சைமர நிழலுந்தான் தமிழரசுக் கட்சிக் காரியாலயமாக விளங்கின.

நெல்லியடியிற் படித்துக்கொண்டிருந்த தாமோதரத்திற்குச் சோஷலிச தத்துவார்த்தங்களிற் பிடிப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஆலங்கேணியில் அந்தக் கந்தப தத்துவம் எடுபடாது என்ற விவகாரம் தெரியும். ஆகவே ஊரோடு சேர்ந்து அவனும் தமிழரசுக் கட்சி ஆதரவாளனானான்! மேலும் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னே நாட்டில் நடந்த இனக்கலவரம் தமிழ் மக்களை எல்லாம் ஏதோ ஒரு கட்சியின் கீழ் ஒன்றிணைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

ஆலங்கேணியைப் பொறுத்த வரையும் இனக்கலவரம் என்ற ஒன்று நடக்கவில்லைதான். ஆனாலும் தன் எருமைகளைத் தேடிக் கொண்டு திருக்கிணா மேட்டுக்குச் சென்ற மாட்டுக்கார வல்லிபுரம் அக்கலவரத்தின் போது அங்கேயிருந்த மன்னம்பிட்டிக்குச் சென்று பொலநறுவையிற் கலவரத்தில் மாட்டிக் கொண்டு ஒரு மாதத்திற்குப் பின்னர்தான் ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தார். பொலநறுவைக் கலவரத்தைப் பற்றி அவர் கூறிய கதைகள் ஆலங்கேணி மக்களுக்கும் உணர்ச்சியை ஊட்டிற்று. அந்தக்கால சட்டத்திற் நான் பரமனின் முயற்சியால் பாலா தமிழரசுக்கட்சிக் கிளையை ஆலங்கேணியில் ஆரம்பித்தான்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பாராளுமன்றத் தேர்தல் வந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலந்தொட்டு நடைபெற்ற மூன்று பாராளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் ஆலங்கேணி மக்கள் மூதூர்த் தொகுதியிற் பெரும்பான்மை யினராக வாழ்ந்த முஸ்லீம் ஒருவருக்கே வாக்களித்தார்கள்.

ஆலங்கேணியின் அருகாமையிலிருந்த கிண்ணியா மிகப்பெரிய முஸ்லீம் கிராமம். கிழக்கிலங்கையிலே காத்தான்குடிக்கு அடுத்ததாகப் பெரிய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிராமமான கிண்ணியாவிலிருந்துதான் மூதூர்த் தொகுதி எம்.பி ஒருவர் வரக்கூடியதாக இருந்தது.

கிண்ணியா அபேட்சகர் யாரோ ஒருவருக்கு எந்தவிதமான உணர்வும் பிடிப்பும் இன்றி வாக்களித்த ஆலங்கேணி மக்கள் தம் கிராமத்திற் தமிழரசுக் கட்சிக்கிளை நிறுவப்பட்ட பின்னர் தமிழரசுக்கட்சி நிறுத்திய தமிழ் அபேட்சகருக்கு உணர்ச்சி வசப்பட்டு வாக்களிக்கக் கூடிய வகையில் மூதூர்த் தொகுதி இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதி ஆக்கப்பட்டது. தமிழரசுக் கட்சிப் பிரசாரத்தில் தாமோதரமும் உற்சாகமாக ஈடுபட்டான்.

அந்த ஆண்டு அடுத்தடுத்து நடந்த இரு தேர்தல்களிலும் ஆலங் கேணி மக்களும், அயலிலுள்ள ஈச்சந்தீவு உப்பாறு என்ற கிராமங்களின் தமிழ் மக்களும் தமிழ் அபேட்சகருக்கே வாக்களித்தனர். தங்கள் கட்சியும், தமது ஆபேட்சகரும் இரண்டு தேர்தல்களிலும் அமோக வெற்றியடைந்தமையை தமிழரசுக் கட்சியைத் தாபித்த இளைஞர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடினர். ஊரிலுள்ள கிழடுகட்டைகள் தங்கள் சொந்க் காரன் எம்.பி யாகிவிட்டான் என்று பெருமைப்பட்டார்கள்.

அந்தப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் வெற்றிவிழா கொண்டாடக் கிராமத்திற்கு வந்த பின்பு ஒன்பது மாதங்கள் கழித்து மீண்டும் கிராமத் தவர்களைச் சந்திக்க வருகிறார். அவருக்கு கோலாகலமாக வரவேற்பு அளாக்க வேண்டும். அட்ரஸ் பேப்பர் எழுதி வாசிக்க வேண்டும் என்றுஉற்சாகத்துடன் சொன்னான் பரமன்.

தாமோதரம் சொன்னான். அவரை வரவேற்கத் தான் வேண்டும்; ஆனால் அதற்காகப் பந்தல் போடவோ மேடை அமைக்கவோ, லவுட்ஸ்பீக்கர் கட்டவோ தேவையில்லை. ஏனென்றால் அவர் முதற் தடவையாக இங்கு வர வில்லை மக்களின் குறைகளைக் கேட்கவே வருகிறார். அதற்காக நாம் மக்களுக்கு உதவிசெய்து அவர்களை நெறிப்படுத்தலாம். நாம் செய்ய வேண்டியது அதுதான்."

அவன் சொன்னதைப் பாலாவும் ஆமோதித்தான். ஆனாற் பரமனுக்கோ கூட்டம் வேண்டும். மாலை வேண்டும் ஒலிபெருக்கி வேண்டும், என்றிருந்தாலும் வேறு வழியின்றிப் பரமனும் அவர்களுக்கு உடன்பட்டாலும் எம்.பிக்கு நல்ல பூமாலைகளாவது போடவேண்டும். உன்ர மச்சாள் சௌந்தரம் சோக்காக மாலை கட்டுவாள். போனமுறை வரவேக்குள்ள அவள் தான் மாலை கட்டித்தந்தாள். திருக்கிணாமலையில் கூட அப்படி மாலைய நான் பாக்கல. அவட்டச் சொல்லி இரண்டு மாலையாவது கட்டித்தா". என்றான் பரமன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓ அதுக்கென்ன? என்றான் தாமோதரம்

அத்தோட சாப்பாட்டு விஷயம் ஒரு கிடாய் அறுத்துப் பாடசாலையில விருந்து போடுவம்."

ஒரு ஆளுக்காகவா ஒரு கிடாய்?"

அவர் என்ன திருக்கிணாமலையில இருந்து தனியாவா வருவார்? அத்தோட அவர் வாறார் என்று கேள்விப்பட்டு மூதூரில இருந்தும் கட்டப்பறிச் சானில் இருந்தும் ஆக்கள் வருவாங்க. எப்படியும் மூப்பது பேருக்கு குறையாது ஒரு ஆடு அடிக்கத்தான் வேணும்.

அதைப்பற்றித் தலைமை வாத்தியாரோட யோசிப்பம்' என்றான் தாமோதரம். அப்போது பாடசாலைத் தாழ்வாரத்திற் தொங்கிய தண்டவாளத் துண்டில் இரும்புக்கம்பியால் அடித்து எழுப்பிய ஓசை. பாடசாலை தொடங்க இன்னமும் அரை மணித்தியாலம் தான் இருக்கிறது என்ற செய்தியை ஆலங்கேணிக் கிராமம் முழுமைக்கும் அறிவித்தது. தெருவிலே மாணவர்களும் மாணவிகளும் தங்கள் புத்தகங்களுடன் பாடசாலையை நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்ப நான் போய்க் கடையைத் திறக்கிறன். நீர் போய்ச் சௌந்தரத் திட்ட கட்ற விஷயத்தை இப்பவே சொல்லும்" என்ற பரமன் தாமோதரத்தின் கையைப்பிடித்துக்கொண்டே கடைப்பக்கம் செல்கையில் தாமோதரத்தின் மாமா வீட்டுத் தெருப்படலையை திறந்து அவன் உள்ளே தள்ளிவிட்டுப் பாலுவோடு சேர்ந்து மேலே நடந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 05

தெருப்படலையைத் தாண்டி வெண்மணலில் இறங்கித் தன் மாமானர் வீட்டை நோக்கி நடந்தான் தாமோதாரம். ஆலங்கேணிக் கிராமத்தின் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஓட்டு வீடுகளில் அவனது மாமானார் வீடும் ஒன்று. இரண்டு அறைகளும், ஒரு பூஜையறையும் கொண்ட வீட்டின் முன்னால் விசாலாமான விறாந்தையும் கொண்ட அவ்வீட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் ஒரு பாக அகலமான மணற்பாதையின் இருமரங்கிலும் செங்கற்கள் நடப்பட்டுச் சுண்ணாம்பு தீட்டப்பெற்றிருந்தது. கற்களுக்குப் பின்னாற் கிராமத் தவரால் “கானல் வாழை” என்றழைக்கப்படும் ‘கனாஸ் செடிகள்’ மஞ்சளும் சிவப்புமாகப் பூத்திருந்தன. அவற்றினிடையே சமமான இடைவெளிகளில் குரோட்டன்கள் பல்வேறு நிறங்களிலும் இருபக்கமும் அணிவகுத்து நின்றன. விறாந்தைக்கு முன்னால் பென்னம்பெரிய பந்தலில் கொடி மல்லிகை படர்ந்திருந்தது. மல்லிகைப் பூக்களின் சுகந்தம் மனத்துள் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

வீட்டினுள்ளே சந்தடியைக் காணவில்லை. அரைச் சுவருக்கு மேலே மரக்கிராதிகளடிக்கப்பட்ட விறாந்தையின் முன் கதவு மூடப்பட்டிருந்தது. தாமோதரம் பூந்தோட்டப் பாதை வழியே நடந்து மல்லிகைப் பந்தலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அண்மியபோது சௌந்தரம் மண் குடத்தை இடுப்பில் வைத்துத் தண்ணீர் சுமந்து கொண்டு வந்தாள். வரும் வழியிலிருந்த குரோட்டன்களிலும் கனாஸ்களிலும் இருந்து நீர் சொட்டிக் கொண்டிருப்பதைப்போல அவள் பாவடையிலும் கைகளிலும்கூட நீர் சொட்டிக் கொண்டிருந்தது. வைகறையின் குளுமையில், வெண்பனி தோய்ந்து, இளநகை சிந்தி அரும்பிக் கொண்டிருக்கும் மல்லிகையைப் போலவே அவள் தோற்றமளித்தாள்.

மானாக வெருண்டு, தாமோதரத்தைக் கண்டதும் அவள் ஓடி விடுவோமா என்று நினைத்து எப்படியோ சுதாரித்துக் கொண்டு தான் சுமந்து வந்த தண்ணீர்க் குடத்தைப் பயந்து போனவள் போல மல்லிகையின் அடியிற் சரித்தாள். சரித்து முடித்ததும் குடத்தை அங்கேயே வைத்துவிட்டுப் பின் பக்கமாகத் திரும்புகையில் "எங்கே போகிறாய் மாமா இல்லையா?" என்று அதட்டலாகக் கேட்டான் தாமோதரம்.

"அப்பு தம்பலகாமம் போயிற்றார். நில்லுங்க வாறன்" என்று நாணிக் கொண்டே பின்பக்கமாகப் போனாள் சௌந்தரம்

தாமோதரம் அவளைத் தன் சைக்கிளில் ஏற்றிக் கொண்டு தன்னந் தனியாகத் தம்பலகாமம் சென்றிருக்கிறான். அவளுக்கு அடித்திருக்கிறான். ஏன் அவளை முத்தமிட்டுக்கூட இருக்கிறான். அப்போதெல்லாம் எந்தக் கூச்சமும் அடையாதவள் இப்போது மட்டும் ஏன் இப்படி வெட்கப்படுகிறாள்.

ஆனாலும் அவள் வெட்கப்படுவதும் அழகாகத் தான் இருக்கிறது. அவன் எட்டாம் வகுப்புப் படிக்கையில் மூதூர் வேதக்காரவாத்தியார் வைத்திருந்த பைபளிலிருந்து ஞானி சலமோனின் உன்னதப்பாடல்களைப் படித்திருக்கிறான். அந்தப் பாடல் வரிகள் அவன் ஞாபகத்திற்கு வந்தன.

என்னே உன் அழகு! என் அன்பே
என்னே உன் அழகு!
மயிர்கத்தரித்த பின் குளிப்பாட்டப்பட்டுக் கரையேறும்

ஆட்டு மந்தை போன்றவை உன்பற்கள்;
உன் இதழ்கள் செம்பட்டு நூலிழைகள்;
கன்னங்கள் வெடித்த மாதுளம்பழம் போன்றவை
உன் தனங்கள் இரண்டும்
லீலிகளின் இடையே மேயும்
இரட்டை மான்கன்றுகள்?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஞானி சலமோனின் உந்தப் பாடல் அடிகளைத் தாமோதரம் அசைபோட்டு நினைந்து பரவசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் சௌந்தரம் வீட்டினுட்புறமாக வந்து விறாந்தைக் கதவைத் திறந்து 'வாருங்கள் அத்தான்' என்று அவனை அழைத்தாள்.

'உன் நாவின் அடியிற் தேனும் பாலும் இருக்கின்றன என்ற சலமோனின் அடிகளை நினைத்துத்கொண்டான் தாமோதரம். கதிரையில் வந்து அமர்ந்த பின் 'அப்பா எங்கே?' என்று மீண்டும் கேட்டான்.

சௌந்தரம் அறைக்கதவின் நிலையிலேயே சார்ந்து கொண்டு நின்று ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்த போது 'அவன் தம்பலகாமம் போயிற்றார். கோடைப்போக விதைப்புக்கு அங்கே வயல் உழக்கிறாங்க. பெருமிதியை முடிச்சுக் கொண்டுதான் வருவார்" என்று சொன்ன அவள் தாய் அபிராமி, 'இருங்க தம்பி வாறன்' என்று வீட்டு மீண்டும் பின்புறமாக அடுக்களைப் பக்கம் நடந்தாள்.

அவள் தம்பலகாமத்திற் பிறந்தவள். அங்கே நாயன்மார் திடல் ஆலமரத் தடிக்குப் பக்கத்தில் அவள் பிறந்த வீடு இருக்கிறது. தெருவைக் கடந்து கரைச்சைத் திடலுக்குப் போகும் வயல் வெளியில் அவளுக்கு ஐந்து ஏக்கர் நீர்ப் பாய்ச்சற் காணி சீதனம், அந்த வயலை உழக்கத்தான் தன் மாமனார் சென்றிருப்பார் என்றெண்ணிக்கொண்டே 'உன்னோட நான் கோவம்' என்றான் தாமோதரம்.

'அதுதான் நேற்று வராததிலிருந்து தெரியுமே'

'ஓஹோ'

'என்ன ஓஹோ, இப்பமாமாவைத் தேடிக்கொண்டு வந்தீங்களாக்கும். அவரில்லையெண்டு போப்போறீங்களாக்கும்' என்று விஷமமாகச் சிரித்தாள் சௌந்தரம்.

தாமோதரம் முகத்தைச் சற்றுக் கடுமையாக்கிக் கொண்டு 'நீ ஏன் பாடசாலைக்குப் போகல்ல'

'அதை உங்கட மாமாட்டை கேளுங்க'

'ஏன்? அவர் போக வேண்டாம் என்றார்?' அவர் பதில் சொல்ல வில்லை

தாமோதரம் மீண்டும் பேசினான். 'அப்பா சொன்னார் என்று நீயும் போகாமல் இருந்திற்றாய். எல்லாம் நீ இந்த ஊரிலே பிறந்த கொடுமை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீயும் தம்பலகாமத்தில் பிறந்திருந்தாப் படிப்பை நிறுத்தியிருக்கமாட்டாய். இந்த நாட்டில முடியாதெண்டு அந்த ஊரில ஆணும் பெண்ணும் இந்தியாவுக்குப் போய்க் கிராஜீ வேட் பண்ணிற்று வாறாங்கா'.

சௌந்தரம் அதற்கும் மௌனமாவே இருந்தாள்.

இப்ப இந்தியாவுக்குப் போகத் தேவையில்லை. எஸ்.எஸ்.சி. மட்டும் ஆலங்கேணியிலேயே படித்து ஆகக் குறைந்தது ஆசிரியையாக நீ ஆவாய் எனிறு நான் கனவு கண்டேன்'.

அப்போதுங் கூடச் சௌந்தரம் தன் மௌத்தைக் கலைக்கவில்லை!

'மாமாட்ட நான் சொல்லுறன். இனிமேலாவது நம்ம பாடசாலைக்குப் போறியா?"

பாடசாலைக்குப் போகாம விட்டு மூணுமாசத்துக்கு மேலே ஆச்சு. இனிமேல் போறதெண்டா எனக்கு வெக்கமாக்கிடக்கு. மாமிகூட நான் பாடாசலைக்குப் போறத விரும்பல்ல' என்றிழுத்தாள் சௌந்தரம்.

'எல்லார்ர விருப்பத்துக்கும் நீ ஆட ஏலாது. நீ கட்டாயம் பள்ளிக்குப் போகத் தான் வேணும்' என்று கடுமையாகச் சொன்னான்.

'எனக்குஞ் சேர்த்து நீங்க படிச்சுக் கொள்ளுங்க. பின்னேரத்தில் நான் ரீச்சரிட்டத் தையல் படிக்கிறன் அது எனக்குப் போதும்'

'அப்ப நான் சொல்றதக் கேக்க மாட்டா?

இதற்குள் அடுக்களைக்குள்ளிருந்து அபிராமி வந்து விட்டாள். டிஷ் ஒன்றிலே ஆவி பறந்து கொண்டிருக்கும் இராசவள்ளிக் கிழங்குப் புக்கையும் கரண்டியும் இருந்தது. அதை முன்னாலிருந்த ஸ்டூலில் வைத்து விட்டுச் சாப்பிடுங்க தம்பி' என்றாள். இது தான் தருணம் என்று சௌந்தரம் வீட்டுக்குள்ளே போனாள். தாமோதரம் தன் விருப்பு வெறுப்புக்களை வெளிக்காட்டிக்கொள்ளாமற் சாப்பிடத் தொடங்கினான்.

'என்ன தம்பி, பாடசாலை லீவு விட்டிற்றா, இன்னமும் இங்கி லீசுக்குச் சித்திரை பிறக்கவில்லையே' என்று கேட்டாள் அபிராமி.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'எங்கட வகுப்பு மட்டும் விட்டிற்றாங்க ஆனா நான் வருடம் களித்து அடுத்த நாளே போகவேணும் ரியூசன் வகுப்பு இருக்கு. ஆவணியிலே சோதனை' என்றான் தாமோதரம்.

அபிராமிக்கு அதற்கும் மேலே என்ன பேசுவதென்று தெரியவில்லை. அவளும் கதவு நிலையிற்சார்ந்து கொண்டு முந்தானைத் தலைப்பை முறுக்கிக்கொண்டு நின்றாள். கழுத்திலே கிடந்த கனமான தாலிக்கொடியும் கைகளிற் கிடந்த வளையல்களும் பளபளத்து மின்னின.

தாமோதரம் மீண்டும் பேச்சைத் தொடங்கினான். "மாமா எப்போது வருவார்?"

"அவர் விடியப்புறத்திலேயே போயிற்றார். இன்றைக்கு நல்ல நாள். பங்குனி உத்தரம் திருக்கிணாமலைக் கோணேசர் திருவிழா. பெருமதியை இன்றைக்குத் தொடங்குவார். ஐஞ்சு நாளாவது ஆகும். புதன் கிழமைக்குப் பிறகுதான் வருவார்" என்ற அபிராமி, ஏன் தம்பி, நீங்க அவசரமா அவரைப் பார்க்க வேணுமா? என்று கேட்டாள்.

"இல்லை மாமி நாளைக்கு இங்க எம்.பி. வாறாராம். முக்கியமான வேலை இருக்கு நானும் நிக்க வேணும் என்று எல்லாப் பொடியன்களும் சொல்றாங்க"

"அப்படியா? சாப்பிடவேயில்லையே. வைச்சது அப்படியே இருக்கே.

"போதும் மாமி" என்று தாமோதாரம் சொல்லியபோது சௌந் தரம் பாற் கிளாசுடன் வந்தாள். பரமனின் சாலுனிலிருந்து ரேடியோ 'பாலும் பழமும் கைகளில் ஏந்தி' என்று பாடியது. தாமோதரம் பாலைக் கையில் வாங்கிக்கொண்டபோது, அபிராமி "நெல்லுத் தீஞ்சி மணக்கிறாப் போல இருக்கு" என்று சொல்லிக் கொண்டே அடுக்களைப் பக்கம் அவசரமாக ஓடினாள்.

தாமோதரம் பாலைக் குடித்துக்கொண்டே "நீ பள்ளிக்குப் போற சங்கதி இருக்கட்டும். இப்போது நீ எனக்கு ஒரு வேலை செய்து தரவேண்டும்"

'என்னத்தான்"

"நாளைக்கு எம். பி இங்க வாறாரம். அவருக்குப் போட இரண்டு அழகான பூமாலை கட்டித்தர வேணும்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"நான் எட்டாம் வகுப்புத்தானே பாஸ் பண்ணியிருக்கன். பள்ளிக் கூடத்தில் பத்தாம் வகுப்புப் படிக்கிற பெண்கள் இருக்காங்க. அவங்களிட்டச் சொன்னா ரீச்சரோடு சேர்ந்து அழகான மாலை கட்டித் தருவாங்க"

"அது தெரியாம நான் கேட்கல்ல. ஆனா, இந்த ஊரில் நீ தான் மால கட்றதில எக்ஸ்பேட்டாம் என்று ஊரெல்லாங் சொல்லுது. உன்னால கட்டித் தர ஏலுமா? ஏலாதா? அதைச் சொல்லு" என்று சற்று ஆத்திரமாகவே கேட்டான்.

"எப்பமாலவேணும்"

"நாளைக்குப் பத்துமணிக்கு முன்ன ஏலுமா ஏலாதா என்று சொல்" "எனக்கு வேறு வேல இருக்கு" என்று எழுந்தான் தாமோரம்.

"வீட்ட கொண்டு வரவா? அல்லது இங்க வந்து எடுப்பிங்களா?

"நான் வராட்டித் தம்பியை அனுப்புறன்" என்ற தாமோதரம் அம்மா எங்கே? என்று கேட்டான்.

பின் கதவு வழியாகப் பார்த்த சௌந்தரம், "அம்மா அவித்த நெல்லைப் பாயில கொட்டிப் பரவிக்கொண்டிருக்கா" என்றாள் சௌந்தரம்.

தாமோதரம் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, பின் கதவுவரை சென்று, "நான் போய் வாறன் மாமி" என்று கூறிவிட்டு வழிநடந்தான்.

குரோட்டன்களுக்கு மத்தியிலுள்ள பாதை வழியே அவன் நடக்கையில் சௌந்தரம் உருவத்தால் அழகி மட்டுமல்ல. மனதிலே சௌந்தர்ய உணர்வும் இப் பூந்தோட்டமே சாட்சி என்று எண்ணிக் கொண்டான் தாமோதரம். ஆனால் வீணையைப் பறி கொடுத்த சரஸ்வதி போல அவள் எட்டாம் வகுப்புச் சித்தியடைந்ததோடு வீட்டுக்குள் முடங்கி விட்டாளே என்ற எண்ணம் அவனை வதைத்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் பின்னாலேயே சௌந்தரம் வந்து கொண்டிருப்பதை அப்போது தான் கவனித்த தாமோதரம் " நீ எங்கே; வருகிறாய்? என்று அதட்டினான்.

'உங்கட வீட்ட தான் போகவேணும் மாமி பால் காய்ச்சத் தொடங்கிருவா. அவருக்கு உதவி செய்ய வேணும். முன் படலையைக் கட்டிவிட்டு நான் பின்வழியாய் வேலி 'மங்கடை' குள்ளால உங்க வீட்ட போறன். படலையைக் கட்டத் தான் உங்க பின்னால வாறன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"படலைய நான் கட்டிற்றுப் போறன். நீ பின்னாலபோ" "ஏன், நான் உங்களோட வாறது உங்களுக்கு விருப்பமில்லையாக்கும்"

தாமோதரம் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தான் சௌந்தரமும் சிரித்தாள். ஒழுங்கையிலே மாறி ஆடு ஒன்று பிணை ஆட்டைத் துரத்தி அதைத் தழுவ முயன்று கொண்டிருந்தது

அதைப் பார்த்த சௌந்தரம் 'ஆடு வந்திரும் அத்தான் படலையை இழுத்துக் கட்டிற்றுப் போங்க' என்று விட்டு வீட்டின் பின்பக்கமாக நடந்தாள்.

இனிப்பான நினைவுகளோடு தாமோதரமும் வெளியில் இறங்கி படலையைச் சீக்கிரமாக கட்டிவிட்டு பரமனின் சலூனை நோக்கி நடந்தான்.

கோயிலடிலே பந்தரின் கீழ்க் குழுமியிருந்த பாடசாலைப் பிள்ளைகள் தேவாரம்பாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓது வார்தயை நன்னெறியுய்ப்பதும்.....

சின்னத்தம்பி வாத்தியார் இடுப்பிற் சால்வையை கட்டிக்கொண்டு துலாம்பரமாக நீறுபூசிய நெற்றியில் மையத்திற் சந்தனப் பொட்டு மிளிரக் கைகூப்பியபடி தேவாரம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 6

ப பரமனின் சலூனிலிருந்து சில யார்களுக்கு அப்பால் கோயிலின் எதிர்த்திசையில் அவ்வூர் வாசிகசாலை இருந்தது. வைரமான காட்டு மரங்களைத் தூண்களா நட்டு அத்தூண்களின் இருமருங்கிலும் நெருக்கமா வரிச்சுத்தடிகளை கட்டி அத்தடிகளிடையே குழைத்த களிமண்ணைச் செலுத்தி வைக்கப்பட்ட சுவர் அதன் மேல் ஓலைக் கூரை. ஒரு அறையும் மண்டபமும் கொண்ட நீளமான கட்டிடம். மண்டபத்துள்ளே கிடந்த மேசையின் இருபக்கமும் இருந்த டெஸ்குகளில் ஒன்றிலே தாமோதரம் சென்று உட்கார்ந்து கொண்டான். ஏற்கனவே சின்னவனும் தங்கராசனும் அருளனும் வந்திருந்தார்கள். பாலாவும் பரமனும் இன்னும் பத்துப் பன்னிரெண்டு இளைஞர்களோடு வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

கோயிலிலே மாணவர்கள் தம் பிராத்தனையை முடித்துக் கொண்டு இவ்விருவராக அணிஅணியாய் முதலிலே ஆண்களும் பின்னர் பெண்களு மாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியாய் சென்ற தலைமை ஆசிரியரிடம் பாலா ஏதோ பேசிவிட்டு அவசர அவசரமாகத் தன் கூட்டத்தினரோடு வாசிகசாலையை அடைந்தான். வாசிகசாலையிற் கூட்டம் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் தாமோதரம் தேவாரம் பாடினான்.

நிரைகழலரவஞ் சிலம்பொலியலம்பும் நிமலர்நீறணி திருமேனி..'

கூட்டத்திற்கு பாலா தலைமை வகித்தாலும் தாமோதரமே அக்கூட்டத்தில் முக்கியஸ்தனாக இருந்தான் 'நாளைக்கு வரப்போகும் எம்.பி. தன் கடமைக்காகத்தான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இங்கே வருகிறார். அதற்கு தடபுடலான வரவேற்பு அவசியமில்லை அவரிடம் நம்மூரின் குறைகளையும் தேவைகளையும் சொல்வது தான் முக்கியமானது' என்ற அவனது கருத்தை எல்லோருமே ஏற்றுக்கொண்டாலும் பரமனுக்கு அது திருப்தியாக இல்லை. அவனுக்கு பூமாலை, மேடை, லவுட்ஸ்பீக்கர் என்று ஒரு விழா வேண்டும்.

அதற்காக அவன் எவ்வளவும் செலவழிக்கவுந் தயார். நாளாந்தம் அவனிடம் காசும் புழக்கத்திலுள்ளது.

ஆனாலும் மற்றவர்கள் தம் கிராமத்தின் தேவைகளை ஆராய்ந் தார்கள்.

'ஊருக்கு ஒரு உபதபாற் கந்தோர் வேண்டும். பத்துச் சத முத்திரை வாங்கவும் சின்னக் கிண்ணியாவுக்குச் செல்லவேண்டியுள்ளது' என்றான் அருளன்.

'நம்ம வாசிகசாலைக்கு ஒரு நல்ல கட்டிடம் வேணும' என்றான் பரமன்

'இவையெல்லாம் வேண்டுந்தான். ஆனால் நமது கிராமமக்களின் அடிப்படைத் தேவை இவைகளல்ல. விவசாயத்தையும் கால் நடைகளையும் நம்பி வாழ்பவர்கள் நம்மூரவர். ஊரவர்களுக்கு கண்டற் காட்டு மானா வாரிக்காணியைத் தவிர வேறு காணிகளே இல்லை. அந்த மானா வாரிக் காணியும் எல்லோருக்கும் இல்லை. கந்தளாய்க் கொலனித் திட்டத்தில் நீர்ப்பாய்ச்சல் காணியும் மேட்டுக் காணியும் கொடுத்துங்கூட நம்மூரில் இருந்து இரண்டே இரண்டு குடும்பங்கள் தான் அங்கு சென்றன. மற்ற எவருமே பிறந்த ஊரை விட்டுபோக விரும்பவில்லை. ஆகவே நமக்கு முதற்தேவை கண்டக் காட்டு மாணாவாரித் தரைக்கு நீர் பாய்ச்சல் ஏற்படுத்துவது தான். அந்த வெளியில் இருந்து கூப்பிடு தூரத்தில்தான் மகாவலி கங்கை ஓடுது.

அடுத்த கண்டக் காட்டுத் துறையடிக்கு நல்ல பாதை வேண்டும். ஒரு நல்ல றோட் மட்டும் இருந்தால் நம்மூரவர்கள் மாட்டுப்பட்டிற்குச் சைக்கிளிலோ ஏன் காரிலேயே சென்று பாலைக் கொண்டு வரலாம். காவுதடியில் சுமக்கத் தேவையில்லை. ஆகவே கண்டக் காட்டு வெளிக்குத் தண்ணீரும், அங்கு போகத் தெருவுந்தால் நமது முக்கியத் தேவைகள்' என்று தெளிவு படுத்தினான் தாமோதரம்.

கூடியிருந்த வாலிபர்கள் தாமோதரத்தை ஒரு முகமாக ஆதரித் தார்கள். எம்.பி.யிடம் கொடுப்பதற்காக மனுவைத் தயாரிக்கும் படியும் கூட்டம் அவனைக் கேட்டுக் கொண்டது. பாடசாலை முடிந்ததும் தலைமை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியரோடும் ஆலோசித்து அம்மனுவை எழுதுவதாகத் தாமோதரம் ஒப்புக் கொண்டான். பாராளுமன்ற அங்கத்தவரை வாசிகசாலையிற் சந்தி-த்து மனுவை கொடுப்பதெனவும், மற்றைய விடயங்களை பாடசாலையிலேயே நடத்த வேண்டும் எனவும் கூட்டம் தீர்மானித்தது. இத்தீர்மானங்களை எடுத்துக் கூட்டம் முடிவடைகையில் ஏறத்தாழப் பதினொரு மணியாகி விட்டது வேலும் மயிலும் கடையிலிருந்து பரமன் கொண்டு வந்த சோடாப் போத்-தல்களை அவர்கள் குடித்துக்கொண்டிருக்கையில், வெளியே பங்குனி மாத வெய்யில் ஆலங்கேணி மணலை வறுத்துக்கொட்டிக்கொண்டிருந்தது.

'இந்தச் சுடுமணலிலே சோளங்கொட்டையைப் போட்டால் பொரிஞ்சு போகும். காண்டாவனம் தொவங்கிட்டுப்போல' என்றான் பரமன்.

காண்டாவனம் இல்லை. காண்டவ தகனம் என்று திருத்தினான் தாமோதரம்.

'அது என்ன தகனண்டாப்பா? என்று கேட்டான் அருளன்.

'இந்நாட்களிற் தான் அருச்சணன் காண்டவனம் என்ற வனத்தை எரித்தானாம். அதனாற் தான் இந்த நாட்களில் சூடும் வெக்கையும் அதிகரிப்பதாக நம் கிராமத்தவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. சித்திரை முதல்வாரத்தில் தான் சூரியன் இலங்கைக்கு நேரே உச்சங்கொடுக்கிறான். அதனால்தான் சூடு அதிகரிக்கிறது' என்று விளக்கினான் தாமோதரம்.

தாமோதரம் காலையில் வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டு வருகையில் காலில் செருப்பின்றியே வந்தான். இப்போது வெறுங்காலுடன் வீட்டுக்குப் போவதை எண்ணிய போது அவனுக்குத் திகிலாயிருந்தது. மெதுவாக பனிச்சை மரத்தடிக்கு வந்து அதன் நிழலின் குளுமையிற் சில விநாடிகள் தரித்து நின்று அங்கிருந்து வேலி ஆமணக்குகள் விழுத்தும் நிழலில் காலடிகள் பதியுமாறு ஓடியே சென்றான் வீட்டுக்கு. யாழ்ப்பாணம் படிக்கச் சென்ற தன் பின்னர் ஐந்து ஆண்டுகளாக காற் செருப்பைக் கழற்றாததினால் அவன் பாதங்கள் சூட்டைத் தாங்கும் சக்தியை இழந்திருந்தன.

வேர்த்துக் களைத்து வந்தவன் முற்றத்தின் மாமரத்தின் கீழ் சற்று தரித்து நின்று அதன் பின்னர் வீட்டை அடைந்தான். வீட்டுவிறாந்தையில் சௌந்தரம் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். தாமோதரத்தைக் கண்டதும் அவள் தன் இருக்கையிலிருந்து எழுந்து நின்றாள். அவள் அறைக்குள் ஓடமுடியாதபடி தாமோதரம் அறைக்கதவின் வாசலிற் போய் நின்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாமோதரம் அவள் கையில் இருந்த புத்தகத்தைப் பார்த்தான். அது கடந்த ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலுக்கான ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி யின் தேர்தல் விஞ்ஞாபனம். அதன் அட்டையில் ஸ்ரீமாவோ அம்மையாரின் படம் இருந்தது. அந்த அம்மையாருடைய கட்சியிற் போட்டியிட்ட அயலூர் முஸ்லிம் அபேட்சகர் அவ்விஞ்ஞாபனத்தை ஆலங்கேணியில் எல்லா வீடுகளுக்குமே கொடுத்–திருந்தார். அவ்விஞ்ஞாபனத்தை பார்த்த்தபடியே.

"உலகிலேயே முதலாவது பெண் பிரதமரை இந்த நாடு பெற்றெ டுத்திருக்கிறது. ஆனால் அப்பெண் பிரதமரின் நாட்டுப் பெண்களுக்கு எட்டாம் வகுப்புக்கு மேலே படிக்க விருப்பமில்லை." என்றான் தாமோதரம்.

அவன் குத்தலைக் கேட்டதும் சௌந்தரத்திற்கு ஆத்திரம் வந்தது. காலையிற் தண்ணீர் குடத்தோடு நின்ற போதிலிருந்த வெட்கம் இப்போது இல்லை. குட்டக் குட்டக் குனியக் கூடாது என்று அவள் மனத்தில் எண்ணினாள். அந்த எண்ணத்தில்.

"அந்த அம்மையார் ஒண்ணும் பட்டதாரி இல்லை. அவருடைய கணவர் தான் ஒக்ஸ்போட் பட்டதாரி" என்றாள் பளிச்சென்று.

"அப்போ எதிர்காலத்தில் பிரதமராகலாம் என்ற எண்ணமாக்கும்"

"எனக்கு பிரதமராக வரவேண்டிய தேவையில்லை" ஆனால்"

"ராணியாக இருக்கவே விரும்புகின்றேன்."

"சரிதான் இப்ப உலகில இருக்கிற இங்கிலாந்து ராணியும் போனா அதுக்கு–ப்பிறகு கடதாசிக் கூட்டத்தில் தான் நாலு ராணி இருப்பாங்க"

"நானும் ராணியாகத்தான் இருப்பன்"

"எந்த நாட்டுக்கு"

ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்குத் தான் ராணியாக இருக்கவேணுமோ?

"பிறகு"

"சொல்லட்டா"

அவள் என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்பது தாமோதரத்திற்குத் தெரிந்திருந்–தாலும் அதை அவள் வாயாற் கேட்கவே அவன் விரும்பினான். ஆகவே "சொல்லேன்" என்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'நான் உங்களுக்குத்தான் ராணி" என்ற சௌந்தரம் இரு கைகளாலும் தன் கண்களைப் பொத்திக் கொண்டாள்.

தாமோதரம் அவள் வலதுகை மணிக்கட்டைக் குரங்குப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டபோது அவள் தன் அடுத்த கையை அவன் மேல் வைத்து 'விடுங்கத் தான்" என்று திமிறினாள். ஆனால் தாமோதரம் விடவில்லை. நாணிச் சிவந்து விட்ட அவள் கன்னங்களில் முத்தமிட வேண்டும் என்று அவனுக்குள் கிளர்ந்தாலும் அதற்கும் அவனால் முடியாமல் இருந்தது. அவனுக்கும் வெட்கமா? அல்லது எல்லை மீறக்கூடாது என்ற நினைப்பா?

பட்டினமும் குடியேற்ற பிரதேச பொது நூலகம் உப்புவெளி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 7

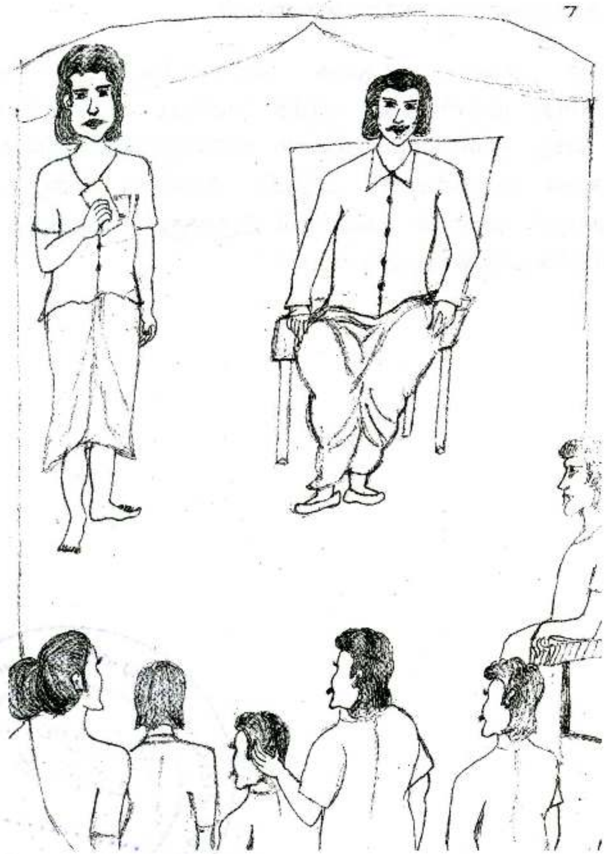

அந்த மாமிவாரா விடுங்க அத்தான்" என்றதும் தாமோதரம் தன் பிடியைச் சடாரென விட்டுவிட்டு வாசற் பக்கமும் உட்பக்கமும் பார்த்தான். சௌந்தரம் கலகலவென நகைத்தாள். நகைத்துக்கொண்டே 'மாமி இங்கே இல்லை. நான் இந்தா, இதில் ஈச்சந்தீவுக்குப் போயிற்றுச் சுணங்காம வாறன் என்று சொல்லிற்று அவ வெளிய போயிற்றா. இப்ப வந்தாலும் வருவா' என்றாள் சௌந்தரம்.

"அப்பாவும் இல்லயா?"

'அவர் வழக்கம் போலக் காலையிலேயே போயிறார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சனிக்கிழமை வந்தது. காத்திருந்தபடியே பாராளுமன்ற அங்கத்த வரும் வந்தார். தாமோதரத்தின் யோசனைப்படி அடக்கமான உபசாரம் அவருக்கு. சௌந்தரம் கட்டிக்கொடுத்த பூமாலையைத் தாமோதரம் அவருக்கு அணிவித்தான். அதனைத் தொடர்ந்து பல பூமாலைகள்.

ஊரவர்களின் தேவைகள் எழுதப்பட்ட மனுவை அவரிடம் கொடுத்து அதைச் சபைக்கு விளங்கியபோது ஊரவர் எல்லோருமே வியந்தார்கள். எவ்வளவு நறுக்காக விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறான் என்று ஊரவர் எல்லோருமே பாராட்டினார்கள். ஏற்கனவே தேர்தல் பிரச்சார நாட்களில் அவனைத் தெரிந்தாலும் இப்போது பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் தாமோதரத்திடம் பல கேள்விகளைக் கேட்டு அவனைப்பற்றி நன்றாக அறிந்து கொண்டார். இந்தக் கிராமத்தின் முதலாவது டாக்டராக வரவேண்டும் என்று அவனுக்கு ஆசி வழங்கினார். கூட்டத்தை முடித் துக் கொண்டு மதிய உணவை உண்ணும்போது பிற்பகல் மூன்று மணியாகிவிட்டது. சாப்பிட்டு முடிந்ததுமே அவர் போய்விட்டார்.

எல்லாமே சுமுகமாக முடிந்திருந்தாலும் பரமனுக்கு மட்டும் மனக்குறை. அவனுக்கு எதற்கும், எல்லாவற்றிற்கும், ஒலிபெருக்கியும் பாட்டும் மேடைப் பேச்சும் வேண்டும்! அவைகளின்றிக் கூட்டம் முடிந்ததிற் குறைபட்டுக் கொண்டாலும் அவன் ஆனந்தமாகவேயிருந்தான்.

விருந்து நடந்த பாடசாலை மண்டபத்தை மணிடும் ஒழுங்குபடுத்தி வைத்துவிட்டு அந்த விருந்திற்காகச் சௌந்தரத்தின் வீட்டிலிருந்து எடுத்த சில பீங்கான்களையும், கிளாஸ்களையும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கே சென்றபோது, மேற்கே பரந்துகிடக்கும் கரைச்சைகளுக்கு மேலாகத் தூரத்தே தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டிருந்த கந்தளாய்க் குன்றுகளிடையே தகதகதத்த செம்பந்தாய்ச் சூரியன் விழுந்து கொண்டிருந்தது. செக்கர் வானின் ஒளி அசையாது விறைத்து நிற்கும் தென்னோலைகளிலும், இலையையசைக்காமல் ஸ்தம்பித்து நிற்கும் மரங்களிலும் படர்ந்து விகசித்தது.

தெருப்படலையைத் திறந்துகொண்டு தாமோதரம் நுழைந்தபோது மல்லிகைப் பந்தரின் கீழே சௌந்தரம் புன்னகை பூக்க நின்று கொண்டிருந் தாள். அந்திச் செவ்வானம் போல மின்னும் அவள் முகத்தில், நெற்றியி லிருந்த கருஞ்சாந்துப்பொட்டு அவள் முகத்திற்கு மேலும் அழகூட்டியது. நீண்ட பின்னல் முடிவடைந்த விடத்திலே கட்டப்பட்டிருந்த சிவப்புறிபன் வண்ணாத்திப் பூச்சியைப் போல மார்பில் மொய்த்துக் கிடக்க அவள் பந்தற்கப்பிற் சார்ந்தபடி நின்றுகொண்டிருந்தாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தான் கொண்டுவந்த பிரம்புக் கூடையை அவளிடம் கொடுத்து 'கூட்டத்திற்கு நீயும் வந்திருக்கலாமே' என்றான் தாமோதரம்.

'வாசிகசாலையிலே நடந்த கூட்டத்தை வேலிக்குள்ளால பாத்தன்'

....மறைப்புக்காகக் கட்டின கிடுகு வேலிக்குள்ளால தான் உலகத்தைப் பாக்குது நம்ம பெண் சமூகம். எப்பதான் இவர்கள் நேரடியாக உலகத்தைப் பார்க்கப் போகிறார்களோ. இந்த வேலியெல்லாம் எப்பதான் தொலையப் போகிறதோ? என்று அலுத்துக்கொண்டான் தாமோதரம்.

'வளவுக்கு வேலியில்லாட்டிக் கட்டாக்காலி மாடு வந்து எல்லாத்தையுமே மேய்ஞ்டும்' என்றவள், இருங்க அத்தான் தேத்தண்ணி கொண்டுவாறன்' என்று அடுக்களைப்பக்கமாக நடந்தாள்.

'வேண்டாம், வேண்டாம்' என்று அவளைத் தடுத்து நிறுத்திய தாமோதரம் 'எம்பியையும் அனுப்பி எல்லாத்தையும் ஒழுங்கு பண்ணிவைச்சிட்டு இப்பதான் சாப்பிட்டிற்று வாரன். எனக்கு அலுப்பாயக் கிடக்கு நான் போய்ப்படுக்கப் போறன்' என்று விளக்கங் கொடுத்துவிட்டு அவள் பதிலை எதிர்பாராமலே வீட்டுக்கும் போனன் தாமோதரம்.

அவன் வீட்டு முற்றத்தில் மாமரத்தின் கீழே சாக்கு கட்டில் விரித்த படியேதான் கிடந்தது. அலுத்துக் களைத்து வந்த தாமோதரம் பொத்தென்று கட்டிலில் விழுந்து படுத்தான். சில வினாடிகளிற் தன்னை மறந்து நித்திரையாகி விட்டான்.

'தம்பி தம்பி' என்று யாரோ உருட்டி உருட்டி எழுப்பிய போது தான் தாமோதரம் எழுந்து சோம்பல் முறித்துக் கொண்டு கண்களை விழித்துப் பார்த்தான். அவன் முன்னால் அண்ணன் நாகேந்திரம் நின்றான். வீட்டினுள்ளே விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது.

'இப்பதானா அண்ணா வாறீங்க?

'இல்ல, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த உன்னோட ஆறுதலாக் கதைக்க வேணும் என்று ஐந்து மணிக்கு முதல் வந்திற்றன். ஆனா நீ நித்திரையா யிருந்தாய் வீட்ட போயிற்று இப்பதான் வாறன்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"ஓமண்ணா, அலுப்பாயிருக்கெண்டு சரிஞ்ச நான் என்னையறி யாமலே நித்திரை கொண்டிற்றன்"

"அதுக்கென்ன, உன்ர படிப்பெல்லாம் எப்படியிருக்கு?"

'நல்லாத்தான் அண்ணாபடிக்கிறன். முதல் தடவையிலேயே நான் அட்வான்ஸ் லெவல் பாஸ் பண்ணி வாசிற்றிக்கும் போவன்"

"எப்ப சோதனை"

"ஆவணி மாசத்தில"

"அப்ப இந்த வருஷம் நீ தம்பலகாமத் திருவிழாவுக்கு வரமாட்டாய் போல"

"ஓமண்ணா வரத்தான் மாட்டன். ஆனிக்கடைசியிலோ இல்லாட்டி இங்கிலீசுக்கு ஆடி பிறந்த பின்போ தான் திருவிழா வரும். இந்த வருஷம் அதுக்கு எப்படி அண்ணா வாறது? ஏனண்ணா இந்த முறை ஏதும் விசேஷமோ?

"என்ன விசேடம் நடக்கப் போகுது எண்டு இப்ப எப்படிச் சொல்ல முடியும். அளவெட்டியில் இருந்து திறமான நாதஸ்வரம் வருகுதாம்; மட்ராஸ் ரேடியோவில எல்லாம் வாசிக்கிற கூட்டமாம்"

"பத்மநாதன் குழு தானே. நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பல இடங்களில் கேட்டிருக்கன். அதுக்காகச் சோதனையை விட்டிற்று இங்கு வாறதா?

"அதுக்கில்ல. என்ர தம்பி நல்லாப் படிச்சு டாக்டரா வரவேணும் எண்டு நேத்திக்கடன் வச்சி வருஷா வருஷம் நான் காவடி எடுக்கிறன். நான் மூத்தபிள்ளையாக இருந்தும் அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் உதவாம அலக்கழிஞ்சு போனன். நீயெண்டான நல்லா வாறதுக்கு அந்தக் கோணேசர் தான் அனுக்கிரகம் பண்ண வேணும்"

தன் பிழையை உணர்ந்து இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும் பக்தனைப் போலத் தன்னிடம் பேசும் தன் அண்ணனிடம் தாமோதரத்துக்கு ஒரு அனுதாபம் ஏற்பட்டது. வாலிப மிடுக்குடன் கவலையற்றுத்திரிய வேண்டிய இந்த வயதிலே அண்ணாவின் மனதில் என்னென்ன கவலைகளோ! அப்பா அவனோடு முகம் கொடுத்து பேசாமலிருப்பது அவன் மனத்தை பூவைக் குடையும் வண்டு போலக் குடைந்து கொண்டிருக்கிறதா?

தாமோதரம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் 'இந்த வருஷசம் நீ திருவிழாவுக்கு வர முடியாதுதான் ஆனா இப்ப இங்க நிக்கிற ரெண்டு கிழமைக்குள்ள எப்பெண்டான ஒரு நாளைக்குத் தம்பலகாமம் போய் கோணே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சரைக் கும்பிட்டிற்று வா. இந்தா இத வைச்சிக்க' என்று அவன் கைகளில் இரண்டு பத்து ரூபாய் நோட்டுக்களைத் திணித்தான் நாகேந்திரம்.

அண்ணனின் இரண்டு கைகளையும் பொத்திப் பிடித்துக் கொண்ட தாமோதரம் 'எப்பெண்டாலும் இல்லண்ணா நாளைக்கே போறேன்' என்று சொல்கையில் அவன் கண்கள் கலங்கின. குடும்பத்தில் உதவாக்கரை என்று எண்ணப்பட்ட தன் உடன்பிறப்பு தன்னிடம் எத்தனை அன்பும் பாசமும் கொண்டவனாக இருக்கிறான் என்றெண்ணியபோது அவன் மனம் புல்லரித்தது.

"சரி தம்பி நான் போயிற்று வாறன் இப்ப போய்ப் படுத்தாத்தான் பலபலவென்று விடியக்குள்ள எழும்பலாம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே நாகேந்திரம் தன் வீட்டிற்குப் புறப்பட்டான். தாமோதரமும் எழுந்து தன் உடைகளைக் களைந்து மண்டபத்திற்குள் இருந்த கொடியிற் போட்டு வேற்றுடை மாற்றிக்கொண்டு துவாயுடன் கிணற்றை நோக்கி நடந்தான். பங்குனி புழுக்கத்திற்கு உடம்பில் குளிர்ந்த தண்ணீர்படுவது இதமாகத்தான் இருந்தது. தாமோதரம் குளித்து முடிந்ததும் அம்மா சாப்பிடக் கூப்பிட்டாள். 'சோறா? எனக்கு வேண்டாம்' என்றான் தாமோதரம்.

"சோறில்லை. இடியப்பம் அவிச்சிருக்கேன்" என்றாள் தெய்வானை.

தாமோதரம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அண்ணன் கோணேசர் கோயிலுக்குப் போகும்படி கேட்டுக் கொண்டதை அம்மாவிடம் சொன்னான்.

'எனக்குத் தெரியும். பின்னேரமே என்னட்டச் சொன்னவன். அவன் விரும்புறாப் போலக் கோயிலுக்குப் போய் அர்ச்சனையும் பண்ணிற்று வாவன்'

'ஓம் அம்மா வெய்யில் ஏறமுன்னம் விடியப்புறமே வெளிக்கிட வேணும். ஆனாச் சைக்கிள் இல்லியே. இதுக்குப் பிறகு யாரிட்டப் போய்க் கேட்பது.

ஒருத்தரிட்டையும் கேக்க வேணாம். மாமாட சைக்கிள் அவர் வீட்டதான் இருக்கு அவர் வயலடிக்குச் சாமான்கள் எத்திற்று வண்டியில் தான் போறார். நீ காலமையோட போய்ச் சைக்கிளை எடுத்திற்றுப் போ' என்று அவன் கவலையைப் போக்கினாள் தெய்வானை.

'எனக்குத் தெரியாதே. மாமா சைக்கிளில போயிருப்பார் என்று தான் நினைச்சன். காலையில போய் சைக்கிளை எடுத்திற்றுப் போறன். என்று தாமோதரம் கையலம்பி விட்டு மண்டபத்துட் சென்றான். பாயை விரித்து படுத்துக் கொண்டாலும் தாமோதரத்துக்கு நித்திரை வரவில்லை. அவன் நினைவுகளில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சௌந்தரம் தோன்றினாள். வைகறைப் பனியிற் தோய்ந்து இதழ் விரிக்கும் மல்லிகையைப் போல, அவள் மல்லிகைப் பந்தரடியிற் தண்ணீர் குடத்தோடு நின்றதோற்றமும் அதே பந்தரின் கீழ் செக்கர் வானத்தின் செம்மை முகத்திற் படரத் தன் ஒற்றைப் பின்னலை மார்பின் மேற் தொங்க விட்டபடி கருஞ்சாந்துப் பொட்டு நெற்றியில் மின்ன அவள் நின்ற அழகும் அவன் நினைவுகளிற் காட்சியளித்தன. தனக்குப் பின்னாற் சின்னஞ் சிறுமியாய்த் தன் வாலாகவே திரிந்தவள் இப்போது எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்துவிட்டாள்? 'தங்கம் உருக்கித் தழல் குறைத்துத் தேனாக்கிய' அந்த உருவமும் இனிமையும் எப்படி அவளுக்கு இந்த ஒரு சில மாதங்களில் வந்துவிட்டன.

சென்ற ஆண்டு தம்பலகாம திருவிழாவிற்குச் சென்றிருந்த போதும் அவள் சிறுமியாகத்தான் இருந்தாள். திருவிழாக் கடைத் தெருவெல்லாம் தன்னோடு தான் சுற்றினாள். தாமோதரம் கோணேசர் கோயிலையும் தம்பலகாமத்தையும் நினைத்துக்கொண்டான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 8

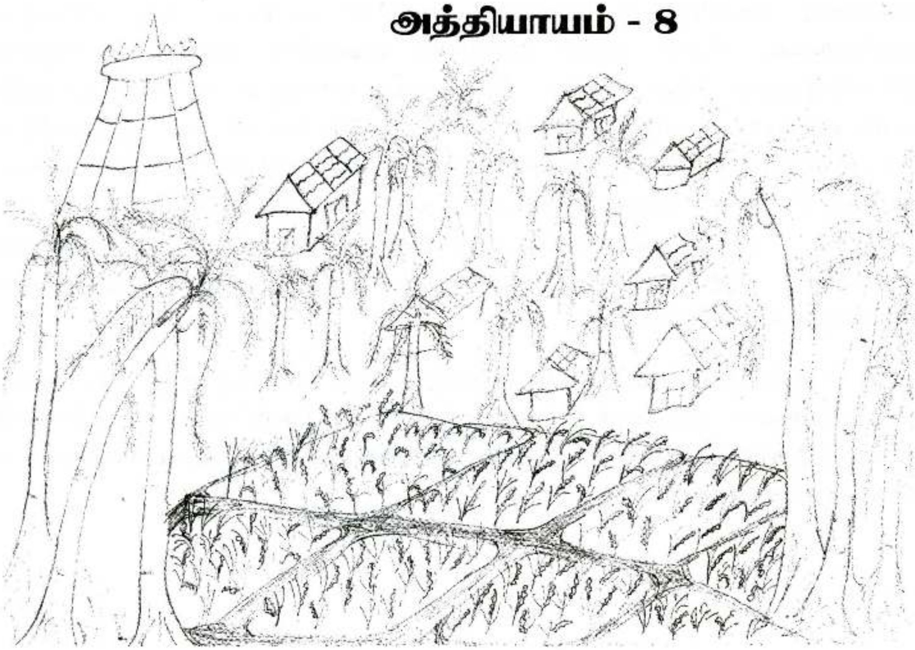

கோணேசர் தாயினும் நல்ல தலைவராகத் திருகோணமலைப் பட்டினத்திற் தான் குடியிருந்தார்.

அவர் எப்போது தொடக்கம் அங்கிருக்கிறார் என்பது சரித்திர ஆசிரியர்களுக்கே சரியாகத் தெரியாதாம். குளக்கோட்டு மன்னன் அவருக்கு கோயில் கட்டி கந்தளாய்க் குளத்தையும் அதனருகே வயல்களையும் ஏற்படுத்தினானாம். இப்படி பழம் பெருமையுடனும், செல்வச் செழிப்புடனும் இருக்க கோணேசர் கோயிலை 1624 ஆம் ஆண்டு கொன்ஸ்ரன்ரின் டிசா என்ற போர்த்துக்கீசத் தளபதி இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி கோயிற் கற்களைக் கொண்டு கோட்டை கட்டினானம்.

ஆனால் அவன் கோயிலை இடித்தபோது அவனது பக்தர்கள் கோயிலிருந்த மூல விக்கிரகங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு காட்டுக்குள் ஓடி ஒளித்தார் களாம். அப்படி ஒளித்தவர்கள் தாங்கள் கொண்டு வந்த விக்கிரகங்களைக் கோயிலுக்குப் பொருத்தமான இடம் எனத் தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் வைத்துச் சின்னஞ் சிறிய கோயிலைக் கட்டி வழிபட்டார்களாம். கடலோரத்துக் குன்றிலே இருப்பதைவிட மருத நிலத்து மத்தியிலே இருப்பதைத்தான் கோணேசரும் விரும்பினார் போலும். அதனாற்றான் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையிலேயே ஒரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மகத்தான இராஜகோபுரத்தையும் தனக்கு அமைத்துக் கொண்டு தன் பரிவாரங்களோடு தம்பலகாமத்தில் வாழ்கிறார். தான் இடம்பெயர்ந்து வந்தாலும் ஆதிகோணே நாயக்கராகத்தான் அங்கே மிளிர்கிறார்! வருடாவருடம் ஆனி உத்தரத்தில் அவருக்குத் திருவிழா நடக்கும். அந்தத் திருவிழாக்களைத்தான் அறிவறிந்த காலத்திலிருந்து தவறிவிடவில்லை. கச்சான் காற்று சீறியடித்து, ஆலங்கேணியைச் சூழவுள்ள உப்பங்கழிகளில் எல்லாம் நீர் வற்றி உப்புப் பொரிந்து கிடக்கும் அந்தத் தரவையைத் தாண்டி கெண்டைக் காலளவு நீரோடும் உப்பு நீரோடையைத் தாண்டிச் "சமாவச்ச தீவில்" ஏறினால் அதன் பின்னர் ஒரேவெளி. இடக்கை பக்கமாக கிண்ணியாக் குடாக் கடலின் அருகாமையிற் சடை-த்து வளர்ந்திருக்கும் நீர் முள்ளிச் செடிகளின் மேலே கண்டல் மரங்கள், வலக்கை பக்கமாக ஒரே வெளி, வெளி...

அந்த நெடுங்கரைச்சை வெளியில் மாலை மயங்கிக் கொண்டு வருகையில் திருவிழாவிற்குச் செல்லும் ஆலங்கேணி வண்டிகளின் சவாரி முன்னே செல்லும் வண்டியைப் பக்கமாக வந்து முந்திச் செல்கையில் வண்டிக்குள்ளிருக்கும் பெண்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும்தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி இந்த வண்டிச் சவாரிக்காகவே தம் காளை மாடுகளைப் போஷித்து வளர்ப்போர் சிலர்.

மாட்டு வண்டிகளை முந்திக்கொண்டு முகத்திலடிக்கும் சோழகக் காற்றை எதிர்த்துச் செல்லும் இளைஞர்களின் துவிச்சக்கரவண்டிகளின் மணிச் சப்தம் வண்டிக் காளைகளின் கழுத்து மணிகளின் சப்தத்திற்கும் போட்டியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். முள்ளியடிப் பாலத்தை அடைந்து விட்டால் அதன் பின் தம்பலகாமந்தான்.

அங்கிருந்து பார்த்தால் நடுப் பிரப்பந்திடலில் தென்னை மரங்கள் தெரியும். இப்படியாகத் திருவிழா தொடங்க முன்னமே கோயிலடிக்குப் போய் விடுபவர்கள். கோயிலைச் சுற்றிச் சுவாமி வலம் வந்து முடியும். அதிகாலையிலேயே மீண்டும் ஆலங்கேணிக்குத் திரும்பி விடுவார்கள். பதின்மூன்றாம் திருவிழா வரையும் இது நடக்கும்.

பதினான்காம் திருவிழா ஆலங்கேணி மக்களின் உறவினர்களான தம்பலகாமத்துப் பெரிய புள்ளிகளின் உபயம்! அந்தத் திருவிழாவுக்கு ஆலங்கேணியிலிருந்து செல்லும் வண்டிகள் அதிகமாக ஒன்றும் திரும்பி வரா. தங்கள் உறவினர்கள் வீடுகளில் தங்கியிருந்து பதினெட்டாந் திருவிழாவையும் பன்றி வேட்டையையும் முடித்துக் கொண்டுதான் ஊருக்கு மீள்வர். ஆலங்கேணி மக்கள் மட்டுமல்ல. நான்கு துறைகளைக் கடந்து கட்டைப் பறிச்சானிலிருந்து வந்த மக்களும் தங்கள் வண்டி மாடுகளோடும், சைக்கிளோடும் தங்கி விடுவர். நடுப்பிரப்பந்திடலிலும்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாயன்மார் திடலிலும், வர்ணமேட்டுத் திடலிலும், கரைச்சைத் திடலிலும் அதிகமாக எல்லாரது வீடுகளிலும் ஆலங்கேணியிலும் கட்டைப்பறிச்சானிலுமிருந்து வந்தவர்கள் விருந்தினராக இருப்பர்.அவர்களுக்கெல்லாம் அங்கு ராஜோபசாரமான விருந்து!

சென்ற ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே இருந்து வந்தவன் கரைச்சைத்திடலிலே ஒரு வீட்டின் விருந்தினனாக இருந்தான்.

திருவிழா முடிந்து வந்த நித்திரை செய்தவன் காலை எட்டு மணிக்கு மேல் எழுந்து குளித்துவிட்டு கரைச்சைத்திடலூடாகச் செல்லும் வீதியிலிருந்து மேற்கே தெரியும் கோயில் கோபுரத்தைப் பார்த்தான்.

எதிரேயிருந்த வயல்களில் வரம்பு நிறைந்த தண்ணீருக்கு மேலே பச்சை பசேலேன்ற நெற்பயிர்கள் அவை குலை குலையாய்க் காய்த்துப் பால் முற்றி அன்னம் வாங்கி தலை சாய்த்து வெறிகாரனைப் போல கச்சான் காற்றில் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தன. அந்தப் பசுங்கதிர்களுக்கு மேலாகக் கோயிற் குடியிருப்புத் திடலில் தங்கள் உச்சந்தலைகளை கச்சான் காற்று அடைக்கச் 'சாமியாடி'க் கொண்டிருக்கும் தென்னை மரங்கள், தென்னை மரங்களுக்கு மேலாக ஆதிகோணை நாயகரின் கோபுரமும் கலசமும் கம்பீரமாக தோற்றமளித்துக் கொண்டிருந்தது.

சோறுடைய சோழவள நாட்டின் தல நகரான தஞ்சாவூரையும் அதன் பொன் கொழிக்கும் வயல்களின் நடுவே சோழ மாமன்னன் ராஜராஜன் கட்டிய பெருவுடையார் கோயில் என்ற பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தையும் அதன் நிழல் சாயாக் கோபுரத்தையும் தாமோதரம் திரைப்படங்களில்தான் பார்த்திருக்கின்றான். அந்தத் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தின் மறுபதிப்பா இந்த ஆதிகோணை நாயகர் கோயில்? அந்தச் சோறுடைய சோழவள நாட்டின் ஒரு பகுதியா இந்தத் தம்பலகாமப் பிரதேசம்?.

பார்க்கும் இடமெல்லாம் பங்கப்பழனம் அப்பழனங்களின் நடுவே அமைந்துள்ள தீவுத் திடல்களில் எல்லாம் குலை குலையாய்க் காய்த்துத் தொங்கும் தென்னை மரங்களின் நடுவே ஓட்டுக் கரை வேய்ந்த கல் வீடுகள். அவ்வீடுகளின் முன்னால் கற்றூண்களின்மேல் முதிரப் பலகைகளால் அமைக்கப்பட்ட நெற்பட்டறைகள். அவ் வீடுகளுக்குள்ளே வந்த விருந்தினர்களை வளமாக உபசரிக்கும் இனிய அவர்களுக்குக் குற்றேவல் செய்யும் அயற் கிராமத்தவர்கள்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஐம்பத்தெட்டாம் ஆண்டுப் பெருவெள்ளத்தின் போது அவன் தந்தையார் பேராசைப்பட்டு கண்டற் காட்டிலே முப்பது ஏக்கர் வேளாண்மை விதைத்திருந்தார். ஆனாற் குடலைப் பருவத்தில் வெள்ளம் பெருகி அந்தக் கண்டக்காட்டு மானாவாரி வெளி முழுவதையுமே அழித்து விட்டது. அடுத்த வருடம் அவருக்கு விதை நெல்லும் இல்லை; காவுதடி இல்லாவிட்டாற் சோறே இல்லை என்ற நிலை!

ஆனால் வெள்ளம் வடிந்த பின்னர் தம்பலகாமத்தில் கோடைப் போகம் அமோகமாக விளைந்தது. எல்லாப் பட்டறைகளிலும் நெல் ஏறிக் கொண்டது. அந்த வருடம் ஆவணி மாதத்தில் அவன் விடுதலையில் இருந்தபோது தந்தையார் வண்டிக்கட்டிக்கொண்டு தம்பலகாமம் வந்திருந்தார். சின்னையா அம்மாச்சியின் பட்டறையில் இருந்து இரண்டு அவணம் விதைநெல் அளந்து கொண்டார்.

ஆனால் விருந்தினரை உபசரிப்பது என்பது ஒரு விடயம். கொடுக்கல் வாங்கல் வேறு விடயம் என்ற கொள்கை தம்பலகாமத்தில் எல்லாரிடமுமே உண்டு. சின்னையா அம்மாச்சி தயாராக அச்சடித்து வைத்திருந்த புறோ நோட்டில் மூன்று அவணம் நெல்லின் தற்போதைய பெறுமதியை காசாகக் கொடுத்ததாக எழுதிக் கொண்டார். கண்டக்காட்டு வெளி விளைந்ததும் மூன்று அவணம் நெல்லைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் புறோ நோட்டைக் கொடுத்து விடுவார். மானாவாரிக் காணிக்காரர்களுக்கு அவர் கடன் கொடுப்பதில்லையாம். ஆனாலும் அப்பாவுக்கு கொடுத்தார். ஊர் வழக்கம் போல அடுத்த பங்குனி மாதத்தில் அப்பா மூன்று அவணம் நெல் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டார்.

தம்பலகாமம் இத்தனை செழிப்பிலும் செல்வத்திலும் கொழித்தாலும் இன்னமும் தன் பழமையைவிட்டுக் கொடுக்காமற் தானிருந்தது. இங்கே சிகை அலங்கரிக்கும் பரமனோடு பழகுவதைப் போலத் தம்பலகாமத்தில் முடியுமா? "எங்களைப் போல உயர்ந்த சாதி வேளாளர் இந்த இலங்கைச் சிலோனிலே கிடையாது" என்று கூட்டாம் புலியிலும் கள்ளிமேட்டிலும் வசிப்போர் பெருமை பேசிக் கொள்கின்றனர்.

"நாங்கள் சாதாரண கரையாரல்ல மச்சகந்தியைப் பரிமளகாந்தி யாக்கிய குருகுலத்துச் சத்திரியர்கள்" என்று மகாபாரதப் பெருமை பேசிக் கொள்கி-றார்கள் மற்ற மேடுகளில் உள்ளவர்கள்.

இந்த இருசாராரும் குறைந்த சாதிக்காரர் என்று சிலரைச் சிப்பித்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திடலிலே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைந்த சாதிக்காரர்களுக்குச் செம்பிலே தண்ணீர் கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள். கோயிற் பிரகாரத்தில் அங்கப் பிரட்தட்சணம் செய்யக் கூட விடமாட்டார்கள்!

ஆனால் நல்ல காலமாக, அந்தச் சோறுடைய சோழ நாட்டைப் போல் இந்தக் கிராமத்தில் அக்ரஹாரமும் பிராமணர்களும் இல்லை. இருந்தால் குருகுலம் என்றும் வேளாளர் என்றும் பெருமை பேசுபவர்களையும், மற்றவர்களையும் சூத்திரர் என முத்திரை குத்தி ஒதுக்கியிருப்பார்கள்!

அங்கேயுள்ளவர்களை எல்லாம் ஒரே குலமாகக் கருதலாம் போல இருந்தது தாமோதரத்திற்கு. அவர்கள் எல்லாருமே விவசாயிகள். 'கார் காக்காத விவசாயிகள்' என்ற புதிய சாதியினராக அவர்களைக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் தான் மழையை நம்பி இருப்பதில்லையே. அவர்களுக்காக குளக்கோட்டன் கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டி வைத்திருக்கிறானே! பங்குனிப் புழுக்கத்தையும் நுளம்புக் கடியையும் பொருட்படுத்தாமல் நினைவுகளிற் தோய்ந்து கொண்டிருந்த தாமோதரம் நடுச்சாமமான போதுதான் நித்திரையானான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 9

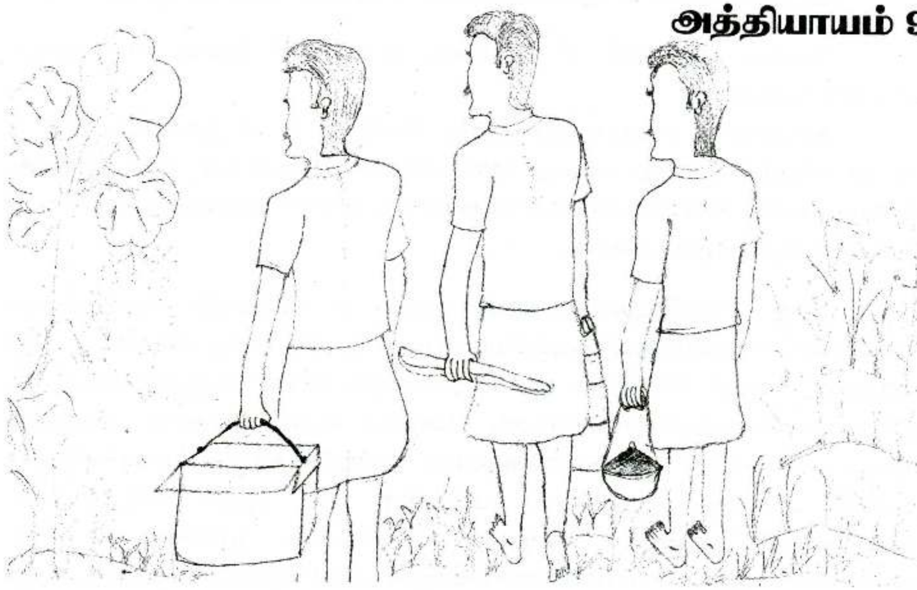

குட்டிக்கரச்சைப் பள்ளி வாசலிலிருந்து வாங்குச் சத்தம் கேட்டபோது தாமோதரம் விழித்துக் கொண்டான்.

தலைமாட்டிலிருந்த அரிக்கன் விளக்கின் திரியைத் தூண்டி மண்டபத்தை வெளிச்சமாக்கிய பின் பாயைச் சுருட்டித் தலையணையையும் விரிப்பையும் பாயின் மேல் வைத்து விட்டு முற்றத்துக்கு வந்தான். முற்றத்து மாமரத்தின் கீழே அப்பா படுத்திருந்த சாக்குக் கட்டிலில், சிங்கப்பூர்பாய் தலையணையோடு சுருட்டப்பட்டுத் தலைமாட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது; தந்தையார் எழுந்து சென்றிருக்கிறார் என்று தெரிந்து கொண்ட தாமோதரம் 'அவர் எங்கே போயிருப்பார்? இன்றைக்குப் பால் கொண்டுவரப் போவதில்லை என்று நேற்றே அம்மாவிடம் சொல்லியிருந்தாரே;

பாற்குடங்களையும் நேற்றுச் சாயந்தரமே தம்பையா அண்ணன் கொண்டு போய்விட்டாரே;

அப்படியானால் அதிகாலையில் அப்பா எங்கே போனார்? என்று தனக்குள்ளே கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டு காலைக் குளிரையும் பொருட்படுத்தாதவனாக வேலியோரம் சென்று வேப்பங்கன்றிற் குச்சியை முறித்துக்கடித்துத் துப்பிக் கொண்டு பல்விளக்கத் தொடங்கினான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடுக்களையைக் கடந்து செல்கையில் 'அப்பு எங்கம்மா? என்று கேட்டான்.

'இங்கின தான் நிண்டார். வெளிக்குப் போயிற்றார் போல" என்று அம்மா பதில் கொடுத்தாள்.

தாமோதரம் கிணற்றடிக்குச் சென்று கிணற்றுக் கட்டில் துவாயைப் போட்டு விட்டுச் சாரத்தோடு நின்று முழுகத் தொடங்கினான். கிணற்றுக்குத் துலா இருந்தது. ஆனாலும் அவன் கைவாளியினாற் தான் அள்ளி முழுகினான். அவனுக்கு நெல்லியடிக் கிணறுகள் ஞாபகத்துக்கு வந்தன.

ஐந்து ஆண்டுகளுக் முன்னே அவன் பாடசாலையிற் சேர்வதற்காகச் சின்னத்தம்பி வாத்தியாரோடு நெல்லியடி போய்ச் சேர்ந்த போது பிற்பகல் 3 மணி இருக்கும். போய்ச் சேர்ந்ததும் குளிக்க வேண்டும் போல இருந்தது அவனுக்கு. தானாகவே கிணற்றடிக்குச் சென்றான். கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தான். அவனுக்கு நெஞ்சு பகீர் என்றது! இத்தனை ஆழமான கிணற்றிலிருந்து எப்படித் தண்ணீர் அள்ளிக் குளிப்பது? துலாவைப் பார்த்தான். நீர் சதுரக் கற்தூண்களில், அச்சுலக்கையைப் புகுத்திய ஒரு முழுப்பனைமரமே துலாவாக இருந்தது. துலாவின் அந்தத்திற் கட்டிய பனை நார்க் கயிற்றில் வாளி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த நார்க் கயிறுதான் துலாக் கொடிபோலும்! இத்தனை ஆழமான கிணற்றில், இந்த முழுப்பனை மரத்தை இழுத்து நீர் அள்ளுவதை எண்ணியபோது அவனுக்குத் தலைவிறைத்தது.

கிணற்றடிக்கு வந்த ஆசிரியர் அவன் மலைத்து நிற்பதைக் கண்டு தானே துலாவைத் தாழ்த்தி கிணற்றடியில் இருந்த பெரிய வாளியிற் தண்ணீர் ஊற்றி "இப்போ பருமட்டா மேலைக் கழுவும் பின்னேரம் தம்பி வீட்ட போய்க் குளிக்கலாம் அங்க மோட்டரும்பைப்பும் இருக்கு'

மாலையில் ஆசிரியர்அவனைத் தன் தம்பியின் வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றார். செட்டித்தரை என்ற பிராந்தியத்தில் உள்ள அவர் தம்பி வீட்டுக் கிணறு முன்னர் பார்த்த கிணற்றைவிட ஆழமாக இருந்தது. எட்டிப் பார்த்தால் தண்ணீர் இருப்பதே தெரியாத அளவுக்கு அத்தனை ஆழம்? " இந்தப்பாதாளத் தண்ணீரை இறைத்தல்லவா யாழ்ப்பாண விவசாயி பயிர் செய்கிறான்" என்று எண்ணிக் கொண்டே ஐந்தடி ஆழத்திலிருந்த தண்ணீரைக் கைவாளியால் மெண்டு தலையில் ஊற்றி ஊற்றித் தன் குளியலை முடித்துக் கொண்டான்.

வீட்டினுட் சென்று சலவை செய்த வேட்டியை உடுத்துச் சட்டையும் தரித்த பின்னர் திருநீறுபூசிக் கொண்டிருக்கையிற் தேநீரை நீட்டிய அம்மா,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

'ஏன் தம்பி சாப்பிட்டிற்றுப் போவன்" என்றாள். "இப்ப என்னம்மா சாப்பிடுறது? நான்சைக்கிளில் தானே போறன். அரை மணித்தியாலத்தில் போய்ச் சேர்ந்திருவன். அங்க போய்ச் சாப்பிடலாம்" என்று விட்டு மாமரத்தைக் கடந்து தெருப்படலையைத் திறந்து வெளியேறினான். மாமனாரின் வீட்டு முற்றத்திலே அபிராமி பெருக்கிக் கொண்டு நின்றாள். 'சைக்கிளைக் கொஞ்சம் தாங்க மாமி" என்று தாமோதரம் கேட்டபோது தான் அவள் நிமிர்ந்தாள்.

"மண்டபத்துக்குள்ளதான் இருக்கு. போய் எடுங்க" என்ற அபிராமி " ஏன் தம்பி எங்க போகப் போறீங்க என்று கேட்டாள்"

சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு மண்டபத்துக்கு வெளியே வந்தவன் தம்பலகாமம் போப்போறன் என்று விடையளிக்கையில் அறைக்குள்ளிருந்து சௌந்தரமும் வந்தாள். அவளைப் பார்த்தபோது தன் உடன் மாணவன் பொன்னம்பலத்தின் 'கொமென்ற்' ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை மாணவர்கள் சிலரோடு சேர்ந்து அவன் பருத்தித்துறைப் பட்டினத்திற்குச் சென்றான். சந்தையைத் தாண்டிக் கடற்கரைப் பக்கமாகத் தொண்டமானாற்று வீதியாற் சென்று கொண்டிருக்கையில் எதிரே மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி விடுதி மாணவிகள் தங்கள் மேற்றன் சகிதம் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கடந்து முடிந்ததும் 'பின்னால மூன்றாவது அணியில இடதுபக்கமாகப் போற பெட்டி அரபிக் குதிரை மாதிரி அழகான பெட்டை மச்சான்" என்று கொமென்ற சொன்னான். அதைக் கேட்டுதான் பொன்னம்பலம் சொன்னான். "பெட்டை வடிவா வடிவில்லையா என்று இப்படி நேரத்தில சொல்லேலாது வெளிக்கிடக்குள்ள எல்லாரும் மேக்கப் பண்ணிக் கொண்டுதான் வருவினம். உண்மையா அழகு தானா என்பதைக் கண்டுபிடிக்க ஒரு பெட்டை விடிஞ்சி படுக்கையால எழும்பின உடனதான் பார்க்கவேணும்.

அவனது விமர்சன நோக்கோடு தான் தாமோதரம் சௌந்தரத்தைப் பார்த்தான். அந்த அதிகாலையிற் கூம்பிய இதழ்களை ஒவ்வொன்றாக விரிக்கும் செந்தாமரையைப் போலச் சௌந்தரம் அழகாகத்தான் இருந்தாள்.

"நேற்று இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே அத்தான்"

"நேற்று இரவுதான் தீர்மானிச்சன்' என்ற தாமோதரம் 'மாமாட்ட என்ன மாமி சொல்ல" என்று கேட்டான்? ஆனால் நேற்று இரவுதான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தீர்மானிச்சன்" என்றதைக் கேட்டது ம் சௌந்தரத்திற்கு முகம் சாம்பிற்று. முகத்தைத் தொங்கவிட்டபடியே அறைக்குட் சென்றாள்.

மாமாட்டச் சொல்றதுக்கு விசேஷமா ஏதும் இல்ல, என்று அபிராமி சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் தாமோதரம் சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு வெளியேறி விட்டான். பின் சக்கரத்திற்குச் காற்றுப் போதாது போல இருந்தது. ஆனால் வேலும்மயிலும் கடை அதிகாலையிலே திறந்திருந்தது. அங்கே சென்று காற்றடித்துக் கொண்டு குட்டிக்கரச்சுப் பக்கமாகச் சைக்கிளை மிதி தான்.

அவன் சென்று கொண்டிருக்கையில் 'இவர் ஏன் தம்பலகாமம் போகிறார்? அதுவும் இரவுதான் அங்கு போவதெனத் தீர்மானித்தாராம்! சென்ற இரவு முழுக்க நான் அவரையே நினைத்து நினைத்து இன்பக்கனவு கண்டு கொண்டிருக்கையில், அவர் மட்டும் என்னை நினைக்கவில்லையா? திடீரெனத் தம்பலகாமத்து நினைவு அவருக்கு ஏன் வந்தது? அவளுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அழ வேண்டும் போல இருந்தது கண்கள் கலங்கியே விட்டன. அவர் அதற்காகத்தான் போகிறார். திருகோணமலை சண்முகவித்தியாலயத்தில் போடிங்கில படிக்கிற மனோன் அக்கா இன்றைக்குத் தம்பலகாமமம் வந்திருப்பா அவளைப் பார்க்கத்தான் அவர் போயிருக்கிறார்.

சென்ற ஆண்டு மனோனும் எங்களோடு கூடத் திருவிழாக் கடைத் தெருவெல்லாம் சுற்றினாள். அவன் எவ்வளவு ஆனந்தமாக அவருடன் சிரித்துப் பேசிக்கொண்டு போனாள்? எனக்கு அப்பவே சத்தேகம் நான் பள்ளிக்குப் போகல்ல என்று அவர் கோபிப்பதற்கு இப்பதான் காரணம் தெரியாது இல்லாட்டா எவருக்கும் சொல்லாம இப்படி அமுசடக்காத் தம்பலகாமம் போவாரா? படுக்கையிற் கிடந்தபடி சௌந்தரம் இப்படி என்னென்னவெல்லாமோ எண்ணினாள். மனோனுக்கு அவருக்குமிடையில் ஏதோ இருக்க வேண்டும். சில வேளை அவளைத்தான்....... நினைவுகளின் அகோரத்தில் சௌந்தரத்திற்கு அழுகையே வந்துவிட்டது.

ஏன்புள்ள காலையில் ஒரு வேலையும் இல்லியா? சும்ம படுக்கிறா? மாமிவீட்ட போகல்லியா? மனுஷி இருபது முட்டிப்பாலையும் காய்ச்சிப் பேணியில ஊத்தத் தட்டத்தனிய அவதிப்படப் போவுது' என்றாள் அபிராமி.

'எனக்குப் போகலா' என்று வெறுப்புடன். ஆனால் எவருக்கும் கேட்காதபடி தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டே சௌந்தரம் கிணற்றடிப் பக்கம் போனாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அன்று அவள் தனது கானல் வாழைகளுக்கும், குரோட்டன் களுக்கும் தண்ணீர் ஊற்றவில்லை. கோழிகளுக்குத் தீன் வைக்கவில்லை வேறு எந்த வேலையுமே செய்யாமல் கிணற்றடியில் அசமந்து நின்றாள். கிணற்றடியிலே முதுகுத்தோலை உரித்து விடுவது போலக் சுள்ளென்ற டிக்கும் காலை வெய்யில் கூட அவளுக்கு உறைக்கவில்லை

சௌந்தரம் இப்படிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் தாமோதரம் குட்டிக்கரச்சிப் பாடசாலைக்குச் சமீபமாக, கிண்ணியாக்குடா உள்வாங்கிச் செல்லும் ஓடையின் விண்ணாங்கடிப் பரவலை வள்ளத்திலேறிக் கடந்து காக்கா முனையைத் தாண்டிக் குறிஞ்சாக்கேணிச் சந்தியடிக்கு வந்தபோது சூரியன் முதுகுப் பக்கமாகத் தீய்த்துக் கொண்டிருந்தான். சந்திக்கப்பாலிருந்த கரச்சை யில் முழங்காலளவு நீரில் நின்று கொண்டு கைவலையை வீசி மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த முஸ்லிம்களின் அரையிலிருந்த 'சிறுவால்'களின் (பொத்தானோ, பக்கிள்சோ, இல்லாத அரைக்காற் சட்டை) மேற்கட்டப்பட்டிருந்த பிரம்புப் பறிகளில் கயல் மீன்கள் துள்ளித் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. பெருவெள்ளத்தின்போது தம்யதாஸ் தானத்தை விட்டுக் கிளம்பிவிட்ட கற்களில் ஏறியும் இறங்கியும் மெதுவாக ஓடிக் கோழிமுட்டைக் கரச்சை'யைத் தாண்டிய பின் நெடுங்கரைச்சை வெளியூடே சைக்கிளை உழக்கிக் கொண்டு கச்சான் காற்றுக்கு எதிராகச் சென்று கொண்டிருந்தான் தாமோதரம்.

வெளியைத் தாண்டிய பின்னர் 'காலிபாஞ்சான்' ஆறு குறுக் கிட்டது. கச்சான் காற்று வீசத் தொடங்கி இந்தக் கரச்சை வெளியெல்லாம் உப்புப் பொரிந்து வரண்டு காலிபாஞ்சான் மதகிலும் கெண்டைக்காலளவு தண்ணீர்தான் இருக்கும். ஆனால் இப்போது காலிபாஞ்சான் ஆற்றில் பெருந் தொடைக்கு மேற் தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருந்தது. உப்பு நீர் பட்டாற் சைக்கிளிற் கறள் பிடித்துவிடும் என்பதற்காகத் தாமோதரம் வேட்டியை மடித்து அரைக்கு மேற்கட்டிக் கொண்டு, இரண்டு கைகளாலும் சைக்கிளைப் பிடித்துத் தலைக்கு மேலே உயர்த்தித் தூக்கிக் கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டினான். பின்னர், தன் வண்டியில் ஏறி முள்ளியடிப் பாலத்தை அடைந்ததும், சைக்கிளை விட்டிறங்கி தன் சண்டிக்கட்டு வேஷ்டியை அவிழ்த்து நன்றாக உடுத்திக் கொண்டான். சேட்டையில் வைத்திருந்த சிறிய சீப்பினாற் தலையை வாரிக் கொண்டான். சேட் கொலருக்குப் பின்னால் நீளமாக மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த கைக்குட்டையை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான். இவ்வாறு தன்னை ஆசுவாசப்படுத் திக் கொண்டபின் மீண்டும் சைக்கிளில் ஏறிக்கொண்டு கல்யாண ஊர் வலத்திற் செல்பவனைப் போல மெதுவாக நகர்ந்தான். வழியிலே நடுப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிரப்பந்திடலிலும் அப்பால் நாயன்மார் திடலிலும் சந்தித்த நண்பர்களுக் கெல்லாம் "கோயிலுக்குப் போயிற்று வாறன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்தபோது காலைப்பூசை முடிவடைந்திருந்தது. ஆனாலும் கோபுரத்தின் கீழே இருந்த காரியாலயத்தில் அர்ச்சனைக்குப் பணஞ் செலுத்திப் பற்றுச் சீட்டைப் பெற்றுக்கொண்டு கோயிலை வலம் வந்தான்.

கோணேசரையும் அவரின் பரிவாரங்கள் அனைவரையும் ஒவ்வொரு வராகக் கும்பிட்ட பின்னர் திருநீறணிந்து சந்தனந்தரித்து வலது காதின்ட மேற் செருகிய பன்னீர்ப்பூவோடு மீண்டும் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு நாயன்மார் திடலை நோக்கித் திரும்பினான்.

நாயன்மார் திடலிலேதான் அவன் மாமனார் பெண் கொண்டி ருந்தார். மாமியாருடைய மூத்த சகோதரி தன் தாயதி வீட்டிற்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாள். அவன், அவ்வீட்டையடைந்த போது பேரிளம் பெண்ணான அவள் பெரிய மாமியார் முற்றத்துப் பலா மர நிழலிலே பெரியபானையிற் சமைத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

தாமோதரத்தைக் கண்டதும் "வாருங்கோ தம்பி, எப்ப யாழ்ப்பாணத் தால வந்தீங்க? சாப்பிட்டீங்களா? என்று அடுக்கடுக்காகக் கேட்டாள்.

"இப்பதான் மாமி வாறன்; நேரடியாகக் கோயிலுக்குப் போயிற்று இங்க வாறன்"

"இருங்க தம்பி, முதலில சாப்பிடுங்க" என்றவள், "மூத்தவனும் அவரும் உங்கட மாமாவும் வயலுக்க போயிற்றாங்க. மனோனும் திருக்கிணாமலையில. பெருமிதி மிதிக்கிறவங்களுக்குச் சமைக்கவேணும்" என்றவள் பீங்கான்களில் சாப்பாட்டை எடுத்து வந்தாள். பிட்டு, வாழைப்பழம், தயிர், பருப்புச்சொதி, அப்பளப் பொரியல் இத்தனையும் கண்ட தாமோதரம் "என்ன மாமி எனக்காக இத்தனையுமா?. என்றான்.

"நீங்க வாறதா உங்க மாமா கூடச் சொல்லல்ல. வயலுக்குப் போறவங்க காலையில சாப்பிட்டிற்றுப் போகட்டும் என்றுதான் செய்தன். ஆனா அவங்க எல்லாருமே அரையுங் குறையுமாக கொறிக்கிற்றுப் போயிற்றாங்க" என்றாள் இராசம்மா. தாமோதரம் காலையுணவை முடித்துக் கொண்டான்.

இராசம்மா தன் சமையல் வேலையில ஈடுபட்டாள். அவர் கணவன் சொல்லுவார். "வயல் வேலை செய்றவங்களுக்குக் கூலியைக் குறைச்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சாலும் அதைப் பற்றி ஒரு குறையும் ஊரில வராது. ஆனாச் சாப்பாடு மட்டும் சரியில்லாட்டி அதுதான் ஊரில பெரிய வசையாவரும். அதனால ஒழுங் காகக் கறிபுளி இருக்க வேணும்" இராசம்மா மீன்குழம்பும், இரண்டு மரக் கறிகளும் புளியாணமுமாக எல்லாச் சமையலையும் ஏறத்தாழ முடித்து விட்டாள்.

வெளியே வெய்யில் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தது. அந்த வெய்யிலில் வெளியில் இறங்கவே பயமாக இருந்தது. வீட்டுக்குள்ளே சும்மா குந்திக் கொண்டிருக்கவும் முடியவில்லை. மேசையில் ரேடியோவும் இருக்கவில்லை. என்ன செய்வதென்று தெரியாமற் தாமோதரம் மேசையிற் கிடந்த புத்தகங்களைக் கிண்டிக் கொண்டிருந்தான். அந்தப் பாடசாலைப் புத்தகங்களிடையே ஆனந்த விகடன் இதழ்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்து ஒழுங்காகக் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு நாவல் இருந்தது. அது 'தேவன்' எழுதிய 'துப்பறியும் சாம்பு' என்ற நாவல். அதன் அடிப் படையில் மனோன்மணி தன் பெயரை எழுதியிருந்தாள்.

தாமோதரத்திற்கு நாவலோ சிறுகதைகளோ படிப்பதில் அத்தனை ஆர்வம் இல்லை. எப்போதாவது படிப்பான். இன்னாரைத் தான் படிக்க வேண்டும் என்ற வரையறையும் இல்லை. அகப்பட்டதை நேரமிருந்தாற் படிப்பான். எந்த நாவலை யும் வாசித்து முடிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையும் அவனுக்கு ஏற்பட்டதில்லை. எதையாவது படித்தபின் அரைவாசியில் வேறு வேலை வந்து விட்டால் மீதி அரை வாசியை பின்னர் அவன் படித்ததும் கிடையாது. இப்போது தேவனின் துப்பறியும் சாம்பு என்ற நாவலைப் படிக்க ஆரம்பித்தான். சுவையாகத்தான் இருந்தது.

அவன் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் இராசம்மா தன் சமையலை முடித்து விட்டு அடுக்களையைக் கூட்டி ஒழுங்கு படுத்திவிட்டு அதனைப்பூட்டிக் கொண்டு உள்ளே வந்தாள். அவள் சர்வாங்கமும் வெயர்த்துக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது!

வீட்டிற்குள் வந்தவள் "இருங்க தம்பி, இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில அத்தான் சாப்பாடு கொண்டு போக வந்திருவார். அதுக்குள்ள நான் போய் இரண்டு வாளித் தண்ணி அள்ளி ஊத்திற்று வாறன். ஒரே அவிச்சலாய் அவியுது" என்று தனக்குத்தானே சொல்பவள் போலச் சொல்லிக் கொண்டு பின்பக்கமாகக் கிணற்றடியை நோக்கி நடந்தாள்.

தாமோதரமும் எழுந்து தன் சேட்டைக் கழற்றிச் சுவர் ஆணியிற் தொங்கவிட்டு கொடியிலே மடித்துக் கிடந்த சாரத்தை எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டு மீண்டும் விட்ட இடத்திலிருந்து படிக்கத் தொடங்கினான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெருமிதிமதிப்பதற்காகச் சூழவுள்ள வயல்களில் எல்லாம் வரம்பு கொள்ளுமளவு தண்ணீர் இருந்து சூழலைக் குளிர்வித்தாலும் கொழுக்கி ஒட்டுக் கூரையின் வெப்பம் அதை மழுங்கடிப்பதாக இருந்தது. கதிரை யிலிருந்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தவன் தூங்கி விழுந்து மேசையின் மேற் கைகளிற் தலையைக் கவித்தபடியே நித்திரையாய் விட்டான்.

"மச்சான் எப்படா வந்தா? என்ற குரல் அவனை இவ்வுலகுக்குக் கொண்டு வந்தது. எதிரே தம்பிராசா என்ற அவன் மைத்துணன் நின்று கொண்டிருந்தான். அரையிற் கட்டிய நாலு முழ வேட்டிக்கு மேலாக மார்பிலே திரணை திரணையாகச் சுருண்டு கிடக்கும் மயிர்க்கற்றை கறுப்பு என்று ஒதுக்கவும் முடியாமல் சிவப்பு என்று மெச்சவும் முடியாமல் கபில நிறமாயிருந்தான். நீண்ட ஆனால் வைரித்த உடற்கட்டு.

"காலையில தான் வந்தன் மச்சான்"

"வயலுக்கு வந்திருக்கலாமே. கிட்டத்தானே இருக்கு"

"வரத்தான் நெனச்சன், ஆனா வெய்யிலா இருந்தது. உங்கட அம்மாவும் போகவேணாம் என்றா கதைப்புத்தகத்தைப் படிச்சுக் கொண்டி ருந்த நான் நித்திரையாக்கிற்றன்.

அடுக்களைக்குள்ளிருந்து இராசம்மா குரல் கொடுத்தான். சாப்பாடெல்லாம் போட்டுவச்சிற்றன் கொண்டு போகலாம் ராசா.

தம்பிராசா அடுக்களைக்குள் வந்தான். தாமோதரமும் அவன் பின்னாற் போனான்.

பனை ஓலைப் பெட்டியிற் சோறு போடப்பட்டு வாழை இலையால் மூடப்பட்டிருந்தது. பக்கத்திலே தூக்குக் கயிறு கட்டப்பட்ட மண்பானை புளியாணம், மூன்றும் வெண்கலச் சட்டிகளிற் கறிகள். அம்மூன்று சட்டிகளும் வெள்ளை வெளேர் என்ற தலையணையுறை ஒன்றில் அடுக்கப்பட்டுப் பையின் வாய்கூட்டிக் கட்டிப்பட்டிருந்தது. சோற்றுப் பெட்டி வாழையிலைக்கு மேலே அகப்பையும் இரண்டு கரண்டிகளும்

தம்பிராசாவுடன் வந்த கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த வேலையாள் சோற்றுப் பெட்டியைத் தூக்க, தம்பிராசா கறிச்சட்டிகள் இருந்த பையைத் தூக்கிக் கொண்டான். தாமோதரம் புளிப்பானையைக் கயிற்றைப்பிடித்துத் தூக்கிக்கொண்டான். தம்பிராசா இடக்கையில் வாழை இலைக்கட்டுக்களையும் எடுத்துக்கொண்டான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"தம்பிய என்னத்துக்குக் கூட்டிற்றுப் போறா, அவர் இஞ்ச சாப்பிடட்டும்" என்றாள் இராசம்மா.

"இல்ல மாமி நானும் அத்தானோட போறன்" என்று விட்டு நடந்தான் தாமோதரம்.

மூவரும் மெயில் ரோட்டிலே கோயிற்பக்கமாக நடந்து வாசிக சாலைக்குப் பக்கத்தில் நிழல் கவிழ்த்து நின்ற ஆலமரத்தைத் தாண்டி, எதிரேயிருந்த தேநீர்க் கடையையும் தாண்டி அரிசி ஆலையின் பக்கமாக வயல் வெளிக்குள் இறங்குகையிற் தாமோதரம் கேட்டான் "மச்சான் இந்தக் கடையில தேத்தண்ணி அடிக்கிற சத்தமே இல்லை. தின்ற சாமானையும் காணல்ல. ஆனா, ஆக்கள் மட்டும் கனக்கப்பேர் போய்வாறாங்க"

"அது பேருக்குத் தான் மச்சான் தேத்தண்ணீக்கடை ஆனா அங்க சீலும் விக்குது. வடியும் விக்குது. இரண்டு ரூபாய் குடுத்து ஒரு கிளாஸ் வடி அடிச்சுப்பாரன் மச்சான். இந்த அகோர வெயிலில கிறுகிறு என்று ஏறும். நுவரெலியாவில இருக்கிறது போல இருக்கும்.

"அப்ப மச்சானுக்கு அடிச்சுப் பழக்கம் போல"

"சீ.. எப்பெண்டான அப்பாவுக்கு தெரியாம அதுவும் இங்க இல்ல. திருக்கிணாமலையில குடிச்சிருக்கன். கிங்ஸ் ஹொட்டலில ஒரு கிளாஸ் அடிச்சிற்றுப்பத்தாம் நம்பர் கடற்கரையில போய் இருந்தா என்ன சுகம்! அப்பாவுக்குத் தெரிஞ்சுதெண்டா முதுகுத்தோலை உரிச்சுப் போடுவார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 10

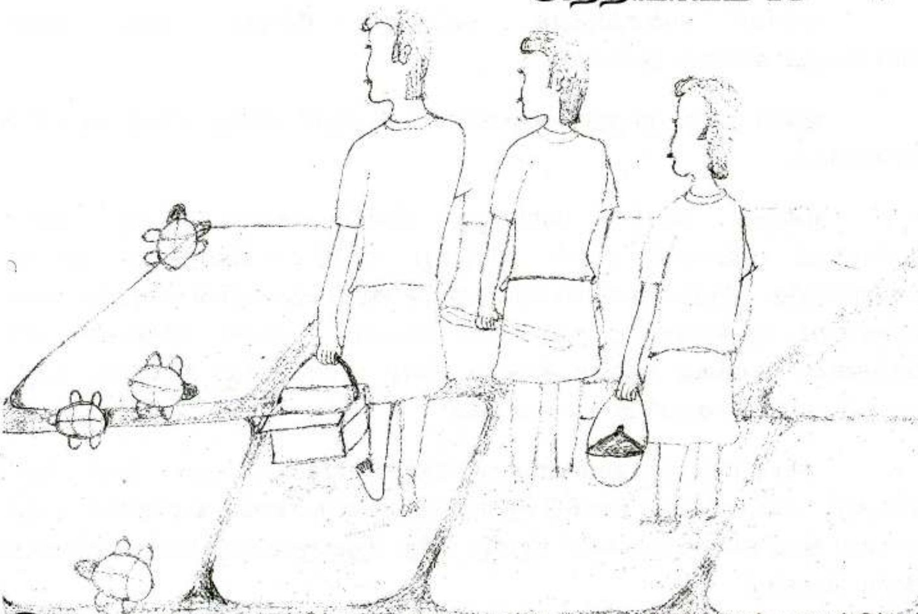

"வேலையை முடிச்சிற்றுப் போகக்குள்ள நா ஒரு கால் அடிச்சிற்றுத் தான் போவன் தோழ. அப்பதான் வேலை செய்த அலுப்பும் தெரியாது. கோழி முட்டக் கரச்சைக்குத் தேரில போறமாதிப் போகலாம்" என்றான் அவர்களோடு வந்த அபூபக்கர்.

மூவரும் வயல் வரவைக்குள் இறங்கிக் கொண்டைக் காலுக்கு மேற்பட்ட தண்ணீரில் சளக் சளக்கென்று அடிவைத்து நீரைச் சேறாக்கிக் கொண்டு நடந்தார்கள். வயல் வரம்புகளிலே ஆமைகள் வெயிற் காய்ந்து கொண்டிருந்தன. அவைகளைக் காட்டித் தம்பிராசா சொன்னான் "இவங்க எல்லாம் போன ஜன்மத்தில் கோணசர் சொத்தைக் கொள்ளையடிச்சிச் சாப்பிட்டவங்களாம் இப்ப ஊரில இருக்கிற கழிவு எல்லாத்தையும் சாப்பிடுதுகள்"

தண்ணீர் சளசளக்க வயல்வழியே நடந்து சென்ற மூவரும் சின்னஞ் சிறிய திடல் ஏறினர். அந்தத் திடல் முழுவதையும் பென்னம் பெரிய இலுப்பை மரம் தன் கிளைகளாற் கவித்து நின்றது. அம்மரத்தின் கீழே நான்கு வயல்களில் மாடுவளைத்தவர்களும் வரம்பு கட்டியவர்களும் தெத்தி தெத்தியாக இருந்து இளைப் பாறிக்கொண்டிருந்தனர். எல்லாமாக முப்பது பேர் வரை இருக்கும். அவர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டவர் கிண்ணியா முஸ்லீம்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாமோதரத்தைக் கண்டதும் "எப்ப தம்பி வந்தீங்க?" என்று பெரிய மாமா கேட்டார்.

தான் நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் வந்த விவரத்தைத் தாமோதரம் தெரிவித்தான். இதற்குள் அவர்தான் இருந்த கற்பன்பாயை மீண்டும் உதறி விரித்து எல்லாருக்கும் சோறு படைக்கத் தொடங்கினார்.

"நானும் மச்சானும் வீட்ட போய்ச் சாப்பிடுவம்" என்றான் தம்பிராசா

மற்றைய வயற்காரர்களும் இன்னம் மூன்று பந்திகளிலமர்ந்து சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள்.

எல்லாரும் சாப்பிட்டு முடிந்ததும் தம்பிராசா சோறு கொண்டு வந்த பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு தாமோதரத்தோடு வீட்டுக்கு வந்தான். சாப்பிட்டு விட்டு ஆலமரத்தின் கீழ் வந்தால், அம்மரத்தின் கீழ் எத்தனையோ நண்பர்களும் உறவினர்களும், அவர்களோடு பேசிக் கொண்டிருந்ததிற் பொழுது போனதே தெரியவில்லை தாமோதரத்துக்கு.

சித்திரை வருடப்பிறப்பிற்காகப் பாடசாலை மூடப்பட்டு விட்டது. பதை பதைக்கும் வெய்யிலிற் பிள்ளைகள் திரிந்து காய்ச்சல் தலையிடியைத் தேடிக் கொள்வார்கள் என்று பெற்றார் பயந்தனர். ஆனால் சிறுவர்களோ கொளுத்தும் வெய்யிலிற் கட்டையாற்றில இறால் பிடித்தார்கள். இரவானதும் நிலவெளியில் துள்ளி மகிழ்ந்து விளையாடினார்கள்.

பெருவெள்ளத்தினால் நொடித்துப் போன மயில்வாகனம் கொட்டியா புரத்துப் புதுக்குடியேற்றதிட்டத்தில் நாலு ஏக்கர் நீர்ப்பாய்ச்சற் காணியைக் குத்த கைக்குப் பெற்றுக்கொண்டார். வருடப் பறப்புக் கழிந்ததும் அங்கு விதைப்பு வேலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பதையே அடிக்கடி கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

செல்லையா தம்பலகாமத்து விதைப்பை முடித்துக் கொண்டு வருடப்பிறப் பிற்கு மூன்று நாட்கள் முன்னமே ஊருக்கு வந்துவிட்டார். வரும் போதே திருக்கோணமலைக்குச் சென்று வருடப் பிறப்புக்காக எல்லாருக்கும் புத்தாடைகள் வாங்கி வந்திருந்தார்.

தனக்கு அவர் சேலை வாங்கி வந்தது சௌந்தரத்திற்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. அவள் அடுத்த தவணை ஆரம்பமாகும்போது மீண்டும் பாடசாலைக்குப் போகவே விரும்பினாள். எப்படியாவது தன் தந்தையை அதற்குச் சம்மதிக்கச்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செய்யலாம் என்றும் அவள் நம்பினாள். ஆனால் அவர் தனக்குச் சேலை வாங்கி வந்திருப்பதைக் கண்டபோது தன் தந்தையார் தன்னைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவதில்லை என அறுதியாக தீர்மானித்து விட்டார் என்றே அவளுக்குத் தோன்றியது.

ஆனாலும் தன் கலக்கதத்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் "அத்தானுக்கு ஒன்றும் வாங்கி வரவில்லையே அப்பா" என்று தான் கேட்டாள்.

"அவனுக்கு என்ன வாங்குவதென்றே தெரிய வில்ல. அவன் சோதனை எடுக்கப்போகிறான் காற்சட்டை துணி வாங்குவதா அல்லது வேட்டி வாங்குவதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை"

அப்போதுதான் அங்கு வந்த தாமோதரம் "புது வருடத்திற்குக் கோயிலுக்குக் கட்ட வேட்டிய வாங்கியிருக்கலாம்" என்றான்.

"அப்படியா? பாடசாலையிற் காற்சடடை போட வேண்டியிருக்குமே என்று யோசித்தேன் நாளைக்கே வேட்டி வாங்குவோம்"

"தனக்குச் சேலை வாங்கியிருக்கத் தேவையில்லை. அடுத்த தவணை தொடக்கம் பாடசாலைக்குப் போக வேண்டும்" எனத் தன்னைப் பற்றிச் சொல்வான் எனச் சௌந்தரம் எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் தாமோதரம் அதைப்பற்றிப் பேசவில்ல. அது தன்னை அலட்சியம் பண்ணுவதாக அவளுக்குப்பட்டது. தனிமையாயிருந்த போது அவள் கேட்டாள். "என்னைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பும்படி அப்பாவிடம் சொல்லுங்களேன்"

"நீ ஒன்றும் எனக்காகப் பாடசாலைக்குப் போக வேண்டியதில்லை. உனக்கு விருப்பமிருந்தாற் போ. உனக்காக நான் ஏன் வக்காலத்து வாங்கவேண்டும்" என்று எழுந்தமானமாகச் சொன்னான் தாமோதரம்.

சௌந்தரத்தின் கண்கள் கலங்கின. ஒரோர் வேளை பாடசாலைக்குப் போ என்று கட்டாயப்படுத்துகிறார். இப்போது அலட்சியமாகப் பேசுகிறார். இதன் காரணந்தான் என்ன? குழப்பமடைந்த நிலையில், பாவாடை வாங்கி உடுக்க" என்று சற்று கோபமாகவே கேட்டாள் அபிராமி.

"நான் ஒண்ணும் கிழவியில்ல. இன்னமும் எனக்குப் பதினாறு வயசும் ஆகல்ல"

"அது வயசில்லையா? உன்னோடொத்ததுகள் இந்த ஊரிலே கல்யாணம் முடிச்சிருக்கிறாங்க"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"ஏன் என்னோடொத்ததுகள் இன்னமும் பாடசாலைக்குப் போகிறார்களே. அதைச் சொல்லுங்களேன்"

"அடுத்த தவணை பாடசாலை தொடங்கியதும் நான் போகத்தான் போறன்"

"போற நேரம் போ. இப்ப சீலையை எடுத்து உடு"

"எனக்கேலாது. பொங்கலுக்கு வாங்கின பாவடை சட்டை இன்னமும் புதுசாத்தான் இருக்கு அதைத்தான் உடுப்பன்"

"அது உன்னிஷ்டம்; ஆனா அப்பா கோபிச்சார் என்டா என்னட்ட முறப்படதா" என்றாள் அபிராமி;

மயில்வாகனத்தாரும் அன்று குதூகலமாகவே இருந்தார். வீட்டுக்கு அன்று அவர் மச்சான் செல்லையாவும் வந்திருந்தார். இருவரும் கைவிசேடம் பரிமாறிக் கொண்ட பின்னர் தங்கள் தொழில் சம்பந்த மாகப் பேசிக்கொண்டார்கள். மயில்வாகனம் சொன்னார். "தம்பலகாமத்தில் மட்டுமா தண்ணிக்காடும் வயல் வெளியும்? அல்லைத் திட்டம் வந்தபிறகு கொட்டியாரத்தில எங்க பார்த்தாலும் தண்ணிக்காடுதான். வயல் வெட்டைதான். முந்திக் குளமாக இருந்த பெரிய வெளி இப்ப வயல் காணியாப்போச்சு. அங்குததான் நாலு ஏக்கர் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கன். மானாவாரி செய்து அலுத்துப் போச்சு. மானாவரிச் செய்கை சூது விளையாடிற மாதிரி, "வந்தாச் சுல்தான், போனாப் பக்கீர்" என்று கிண்ணியாக்காரன் சொல்ற பழமொழி போலத்தான்.

மானாவரியோ கோடையோ மண்மாதா விளைய வேணும். அது விளைஞ் சாத்தான் நமக்கு வாழ்க்கை" என்று சொல்லிச் செல்லையா புறப்படுகையில் எங்க மச்சான் போறீங்க. வருஷம் பொறந்த பிறகு வந்த முதல் விருந்தாளி நீங்கதான். எனக்குக் கை விசளம் தந்தது நீங்கதான். இப்ப எங்க போறீங்க?" என்று சொல்லி மையமர்த்தி இருக்கச் செய்து விட்டு வீட்டுக்குட் சென்று பித்தளைக் குடத்துட் கையைவிட்டு தென்னஞ்சாராயப் போத்தலை எடுத்து மூடியைத் திருகித் திறந்தார்.

தென்னஞ்சாராயமும் ஆட்டிறைச்சிக் குழம்பும் புது வருடத்தைச் சிறப்பித்தன. அவர்கள் இருவரும் சல்லாபித்துக் கொண்டிருக்கையில் தாமோதரம் எழுந்து வெளியே சென்றான்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக அவன் யாழ்ப்பாணத்திற் படிக்கிறான். ஆனால் எந்த ஒரு வருடப் பிறப்பக்கும் அவன் அங்கே நின்றதில்லை. ஆனால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அங்கு நடைபெறும் சித்திரை வருடப் பிறப்பன்று அதிகமான வீடுகளில் மரக்கறி உணவுதானாம். கோயிலுக்குப்போவது முக்கியமானாதாக இருக்குமாம். ஆடு பங்கு போடுவதும் போத்தல் உடைப்பதும் தீபாவளிக்குத்தானாம். அந்த வழக்கம் அவனுக்குச் சிறந்தாகவேபட்டது. புது வருடத்தை எவ்வளவோ நம்பிக்கை யோடு வரவேற்கிறோம். அப்படி வரவேற்கையில் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கு வதும், அத்தினத்தில் உயிர்க்கொலை செய்யாதிருப்பதும் நல்லதாகவே அவனுக்குத் தோன்றிற்று ஆனால், இங்கே யார் அதை நினைக்கிறார்கள்? புது வருடம் மதுவும் மாமிசமுமாகத்தான் தொடங்குகிறது. இதன் காரணந்தான் என்ன,? சித்திரை வருடம் பிறக்கும் போது ஊரிலே எல்லா ஆண்களும் இருப்பார்கள். ஆனா தீபாவளிக்கு ஊரில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் கண்டக் காட்டு வயல் வெளிகளிலே இருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அதன் காரணமாகத்தான் வசந்த காலந் தொடக்கமான இச் சித்திரை வருடம் இங்கே குதூகலமாகக் கொண்டாடப்படுகிறதா?

தன் நினைவுகளோடு நடந்து வந்தவன் சலூனுக்கு முன்னாலுள்ள பனிச்சை மரத்தையடைந்தான் சலூன் பூட்டப்பட்டிருந்தது. சந்தியிலிருந்த வேலும் மயிலும் கடையும் பூட்டப்பட்டுத்தான் இருந்தது. ஆனாற் கிண்ணியாவிலிருந்து வந்த கடலைத் தட்டிக்காரர்களும் மணிக்கடைக்காரர்களும் கடை பரப்பியிருந்தார் கள். பனிச்சை மரத்தின் கீழே இருந்த கடலைத் தட்டிக் கடையைச் சுற்றிச் சில இளைஞர்கள்! அவர்கள் எல்லாருமே புத்தாடை அணிந்திருந்தார்கள். நெற்றி நிறைய விபூதி, காதிலே பூ, கோயிலுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் போலத் தெரிகிறது. கூட்டத்தின் தலைவனாக இருந்த பாலா "வா மச்சான் வா" என்று தாமோதரத்தை வரவேற்ற போது அவன் வாயிலிருந்து சாராய வாடை குப்பென்றடித்தது. தட்டிக் கடைக்காரனிடம் சுண்டற் சுடலை வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த இளைஞர்களும் வெறியாகத்தான் இருப்பார்கள் போலும்! தாமோதரத்திற்கு அவர்களைப் பார்க்க கோபமாகவும் இருந்தது பரிதாபமாகவும் இருந்தது.

தன் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் 'எல்லாருக்கும் புது வருஷம் பேல இருக்கு' என்றான் பொதுவாக.

'ஓம் மச்சான். நெடுகையுமா? வீட்ட இருந்து குடிக்கவும் ஏலாது. அதுதான் கோயிலுக்குப் போரம் என்று சொல்லிற்று இங்கிணைக்க வாறம்' என்றான் பாலா.

"இங்க எங்க அந்தச் சாமான் இருக்கு"

"நேத்தே இரண்டு வாங்கி வச்சிற்றம். பரம் சலூனைப் பூட்டிற்று வெள்ளை மணலுக்கு அவன்ர அக்கா வீட்டிற்குப் போயிற்றான். ஆனால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எங்களுக்காகப் பின் கதவைப் பூட்டாம சும்மா சாத்தியிருக்கான். அதுக்குள்ளதான் போத்தல் வைச்சிருக்கம்"

தாமோதரத்திற்கு அதற்கு மேலும் என்ன பேசுவது என்று தெரிய வில்லை. பிரமை பிடித்தவனாய் நின்றான். பாலா 'உனக்கொரு சங்கதி தெரியுமா" என்று தாமோதரத்தின் காதுக்குள் கேட்டான்.

"என்ன சங்கதி?"

"என்ர மச்சாள் லட்சுமிக்கும் மட்டக்களப்பு வேதக்கார இங்கிலீஸ் வாத்திக்கும் லவ்'"

"சீ என்ன கதை பேசிற. அந்த இங்கிலீஸ் மாஸ்ரர் அருமையான மனுசன். சும்மா வீண் கதையக் கதைக்காத'

"இல்ல மச்சான் இதில் உண்மையிருக்கு. அதால தான் நான் அவளைப் பள்ளிக்குப் போக வேணாம் என்று சொன்னாலும் என்னையும் மதியாமப் பாஞ்சு வீழ்ந்து போறா'

ஏன் உன்னைப் போல அவளும் படியாம இருக்க வேணும் என்று விரும்பிறியா?

படிச்சது போதும் மச்சான் இன்னமும் படிச்சா லெண்டா அவள் என்னை மதிக்க மாட்டாள். படிச்சிக் கிடிச்ச வாத்தியாரப் போனாலெண்டாப் பிறகு அவளுக்கு ஒரு வாத்தி மாப்பிளைதான் தேவைப்படும்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 11

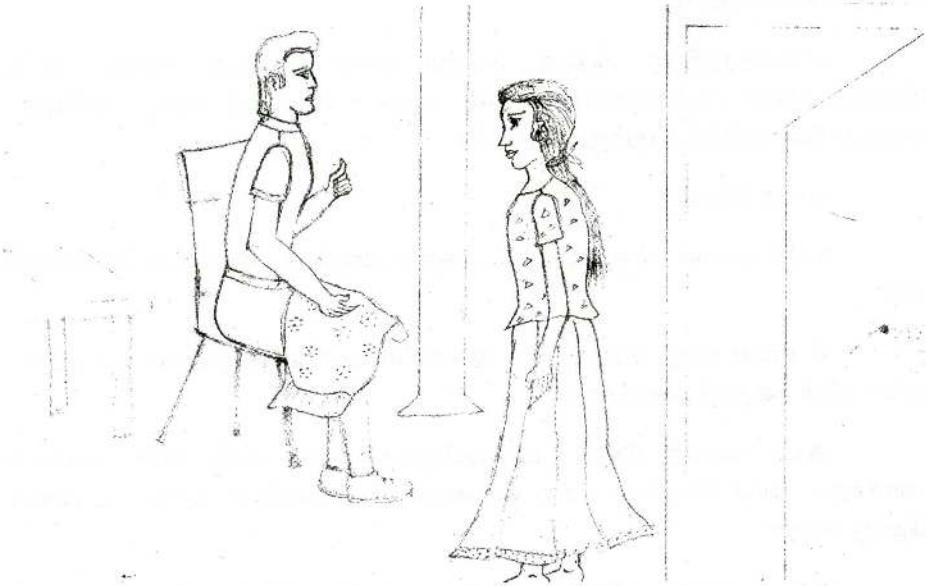

அதில் என்ன குற்றம் இருக்கு?

"குற்றம் இல்லத்தான். ஆனா அவள் எனக்கு வேணும்? அதுக்கு அவள் மேலே படிக்காமல் இருக்க வேணும்.

அவன் பேச்சைக் கேடகத் தாமோதரத்திற்கு அருவருப்பாகவும், வெறுப்பாகவும் இருந்தது. "வைக்கற் பட்டறை நாயாக இருக்கிறானே இந்தப் பாலா. தான் படிக்கவில்லை என்பதற்காக அவளையும் படிக்க வேண்டாம் என்கிறானே. இந்த ஆண்டு மார்கழிக்கு அவள் எஸ்.எஸ்.சி சோதனை எடுக்கிறாள். ஆலங்கேணிப் பாடசாலையில் படிக்கும் மூன்றே நான்கு குமர்ப் பெண்களில் லட்சுமியும் ஒருத்தி.

சாலுனுள்ளேயிருந்து உதடுகளைத் துடைத்துக் கொண்டு, செருமிக் கொண்டு வந்த விசுவம் "ஓம் மச்சான் நீ சொல்றது சரிதான். உன்ர மச்சாள் பின்னே ரத்திலயும் இங்கிலீஸ் வாத்திக்கிட்ட ரியூசன் எடுக்கிறா"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"சீ, சத்தம் போட்டுப் பேசாதே" என்று அவளைத் தடுத்த பாலா, தாமோதரத்தின் காதோடு காதாகச் சொன்னான். "மச்சான், விஷயம் எண்டாப் பொய்தான். ஆனா, இப்படிக் கதைகட்டி விட்டாத்தான் அவள் பாடசாலைக் குப் போறதை நிற்பாட்டுவான்" என்றான்.

தாமேதரம் அதிரிச்சியடைந்தான். இந்தக் கிராமத்தின் இளஞ்சமூகம் எத்தனை கேவலமாகவும், குரூரமாகவும் சிந்திக்கிறது? என்று எண்ணுகையில் அந்த எண்ணத்தின் வேதனையை அவனாற் தாங்க முடியாமல் இருந்தது. போதையில் நிற்கும் அந்த முட்டாள்களிடம் இப்போது என்ன சொன்னாலும் பிரயோசனமில்லை என்று எண்ணினான். மெதுவாகப் பாலாவை அணைத்துக் கொண்டு, "மச்சான் இப்ப ஒண்ணும் கதைக்காத பின்னேரமா நான் உன்னோட பேசிக் கொள்கிறன்" என்றான்.

"என்னத்தைப் பேசுறது? மச்சாள் மட்டும் படிக்காம வீட்டோட இருக்கச் சொல்லியிருக்கா. என்ற மச்சாளையும் அப்படியிரு என்று சொன்னாற் குற்றமா பாப்பம் இனி அவள் பள்ளிக்குப் போற சமத்த" என்று சொல்லிக் கொண்டே சலூனின் பின்பக்கமாக நுழையப் போகையில் விசுவன் சொன்னான் 'அங்க ஒண்ணுமில்ல மச்சான்"

"சரிதான். தாமரை வில்லுக் கள்ளுக் கடைக்கும் போக ஏலாது. அங்க கோணா மலையப்பாவும், கிழட்டுக் கணபதிப்பிள்ளை விதானையும் இருக்கும் வாங்கடா வேறெங்காவது போவம்" என்று நடந்தனான் பாலா. இளைஞர் கூட்டம் அவன் பின்னால் சென்றது.

தாமோதரம் பனிச்சை மரத்தின் கீழே சிந்தித்த படியே நின்றான். சௌந்தரத்தைத் தான் அல்லவா பாடசாலைக்குப் போக விடாமற் தடுத்து வைத்திருப்பதாகப் பாலா குற்றச்சாட்டுகிறான். சிலவேளை சௌந்தரம் பாடசாலைக்குச் சென்றால் பாலா லட்சுமியையும் சொல்ல விட்டு விடுவானோ? என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக்கொண்டான்.

"இல்லை, பாலாவுக்கு ஒருவித தாழ்வு மனப்பான்மை, லட்சுமி படித்து விட்டாற் தன்னை மதிக்க மாட்டாள் என்று எண்ணுகிறான். இந்த எண்ணத்தைத் தான் மாற்ற வேண்டும். அதற்கு என்ன செய்யலாம்? விடிந்தால் யாழ்ப்பாணம் தான் போகவேண்டும். அதற்குள் பாலாவின் இந்த எண்ணத்தை மாற்ற வேண்டும். ஆனால், எப்படி மாற்றுவது என்று தான் அவனுக்குத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெரியவில்லை. தலைமை ஆசிரியரும் ஊரில் இல்லை. இருந்தால் அவர் சமாளிப்பார் என்ன செய்யலாம் என்றெண்ணிக்கொண்டே நடந்தான்.

மதிய வெளியிற் தூரத்தே கரச்சை வெளியிற் கானல் நீர் நெளிந்தது. பனிச்சை மரத்தடியிற் சொறி நாய் ஒன்று முடங்கிக் கொண்டு கிடந்தது. தட்டிக் கடைக்காரனின் பீடிப்புகை கூட ஆடாமல் அசையாமல் அந்தரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தது. சிந்தித்தபடியே அடிமேல் அடிவைத்து நடந்த தாமோதிரம் அவனையறியாமலே தன் மாமனார் வீட்டுப் படலையைத் திறந்து கொண்டு அவன் வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

தெருப்படலையைத் திறந்து கொண்டு பசையற்ற வெண்மலிலே சௌந்தரத்தின் முயற்சியாற் செழித்து வளர்ந்திருந்த பூந்தோட்டப் பாதையின் நடுவே அவன் சென்று கொண்டிருக்கையில் "மதியமும் சறுகிற்று இன்னமும் அப்பாவைக் காணவில்லையே. எங்கே போனாரோ?" என்று அபிராமியின் குரலுக்கு எனக்கென்ன தெரியும்? அவர் எங்க போனாரெண்டு" என்று சௌந்தரமும் வெறுப்போடு பதிலளித்தது தாமோதரத்தின் காதுகளில் விழுந்தது.

வாசற்படியில் கால் வைக்கையிற் தாமோதரம் சொன்னான் "மாமா வீட்ட இருக்கார்"

அவனைக் கண்டதும் அபிராமி 'வாங்க தம்பி என்று அவனை வரவேற்றாள். வாசலிலே கிடந்த சாக்கிலே கால்களைத் தட்டித் துடைத்துக் கொண்டு ஆசனத்திலமர்ந்தான் தாமோதரம்" சௌந்தரம் மேசையில் மார்பைப் புதைத்தவாறு தன் இருகைகளாலும் நாடியைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டு தான் நின்ற நிலையைக் கொஞ்சமும் தளர்த்தாதபடி ஒருக்களித்து நின்று கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு ஏதோ கோபம் என்று தாமோதரத்துக்கு தெரிந்தாலும் அது ஏன்று தெரியவில்லை.

உள்ளேயிருந்து அவளைத் தாயார் அழைத்தாள். "சௌந்தரம் இதைக் கொண்டு போ"

அந்தக் குரலைக் கேட்டும் கூடச்சௌந்தரம் அசையாமல் தான் நின்றாள். தாமோதரம் அவளது இறுக்கத்தைத் தளர்தத வேண்டு மென்ற எண்ணத்தில் 'என்ன வருஷப் பிறப்பிற்கு புது உடுப்பு ஒன்றையும் காணோம்" என்றான்.

"ஏன் இல்லை. உங்க மாமா பதினாறு முழத்திலே எனக்கு பங்களூர்ப் பட்டுச் சேலை வாங்கி வந்திருக்கிறார்" என்றாள் சௌந்தரம் வெறுப்போடு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தாமோதரத்திற்கு அவள் கோபத்தின் காரணம் புரிந்தது. சிரித்துக் கொண்டே அவன் சொன்னான். "இந்தக் காலத்தில பதினாறு முழத்தில் சேலையில்லை மிஞ்சிப் போனால் பன்னிரண்டு முழத்தில தான் இருக்கும். அதில் சோழித்துண்டை வெட்டினாப் பத்து முழந்தான் தேறும். அதையும் உடுக்க பஞ்சியா?."

"ஏன் மாமா உனக்குச் சேலை வாங்கி வந்தார் இப்போது அது தேவையில்லையே" என்று தான் தாமோதரம் சொல்வான் என் அவள் எதிர்ப்பார்த் திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் சொல்லாமல் தற்காலச் சேலைகளுக்கு இலக்கணம் சொல்வதும், அதற்கும் மேலாக அச்சேலையை உடுத்திக் கொள்ள சொல்வதும் அவளுக்கு ஏமாற்றத்தை கொடுத்தது. வெடுக்கென்று அறைக்குள் நுழைந்தவள் தந்தையார் வாங்கி வந்த புத்தம் புதிய சேலையை எடுத்து வந்து 'இந்தாங்க உங்க மாமா வாங்கி வந்தத நீங்கதான் உடுத்துங்க" என்று சேலையை அவன் மடியிற் போட்டான் புத்தம் புதிய நீலப்பட்டுச் சேலை அதன் அகலமான தங்கச் சரிகைகளுடன் அவன் மடியில் விரிந்து கிடந்தது. அதைத் தடவி, அதன் மென்மையை ரசித்துக் கொண்டே அந்த நீலப் புடவையிற் சௌந்தரம் எப்படி தோற்ற மளிப்பான் என்று நினைத்து அந்த நினைவுத் தோற்றத்தை ரசித்துக் கொண்டே சில வினாடிகள் 'யோக நிஷ்டை'யிலிருந்தான் தாமோதரம். அவன் நினை விலே.

"பட்டு கரு நீல புடவை பதிந்த நல்வயிரம் நட்ட நடு நிசியிற் தோன்றும் நச்சத்திரங்களடி"

என்று பாரதியின் கண்ணம்மாப் பாட்டின் அடிகள் நெளிந்தன. அந்தப் பட்டுக் கரு நீல புடவையை உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் சௌந்தரத்தின் சேலை மலரொளி போன்ற சுந்தரப் புன்னகையை அவன் ரசித்தான! நீலக் கடல் அலைகளாய் எழும் அவள் நெஞ்சின் குமுறல்களை ரசித்தான்! நீலக்கடல் அலைகளாய் எழும் அவள் நெஞ்சின் குமுறல்களை ரசித்தான்! அவள் வேதனையை இன்னமும் தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கவும் முனைந்தான். அறைக்குள் போய் விட்டு வந்த சௌந்தரம் அவன் முன்னாலிருந்த மேசையிற் கொண்டு வந்த தட்டை வைத்து விட்டு, அவன் மடியிலே கிடந்த சேலையை எடுக்கையில் தாமோதரம் அச்சேலையை அவள் எடுக்காதபடி பிடித்துக்கொண்டு உனக்குத் தான் இது வேண்டாம என்றாயே"

"அப்ப நீங்களா உடுத்தப் போறீங்க"

" அப்படித்தானே நீ சொன்னாய்" என்று சிரித்தான் தாமோதரம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"நான் சொல்லிறதைத்தான் நீங்க செய்யிறீங்களாக்கும்"

"ஏன் என்னத்தை செய்யல்ல?"

"நான் பாடசாலைக்குப் போறதையிட்டு அப்பா கிட்ட கதையிங்க என்று சொன்னேனே. செய்தீங்களா?"

அவள் குரல் கெஞ்சியது.

ஆனாலும் தாமோதரம் அவள் கெஞ்சலைப் பொருட்படுத்தாமல் "நான் என்ன கேட்பது அவரிடம்? படிக்கப்போகிறவள் நீ. படிக்க வேண்டியவள் நீ, நீயல்லவா கேட்கவேண்டும்?

"நான் கேட்டுத்தான் அவர் விடுகிறார் இல்லையே"

"அவர் உன்னை இழுத்துப் பிடிச்சுக்கொண்டிருக்கவில்லை. நான் போகத்தான் போறேன் என்று வெளிக்கிட்டால் அவர் தடுக்க மாட்டார் என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன்.

"அவர் போக வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டார். என்னால் அதை மீறவும் முடியவில்லை. விரும்பவும் இல்லை.

'அப்படி விரும்பாமல் இருப்பதைத் தான் நான் விரும்பவில்லை. அஞ்சுவதற்கு தான் அஞ்ச வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் அஞ்ச கூடாது. அப்படி பயப்படுபவர்களை நம்பவும் கூடாது;

"நீங்கள் சொல்வதென்றுமே எனக்கு விளங்கவில்லை. உங்கள் தத்துவங்கள் எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை.

"இதிலே தத்துவம் என்ன இருக்கிறது? ஒருவேளை அப்பா என்னோடு கதைக்க வேண்டாம் என்று உன்னிடம் சொன்னால் அதையும் கேட்பாய் போல இருக்கிறது. அதைத் தான் நம்பவும் கூடாது என்று சொன்னேன்.

"நம்பக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்களாக்கும்.

"நெஞ்சுத் துணிச்சலும் நேர்மையும் உள்ள எவரையும் நம்பலாம். கோழைகளை நம்பக்கூடாது"

"துணிச்சல் என்னிடம் இல்லாமல் இருக்கலாம். நேர்மையும் இல்லை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்றா சொல்கிறீர்கள்? என்று ஆத்திரத்தோடு கேட்டாள் சௌந்தரம்.

அறைக்குள் இருந்து கையிலே மோர் குவளையுடன் வந்த அபிராமி "என்ன தம்பி ஒன்றுமே சாப்பிடவல்லையே நீங்கள், பலகாரம் எல்லாம் அப்படியே இருக்கு"

"வயிற்றிலே இடமே இல்லை மாமி" என்றவன் முறுக்கொன்றை எடுத்துக் கொறித்தான். அபிராமி உள்ளே சென்றாள். முறுக்கைக் கொறித்துக் கொண்டிருந்த தாமோதரம் "சௌந்தரம் உன்னிடம் ஒரு விஷயம் கேட் கவேண்டும் ரகசியமாக" என்று பீடிகை போட்டான்.

"என்ன இரகசியம், நான் தான் நம்பக் கூடியவள் அல்லவே"

"அந்தக் கதைய விடு. நான் உண்மையா உன்னிட்ட ஒரு விஷயம் கேட்க வேண்டும்.

'என்ன விஷயம் கேளுங்களேன்"

"லட்சுமி எப்படி?" என்று மெதுவாகவே கேட்டான்.

இந்தக் கேள்வி சௌந்தரத்தின் மனதில் ஒரு புதுக் குழப்பத்தை உண்டாக்கிற்று. ஏன் அவளைப் பற்றிக் கேட்கிறார் என்று எண்ணிக் கொண்டே "அவளுக்கென்ன மெத்தம் நல்லவள். அருமையான குணம். படிப்பிலேயும் மிகக் கெட்டிக்காரி"

"அப்படியா? ஆனால் பாவம். அவளைப் பற்றி ஊரிலே வீணான அபவாதம் கிளம்ப இருக்கிறது."

"எப்படி உங்களுக்கு தெரியும்? அந்த அபவாதத்தைக் கிளப்பப் போவது யார்?

"பாலாதான் எரிச்சலிலும் பொறாமையிலும் ஏதோ உளருகிறான். எப்படியும் நான் அவனைத் தடுக்க வேண்டும். அதுவும் இன்றைக்கே"

"அவனுக்கென்ன எரிச்சலும் பொறமையும் லட்சிமி அவன்ர மச்சாள் தானே"

"அதால தான் அவனுக்கு பொறாமையாக இருக்கிறது. அவன் பாடசாலைக்குப் போய் கொண்டிருப்பது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

"ஏனாம் அவன் என்ன புரளி கிளப்ப போகிறான்?"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 12

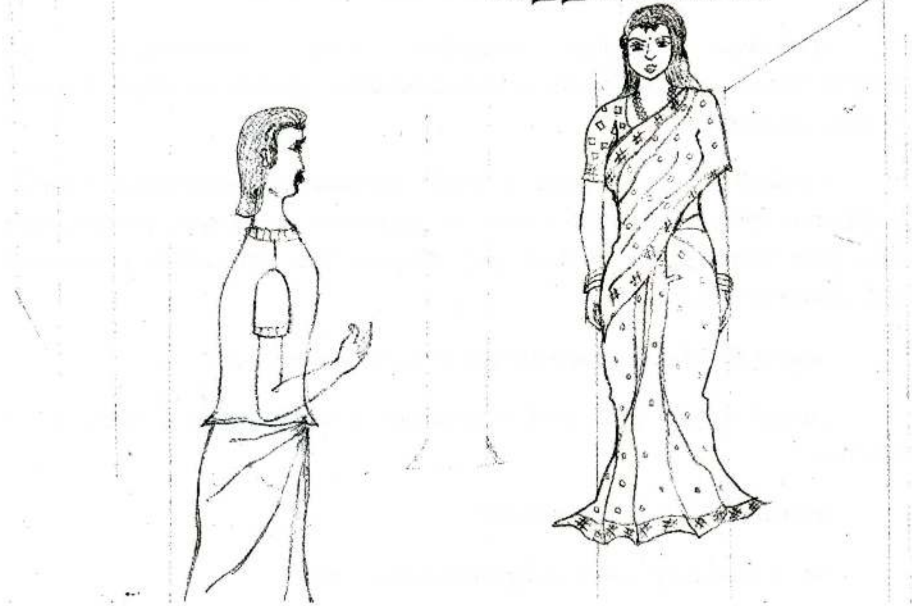

நீ ரகசியமாகவே வைத்துக்கொள். இங்கிலிஸ் வாத்தியாரோட அவளுக்குக் காதல் என்று கயிறு திரிக்கிறான். வெறியில சொன்னாலும் அவன் மனதில அது இருக்கு"

"நாசமாய்ப் போவான். அவளைப் போலக் குணமான பிள்ளை இந்த ஊரிலேயே இல்லை. அவளையா அப்படிச் சொன்னான்" என்று ஆத்திரப்பட்டாள் சௌந்தரம்.

"இன்னம் அவன் வெளியால சொல்லல்ல இப்படிக் கதையைக் கிளப்ப போறன் என்று என்னட்டத் தான் சொன்னான். ஆனா வெறி முறிஞ்சதும் நான் அவனைச் சமாளிக்க வேணும்.

"அவன் என்ன சமாளிக்கிறது? அவளிட்டச் சொல்லி அவள்ர காற்செருப்பால அந்த நாய்க்கு இரண்டுபோட வேண்டும்" என்றாள் சௌந்தரம் ஆத்திரத்தில் அவள் உதடுகள் துடித்தன, கைகள் படபடத்தன.

"ஆ. இத்தனை வீரம் இருந்தால் உன்னையும் எதற்கும் நம்பலாம். நம்ம ஊர்ப் பெண்களுக்கு இன்றைக்கு வேண்டுவது இந்த துணிச்சலும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வீரமும் தான். பாரதியார் கூறுவது போல 'நிமிர்ந்த நன்னடை நேர் கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் தான் நமது பெண்களுக்கு தேவை ஊர் என்ன சொன்னாலும் பரவாயில்லை. நாம் செய்ய வேண்டியதை செய்வோம் என்ற துணிச்சல் வேண்டும். ஆனால் அந்தத் துணிச்சல் சில ஆண்களுக்குக் கூட இந்த ஊரில் இல்லை" என்றான் தாமோதரம்.

"நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?"

""ஊர் ஏதாவது சொல்லும் என்று பயந்துதானே உங்கள் அப்பாவும் கூட உன்னைப் பாடசாலைக்குப் போக வேண்டாம் என்கிறார். ஊருக்கு அவர் பயம்" அவருக்கு நீ பயம். பயப்படாமல் எதிர்த்து நின்றால் அவரும் பணிந்து விடுவார்"

"எதற்கும் ஒரு தடவை நீங்களும் அப்பாவிடம் சொல்லுங்களேன்"

"சொல்லலாம் தான். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர் மேல எனக்குச் சரியான ஆத்திரமாக இருக்கிறது. அவரிடம் கதைத்தால் ஆத்திரத்தில் அவரிடம் என்ன கதைப்பேனோ. எப்படிக் கதைப்பேனோ என்று எனக்கு தெரியாது. அவர் என் மேல் நேசமும் பாசமும் உள்ளவர். என்னைத் தூக்கி வளர்த்தவர் ஏன்; உன்னை விட அதிகமாக அவர் என்னைத் தூக்கி இருக்கிறார். அத்தகையவரிடம் ரசாபாசமாக ஏதும் பேசி விடுவேனோ என்று பயப்படுகிறேன். யாழ்ப்பாணம் போனதும் அவருக்கு இதைப்பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதுவேன்".

தன் தந்தையாரிடம் அவர் வைத்திருக்கும் பாசத்தைக் கண்டு சௌந்தரம் மனம் பூரித்தாள். ஒரு கணம் அப்படியே அவனை கட்டி யணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் போல தோன்றிற்று. அடுத்த கணம் "கடிதம் ரசா பாசமாக இருந்தால்..." என்று கேட்டாள்

"இருக்காது. அப்படி எழுதமாட்டேன் ஆற அமர யோசித்தே எழுதுவேன் என்று சொல்லிக் கொண்டே மோரைப்பருகினான்.

"சாப்பிடுங்களேன்" என்றாள் சௌந்தரம்

"வேண்டாம். வேண்டுமானால் இரவைக்கு இங்கே சாப்பிடுகிறேன். நான் சொன்னதை மிக ரகசியமாக வைத்துக்கொள். இப்பவே நான் பாலாவைக் காணுவேன்" என்று எழுந்து வீட்டை நோக்கி நடக்கையில்...

"எப்போது நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் போகிறீர்கள்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"நாளைக் காலையிற் போக வேண்டும். எட்டரை மணிக்குத் திருக்கிணாமலையிலிருந்து பருத்தித்துறை பஸ் பிடிக்க வேண்டும்"

"வருஷம் கழிச்ச கையோட அவ்வளவு அவசரமாகப் போக வேண்டுமா? ஒருநாள் சுணங்கினால் என்ன?

ஒரு மணித்தியாலங் கூடச் சுணங்க ஏலாது. பிறின் சிப்பல் கண்டிப்பாகச் சொல்லிருக்கிறார். பிஸிக்ஸ் இன்னமும் கொஞ்சம் படிக்க வேணடியிருக்கு" என்று சொல்லி நடந்தான்.

"சரி போங்க அத்தான். கொஞ்சம் சுணங்கி நான் வீட்ட வாறன்"

"நீலச் சேலையை உடுத்துக் கொண்டா? என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் தாமோதரம்.

"உங்களுக்கு விருப்பமாயிருந்தா உடுத்துக்கொண்டு வாறன்"

"ஓமோம். கூத்துக்கு வேஷம் போடுறாப்போல ஒரு நாளைக்கு சேலை உடுத்துக் கொண்டா உன் மாணவத்தன்மை ஒன்றும் தொலைந்து போய்விடாது. வெள்ளைப் பாவாடை கட்டவில்லையே என்று சரஸ்வதியும் ஓடி விடமாட்டாள்: என்று கொண்டே தாமோதரம் வீட்டை நோக்கி நடந்தான்.

சூரியன் மதியத்திலிருந்து சறுகிருந்தாலும் வெயில் அகோரமாகத் தான் இருந்தது. சித்திரை இருபத்தெட்டிற்குப் பின்னர் தான் தென்மேற்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றின் முன்னறிவிப்பாகச் சாயந்தரமானதும் இடியுடன் மழை பெய்யுமாம் என்ற ஊரவர்கள் சொல்வார்கள். அந்த இருபத்தெட்டாங் குழப்பம் வரையும் வெய்யில் இதைப் போலத்தான் கொளுத்தும்.

தாமோதரத்தின் முற்றத்தின் மரத்தின் கீழே அவன் தந்தையாரும் மாமனாரும் ஆளுக்கொரு காத்தான் குடிக்கற்பன் பாயிற் சுகநித்திரை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தாமோதரம் மெதுவாகச் சந்தடியின்றி அவர்களைத் தாண்டி வீட்டுக்குட் சென்றான். சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு மண்டபத்துள் அமர்ந்திருக்கையில் பாலா கிளப்ப இரக்கும் புரளியைப் பற்றியும் அவனை எப்படித் தடுப்பது என்பது பற்றியுமே எண்ணிக் கொண்டிருந்தான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வெய்யில் நிர்பப்ந்தித்து ஏற்படுத்திய அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு தூரத்தே பெரிய ஆரவாரமும் கூக்குரலும் கேட்டது. பெண்களின் ஓலமும் கேட்டது. சரி தான்! புதுவருடம் அதன் உச்சகட்டத்தை அடைந்து விட்டது போலும் என்றெண்ணிக் கொண்டே, அந்தக் கூக்குரல்களை அலட்சியஞ் செய்தவனாக, பாலாவைப் பற்றிய ஏகாக்கிரக சிந்தனையாக இருந்தான் தாமோதரம்.

சற்று வெய்யில் தணித்தபோது தாமோதரம் எழுந்து பாலாவைத் தேடிக்கொண்டு நடந்தான். ஊரிலே சித்திரை வருடப் பிறப்பு உச்சிப் போதில் உச்சக்கட்டத்தையடைந்திருந்தது. தற்போது சற்று தணித்திருந்தது. மாலையில் மீண்டும் முருக்கை மரம் ஏறமுன்னர் அவன் பாலாவைச் சந்திக்க விரும்பினான்.

மணல் தெருவிலே நடந்து பாடசாலையைத் தாண்டியதும் இடப்பக்கமாகத் திரும்பித் தென்னஞ் சோலைகளினூடே ஒற்றையடிப் பாதையில் நடந்தான். கட்டையாற்றுக்கரச்சைப் பக்கமாகத் தான் பாலாவின் வீடு இருந்தது.

தென்னைமர நிழலிலே புத்தடையணிந்த சிறுவர்கள் காசு குலுக்கி விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களிற் பாலாவின் தம்பியும் ஒருவன் அவனிடம் தாமோதரம் கேட்டான்.

"அண்ணன் இருக்காரா?

"இல்லையே" என்று கைவிரித்தான் பையன்.

"எங்கே போயிற்றார்?

"எனக்கென்ன தெரியும்! இன்னமும் சாப்பிடவும் வரவில்லையெண்டு அம்மா பேசிக்கொண்டிருக்கா" என்றுவிட்டுத்தன் விளையாட்டைத் தொடர்ந்தான் சிறுவன்.

"அவங்க எல்லாம் உப்பாற்றுக்குப் போறாங்க அங்கிருந்து வரேக்க நான் அவங்களைக் கண்டனான்" என்றனான் இன்னொருவன்.

சரிதான் தாமரைவில்லு கள்ளுக்கடையில ஊர்க்க கிழம் எல்லாம் இருக்கும் என்றெண்ணி மறைவாக அந்தக் கூட்டம் உப்பாற்றுக்குத் துறையைத் தாண்டிப் போயிருக்கிறது என்று தீர்மானித்த தாமோதரம் மேலே போகமால் மீண்டும் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்தான்.

முற்றத்து மாமரத்தின் கீழே சயனித்திருந்த அப்பாவையும் மாமாவை யும் அங்கே அவன் காணவில்லை. வீட்டுக்குள்ளேயும் அவர்களைக் காணவில்லை. தாமோதரத்திற்குக் கவலையாக இருந்தாலும் எந்த அடாவடிக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவர்கள் போகமாட்டார்கள் என்று அவன் நம்பினான்.வீட்டுக்குள்ளே செளந்தரம் தன் நீலப்பட்டுச் சேலையை உடுத்திக் கொண்டிருந்தாள்!

உடுத்து முடிந்ததும் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தாள். இயற்கை யாகவே சிவந்த அவள் முகத்தில் நாணத்தின் செம்மையும் படர்ந்திருந்தது. தாமோதரம் திக் பிரமையோடு அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவள் தலையைக் குனிந்துகொண்டு "தெருவால சீல உடுத்துக் கொண்டு வரவெட்கமாக இருந்திச்சு" என்றாள் குழைந்து கொண்டே.

"சீலை உடுத்துவர என்ன வெட்கம்? உடுக்காமல் வந்தாற்தான் வெட்கப்பட வேண்டும்"

அவன் சொன்னதன் அர்த்தம் பிடிபடாதவள் போலச் செளந்தரம் "இதை உடுத்திக் கொண்டு வேலிக் கால பூந்து வரவும் முடியாது. அதனால தான் பாவாடையோட வேலிக்கால பூந்து வந்து சீலையை இங்கே உடுத்தன்" என்று விளக்கங் கொடுத்தாள்.

"சரிதான் இப்ப ஏன் வெட்கப்படுகிறாா்?

"நான் ஒண்ணும் வெக்கப்படல்ல இந்தச் சீலை நல்லா இருக்கா என்று கேட்கிறன்

"சீலை நல்லாயிருக்கு"

சீலை உடுத்த நான் நல்லாயில்லையாக்கும்"

"நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையே. நீ தான் உன்னைப் பற்றி அப்படிச் சொல்றா"

"அது தான் கனநேரமா ஒண்ணும் பேசமா ஊமை மாதிரி இருந்திங்களோ"

"என்னத்தைச் சொல்றது? சில நேரங்களில் நம் உணர்ச்சிகளை வெளியிடுவதற்குச் சொற்கள் வலுவற்றவையாகிவிடுகின்றன. அப்போது பேசாமலிருப்பது தான் புத்திசாலித்தனம் அந்தப் புத்திசாலித்தனத்தோடு தான் உன்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்".

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"சரிதான் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதற்கும் புத்திசாலித்தனம் வேண்டும் என்று எனக்கு இன்றைக்குத் தான் தெரியும்" என்ற சௌந்தரம் "நாளைக்குப் போகத்தான் வேணுமா? என்று கேட்டாள்.

"கட்டாயமாக அதிலே எந்த மாற்றமும் இல்லை எட்டரை மணி பச்சைப் பிடிக் விடிஞ்ச உடன் போக வேணும்."

திருவிழாவுக்கு வருவீங்களா?

நிச்சயமாக வரமாட்டான். கோணேசர் அடுத்த வருஷமும் விழாக் கொண்டாடுவார். ஆனா இந்த வருஷப் பரீட்சையிலே நான் சித்தியடையவேண்டும். அப்பதான் தொடர்ந்தும் எனக்கு வாசிற்றிற்கும் ஸ்கொலர்ஷ ிப் கிடைக்கும்."

"போய் அப்பாவுக்குக் கடிதம் எழுதுவீர்களா?

"எழுதுவேன்"

வெளியே மாலை மயங்கிக் கொண்டிருந்தது ஊருக்கு மேற்குப் புறமாக இருந்த உப்புக்கரைச்சைகளுக்கு மேலால் நிமிர்ந்து நிற்கும் கண்ணாமரங்களுக்கு அப்பால் தூரத்தே தெரிந்த கந்தளாய்க் குன்றுகளில் மாலைச் சூரியன் தலையை மோதி உடைத்துக் கொள்கையில் அந்த இரத்தப்பிரவாகத்தில் மேற்கு வானிற் செம்மை படர்ந்திருந்தது. உப்பு நீரிற் குளித்துக் கொண்டிருந்த காகங்கள் தம் சிறகுகளை அடித்து உலர்த்திக் கொண்டு கண்ணாமரங்களை நோக்கிப் பறந்து கொண்டிருந்தன. வெப்பந் தணிந்த அந்த மாலைப்பொழுதில் ஊர் மீண்டும் கலகலப்பாயிற்று.

"நீங்கள் போவதாயிருந்தால் நான் நாளைக்காலையிலேயே வந்து சந்திக் கிறன். அம்மாவும் ஒரு பார்சல் தருவதாகச் சொல்லியிருக்கா"

"அவலையோ, வற்றாளைக்கிழங்கையோ கட்டிப் பெரிய மூட்டையாகத் தந்திராத என்னால சுமக்க ஏலாது. யாழ்ப்பாணத்தில் அவைகள் தேவையுமில்ல.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அப்படி ஒன்றுமில்லை" என்று சொன்னவள் பின் புறமாய்ச் சென்றாள். தெய்வானை வீட்டிற்குள் விளக்கேற்றினாள். விளக்கொளியில் நீலப்புடவையைக் கட்டிக் கொண்டு சௌந்தரம் ஒரு தேவதையைப் போல ஓல்கி ஒசிந்து நடப்பதைக் கண்கொட்டாமற் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். விளக்கேற்றிய அம்மாவோடு சேர்ந்து சௌந்தரமும் வந்து முன் விறாந்தையில் அமர்ந்து கொண்டபோது தாமோதரம் தன் பிரயாணத்திற்கான பெட்டியை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டிருந்தான்.. பெட்டியை அடுக்கி முடிந்ததும் "நான் கொஞ்சம் வெளியே போயிற்றுவாறன்" என்று கிளம்பினான் தாமோதரம். அப்பா என்னதான் கோபி- த்துக் கொண்டாலும் அவன் தன் அண்ணாவின் வீட்டிற்குப்போக வேண்டும் என்று விரும்பினான். அது தெய்வானைக்கும் தெரியும்.

அவன் விருப்பை உணர்ந்த சௌந்தரம் "எங்க போகப் போறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் மாமாட்ட நிச்சயமாகச் சொல்வேன்" என்று பயமுறுத்தினாள்.

"சொல் எனக்குப் பயமில்லை. என்னதான் இருந்தாலும் அவன் என் சகோதரன் இரத்தத்தின் இரத்தம்" என்ற தாமோதரம் வெளியே சென்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவன் தாயார் சொன்னாள் "இளமை முறுக்கில அவன் தான் விரும்பிய பெட்டையோட போயிற்றான். அதைத் தவிர அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யல்ல தானும் தன்பாடுமா வாழ்றான். இவர்தான் அவள் சாதில குறைவு என்று கழிச்சி வைச்சிருக்கிறார். எத்தனை நாளைக்கென்று தான் பார்ப்போமோ" என்று ஆதங்கப் பட்டுக்கொண்டாள்.

"மாமி அத்தானை நான் சும்மா வெருட்டினனான் பெரி அத்தானோட நானும் கதைக்கிறனான்தான் அப்பாவும் மாமாட கோபம் ஆறும்வரையும் கொஞ்சக் காலம் பொறுத்திருப்பம் என்கிறார்" என்றாள் சௌந்தரம் குற்ற உணர்வோடு.

"எனக்குத் தெரியும். அண்ணா இவனோட எவ்வளவு நேசமோ அவ்வளவு நேசம் மூத்த மருமகனிலயும் ஆனால் அவரிட்டக் கூடச் சொல்லாமல் அங்கே மாட்டுப்பட்டு கொண்டான்"

"பெரியத்தான் இன்றைக்கு வரவில்லியா மாமி"

"அப்பாக்குப் பயத்தில வரல்ல. ஆனா மத்தியானம் அவர் நித்திரை யாயிருக்கக்குள்ள வேலிக்கு மேலால மகனைத் தூக்கித்தந்தான். கொஞ்ச நேரம் நான் வைத்திருந்தன் பிறகு அவன்ர அழுகை பொறுக்காமக் குடுதனுப்பிற்றன்.

"காலம் வீட்டையும் வந்தார் மாமி அப்ப வீட்டில் அப்பாவும் இல்லை. என்னோட கொஞ்சநேரம் கதச்சிற்றுப் போயிற்றார். அவரைப் பார்த்தால் எனக்கும் வேதனையாக இருக்கிறது. எப்படி மெலிந்து போனார்" என்று அனுதாபப்பட்டாள் சௌந்தரம்.

இருள் குமைந்து விட்டது. முன்னிருட்டுக் காலம் தொட்டால் ஒட்டிக் கொள்வது போன்ற மையிருட்டு பனிச்சை மரத்தில் மின்மினிப் பூச்சிகள் கண்சிமிட்டின. சந்தியிலே வேலும் மயிலும் கடையில் இருந்த பெற்றோல்மக்ஸ் விளக்கின் ஒளி தெருவிலே குமைந்த இருளின் நெஞ்சைப் பிளந்து கொண்டி ருந்தது. அந்த இருளிலே வெளியே சென்றிருந்த சிறிய பிள்ளைகள் மூவரும் வீட்டுக்கு வந்தனர். அவர்களின் புதுவருடக் கோலாகலம் அப்போதுதான் முடிவடைந்தது போலும். தெய்வானை அவர்களைக் கடிந்து கொண்டாள். எட்டு வயது நிறைந்த தன் ஒரே பெண்ணை அடிக்க முயன்றாள். ஆனாற் சௌந்தரம் அவளைத் தடுத்தாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கண்களைக் கசக்கி அழுது கொண்டிருந்த தன்மகளிடம் "கொஞ்ச நேரம் வீட்டில இருந்து கொள். நான் மச்சாள அவட வீட்ட விட்டிற்று வாறன்" என்று கிளம்பினாள்.

"நானும் வாறன்" என்று சிணுங்கினாள் மகள்.

"பகல் முத்திலாக் காவடியாட்டம் ஆடிற்று. இப்பத்தான் வந்திருக்கா. அதுக்குள்ள மறுபடியும் ஆடிற்று வரப்போறவாம். போய் இருடி" என்று அவளை விரட்டினாள் தெய்வானை.

"அவளும் வரட்டும் மாமி. நானும் இன்று முழுதாக அவளைக் காணல்ல மாமி" என்று அவளுக்குப் பரிந்து பேசினாள் சௌந்தரம்.

"சரி வா, ஒரே ஒரு பொம்புளப்பிள்ளை என்று அப்பா செல்லங் குடுத்துக் கெடுத்துப் போட்டார்" என்று சொல்லித் தெய்வானை புற–ப்பட்டதும் சௌந்தரத்தின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு இந்திராணியும் குதூகலத்தோடு புறப்பட்டாள்.

வெளியே வந்தபோது சில கணங்களுக்கு அவர்களுக்குப் பாதை புலப்படவில்லை. ஆனாற் கண்கள் இருளுக்குப் பழகிக் கொண்டதும் அந்த மையிருட்டிலே தெருப்படலைக்குச் செல்லும் பாதை, பனங்குருத்தால் முடைந்த பாயைப்போல வெண்பச்சையாக விரிந்து கிடந்தது. தெருவிலறங்கியதும் வேலும் மயிலும் கடையின் பெற்றோமக்ஸ் விளக்கொளி தெருவை ஒளி செய்துகொண்டிருந்தது. அந்த விளக்கொளியிற் பட்டுச்சேலை சரசரக்கப் புதுமணப் பெண்போல நடந்து செல்லச் சௌந்தரத்துக்கு வெட்கமாக இருந்தது. இருளிலே முக்காடு போட்ட முஸ்லிம் பெண்கள் ஆடவர் கண்களுக்குப் பட்டுவிடுவோமோ என்ற அச்சத்தில் நடப்பதைப் போலச் சௌந்தரமும் வேலியோரமாக மறைப்புக்காக கட்டப்பட்ட கிடுகுகளை உரசியவாறு நடந்து கொண்டிருந்தாள்.

"ஏன் பிள்ளை வேலியோரமாகப் போறாய், பூச்சி பொட்டு கிடக்கும். நடு–றோட்டால வா" என்று அவள் கையைப் பிடித்து நடுவீதிக்குக் கொண்டு வந்தாள் தெய்வானை.

நாணிக்கொண்டு வேகமாக நடந்தாள் வௌந்தரம். மாமியை முந்திக் கொண்டு தெருப்படலையைத் திறந்து உள்ளே போனாள். அவளுக்கு முன்னம் இந்திராணி ஓடிவிட்டாள். தன்னை அம்மா மீண்டும் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய் விடுவாளோ என்ற பயம் அவளுக்கு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தெருப்படலையில் நின்று கொண்டே "நான் போயிற்று வாறன் பிள்ளை. மாமா வந்த பிறகு அவரையும் கூட்டிக் கொண்டு வீட்ட வாறன் எண்டு அம்மாட்டச் சொல்" என்று கொண்டே திரும்ப எத்தனிக்கையில் "ஏன் மச்சாள் வாங்களேன்" அவள் கையைப் பிடித்தாள் அபிராமி.

"வீட்டில் ஒருதரும் இல்ல. அவர் வந்ததும் இரண்டு பேருமா வாறம்" என்று அவள் கையை விலக்கி விட்டுத் திரும்பி நடந்தாள்.

"அப்ப காத்துக்கொண்டேயிருப்பன்"

" ஓமோம். எச்சமாஞ் சென்றாலும் வருவம்" என்று விட்டுத் தன் வீட்டுக்குப் போனாள் தெய்வானை.

தெருப்படலையைத் திறந்த அவள் உள்ளேசென்றபோது அப்போதுதான் அவள் கணவரும் வீட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் சற்று உற்சாகமாக இருந்தார். "தாமன் எங்கே?" என்று அவர் கேட்டார்.

"கொஞ்சம் முன்னதான் வெளிகிட்டுப் போனான். நாளைக் காலையில் யாழ்ப்பாணம் போறவன் இரவைக்குள்ள சந்திக்கிற ஆக்களைச் சந்திக்க வேணாமா?

"யாரைச் சந்திகிறது? சற்றுச் சூடாகவே கேட்டார்"

"எனக்கென்ன தெரியும்? இளந்தாரிப்பிள்ளைற்ற இதையெல்லாங் கேட்டுக் கொண்டா இருக்க"

"சும்மா மறைக்காத. நானும் அத்தானும் ஈச்சந் தீவில இருந்து வரக்க அவனைக் கண்டம். நீ சும்மா மறைக்காத"

தெய்வானை ஒன்றுமே பேசாமல் அவர் பின்னால் நடந்தாள். அன்றிரவு செல்லையர் வீட்டில் அவர்களிருவருக்கும் சம்பிரமமான விருந்து ஈச்சந்தீவிலிருந்து அறாவிலைக்கு வாங்கி வந்திருந்த தென்னஞ்சாராயத்தைச் சுவைத்துக் கொண்டே கோழிக்கறியையும் பிட்டையும் ஒரு வெட்டு வெட்டினார்கள்.

மயில்வாகனத்தாரும் அவர் மனைவியும் வீட்டுக்குத் திரும்பிய போது நடுச்சாமமாகியிருந்தது.

வீட்டுக்குட் சென்று அமர்ந்து கொண்ட மயில் வாகனம் 'அந்த மூத்த தறுதலையைப் பார்க்கத்தான் அவன் போறான். ம் எனக்கென்ன? நான் மட்டும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தான் இந்த வீட்டில தட்டுத்தனியா இருக்கன் மற்றெல்லாரும் அந்தத் தறுதலையின் பக்கந்தான்" என்றார் ஆற்றாமையோடு.

தெய்வானை ஒன்றும் பேசாமற் சில கணங்கள் இருந்து விட்டு 'அது சரி, நீங்கரெண்டுபேரும் ஏன் ஈச்சந்தீவுப் பக்கம் போனீங்க" என்று கேட்டாள் சிரித்துக்கொண்டே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் - 14

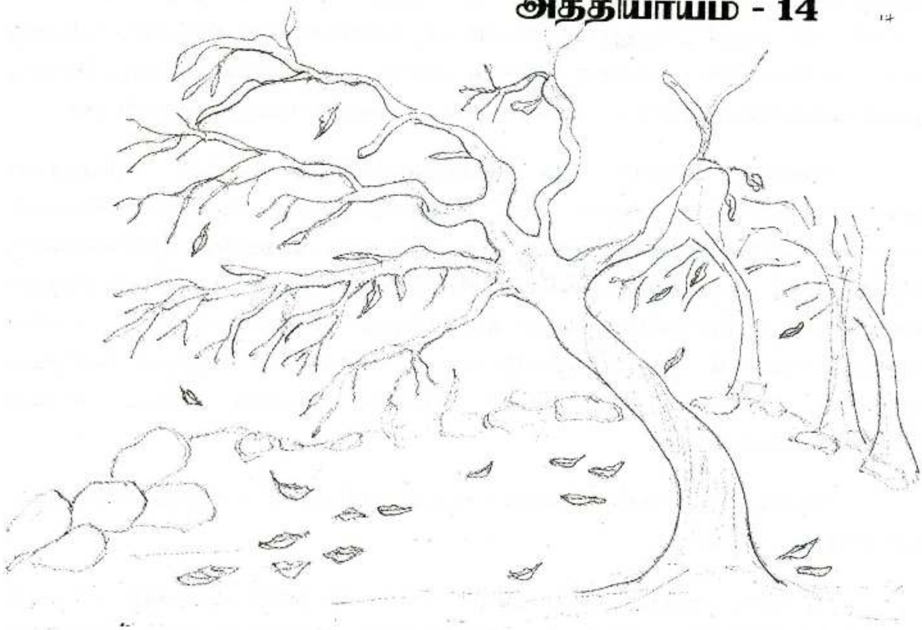

நாங்க தேவையாகத்தான் போனம். சரி சரி. அத்தார் காத்துக் கொண்டிருப்பார். வெளிக்கிடு நீயும், அங்க போவம் இரவைக்குச் சாப்பாடு நமக்கு அங்கதான்!

அடுத்த கணமே தெய்வானை 'சரி' என்று சொல்லிச் சேலையை மாற்றிக் கொண்டு புறப்பட்டாள். போய்க் கொண்டிருக்கையிலே மயில்வாகனம் சொன்னார் 'ஆவணி பிறக்கட்டும் அவன்ர படிப்பு முடிஞ்சுதோ முடியல்லியோ அவனுக்குக் கல்யாணத்த முடிச்சி வைக்க வேணும், என்றார்.

பஸ்ஸிலே யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஊர் நினைவுககள் தாமோதரத்தின் நெஞ்சை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தன. அன்று அதிகாலையிலேயே அவன் மாமனாரும் சௌந்தரமும் தன்னை வழியனுப்ப வீட்டுக்கு வந்திருந்தனர். மாமனார் அவனுக்கு நூறு ரூபா பணம் கொடுத்தார். அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்தவன் தெருப்படலையை அடைந்தபோது மாமனரின் முன்பாக ஏதுமே சௌந்தரத்திடம் பேசாமல் வந்து விட்டதை நினைத்துக் கொண்டு எதையோ விட்டு விட்டு வந்தவனைப் போல வீட்டுக்குட் சென்று சௌந்தரத்தின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு 'நான் போய்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வருகின்றேன்' என அவளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டதையும் எண்ணிக் கொண்டான். அவளிடமிருந்து பிரிகையில் அழுதாளா அல்லது சிரித்தளா என்பதை அவனால் நிதானிக்க முடியாமல் இருந்தது. நேசம் மறக்கவில்லை நெஞ்சம் நினைவு முகம் மறக்கலாமோ என்ற பாரதியாரின் பாடலை அவன் எண்ணிக்கொண்டான்.

அதற்கும் மேலால் அந்த அதிகாலையிலேயே அவனை வழியனுப்பப் பாலா வந்துவிட்டான். அவன் தான் கிண்ணியாத்துறை வரையும் அவனைச் சைக்கிளில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தான். அது மட்டுமல்ல, சைக்கிளில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தான். அது மட்டுமல்ல, சைக்கிளை இக்கரையில் வைத்துப்பூட்டிவிட்டு கிண்ணி யாத்துறையைத் தோணியிற் கடந்து திருகோணமலை வரையும் வந்து பஸ்ஸில் ஏற்றியும் விட்டான். வரும் வழியில் அவன் சொன்னான் 'நேற்றுக் கொஞ்சம் ஓவராய்ப் போச்சுது அம்மாவுக்கும் தெரிஞ்சு போச்சு. விடிய விடியப் பேசிக்கொண்டிருந்தா"

"பேசுவதா? உங்களையெல்லாம் கட்டி வைச்சி உரிச்சி உப்புத்தடாவ வேணும்" என்றான் தாமோதரம்.

"ஒருநாட் கூத்துத்தானே, இனிச் சீவன் கிடந்தாத் தீபாவளி வரட்டும். அதுக்குள்ள தொழில் துறையைப் பார்க்கவேணும். நாளைக்கே நான் பொன்னங் காணிக்கு போறன். அங்க போய் இரண்டு "தொடுவை" க்கிடாவை சாய்ச்சிக் கொண்டு கங்கையைக் கடந்து சங்கு வேலிக்குப் போக வேணும் அங்க ஒரு நாப்பது ஏக்கர் வயலடி இருக்கு. நாப்பதேக்கருக்கும் மாட்டு "விசக்களை எட்டு அவணம் வரும். கொட்டியாரத்து அவண விலைக்கு இரண்டாயிரம் ரூபா"

"தென்ன கொட்டியாரத்து அவணம்"

"உன்ர படிப்புக்கு இது விளங்காதுதான். நம்ம ஊரிலயும் தம்பலகாமத்திலயும் எழுபத்தைஞ்சு கொத்தா நாலுசாக்கு ஒரு அவணம். கொட்யாரத்தி அறுபது கொத்துக் கொண்ட ஆறு சாக்கு ஒரு அவணம்"

"அந்தக் கணக்கு இருக்கட்டும் நேற்றுக்கதச்ச கத"

"என்ன மச்சான் நேத்துக் கதச்ச"

"லட்சுமியைப் பற்றி ஞாபகம் இல்லையா?"

"ஓ அதுவா? அந்தப் பெட்டைக்குச் சரியான கிறுக்கு"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"அதுக்கா அவள் படிக்கிறதைக் குழப்பப் போறியா?"

"என்ன படிப்பு அவவுக்கு அவ என்ன பீ.ஏ.யா படிக்கப் போறா?"

"ஏன் படிச்சா என்ன?
"பெட்டைக் கோழி கூவி விடியாது மச்சான்"

"இல்லை நீ சொல்வது முழுப்பிழை, நல்லா யோசிச்சுப் பார். நம்ம பள்ளிக் கூடத்தில படிப்பிக்கிறதுக்கு இதுவரை கொட்டியாரத்தில இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில இருந்தும்தான் வாத்திமார் வந்தாங்க. இன்னம் பத்து வருஷத்தில பார். ஆணும் பெண்ணுமா நம்ம ஊரிலயும் பத்துப் பட்டதாரி இருப்பம். இருக்க வேணும். அப்படியாக வளர வேண்டிய சமுதாயத்தைச் சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசிக் கெடுத்துப் போடாத.

"சத்தியமாக் கெடுக்க மாட்டன் தாமு. நேற்றுக் கதச்சது குடிகாரன் கதை. இப்ப விடிஞ்ச போச்சு, குடிகாரன் பேச்சு விடிஞ்சாப் போச்சு"

"உண்மையாகவா?"

"சத்தியமாக" பாலா. தாமோதரத்தின் கையிலடித்துச் சத்தியஞ் செய்தான். தொடர்ந்து நான் அந்தக் கதையையே கதைக்க மாட்டன். நாளை விடிஞ்சா நான் ஊருக்குத் திரும்பி வர ஒரு மாசமோ இரண்டு மாசமோ செல்லும்"

"அப்படியா நான் உன்னை நம்புறன். எனக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கு" என்று சொல்லிக் கொண்டு தான் தாமோதரம் பஸ் ஏறினான்.

நான்கு மணியான போது பருத்தித்துறை பஸ் நெல்லியடியை அடைந்த போது தாமோதரம் பாடசாலைக்குச் செல்லாது இடையிலே சின்னத்தம்பி ஆசிரியரின் வீட்டில் இறங்கினான்.

சின்னத்தம்பி அவனை அகங்குளிர வரவேற்றார். தனக்கு எதிர் காலத்திற் பெருமை தேடித்தர இருக்கும் தன் மாணவனிடம் 'இப்ப பாடசாலையிற் ஹொஸ்ரல் திறபடாது. சமையற்காரர் எல்லாம் வீட்டுக்குப் போயிருப்பாங்க. பாடசாலை தொடங்க மட்டும் இங்கேயே இருந்து கிளாசுக்குப் போ. நான் ஏற்கனவே பிறின்சி பலிட்டையும் கதைச்சிற்றன்.

தாமோதரமும் அவரை ஒப்புக்கொண்டு தன் படிபிலே தீவிர அக்கறை காட்டினான். மற்ற எல்லாவற்றையும் மறந்தாலும் தன் மாமனாருக்கு உருக்கமான ஒரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கடிதம் எழுதினான். அதிலே கல்வியின் அவசியம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சௌந்தரத்தைத் தொடர்ந்து பாடசாலைக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்றும் கேட்டிருந்தான்.

ஆலங்கேணியிற் பழைய பத்தத்திப்பிரகாரமே வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சித்திரை வெய்யில் வறுத்துக் கொட்டியது. மயில்வாகனம் தான் குத்தகைக் கெடுத்த பெரிய வெளி வயலை விதைத்து முடித்திருந்தார். வைகாசி மாதம் பிறந்த போது சாயந்தர வேளைகளில் வானம் இருண்டு இடித்து முழங்கி மின்வெட்டி மழை பொழிந்த போது அதிகாலையில் அந்த ஈரத்தைத் தொட்டு புஸ் புஸ் என்று வீசிய இளஞ்சோழகம் சித்திரைச் சூட்டைத் தணித்தது. அந்தக் காற்றிலே லட்சுமியைப்பற்றிய அபவாதமும் மிதந்து வந்தது! ஆனால் அந்தப் புரளியைப் பாலா கிளப்பவில்லை. அவன் அன்று சொன்னதை யாரோ ஒருத்தன் கிளப்பி விட்டிருந்தான். அக்கதை ஊரெல்லாம் பரவியது. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே தாமோதரம் மூலம் தலைமை ஆசிரியர் அறிந்திருந்தார். ஆகவே அந்தப் புரளிளையச் சாமர்த்தியமாக அடக்கினார்.

லட்சிமியும் எதையும் தாங்கும் இதயம் உள்ளவளாக இருந்தாள். அவள் அந்த அபவாதத்தைச் சட்டை செய்யவில்லை. அவள் குடும்பத்தினரும் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்தக் கதைகளுக்குப் பாலா தான் காரணம் என அவர் நம்பினார். பாலா ஊரிலே அந்தக் கதை அடிபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அவன் தங்குவேலியால் எருமைக் கடாக்களின் பின்னால் திரிந்து கொண்டிருந்தான்.

ஆனாலும் அந்தக் கதைகளினால் சௌந்தரத்தின் பாடசாலைப் படிப்புக்கு நிரந்தரமாகவே முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடச் செல்லையா விரும்பினார். 'கண்ணுக்குத் தைத்த' தன் மகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப அவர் தயங்கினார்.

ஆனால் சௌந்தரம் வீராவேசத்துடன் போராடினாள். அவளின் போராட்டமும் தாமோதரத்தின் கடிதமும் அவரைப் பணிய வைத்தன.

நீண்ட நாட்களின் பின் பாலா இவ்விடயங்களை எல்லாம் நீண்ட கடிதத்தில் எழுதினான்.

வழமைபோல ஆனிமாதத்தில் தம்பலகாமம் ஆதிகோணை நாயகர் கோயிலிற் கொடி ஏறிற்று. பதினான்காம் திருவிழாவிற்கு வரும்படி சௌந்தரம் எழுதிய கடிதத்தைத் தாமோதரம் ஆத்திரத்தோடு சுக்குநூறாகக் கிழித்தெறிந்தான்.

ஆடிமாதம் மணலை வாரியிறைத்துக் கொண்டு சோழகக் காற்று கடூரமாக வீசிற்று கரச்சைகளில் நீர்வற்றி உப்புப் பொரிந்து கிடந்து, மரங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தம் செழுமை குன்றி வரண்டு காய்ந்து இலையுதிர்ந்தன. ஆடிக் கச்சானில் ஆதிகோணை நாயகர் எழுந்தருளி, சமாவச்ச தீவு ஆலங்கேணியூடாக மகாவலி கங்கைக் கரையை அடைந்து, இரவு முழுவதும் தீர்த்தக் கரையிற் தங்கியிருந்து காலையிற் கங்கையில ஆடித்தீர்த்தம் ஆடினார். அமாவாசை கழித்தபின் தாமோதரத்துக்குப் பரீட்சை தொடங்க இருந்தது.

பரீட்சையில் அவன் மிகச் சிறப்பாகப் பாடசாலையிலே முதல்வனாகச் சித்தயடைவான் என்று ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் நம்பினார்கள். ஆவணி விடுதலை யின் போது சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அவனைத்தம் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டார். அங்கிருந்துதான் அவன் பரீட்சை எழுத ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தான்.

பரீட்சை தொடங்கிவிட்டது.

ஆனால் விஞ்ஞானப் பாடங்களிற் தோற்றும் தாமோதரத்திற்குப் பரீட்சைக்கு: இன்னமும் இரண்டு வாரங்களுக்கு மேற் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. தாமோதரம் பரபரப்போடு ஆனால் நம்பிக்கையோடு பரீட்சையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போதுதான் சின்னத்தம்பி ஆசிரியருக்கு அந்தத் தந்தி வந்தது. அந்தத் தந்தியைச் சின்னத்தம்பி ஆசிரியரால் நம்பவே முடிய வில்லை. அவர் விடுதலைக்காக ஊருக்குப் புறப்பட்டு வருகையிலும் மயில்வாகனம் மிக்க ஆரோக்கியமாகத்தான் இருந்தார். அவருக்குத் திடீரென எப்படி மரணம் வந்தது.

ஆசிரியர் குழம்பினார். நல்லவேளையாக அத்தந்தி வந்தது தாமோதரத்துக்குத் தெரியாது. அவன் வெளியே போயிருந்தான். தாமோதரத்துக்கு அந்த விஷயத்தைச் சொல்லி அவனையும் ஆலங்கேணிக்கு அழைத்துப் போவதா? என்று யோசித்தார். கடைசியாக அவனுக்கு இன்னமும் பதினைந்து நாட்களே தான் இருக்கின்றன. ஆகையினால் அவனுக்கு விஷயத்தைத் தெரி விக்காமல் தான் மட்டும் ஆலங்கேணிக்குப் போவது எனத் தீர்மானித்தார். ஆனால் அவர் மனைவி அத்தீர்மானத்தை எதிர்த்தாள். "நீங்கள் இங்கிருந்து சொல்லாமற் போகலாம். ஆனால் அவன் ஊரிலிருந்து யாராவது இதைப்பற்றி அவனுக்குத் தெரிவிக்காமலா இருக்கப் போகிறார்கள்? தந்தையின் பிணத்தையாவது அவன் காணவேண்டும் அவனையும் அழைத்துக் கொண்டு வேண்டுமானாலும் நானும் வருகிறேன்" என்றாள். அவர் மனைவி.

மீண்டும் குழம்பிய ஆசிரியர் அவள் சொல்வதிலுள்ள உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு அடுத்த நாட்கலையிலே அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு ஆலங்கோணிக்குப் புறப்பட்டார். தாமோதரம் ஏன் என்று துளைத்துத் துளைத்து

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவரைக் கேட்டான. "எனக்கு மிகமிக முக்கியமான ஒரு காரியம் திருகோண மலையிற் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நீயும் படித்து நன்றாகக் களைத்து விட்டாய். உனக்கு ஓய்வு வேண்டும் அதற்காக இரண்டு நாட்கள் ஊரிலிருந்து கோணேசர் கோயிலுக்குப் போய்விட்டு மூன்றாம் நாளே இங்கு வரலாம்" என்று மட்டும் சொன்னார் ஆசிரியர்.

அவர் சொல்லைத் தாமோதரம் என்றைக்குமே தட்டியதில்லை. உடனே அவருடன் புறப்பட்டான். பிற்பகல் இரண்டு மணியளவில் கிண்ணியாத்துறையை அடைந்தான். அங்கேதான் ஆசிரியர் சொன்னார் "உன் அப்பாவுக்கும் கடுமையான சுகவீனம் என்று நேற்று தந்தி வந்தது.

தாமோதரம் அதிர்ந்து போனான். ஏதோ நடக்கக் கூடாதாது நடந்து விட்டதாக அவன் உள்ளுணர்வு சொல்லிற்று. துறையடியிலே ஓவென்றழுது விட்டான். துறையடியிற் காத்திருந்த பாலாவும், மணியனும் அவர்களிருவரையும் தங்கள் தங்கள் துவிச்சக்கர வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டு சந்தியிற் திரும்பிக் கட்டையாற்றுப் பாலத்தைத் தாண்டி ஊரின் வெண்மணலிற் சைக்கிளை உருட்டிக்கொண்டு நடக்கையிற் பறைமேளச் சப்தம் கேட்டது! ஒப்பாரிக்குரல் சீறியடிக்கும் கச்சான் காற்றின் ஓசைக்கும் மேலாற் கேட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 15

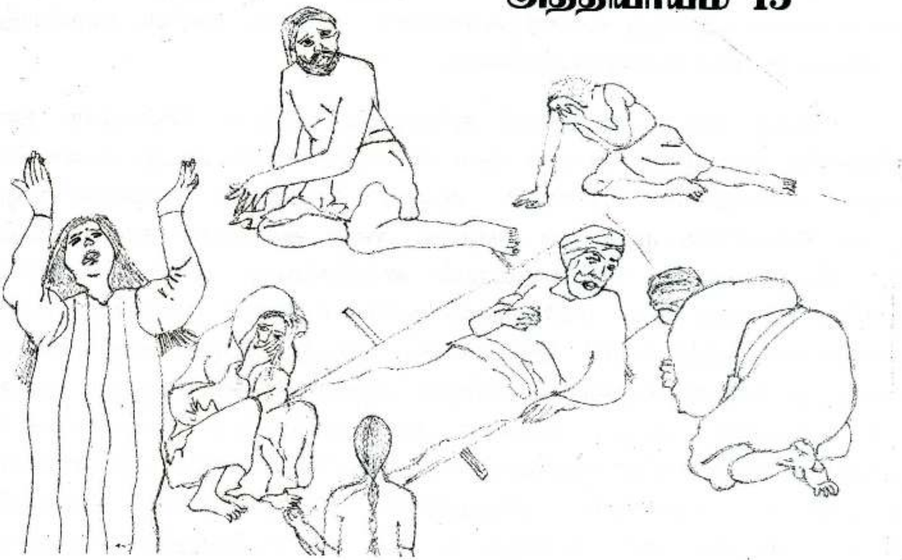

தாமோதரம் தலையிலடித்துக் கொண்டு ஓவென்று அழுதான். அவனை எதிர் கொண்டு வந்த நாகேந்திரம் தம்பியைத் தழுவிக்கொண்டு "நான்தாண்டா அப்பாவைக் கொண்டிற்றன். என்னால தாண்டா அவர் செத்துப்போனார்' என்று குமுறி அழுதான். தாமோதரமே அவனைத் தேற்ற வேண்டியிருந்தது! இருவரும் கட்டியணைத்துக்கொண்டு அழுதனர்.

வீட்டுக்கு முன்னாற் புதிதாகப் போடப்பட்டிருந்த பந்தலின் கீழ் மயில்வாகனம் தன் சேலம்பட்டுவேட்டியுள்ளே நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்திருந்தார். தலைப்பாகையின் சந்தனப் பொட்டிற்குக் கீழே மின்னிய அவர் முகத்தின் கன்னங்கரிய மீசையின் கீழே உதடுகளிற் புன்னகை அவருக்கே உரித்தான அந்தக் குறுஞ்சிரிப்பு.

தாமோதரத்தைதக் கண்டதும் குழுமியிருந்த ஊர்முழுவதும் மீண்டும் ஆர்ப்பரித்து அழுதது. அம்மா அவனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு புலம்பினாள். தாமோதரத்திற்கு இதயமே நின்றுவிட்டதைப் போல இருந்தது. எதிரகாலம் அவனுக்கு புலப்படவில்லை. நிகழ்காலம் ஏதோ ஒரு பொய்மையாய் இருந்தது. இறந்தகாலம் மட்டுமே தெளிவாகத் தெரிந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவனைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டிருந்த தாயிடமிருந்து செல்லையா தாமோதரத்தை விடுவித்து அணைத்தக் கொண்டு பந்தலுக்கு வெளியே வந்தபோது அவராலும் அழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அதன் பின்னர் விடயங்கள் துரிதகதியில் நடந்தன. செல்லையா தன் தங்கையின் கணவருக்கு ஐயரைக் கொண்டு கிருத்தியங்கள் செய்து சுடலையில் தகனம் செய்யத்தான் முயன்றார். ஆனாற் திருக்கோண மலையிலிருந்து ஐயரை கொண்டுவர முடியாமல் இருந்தது. அன்று அவருக்குக் குச்சவெளியில் ஒரு கிருத்தியமாம்! நாளைவரையும் காத்திருக்கவும் முடியாது. ஆகவே தாமோதரம் வந்த சில மணித்தியாலங்களில் உள்ளூர்ச் சேமக்காலைக்குச் சென்றவர்கள் திரும்புகையில் இருள் கவிந்து விட்டது. வீட்டிலே சற்று முன்னர் இருந்த ஒப்பாரியும் அழுகையும் கூச்சலும் குழப்பமும் அங்கியிருந்தது. தலை விரி கோலமாகக் கதறிய பெண்கள் தலை முழுகிவிட்டு அலங்காரங்கூடச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்கள் தலைமுழுகிய பின்னர் அலுப்பிற்குக் கொஞ்சம் 'போட்டுவிட்டு' உற்சாகமாக இருந்தார்கள். பெற்றோமக்ஸ் விளக்குகள் இரண்டு வீட்டுக்குள்ளும் வெயிலுமாக ஒளியை உமிழ்ந்துகொண்டிருந்தன. கட்டுக்காவல் தளந்ததினாற் சிறுவர்கள் நிலவொளியில் வெண்மலிற் புழுதியைக் கிளப்பி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆசிரியர் சின்னத்தம்பி

"ஊரைக்கூட்டி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரை நீக்கிப் பிணம் என்று பேரிட்டுச்
சூரையங்காட்டிலே கொண்டு போய்ச்சுட்ட பின்
நீரில் மூழ்கி நினைப் பொழிந்தார்களே"

என்று திருமூலரின் திருமந்திரத்தை நினைந்து கொண்டார். அவர் பந்தலுக்குக் கீழே பாயில மல்லாந்து படுத்திருந்தார். அவர் பக்கலிலே தாமோதரமும் நாகேந்திரனும் சோகமே உருவாக அமர்ந்திருந்தனர். காலந்தான் அவர்கள் சோகத்தை ஆற்ற வேண்டும் என்றெண்ணியவராகச் சின்னத்தம்பி மௌனமாகவே இருந்தார்.

"முந்தநாள் பின்னேரம் தான் அப்பா பெருவெளியிலிருந்து வந்தார். இரண்டு மூன்று நாட்களில் வேளாண்மை வெட்டவேண்டும் என்று சொன்னார். காலையில் நெஞ்சுக்க நோகுது எண்டார். வாயுச் சேட்டை என்று உள்ளியைக் குடுத்திற்றுக் கிண்ணியா ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிப்போக இருந்தன். ஆனா அதுக்குள்ள அவர் போயிற்றார். தாமோதரனின் பக்கலில் வந்த அம்மா அழுதழுது சொன்னாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதைக்கேட்ட தாமோதரம் மீண்டும் மௌனமா அழத்தொடங் கினான். அழுது முடிந்ததும் இந்த ஓய்வுக் காகத்தானா என்னை யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து கூட்டிற்று வந்தீங்க என்று சின்னத்தம்பி ஆசிரியரிடம் குமுறிக் கேட்டான். சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அவன் தலையை இலேசா வருடினார். அவன் கேள்விக்கு அவரால் விடையளிக்க முடியவில்லை.

காலம் யாருக்காகவும் கவலைப்படவும் இல்லை. காத்திருக்கவும் இல்லை. மூன்றாம் நாள் எட்டுச் சடங்குகள் நடந்தன. அடுத்த நாட் காலையிலேயே சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் தாமோதரத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்லப்புறப்பட்டார். என்ன செய்யலாம் தம்பி எல்லாம் விதிப்படி தான் நடக்கும். நீ நடந்ததை மறந்து முதலில் சோதனையை எழுது. கோணேசர் கை விடமாட்டார்" என்று செல்லையா தாமோதரத்தைத் தேற்றி வழியனுப்பினார்.

"எல்லாத்துக்கும் அண்ணா இருக்கேண்டா. நீ தைரியமாகப்போ" தைரிய மளித்தான் நாகேந்திரம். அம்மா தலையைத் தடவிக் கண்ணீருடன் வழியனுப் புகையிற் சௌந்தரமும் அவன் பக்கலில் விழிகளில் அருவி சொட்ட நின்றான்.

யாழ்பபாணம் சென்ற தாமோதரம். சின்னத்தம்பி ஆசிரியரின் தேற்றுதல் களுடனும் ஆசிகளுடனும் பரீட்சையை எழுதிவிட்டு, மீண்டும் அவருடன் ஆலங்கேணிக்கு வந்தான். அவருக்கும் விடுதலை முடிந்து விட்டது.

கச்சான் காற்று முற்றி அதன் அந்திமதசையை அடைந்தது. மாண்டு மடிவதற்கு முன் எதையாவது செய்து தீருவோம் என்ற வீராப்போடு சூறாவளியையாய்ச் சுழற்றியடித்தது. கிணறுகளில் நீர் வற்றியது. வாரியடித்த புழுதியைச் சுமந்துகொண்டு மரங்களெல்லாம் கருகித் தீய்ந்தன. வரட்சியும் வெப்பமும் ஊரைக்கருக்கியது. தாமோதரமும் நெருப்பில் விழுந்த பூவாய்க் கருகிக் கொண்டிருந்தான்.

'கணவன் இறந்துவிட்டான் என்ற செய்தியைக் கேட்டும் மனைவி உண்ணாமல், உறங்காமற் கல்லைப் போல உணர்ச்சிகளற்று இருந்தாளாம் என்று கல் என்ற ஒரு ஆங்கிலக் கவிதையைத் தாமோதரம் படித்திருக்கிறான். அந்தக் கவிதையில் வரும் பெண்ணைப் போலவே தாமோதரமும் செயல் மறந்து, சிரிப்பு மறந்து, கலகலப்பு மறந்து உணர்வுகள் மதர்த்துப் போனவனாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

சின்னத்தம்பி வாத்தியார் அவன் கவலைகளை மறந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடசாலைக்கு வந்து படிப்புக்கும்படி கேட்டார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இதற்குள் நாகேந்திரம் பெரிய வெளியிற் தன் தந்தையார் செய்த வயலை அறுவடை செய்து சூடு குவித்து விட்டு வந்தவன். சூடுமிதிப்பதற்காக மீண்டும் பெரிய வெளிக்குப் பயணந்தொடங்கினான்.

தானும் அவனோடு புறப்பட்டு வருவதாக தாமோதரம் சொன்ன போது நாகேந்திரம் அவனைக் கண்டிப்பாக வரவேண்டாம் என்றான். எனவே வேறுவழியின்றிப் பாடசாலைக்குச் சென்று அங்கே படிப்பிக்கத் தொடங் கினான். சம்பளமற்ற சேவகம்!

அம்மாவையும் தம்பிமார் இருவரையும், தங்கையையும் காப்பாற்ற வேண்டும் அதற்குத்தான் ஒரு உத்தியோகம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவன் விரும்பினான். துன்ப நினைவுகளாற் பரீட்சையைக் கூடச் சரியாக எழுத வில்லை. பரீட்சையில் என்ன எழுதினான் என்றே அவனுக்குத் தெளிவில்லை. முதற்தடவையிலே நன்கு சித்தியடைந்து சர்வகலாசாலைக்குச் சென்றாற் தான் தொடர்ந்தும் உபகாரச்சம்பளம் கிடைக்கும். ஆனாற் பரீட்சையிற் சித்தியடைவதே நிச்சயமில்லை. ஆகவே மேலே படிக்கும் வாய்ப்பும் இல்லை என அவன் எண்ணினான்.

ஆனால், நாகேந்திரம் மட்டும் "நீ தொடர்ந்து படிக்கத்தான் வேண்டும்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவன் சொல்வது நடைமுறையிற் சாத்தியமாக இராது என்று எண்ணித் தாமோதரம் வேலை தேடுவதில் முனைந்தான்.

பாலா அவனுக்கு வழி காட்டினான். புதிதாகக் கட்டிய பாடசாலை கள் சிலவற்றை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க இருப்பதாகவும் அவைகளில் ஒன்றான சுங்கான் குழிப் பாடசாலையில் தாமோதரத்தின் பெயரை பதிவதாகவும் அவன் சொன்னான்.

ஊரிலிருந்து ஆறு மைல்களுக்கப்பால் காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஓர் குளம். கோடையிலும் சுமார் நூற்றைம்பது ஏக்கர்களுக்கு அக்குளத்தில் இருந்து நீர்ப்பாய்ச்சலாம். குளத்தை அண்டிய மேட்டுப்பகுதியில், ஆலங்கேணிக் கிராமத்தவர் சிலர் குடியேறியிருந்தார்கள். ஒரு பாடசாலை அவர்களுக்கு வேண்டு மென்று பாலா அங்கோர் ஓலைக் கொட்டிலைக் கட்டிப் பாடசாலையையும் நடத்தினான். இப்போதும் அவன்தான் அப்பாடசாலையின் மனேஜர்!

பாலா தாமோதரத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு எம்பி இடம் சென்றான்.

தாமோதரத்திடம் துக்கம் விசாரித்து விட்டு அவர் ஏன் தம்பி அவசரப்படுகிறீர்? உமக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது. வேண்டுமாயின் நான் உம்மை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு கிராம சேவகர் ஆக்குகிறேன். நமது தொகுதியில் புதிதாக ஒன்பது கிராம சேவகர்கள் நியமிக்கப்பட்ட இருக்கிறார்கள்" என்றார்.

"இல்லை. எனக்கு வேறு எந்த உத்தியோகமும் வேண்டாம். ஆசிரியனாகவே நான் விரும்புகிறேன். அப்போதுதான் மேலே படிக்கலாம்" என்று வாதிட்டான் தாமோதரம்.

"அப்படியா? எனக்குத் தடையில்லை. இந்தமாதம் அரசாங்கம் சுங்கான் குழிப் பாடசாலையைக் கையேற்கும் அதற்கான ஒழுங்குகள் முடிவடைந்துவிட்டன.

"அங்கேயா? எனக்குக் கண்டிப்பாக உத்தியோகம் கிடைத்தால் நன்றாக இருக்கும். படித்து ஒரு டாக்டராக வேண்டும் என்று கனவு கண்டேன். அது முடியாமற் போய்விட்டது. இப்போது ஆகக்குறைந்தது ஒரு பட்டதாரியாக வாவது வரவேண்டும். ஏகலைவன் துரோணரின் உருவச்சிலையைப் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டே வில்வித்தை வித்தகனானது போல நானும் என்னாற் செல்ல முடியாத அந்த பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டிடங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே பட்டதாரியாக வேண்டும் என்று சொன்னபோது அவன் கண்கள் கலங்கின.

அவன் முதுகிற் தட்டிக்கொடுத்த பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் "முதலில் உத்தியோக நியனமம் வரட்டும் அதன் பின்னர் கண்டிக்கு மாற்றம் எடுக்கலாம். ஆனால் ஏகலைவன் சட்டை விரலைத் தட்சணையாகக் கொடுத்துத் தான் கற்ற வித்தையையே செயற்படுத்த முடியாத வனானது போல நீரும் நிதானத்தை இழக்கக்கூடாது அமைதியாயிரும்" என்றார்.

அவர் கூறியது போலவே அடுத்த மாதமே அரசாங்கம் சுங்கான் குழிப் பாடசாலையைப் பொறுப்பேற்றது. தாமோதரத்திற்கு அப்பாடசாலையில் உத்தியோகம் கிடைத்தது.

அந்தக் கிராமப்புறப் பாடசாலையில் இருந்து கொண்டு மேலே படிக்க முடியுமா? என்று கவலைப்பட்டான் தாமோதரம். மாதங்கள் கடந்தன. பரீட்சை முடிவுகள் வெளியாகின. அவன் நான்கு பாடங்களிலும் சாதாரண சித்தியடைந்திருந்தான.

இதற்குள் தனியார் பாடசாலைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் சுவீகரித்துக் கொண்டது. ஆலங்கேணி மிஷனரிப் பாடசாலையும் அரசாங்கப் பாடசாலையானது. தாமோதரம் விஞ்ஞானப் பாடங்களிற் சித்தியடைந்திருந்தமையினால் சின்னத்தம்பி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆசிரியரின் முயற்சியினால் அவனுக்கு ஆலங்கேணிப் பாடசாலைக்கு மாற்றம் கிடைத்தது.

ஆனால், தாமோதரம் கண்டிக்கு மாற்றுவதைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால், சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அவனை நெறிப்படுத்தினார். ஆங்கில இலக்கியம் படிக்க முயன்றவனைத் தடுத்து "அதைப் படிப்பிக்க நல்ல ஆசான் வேண்டும். இங்கு அதற்கான ஆசிரியர்கள் இல்லை. மீண்டும் விஞ்ஞானப் பாடங்களை எடுத்துச் சர்வகலாசாலைக்குச் சென்றாலும் நான்கு ஆண்டுகள் சம்பளமற்ற விடுதலைதான் கிடைக்கும். ஆகவே வெளிவாரிமானவனாகக் கலைப்படிப்புப் படிக்கலாம். தமிழ், சமயம், தர்க்கம் போன்ற பாடங்களை நாமாகவே படிக்கலாம். விடுதலைக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணம் சென்று ரியூசன் எடுத்தாற் போதும், இதற்கிடையில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைக்கு பயிற்சிக்கு அழைக்கப்பட்டால் அதற்குப்போம். பலாலியில் இருந்து கொண்டு மேற்படிப்பும் படிக்கலாம். சம்பளமும் கிடைக்கும்."

காலம் அவன் துயரத்தைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மாற்றிக் கொண்டிருந்தது. தந்தையாரின் முதுலாம் ஆண்டுத் திவசமும் வந்தது. அச்சடங்கு மிகச் சுருக்கமாகவே நடந்தது. அதை நடத்துவதில் அவன் தன் மாமனாரோடு வாழ்வில் முதல் முறையாக அபிப்பிராய பேதப்பட்டான்! என்றாலும் நீண்ட நாட்களின் பின்னர் அன்று தான் அவன் சௌந்தரத்தோடு சற்று கலகலப்பாகக் கதைத்தான் அவன் கூறிய கருத்துக்கள் சில அவளைக் குழப்பின.

"எனக்கு எத்தனையோ கடமைகள் இருக்கின்றன. எனக்குக் கிட்டாத சர்வகலாசாலைப் படிப்பு என் தம்பிமாருக்கும் தங்கைக்குமாவது கிடைக்க வேண்டும்"

"ஒருவரும் அதைத் தடுக்கவில்லையே" என்றாள் சௌந்தரம்.

"ஆனாற் பொருளாதார நிலைதடுக்கும். ஒரு டாக்டராகிய கைநிறைய சம்பாதித்தால் அந்தப் பிரச்சினை எழாது. இப்போது நான் ஒரு சாதாரண ஆசிரியன். என் பொருளாதார நிலையைக் கொண்டு தான் என் வாழ்க்கை அமைய வேண்டும்".

"நீங்கள் சொல்வதொன்றும் விளங்கவில்லையே"

"விளங்கிக் கொள்ளாத வரை நல்லது தான்" என்ற தாமோதரம் சற்று யோசித்துவிட்டு "எதற்கும் இந்த மார்கழி மாதம் எஸ்.எஸ்.சி. யை எடு"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சௌந்தரம் அவன் சொல்வதைத் தலைகுனிந்த படி கேட்டபோது அவள் கண்கள் கலங்கின.

"அழுது என்ன செய்வது? எனது சகோதரங்களுக்காக நான் என்னுடைய ஆசைகள் சிலவற்றைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். ஆதலால் எந்த நம்பிக்கையும் மனதிலே வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டாம். என்றவன் அதற்கு மேலும் பேச முடியாதவனாகச் சென்று விட்டான்.

அவன் வார்த்தைகள் சௌந்தரத்தின் காதுகளில் நாராசமாகப் பாய்ந்தது. மனக்கோட்டைகள் சரிந்து கொண்டிருந்தன. கண்கள் கண்ணீரைச் சொரிந்தன. இதயம் விம்மிப் பெருகியது. கால்கள் நிலை கொள்ளாமல் தள்ளாடி விழுந்து விடுவாள் போல இருந்தது. யன்னற் கம்பிகளைப் பிடித்தபடி வெளியே செல்லும் தாமோதரனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

காலடிச் சத்தம் கேட்டுத் தெய்வானையைக் கண்டபோது அவள் கண்களைத் துடைத்துகொண்டாள். அதைக் கண்ட தெய்வானை கேட்டாள். ஏன் பிள்ளை அழுகிறாய்?

என்ன நினைத்தாளோ தெரியாது. சௌந்தரம் தன் மாமியின் மார்பிற் புதைந்து ொகண்டு விம்மி விம்மி அழுதாள்.

தெய்வானை என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை ஊகித்துக்கொண்டாள். கொஞ்சநாட்களாகத் தாமோதரத்தின் போக்கை அவள் அவதானித்தே வருகிறாள். சௌந்தரத்தை அவன் அலட்சியப்படுத்தியே வருகிறான். தான் மேலே படிக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கமும் மன உளைச்சலும் அவனுள்ளே விசித்திரமான மனச் சிக்கல்களை உண்டாக்கியிருந்தன.

ஒருநாள் அவள் தாமோதரத்திடம் கேட்டாள். "ஏன் நீ மாமா வீட்டுக்குப் போறதில்லை"

"ஏன் போக வேண்டும்? அவர்களுக்கு ஏன் நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டும்" என்னடா இப்படிச் சொல்கிறாய் இதைக் கேட்டால் அண்ணாச்சிக்கு நெஞ்சு வெடிச்சிடும்.. எதைப்பற்றியும் நான் கவலைப்படல்ல. யார் நெஞ்சாவது வெடிக்கட்டும். என்ர தம்பிமாரையும் தங்கையையும் பற்றித்தான் எனக்கு கவலை"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"இப்ப என்னடா அவர்களுக்கு குறை"

"அம்மா, மடத்தனமாகப் பேசாதீங்க். அவங்கட நல்வாழ்வுக்காக நான் எப்ப–டியெல்லாமோ மாறவேணும்"

"அதுக்காக"

"அம்மா இந்த வயசில அப்பா செத்துப்போவார் என்று நாம் கனவு கூடக்காணல்ல. இது தலைவிதி என்பீங்க. அதுபோலத்தான் நானும் சௌந்தரத்தைக் கல்யாணம் முடிக்காம இருக்கலாம். அதையும் தலைவிதி என்று நெனைச்சிக் கொள்ளுங்க. அந்த விதியைப் பிரம்மா எழுதல்ல. நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கன்".

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அத்தியாயம் 16

தெய்வானைக்கு மகனைப் புரிந்து கொண்டது போலவும் தோன்றிற்று. புரியாமலும் இருந்தது. ஆனாலும் தன் மாமனாருக்கு முன்னால் அவன் பெட்டிப் பாம்பாக அடங்கி விடுவான் என்றுஎண்ணினாள்.

அவள் மார்பிற் தலையை புதைத்துக் கொண்டு விம்மியழுத சௌந்தரம் தலையை நிமிர்த்திக் கொண்டு "ஏன் மாமி இப்படி எல்லாம் பேசுறார், எனக்கு வாழ்வே போயிரும் போல இருக்கு" என்றாள் சௌந்தரம்.

"சீ இப்படி எல்லாம் பேசாத; அவன் எதையோ நெனச்சிக் கொண்டு எதையோ சொல்றான். மாமி இருக்க மட்டும் நீ பயப்படாதே"

சௌந்தரம் தன் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு சிரித்தாள்.

"மாலைபடுற நேரத்தில அழாமப் போய் முகத்தைக் கழுவிக் கொண்டு வா" என்றது அவள் கிணற்றடிக்குச் சென்றாள்.

வெளியே சென்ற தாமோதரம் சௌந்தரத்திடம் ஏன் இத்தனை கடுமையாகப் பேசினோம் என்று நினைத்தபோது அவனாற்தாள முடியவில்லை. பாவம்! அவள் அழுது கொண்டிருப்பாள் என்று எண்ணினான். சிலவேளை அம்மாவும் அழுவாள் என்றெண்ணிக் கொண்ட தாமோதரம் மேலே எங்கும் போக முடியதவானக வீட்டுக்குத்திரும்பினான். வீட்டிலே விளக்கொளியிற் சௌந்தரத்தின் முகம் பளிச்சென்று மின்னியது. ஆனாலும் அவள் அழுதிருக்கிறாள் என்பதை வீங்கியிருக்கும் அவள் முகம் சொல்லிற்று.

வீட்டுக்குள் வந்த தாமோதரம் அவள் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு 'அழுதாயா?" என்றான். அவள் பட்டென அவன் கரங்களை விலக்கிக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொண்டு 'விடுங்கள் என்னோடு கதைக்க வேண்டாம். என் நம்பிக்கைகளை வளர்க்கவும் வேண்டாம்" என்றாள்

"இனிமேற்தானா அது வளர வேண்டும்"

"வளர்ந்திருந்ததையும் வெட்டிச் சரித்து விட்டீர்களே"

"அது முருங்கை மரம்போல வெட்ட வெட்டத் தழைக்கும்"

"இன்னமும் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு நான் முட்டாளுமல்ல, சுயமரியாதை இல்லாதவளும் அல்ல. தயவு செய்து இனிமேல் என்னிடம் கதைக்க வேண்டாம்"

கோபம் அவள் முகத்திற்கு செம்மை சேர்த்தது. நீலக் கடலின் ஆழப் பரப்பில் வட்டப்படகோட்டும் அவள் வண்ண விழிகளை, துடிக்கும் அவள் செம்பவள உதடுகளைத் தாமோதரம் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். தன் வெற்றியை உணர்ந்து கொண்டசௌந்தரம்" 'இந்த வருஷம் எஸ்.எஸ்.சி. யில நான் நிச்சயமாகப் பாஸ்பண்ணுவன். அதன் பிறகு என்னாலும் சுதந்திரமாக நிமிர்ந்து நிற்க முடியும்" என்று ஆத்திரத்தோடு சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்றாள்.

அவள் பின்னாலேயே சென்ற தாமோதரத்தை "நீ ஏன்ரா அந்தப் பிள்ளையைச் சுத்திக் கொண்டு திரியிரா? என்ர அண்ணனுக்கு அவள் ஒண்ணும் பாரமாப்போகல்ல. நீதுான் வச்சாக் கொம்பு சிரைச்சா மொட்டை என்று எண்ணிக் கொள்ளாதே" என்று ஆததிரத்தோடு சொன்னாள் தெய்வானை.

சரிதான். தாங்கள் பேசியதை எலலாம் அம்மாவும் கேட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறாள் என்றெண்ணிய தாமோதரம் தலையைக் குனிந்து கொண்டு வீட்டை விட்டு வெளியேறினான்.

மார்கழி மாத முற்பகுதியில் ஆசிரியகலாசாலைப் பயிற்சிக்கான அழைப்புக் கடிகதம் தாமோதரத்துக:கு வந்தது. தாமோரத்துக்கு அது அத்தனை பிடிப்பாக இல்லை. பட்டதாரி ஆவதைப் பற்றியே அவன் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனாலும் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் அவனை விடவில்லை. "பட்டதாரியாக ஆவதை விட விஞ்ஞானபாடத்திற் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரிய ராவது மேலானது என்றே எனக்குப்படுகிறது. மேலும் பலாலிக்குச் சென்றால் வெளிவாரிப்பட்டப்படிப்பிற்கும் ஆயத்தம் பண்ணலாம்" என்று அவனுக்கு உபதேசம் செய்தார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவன் உபதேசம் பெறுகையில் சௌந்தரம் கிண்ணியா மகா வித்தியாலயத்தில் எஸ்.எஸ்.சி. சோதனை எழுதிக் கொர்ணடிருந்தாள்.

தை பிறந்தபோது தாமோதரம் பலாலிக்குப் புறப்பட்டான். மாரி மழையில் கரைச்சைகள் நிரம்பி வழிந்தன. கட்டையாற்று மதகுக்கு மேலால் ஓடைத் தண்ணீர் கரை புரண்டது. பாடசாலைக்குப் போகும் வழியில் கோணமலைக் கிழவர் வீட்டு நாவல் மரத்தடியில் முழங்காலளவு தண்ணீர் தேங்கி நின்றது. மாரித்தவளைகளின் சப்தம் இரவிலே கர்ணகடூரமாகக் கேட்டது.

யாழ்ப்பாணம் புறப்பட முன்னர் தாமோதரம் தன் மாமனார் வீட்டுக்குப் போனான். செல்லையாவிற்குத் தாமோதரத்திற்கும் தன் மகளுக்குமிடை யில் ஏற்பட்ட வாக்குவாதமோ தம் மகளின் சபதமோ எதுவுமின்றி தெரியாது. தன் மருமகளை வரவேற்ற அவர் 'இரண்டு ஆண்டுகள் தானே, பாத்திருக்கப் போயிரும். பத்திரமாய்ப் போய்வா தம்பி" என்று அவனை வழியனுப்பினார்.

ஆனாலும் தாமோதரம் உடனடியாகப் போய் விடவில்லை.

அவன் சௌந்தரத்தைத்தான் காத்துக் கொண்டு நிற்கிறான் என்பதையுணர்ந்து கொண்ட செல்லையா அவ்விடத்தை விட்டெழுந்து பின்பக்கமாகச் சென்றார்.

நிமிடங்கள் பல கடந்தும் சௌந்தரம் வரவில்லை. காத்துக் கொண்டிருந்த தாமோதரம் அங்கு தற்செயலாக வந்த தன் தங்கையிடம் "மச்சாள் இல்லியா? என்று கேட்டான்.

"குசினிக்க இருக்காள் அண்ணா"

"போய் வரச்சொல்லடி"

"அவ வரமாட்டா அண்ணா. உங்களோட கோபமாம்" என்றாள் இந்திராணி

தாமோதரம் பின்பக்கமாகச் சென்று அவளைக்கூப்பிடுவோமா என்று எண்ணினான். ஆனாலும் அது அவனுக்குக் கௌரவக் குறைச்சலாகவும் பட்டது.

அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையிலே சௌந்தரம் அவன் முன்னாற் பிரசன்னமனாள். ஒரு வார்த்தையும் பேசாதவளாய் அவன் முன் அகோவியமாக நின்றாள்.

"பேசமாட்டாயா? தாமோதரம் கேட்டான்.

"சௌந்தரம் மௌனத்தே நின்றாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவளது மௌனம் தாமோதரத்துக்கு ஆத்திரத்தைக் கொடுத்தது. "இவ்வளவு பிடிவாதமா? என்று சொல்லிக்கொண்டே அவளது கையைப் பற்றினான்.

மாரிகாலத்தே மணற் காட்டிலே திடீரென முளைத்த செங்காத்தாள் என்று தெரிந்து கொள்ளப்படாமலே சிவந்திருக்கும் கார்த்திகைப்பூப் போன்ற அவள் விரல்களையும் உள்ளங்கையையும் மெதுவாக வருடினான்.

அவள் அவனைத் தடுக்கவில்லை. அவனது ஸ்பரிசத்தை ரசித்த வளாக அவள் நின்றாள். உதடுகள் அவனோடு ஆயிரம் ஆயிரம் பேச வேண்டும் என்று துடித்தன. ஆனால் வார்த்தைகள் வெளிவரவில்லை.

அவள் என்ன சொல்கிறாள் என்பதை அவள் கண்களிலிருந்து படித்துக் கொண்ட தாமோதரம் அவள் கைகளை முத்தமிட்டுவிட்டு "நான் போய் வருகின்றேன். என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டான். தெருப்படலை வரை வந்து வழியனுப்பினாலும் சௌந்தரம் தன் வாயைத் திறக்கவேயில்லை.

காலம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எஸ்.எஸ் சியிற் திறமையாகச் சித்தியடைந்தாள். ஆனால் அதனைக் கூட அவள் தாமோதரத்திற்கு அறிவிக்க வில்லை. பாலாதான் அதை அவனுக்கு அறிவித்து அவளுக்கும் விரைவில் ஆசிரியப் பதவி கிடைக்கும் என நம்பிக்கை தெரிவித்தான்.

ஆனி பிறந்தபோது வழமை போல ஆதிகோணை நாயகர் விழாக் கொண்டாடினோம். ஆனாலும் தாமோதரத்துக்கு முன்னைப் போல அவ் விழாவிற் சிரத்தை இருக்கவில்லை. பலாலியிலிருந்து அவன் வர வேயில்லை.

ஆடிமாதம் பிறந்தபோது ஊரிலே மிக முக்கியமான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது. இருபது ஆண்டுகளாகப் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராக இருந்த சின்னத்தம்பி ஊருக்கு மாறிப்போக இருந்தார். ஊரோடு மா–ற்றம் என்ற தமிழாசிரியரின் 'ஜீவன்முக்தி' இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அவருக்குச் சித்தித்தது. அதுவும் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் சுவீ கரித்ததால்.

அவரது பிரியாவிடை விழாவிற்கு தாமோதரமும் விடுதலை வாங்கிக் கொண்டு வந்திருந்தான். ஊரே ஒருமித்து திரண்டு ஒருவாராகாலமாக அவருக்கு ஒரு மாபெரும் பிரியாவிடையை விழாவாகவே நடத்திற்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அந்தப் பிரியாவிடை விழாவிலே சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் 'நான் இங்கே வந்தபோது இங்கே நான்கே நான்கு ஆசிரியர்கள். எவருமே ஊரவர் இல்லை. அன்றைக்கிருந்த ஓலைக் கொட்டிலைக் கற்கட்டிடமாக்கினேன் உங்களின் உதவியுடன். இப்போது இங்கே இரண்டு மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. பதினான்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாருமே இவ்வூரவர்கள். அவர்களை உருவாக்க இருபது ஆண்டகள் எடுத்தன. இன்னும் சில வருடங்களில் இங்கே பல பட்டதாரிகள் இருப்பார்கள். டாக்டரும் என்ஜினியரும் கூட வருவார்கள். ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல பல உத்தியோகங்களிலும் என் மாணவர்கள் இருப்பார்கள். இந்த நிலையைஅடைய இருபது ஆண்டுகள் காத்திருந்தேன். இப்பாடசாலையின் ஆசிரியர் களுக்கும் நான் "காத்திருங்கள்' என்ற மந்திரத்தைத் தான் உபதேசிக்கிறேன். ஆம், காத்திருப்பதிலேதான் இவ்வூரின் முன்னேற்றமே இருக்கிறது. இக்கிராமத்து இளைஞர்கள் காத்திருப்பதில்லை. இளம் வயதிலேயே வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தொடங்கிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதுதான் இவ்வூரின் முக்கிய குறைபாடு' என்று கூறினார். அவரின் பேச்சை அவ்வூர் இளைஞர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள்.

அடுத்த ஆண்டுத் தொடக்கத்திற் சௌந்தரம் ஈச்சந்தீவு பாடசாலையில் ஆசிரியை ஆனாள். அதன் ஞாபகார்த்தமாகத் தாமோதரம் அவளுக்கு ஒரு நூலைப் பரிசாக அனுப்பியிருந்தான்.

நேருவின் இளைய சகோதரி கிருஷ்ணாவின் சுயசரித்திரமே அந்நூல். "விதி என்ன செய்யும்" என்ற தலைப்பில் விதி என்ன செய்யும் என்ற தலைப்பில் அந்நூல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தது. அந்நூலின் ஒரு அத்தியாயத்தின் தலைப்பில் இதைக் கருத்தாகப் படிக்கவும்" எனத் தாமோதரம் குறிப்பிட்டிருந்தான். சௌந்தரம் அந்த நூலையும் விசேடமாக அவன் குறிப்பிட்டிருந்த பகுதியையும் ஆர்வத்தோடு படித்தாள்.

இளவயதினளான கிருஷ்ணா காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டம் ஒன்றிற்குத் தன் சகோதரனுடன் சென்றிருந்தாள். அங்கே ராஜா ஹத்திசிங் என்ற இளைஞனைச் சந்திருக்கிறாள். அவனிற் காதல் கொள்கிறாள். இருவருமே காதலிக்கிறார்கள்.

ஊருக்கு மீண்ட சில நாட்களில் கிருஷ்ணா தன் சகோதரனுக்கு தன் மனதைத் திறந்து காட்டினாள். நேருஜிக்கு எவ்வளவோ ராஜீய அலுவல்கள். இந்த விவகாரத்தைக் கவனிக்க அவருக்கு நேரமேயில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சில மாதங்கள் கழிந்த பின்னர் தன் தங்கையிடம் "நான் அவனைப் பற்றிய அறிய வேண்டும்" என்று மட்டும் சொன்னார்.

கிறிஸ்ணா இதைத் தன் காதலனுக்கு அறிவித்தாள். ராஜா ஹத்தி சிங் குறும்பன். குறும்புத் தனமாக நேருவுக்குத் தன்னைப் பற்றி எழுதினான். வயது, நிறம், உயரம், நிறை மார்புச் சுற்றளவு போன்ற விடயங்களைக் குறிப்பிட்ட காதலன் இறுதியில் தொழில் வேலையில்லாத வக்கீலென்றும் இனிச் செய்ய இருப்பது அரசியலிற் சேர்ந்து அலக்கழிவதும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தான்.

இதை வாசித்த நேருவிற்கு மூக்கிற்கு மேலே கோபம் வந்துவிட்டது. இயல்பாகவே அவர் முற்கோபி, தனக்கு வந்த கோபத்திற் தங்கையை அழைத்து இந்தக் குறும்பனுக்கு உன்னை மனைவியாக்க என் சம்மதம் கிடைக்காது. என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்னார்.

கிறிஸ்ணா பதட்டமடையவில்லை. ஆத்திரப்படவுமில்லை. அவள் காத்திருந் தாள். ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளல்ல. பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காத்திருந்தாள். கடைசியாய் நேருஜி தன் தங்கைக்கு அவளின் காதலனான அந்தக் குறும்பன். ராஜா ஹத்தி சிங்கையே மணம் முடித்து வைத்தார்.

இதைக் கூர்ந்து படித்த சௌந்தரம் கிருஸ்ணா நேருவால் மட்டுமல்ல என்னாலும் காத்திருக்க முடியும். பன்னிரண்டு ஆண்டுகளல்ல யுகம் யுகாந்திர மாகக் காத்திருக்க முடியும் என இரத்தினச் சுருக்கமாக எழுதித் தன் கடிதத்தை "எற்றைக்கும், ஏழேழ் பிறவிக்கும் உம்மோடு உற்றோமே யாவோம். உமக்கே நாம் அன்பு செய்வோம்" என்ற பாசுர அடிகளுடன் முடித்திருந்தாள்.

நாவல் முற்றிற்று

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவல்

ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆசிரியர்

வ.அ.இராசரத்தினம்

முக்கியமான பாத்திரங்கள்

1. தாமோதரம்
2. சௌந்தரம்
3. மயில்வாகனம்
4. தெய்வானை
5. சின்னத்தம்பி
6. கோணமலைக் கிழவர்
7. நாகேந்திரன்
8. செல்லையா
9. அபிராமி
10. பாலன்

பேசு பொருள்

பின்தங்கிய அவலநிலையில் உள்ள கிராமம் ஒன்று முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்ற உந்துதலின் விளைவாக அதற்கு சாத்தியமான வழி கல்வியில் வளர்ச்சி காண்பதே என்பதே எடுத்துக்காட்டுவதே இந்நாவலின் பிரதான பேசுபொருள் ஆகும்.

நாவல் ஆசிரியர் விவரிக்க விளைந்த விடயம்

திருகோணமலைக்கு அருகிலுள்ள மூதூர்க்கிராமத்தில் நிகழ்ந்த விழிப்புணர்வைச் சித்திரிப்பதாக இந்நாவல் அமைகின்றது. கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை பல்வேறு பாத்திரங்களூடாக உணர்த்துகின்றது. பெண்களுக்கு கல்வி தேவையென வலியுறுத்தும் சில பாத்திரங்களே அதனை மறுக்கின்ற பாத்திரங்களையும் காட்டி கடைசியில் கல்வி, பெண் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வினை வெளிபடுத்துகின்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிராம அபிவிருத்திக் கல்வி மட்டுமின்றி சிறந்த உழைப்பாளிகளும் தேவை என்பதை வலியுறுத்துகின்றார் . உடல் உழைப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றி நாவலில் அடிக்கடி குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒருவரது மரணம் அவரோடு தொடர்பு பட்டவர்களது வாழ்வில் எத்தகை திருப்ப-த்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை இந்நாவல் நன்கு சித்திரிக்கின்றது.

பால்ய வயது ஃ இளமைத் திருமணம் ஒவ்வாமை, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம் இல்லற வாழ்வின் சிறப்பு சகோதர பாசம், விருந்தோம்பும் பண்பு, இறைநம்பிக்கை முதலானவை எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

மனித வாழ்வின் உயர்விற்கு காத்திருப்பின்முக்கியத்துவம் பற்றி அழகாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.
அத்தியாயச் சுருக்கம்

11336

1. ஆலங்கேணி கிராமத்தில் பிறந்த தாமோதரம் எனும் கதாபாத்திரத்தினை முதன்மையாக கொண்டு நாவலினை நகர்த்திச் செல்கின்றார். தாமோதரம் உயர் படிப்பிற்காக யாழ்ப்பாண நெல்லியடியிலிருந்து சித்திரை லீவுக்கு வீடு திரும்பி வருவதோடு கதை நகர்ந்து செல்கின்றது. தாமோதரம் அம்பலவானனின் சைக்கிலில் ஏறி வீட்டை அடைந்தான். தாய் ஏன் மகனே ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் பாடசாலையால வந்தனி என்று கேட்க A/L எடுப்பவர்களுக்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னரே லீவு விட்டு வருசம் முடிந்த அடுத்த நாளே போகவேணும் என்று கூறிக்கொண்டு தகப்பனும் அதே கேள்வியைக் கேட்டார். தகப்பனுக்கும் பதிலைக் கூறிக் கொண்டு

தாய் தெய்வானை கொடுத்த தேநீரைக் குடித்து விட்டு தகப்பன் மயில் வாகனம் பட்டிக்குச் செல்லத் தேவையான வெற்றிலை பாக்குகளை எடுத்து தெய்வானை வைத்ததும் ஐம்பது வருடங்கள் தூக்கி காய்ந்துபோன தோளிலே காவுதடியை தூக்கி குடங்களை சமன்செய்துகொண்டு எங்கிருந்தோ வந்த வேகத்தோடு மயில்வாகனம் புறப்பட்டார். மீண்டும் வீடு திரும்பும் போது "என்ர சின்ன மகன் யாழ்ப்பாணத்துல பெரிய படிப்புப் படிக்கிறான். அவன் படிச்சு வந்த பிறகுதான் என்ர காவுதடியைக் கழற்றுவேன்" என்று சொல்லுவார். தன் குடும்பத்தின் தன்மையினைப் பார்த்து பாற் குடத்தினை மட்டும் சுமக்காது பட்டிக்கு அருகில் வரும் மிருகங்களை வேட்டையாடி, வேட்டையாடப்பட்ட மிருகங்களின் இறைச்சியையும் நன்னீர் மீன்களின் புகையூட்டப்பட்ட கருவாட்டையும் சுமந்துசென்று குடும்பச் சுமையைக் குறைத்துள்ளார்.

தாமோதரம் குளித்துக் கொண்டு வருகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் கிடைப்பதற்கு சீனி வற்றாளையைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு தன் பிறந்த ஊருக்கு வந்ததும் அவன் வேட்டியே உடுப்பான். ஆலங்கேணி ஊரவர்கள் வேட்டியைத் தவிர காற்சட்டை நாகரிகத்திற்குப் பழக்கப்படவில்லை. சேட்டைப் போட்டுக் கொண்டு வெளியில் செல்ல முயற்சித்த தாமோதரத்தை எங்க "மாமா வீட்டையே" என்று கேட்ட தாயிற்கு " இல்லம்மா முதல்ல நான் பெரிய வாத்தியாரைச் சந்திக்க வேணும்" என்று கூற தாயும் அதற்கு தலையசைத்துக் கொள்ளச் செல்கின்றான். தாயைப் போன்ற நிறத்தையும் தந்தையைவிட உயரமும் அரும்பிய மீசையினைக் கொண்ட அவனை தெரு வேலியின் கிடுகுக் கண்களினூடாக இரு கண்கள் நோக்குகின்றன. அதைப் பொருட்படுத்தாது அவன் செல்கின்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. ஆலங்கேணி கிராமத்தின் மத்தியில் ஒரு பாடசாலை உள்ளது. இது மூதூரில் உள்ள பாடசாலைக்கு அடுத்த பெரிய பாடசாலையாகும். பிறவிச் சைவராகிய சின்னத்தம்பி வாத்தியார் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பயிற்சியை முடித்துவிட்டு அவர்களது பாடசாலைக்கு தலைமை ஆசிரியராக மாறினார். இவரின் வரவின் பின்னர் தான் பெரும் முன்னேற்றங்களைக் கண்டது. எட்டாம் வகுப்பில் சித்தியடைந்தவனை வந்தாறு மூலைக்கு அனுப்பாது தனது சொந்த ஊரான நெல்லியடிக்கு அனுப்பினார்.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் சிரேஸ்ட பாடசாலையில் சித்தியடைந்த வுடன் தந்தை தாமோதரத்தின் கல்வியை முடித்துவிட்டு ஏதாவது உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்றார். ஆனால் சின்னத்தம்பி சம்மதிக்காது அவன் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். நெல்லியடிக்கு சென்று ஊர் உலகம் அறிந்து தான் ஒரு டாக்டர் ஆக வேண்டும் என்று கனவு கண்டான். குறைந்தது விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவாவது வர வேண்டும் என்று விரும்பினான். தனது ஊரின் முதலாவது பட்டதாரியாக வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் கல்வி கற்றான்.

தாமோதரமும் தலைமையாசிரியரும் கதைத்துக் கொண்டு இருவரும் உரையாடிக்கொண்டு இருந்தார்கள். சின்னத்தம்பி வாத்தியாரின் மேசையில் உள்ள பொருட்களையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு தலைமை ஆசிரியரைத்தவிர ஏனைய ஐந்து ஆசிரியர்களும் சென்று விடுவார்கள். அவர் அங்கே சமைத்து உண்டதும் முன்னால் ஆலமரத்தடியில் சிறுது தூங்கி மீண்டும் பெரிய வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆங்கில பாடத்தினை சொல்லிக் கொடுப்பார். சற்று இருண்டதும் பெற்றோல் மக்ஸ் விளக்கை கொளுத்தினார். அதில் அக்கிராமத்து மாணவர் கள் இரவு வந்து படிப்பார்கள். சௌந்தரம் பாடசாலைக்கு வாறதில்லையாமே என்று கேட்டான். மச்சாளின் கரிசனைதான். அவள் பெரிய மனுசியான பிறகு உன்ர மாமா அனுப்புறேல்ல. நான் ஒண்டும் செய்யேலாது. இருட்டியதும் நான் போயிற்று வாறேன் என்று கூறிக்கொண்டு தாமோதரம் சென்றான். தன் கிராமத்தில் பெண்கள் பராயமடைந்ததும் பெண்ணுக்கு அறிவின் பிரகாசமே படக்கூடாது என எண்ணி பாடசாலைக்குச் செல்வதை நிறுத்தி விடுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு செல்லும் போது வழியில் கோணாமலைக் கிழவர் இருட்டில் நல்ல வெறியில் வருவதைக் கண்டு சற்றுப் பயந்ததும் "நான் தான் பெத்தப்பா தாமோதரம்" தன்னைத் தானே அறிமுகப் படுத்தியதுடன் ஏன் வீட்டுப் பக்கம் வரவில்லை? பின்னேரம் வந்திடவேணும் என்று சொல்லி விட்டு சென்றார். இவர் சிறந்த தொழிலாளியாகக் காணப்பட்டார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

3. மாமரத்திற்கு கீழ் தாயும் தங்கையும் பாயில் அமர்ந்து இருக்கும் போது அவனும் அமர்ந்தான். மாமா வீட்ட போனியா என்ற தாயின் பதிலுக்கு ஏன் போகவேண்டுமோ என்று கோபத்துடன் கூறிக்கொண்டு படிக்கச் சென்றதாக எண்ணிய தம்பியர்கள் மீன்பிடிக்கச் சென்றதை எண்ணி கோபம் அடைந்ததும் வெளிக்காட்டாது இருந்தான். முற்றத்தில் படுத்திருந்த தாமோதரம் குளிர் காரணமாக விரித்திருந்த தாயின் சேலைத் தலைப்பை எடுத்து மூடிக்கொண்டு மல்லாக்க படுத்தான். அதிகாலையில் கேட்கும் மங்கள ஓசைகளைக் கேட்டும் ஏனைய ஊர் ஆரவாரங்களினால் அவன் துயில் எழுந்தான்.

4. தாமோதரம் வேப்பங்குச்சியை எடுத்து பல் துலக்கிக் கொண்டு சென்றான். அண்ணன் நாகேந்திரன் காவுதடியுடன் வந்தான். தம்பி எப்ப வந்தாய் என்றதும் நேற்றுத்தான் என்று சொன்னான். அண்ணனுக்கு பின்னால் அடுக்களைக்குச் சென்று தயிர்ப்பேணிகளை அடுக்குவதைப் பார்த்தான். முகம் கழுவி தாய் கொடுத்த தேநீரைக் குடித்துக்கொண்டு அண்ணனை நினைத்து இரக்கப்பட்டான். யாரை நோகுறது. இந்தக் கறுமத்த அவன்தான் தேடிக்கொண்டான். என்று அது தொடர்பான நிகழ்வினைக் கூறினாள் தாய் தெய்வானை.

இலட்சுமியை அழைத்து இரு முட்டைகளைக் கொடுத்து அத்தையிடம் கொடுத்திட்டு வா அண்ணனிற்கு அப்பம் தாறேன் என்றவா வரேக்க அண்ணாட்ட போய் வெறும் பேணியை எடுத்து வா என்றாள். தலைவாரி முகப்பூச்சைப் பூசிக்கொண்டு தெருவுக்கு சென்றான். மாமா வீட்டிற்கு இந்த விடியற் காலத்திலே செல்றதோ என்று எண்ணி கோயில் வளவிற்குச் சென்றான். அங்குள்ள சருகுகளைக் கூட்டிப் பெருக்கலாம் என்று சென்றவனை தேநீர்க்கடைக்குள் கைதட்டி பரமனும் பாலாவும் அழைத்தனர்.

சுகம் நலன்களை விசாரித்து, நாளைக்கு எம்.பி காலையில் வருவார். ஊருல மக்கள் குறைகளை அறியவேண்டுமாம் என்றார். மத்தியானச் சாப்பாட்டை பாடசாலையில் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்.

பரமன் முக்கிய பேர்வழி பெரிய சிகையலங்காரக் கடை வைத்திருக்கிறான். அங்கு வீரகேசரி சுதந்திரன் உட்பட சிறிய புத்தகங்களும் வரும். இதனால் அவன் கடைக்கு முன்னால் உள்ள மர நிழலில் இளைஞர் கூட்டம். கடந்த பாராளு மன்றத் தேர்தலில் அவன் கடையும் பனிச்ச மரமும் தான் தமிழரசுக் கட்சியின் காரியாலயம். அந்த எம்.பி யை கோலாகலமாக வரவேற்க வேண்டும். அட்ரஸ் பேப்பர் எழுதி வாசிக்க வேண்டும் என்றான் பரமன். இதற்கு தாமோதரம் வரவேற்கத்தான் வேண்டும். அதற்காக பந்தலோ, மேடையோ லவுட் ஸ்பீக்கர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தேவையில்லை. ஏன் என்றால் முதல் தடைவை வரவில்லை என்றான். இதனை பாலாவும் ஆமோதித்தான். ஆனால் பரமனுக்கு கூட்டம், மாலை, ஒலிபெருக்கி என்றான். எம்.பி க்கு நல்ல மாலை போடவேண்டும் அதற்கு உன்ர மச்சாள் சோக்கா மாலை கட்டுவாள். அவளிடம் சொல்லி இரண்டு மாலை கட்டித்தா என்றான். ஓம் என்று சாப்பாடுபற்றி தலைமை வாத்தியரிடம் பேசுவோம் என்றான். நீர் சௌந்தரத்திட்ட இப்பவே போய் மாலை விசயத்தைச் சொல்லும் என்று தாமோதரத்தை மாமனின் வீட்டில் தள்ளிவட்டுச் சென்றார்கள்.

5. ஆலங்கேணி கிராமத்தில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஓட்டு வீடுகளில் இவன் மாமனார் வீடும் ஒன்று. உள்ளே சென்றான். பூமரங்களிற்கு தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்த சௌந்தரம் கண்டதும் நாணினாள். மாமா இல்லையோ. அவர் தம்பலகாமம் போயிட்டார் என்று. அவளின் அழகினைப் பாராட்டி பாட்டுப் பாடுகிறான். இருவரும் அன்னியோன்னியமாக நேற்று வராது என்மீது கொண்ட அன்பின் ஆழம் தெரிகிறது என்று சண்டை செய்தனர். பாடசாலை போகவில்லை என்று கடிந்துகொண்டான் தாமோதரம். அபிராமி கொடுத்த இராசவெள்ளிக் கிழங்கை சாப்பிட்டுவிட்டு

நாளைக்கு எம்.பி வாராராம். அழகான பூமாலை கட்டித் தரச்சொல்லு கிறான். எப்ப மாலை வேணும் என்று கேட்க நாளைக்கு 10 மணிக்கு என்று கூறிக் கொண்டு சென்றான். சௌந்தரமும் அவனைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல எங்க வாறாய்என்றுஅதட்டினான்.ஏன்உங்கடபின்னாலவாறதுவிருப்பமில்லையோநான் படலையக் கட்டத்தான் வாறன் என்றாள்.

பரமனின் சலூனின் எதிர்த்திசையில் சிறு தொலைவில் வாசிகசாலை இருந்தது. அங்க பாலு, பரமன், அருளன் எல்லோரும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்து சேர்ந்தனர். கூட்டம் ஆரம்பமாகி விட்டது. கூட்டத்திற்கு பாலா தலைமை வகித்தாலும் தாமோதரமே அக் கூட்டத்தின் முக்கியஸ்தனாக இருந்தான். நாளை நடக்க இருக்கும் கூட்டம் தொடர்பாக கதைத்து மனுக்கொடுக்க வேணும். எனக் கதைத்து அதனைத் தாமோதரத்திடம் கொடுத்தார்கள். கூட்டம் நிறைவடையும் தருவாயில் பரமன் கொண்டுவந்து கொடுத்த சோடாக்களை குடித்துவிட்டுக் காண்டாவன வெய்யிலில் நடந்து சென்றான். வேர்த்துக் கழைத்து வீட்டை அடைந்து விறாந்தையில் சௌந்தரம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தேர்தல் விஞ்ஞாபன அட்டையில் ஸ்ரீமாவோ அம்மையாரின் படம் இருந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உலகிலேயே முதலாவது பெண் பிரதமரை இந்த நாடு பெற்றெடுத்திருக்கிறது. ஆனால் அப் பெண் பிரதமரின் நாட்டுப் பெண்களுக்கு எட்டாம் வகுப்புக்கு மேலே படிக்க விருப்பமில்லை என்றான் தாமோதரம். இக் குத்தல் கதையினை உணர்ந்து கொண்டவள் அந்த அம்மையார் பட்டதாரி இல்லை. கணவன் தான் பட்டதாரி என்றாள். இருவரும் காரசாரமாக உரையாடிக் கொண்டு இறுதியில் நான் உங்களுக்குத்தான் ராணி என்று கூறி வெட்கப்பட்டாள். கையைப் பிடிக்க விடுங்கள் என்றும் கூறினாள். முத்தமிட எத்தனித்தவன் எல்லை மீறக்கூடாது என்ற நினைப்பால் நிறுத்தினான்.

7. சனிக்கிழமை வந்தது பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் வந்ததும் கூட்டம் இடம் பெற்றது. ஊர் தேவைகள் எழுதப்பட்ட மனுவை தாமோதரம் கொடுத்து விளக்கினான். அவனைப் பிறரிடம் கேட்டு அறிந்துகொண்டு கிராமத்தின் முதலாவது டாக்டராக வரவேண்டும் என்று ஆசி வழங்கினார். விருந்திற்காக சௌந்தரம் வீட்டிலிருந்து எடுத்த பீங்கான்களையும் கிளாஸ்களையும் கொடுப்பதற்காக சென்றான். கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கலாமே என்று கேட்டான். "வாசிகசாலையில் நடந்த கூட்டத்தை வேலிக்குள்ளாலே பாத்தன்" என்றாள். மறைப்புக்காக கட்டின கிடுகுக்குள்ளாலயே உலகத்தைப் பாக்குது நம்ம பெண் சமூகம். எப்பதான் தொலையப் போகிறதோ எனக் கூறிக் கொண்டு தனது வீட்டிற்குப் போனான்.

சாக்குக் கட்டில்ல படுத்தான். நாகேந்திரம் வந்து தம்பி என எழுப்பி நலம் விசாரித்து படிப்பு எல்லாம் எப்படிப் போகிறது? நல்லாப் போகிறது என்றான். இந்த வருஸம் தம்பலகாமத் திருவிழாவிற்கு வரமாட்டாய் போல. ம் என்ன விஷேசம்? ஒண்டுமில்ல தம்பி படிச்சு டாக்டரா வரவேணும் எண்டு நேத்திக்கடன் வச்சு காவடி எடுத்து வருகிறேன். திருவிழாவுக்கு வராட்டாலும் நீ இப்ப இங்க நிக்கிற இரண்டு கிழமைக்குள் எப்பெண்ணாலும் கோயிலுக்கு போய் வா என்று கூறினான். நான் எப்பெண்டாலும் போய்வாறன் என்று கூறி அடுத்தநாள் காலை சென்றான். தாயிடம் சொல்லிவிட்டு காலையில் யாரிடமும் சைக்கிளை கேட்க வேண்டாம். மாமாவிடம் வேண்டிக்கொண்டு போ என்றாள்.

8. ஆதி காலம் தொட்டு குடியிருந்த கோணேச்சர கோயிலை போர்த்துக்கீசர் இடித்து அழிக்க அதிலிருந்த சிலையை எடுத்துக்கொண்டு தம்பலகாமத்தில் மருதமரம் நிறைந்த இடத்தில் சிறிய கோயில் கட்டி இப்ப பெரிய இராஜ கோபுரத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. ஆனி உத்தரத் திருவிழாவுக்கு வண்டிகட்டிக் கொண்டு வயல்கள் நிறைந்த சோழவளநாட்டின் தலைநகரான தஞ்சாவூரையும் அங்குள்ள கோயிலை பாடத்தில் பார்த்து அதன் ஒரு பகுதியாக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நினைத்தான். ஆனால் சோழ நாட்டைப்போல் இந்தக் கிராமத்தில் அக்ரஹாரமும் பிராமணர்களும் இல்லை. இருந்தால் குருகுலம், வேளாளர், சூத்திரர் என்றும் முத்திரை குத்தி விடுவார்கள். என்று தன் கிராமத்து நிகழ்வுகளை நினைத்து நடுச்சாமத்தில் தான் நித்திரை கொண்டான்.

9. பள்ளிவாசலின் வாங்குச்சத்தம் கேட்டதும் தாமோதரம் கண்விழித்தான். விளக்கினைத் தீண்டிவிட்டு தாயிடம் அப்புவை விசாரித்துவிட்டு வேப்பந்தடியால் பல் துலக்கிவிட்டு கிணற்றில் குளிக்கத் தொடங்கினான். இதில் ஐந்து ஆண்டு சின்னத்தம்பி வாத்தியாரோடு நெல்லியடி நிகழ்வுகளை மனதிலே நினைத்து கிணற்றில் தண்ணியள்ளுவதை நினைக்க தலை விறைத்தது.

குளியலை முடித்துவிட்டு வேட்டியைக் கட்டிக்கொண்டு தேநீரைக் குடித்து விட்டு மாமி அபிராமியிடம் சென்று சைக்கிளை வாங்கிக் கொண்டு தம்பலகாமம் போறன், அங்கு வந்த சௌந்தரம் "நேற்று இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே அத்தான்" "இரவுதான் தீர்மானிச்சன்" என்றான். அவள் முகம் சாம்பிற்று. அவன் போனதும் அவள் "இவர் ஏன் தம்பலகாமம் போகிறார். அதுவும் இரவுதான் போவதென தீர்மானித்தார். இரவுமுழுக்க நான் நினைச்சுக் கொண்டு இருந்தேன். இவர் நினைக்கவில்லை. இவர் மனோன் அக்கா போடிங்கில இருந்து ஊருக்கு வந்திருப்பா. அவளைப் பார்க்கத்தான் போயிருக்கிறார். யோசித்துக் கொண்டிருக்க வேலையில்லையா அம்மா படுக்கிறதா? மாமிவீட்ட போகல்லியோ? மனுஷி தட்டத்தனிய வேலைசெய்யும் என்று கூற எனக்குப் போகேலா என வெறுப்புடன் கூறினான். குட்டிக்கரச்சி கிண்ணியாக்குடா ஓடையின் விண்ணாங்கடிப் பரவலை வண்ணத்தில் சென்று காக்கா முனை யைத் தாண்டி குறிஞ்சாக்கேணிச் சந்தியடிக்கு வந்தான். கோழிமுட்டைக் கரச்சை, நெடுங்கரச்சை வெளியூடாகவும் நடுப்பிரப்பந்திடலிலும் அப்பால் நாயன்மார் திடலிலும் சந்தித்த நண்பர்களுக்கெல்லாம் கோயிலுக்குப் போயிற்று வாறன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்தான். அங்குள்ள பரிவாரங்களைக் கும்பிட்டு திருநீறு அணிந்தான்.

நாயன்மார் திடலிலே தன் மாமனார் வீட்டை அடைந்தான். சந்தோசமாக வரவேற்று சாப்பாடுகள் பரிமாறினார்கள். வெளியில போக முடியாது. உள்ளே யிருந்து மனோன்மணி நாவல் புத்தகங்களை வாசித்தான். மச்சான் எப்படா வந்தா? என்று தம்பிராசா அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். காலையில் தான். மதியச் சாப்பாடுகளை எடுத்துக் கொண்டு இருவரும் சென்றனர். இடையில் இருவரும் கள்ளுக் குடிக்கிறது பற்றி பேசிக்கொண்டு சென்றனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

10. வேலையை முடிச்சிற்று போகேக்குள்ள ஒரு கள் அடிச்சிற்றுத்தான் போவன். என்றான் அபூ பக்கர். மூவரும் தண்ணீரில் சளக் சளக் என்று அடிவைத்து சென்றனர். எப்பதம்பி வந்திங்க எண்டு பெரிய மாமா கேட்டார். பதில் கூறிக் கொண்டு சாப்பிட்டு முடித்ததும் பாத்திரங்களை எடுத்துக்கொண்டு வீட்ட நடந்தனர்.

செல்லையா புதுவருடத்துக்கு மூன்று நாளைக்கு முன்பு புத்தாடை வாங்கிக் கொண்டு சௌந்தரத்துக்கு சேலையும் வாங்கி வந்தார். பாடசாலைக்கு செல்ல சம்மதிக்க செய்ய வேண்டும் என எண்ணியதற்கு சேலை தடையாகிறது. அத் தானுக்கு ஒன்றும் வாங்கல்லையா? என்ன எண்டு தெரியலை என்றதும் ஏதாவது வாங்கியிருக்கலாம் என்றாள். என்னைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பும்படி அப்பா விடம் சொல்லுங்களேன். "நீ ஒன்றும் எனக்காக பாடசாலைக்குப் போகவேண்டிய தில்லை" என்று எழுந்தமானமாகக் சொன்னான். அவள் கண்கள் கலங்கின. இருவரும் மாறி மாறி வாக்குவாதப் பட்டனர். சேலை கட்டமாட்டன் என்றாள்.

மயில்வாகனத்தின் வீட்ட செல்லையா சென்று கைவிஷேசம் பரிமாறிக் கொண்டு செல்கையில் எங்க போறியள்? முதல் விருந்தாளி என்று சொல்லி தென்னஞ்சாராயமும் ஆட்டிரைச்சிக் குழம்பும் புதுவருடத்தைச் சிறப்பித்தன. யாழ்ப்பாணத்தில முழுக்க மரக்கறிதான். என்று கதைத்துக் கொண்டு இருந்தனர். வருசம் ஏன் மச்சம் மாமிசத்தோடு தொடங்கிறது என்பதற்கான காரணத்தினை யும் கூறினார். பிரபா தலைமையில் சில இளைஞர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் கோயில் சென்றவர்கள் போல காட்சியளித்தாலும் வாயில் புக்கென்று மணம் வீசியது. அப்போது என்ர மச்சாள் லட்சுமிக்கும் இங்கிலீஸ் வாத்திக்கும் லவ் என்றான். சீ என்ன கதை பேசிற. அருமையான மனுசன். வீண் கதை பேசாத. உண்மைதான் போல பாஞ்சு போறாள். ஏன் உன்னைப்போல படிக்காம இருக்க வேணுமா? படிச்சது போதும். படிச்சா அவள் மதிக்க மாட்டாள். படிச்சு வாத்தியான பிறகு படிச்ச வாத்தி மாப்பிள்ளைதான் தேவைப்படும்.

11. இருவரும் கதைத்து இறுதியில் பாலா விஷயம் எண்டாப் பொய்தான். ஆனா இப்பிடி கதை கட்டி விட்டாத்தான் அவள் பாடசாலைக்குப் போறதை நிப்பாட்டு வாள். இளஞ்சமூகம் கேவலமாக, குரூரமாக சிந்திக்கிறத நினைச்சு கவலை யடைந்தான். பின்னேரம் பேசுறன் என்றதும் உன்ர மச்சாள் மட்டும் படிக்காம வீட்டோட இருக்கச்சொல்லியிருக்கா. என்ர மச்சாளை இப்படிச்சொன்னா குற்றமோ. பாலா கள்ளுக்கடைக்குப் போக தாமோதரம் மாமனார் வீட்ட சென்ற மாமனை விசாரித்த போத வெறுப்பாக சௌந்தரம் பதிலளித்தாள். சேலை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எடுத்து வந்த சம்பவம் தொடர்பாக இருவரும் வாக்குவாதப் பட்டுக்கொண்டிருந் தார்கள். நான் சொல்றதைத்தான் நீங்க செய்றீங்களாக்கும். ஏன் என்னத்தைச் செய்யேல? நான் பாடசாலைக்குப் போறதைப்பற்றி சொன்னிங்களே. எனக் கெஞ்சியது. நீயல்லவா கேட்கவேண்டும். நான் கேட்க அவர் போகவேண்டாம் என்கிறார். அப்பா சொல்ல மீற முடியல்ல. அஞ்சுவதற்கு தான் அஞ்சவேண்டும். எல்லாத்துக்கும் அஞ்சக் கூடாது. அப்பா என்னோட கதைக்கக் கூடாது என்டா கதைக்க மாட்டாய் போல. நம்பக்கூடாது. ஏன் நம்பக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார் களாக்கும். ஒரு இரகசியம். இலட்சுமி எப்படி என்று மெதுவாகக் கேட்டாள். பாலா சொன்னதைக் கேட்டான். பாவம் வீணான அபவாதம் சொல்லுகிறான். இதைப்பாலாதான் கிளப்புகிறான். அதைத் தடுக்க வேண்டும் என்றான்.

12. காதல் என்று கயிறுதிரிக்கிறான். நல்ல குணமான பிள்ளை. அவளையா அப்படிச் சொன்னான் என ஆத்திரப்பட்டாள். இன்னமும் வெளியால சொல்லல. வெறி முறிஞ்சதும் அவனைச் சமாளிக்க வேணும். செருப்பால அடிக்க வேணும் என்றாள். அத்தனை தைரியம் நம் பெண்களுக்கு இல்லை. ஊருக்குப் பயந்துதானே உன்னைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புற இல்லை. எதற்கும் நீங்கள் ஒருக்கா கேளுங்களேன். நான் ஆத்திரத்திலே என்ன கதைப்பேன் என்று தெரியாது. யாழ்ப்பாணம் போனதும் கடிதம் போடுறன். கதைத்துக்கொண்டு வீட்ட சென்றான். மாமரத்தின்கீழ் தகப்பனும் மாமனாரும் நித்திரை செய்தனர். தன் வீட்டில் இருக்கும் போது பாலாவை எப்படி சமாளிப்பது என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தான். பாலாவிடம் செல்லும் போது இடையில் தம்பியிடம் விசாரித்தான். எங்கயோ போயிற்றான். என்றதும் வீடு திரும்பி வந்ததும் சௌந்தரம் சேலை உடுத்து இருந்தாள். உற்றுப்பார்த்தான். சீலையின் அழகைக் கதைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். திருவிழாவுக்கு வருவிங்களா? இல்லை. அப்பாவுக்கு கடிதம் எழுதுவீர்களா? ஓம்.நாளைக்கு காலையில வந்து சந்திக்கிறேன். அம்மா பார்சல் தருவதாக சொல்லியிருக்கா. அவலோ, வற்றாளையோ யாழ்ப்பாணத்தில தேவையில்லை.

13. சேலை கட்டிய தேவதையை உற்றுப்பார்த்து தெய்வானையோடு விறாந்தையில் இருக்க பயணத்திற்கான பெட்டியை அடுக்கி விட்டு வெளிய போயிற்று வாறன் என்று தமயனைப் பார்க்கப் போறதாகச் சொன்னான். மாமியும் மருமகளும் மாறி நாகேந்திரன் பற்றி இரக்கமாக கதைத்தார்கள். இருண்டதும் மச்சாளை விட்டுட்டு வாறன் என்டு சொல்ல நானும் வாறன் என்டு சினுங்க அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு வேலியோரமாக நடந்து சென்றார்கள். அவர்கள் இருவரும் வந்ததும் வருவம் என்று கூறிக்கொண்டு சென்றாள் தெய்வானை. வீட்ட வந்த

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தகப்பனார் தாமோதரம் எங்க என்று கேட்க ஆக்களைச் சந்திக்க வேணுமாம். யாரை என்று கோபமாகக் கேட்டார். இளந்தாரிப் பிள்ளைகளை கேட்கிறதா என்றான். மறைக்காத. அத்தானும் நானும் ஈச்சம் தீவில கண்டம். ஒன்றும் பேசாது அவர் பின்னால் சென்று வரும் போது நடுச்சாமம். மயில்வாகனம் அந்த மூத்த தறுதலையை பார்க்கத்தான் போறன். நான் மட்டும் தானா என்று பேசும் போது தெய்வானை ஒன்றும் கதைக்கவில்லை.

14. ஆவனி பிறக்கட்டும். அவன்ர படிப்பு முடிஞ்சதோ முடியேலயோ. அவனுக்கு கல்யாணத்த முடிச்சு வைக்க வேணும் என்று கூறிக்கொண்டு. சௌந்தரமும் மாமாவும் வழியனுப்ப வந்து நூறுரூபா பணத்தினைக் கொடுத்துவிட்டு ஏதும் பேசாது சென்றதை நினைத்து எதையோ விட்டு விட்டு வந்ததைப்போல எண்ணினார். பாலா வழியனுப்ப வந்தாள். நேற்றைய வெறித்தனத்தைப் பற்றி பேசினார்கள். நேற்றுக்கதைச்ச லட்சுமியை ஞாபகமில்லை. அவள் கிறுக்கி. என்ன படிப்பு? பெட்டைக்கோழி கூவி விடியாது. சரி நல்லா வளரவேண்டிய சமுதாயத்தை சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி கெடுத்துப் போடாத. கெடுக்க மாட்டன். கையைப்பிடித்து சத்தியம் செய்து பஸ்ஸில் ஏறினான்.

சின்னத்தம்பி வாத்தியாரிடம் சென்று அவர் சொன்னதைப்போல வீட்ட தங்கிச் சென்றான். மாமனாருக்கு கடிதம் எழுதினான். லட்சுமியைப்பற்றிய கதை காற்றிலே கலந்தது. இதனைப் பொருட்படுத்தாது இலட்சுமி. இதற்கு பாலாதான் காரணம் என நம்பினாள். இதனால் சௌந்தரத்தினைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பு வதற்குத் தயங்கினார். போராடினாள்.அவன் கடிதமும் அவரைப் பணிய வைத்தன. பரீட்சைக்கு ஓரிரு வாரங்கள் தான். கடுமையாகப் படித்தான். இந் நிலையில்தான் தந்தி கிடைத்தது. ஆசிரியர் குழம்பினார். தனியே செல்ல முயற்சித்து தாமோதரத் தையும் கூட்டிச் சென்று இடையிலே அப்பாவிற்கு சுகவீனம் என்று சொன்னார் துறையடியில் சைக்கிளில் நின்றவர்களைக் கண்டு ஏதோ நடந்ததை எண்ணினான். அழுதான்.

15. ஒவ்வொருவரும் கட்டித்தழுவி அழுதனர். ஐயரைக் கொண்டு கிருத்தியம் செய்யாது இறுதிக்கிரியைகளை நிறைவு செய்தான். தந்தையின் முதல் நாள் நிகழ்வுகளை எண்ணிக்கொண்டு இருந்தார்கள். எட்டாம் நாள் சடங்கு முடிந்ததும் எல்லாம் விதிப்படிதான் நடக்கும். நடந்ததை மறந்து முதலில் சோதனையை எழுது என்டார் வாத்தியார். எல்லாத்துக்கும் அண்ணா இருக்கேண்டா. நீ தைரியமா போ என்டான் .பரீட்சையை எழுதிவிட்டு கவலையை மறப்பதற்காக பாடசாலைக்கு படிப்பிக்கும்படி கேட்க சென்று படிப்பிக்கத் தொடங்கினான். குடும்பத்தைக்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

காப்பாற்ற உத்தியோகம் வேண்டும் என்றான். பாலா இதற்கு வழிகாட்டினான். எம்.பி.யிடம் சென்று கிராமசேவகர் நியமிக்கப்படவுள்ளார் என்றதும் இல்லை வேறு ஏதாவது ஆசிரியரானால்தான் தொடர்ந்து படிக்கலாம் என்றான். சுங்கான் பாடசாலையில் உத்தியோகம் கிடைத்தது. பரீட்சை முடிவுகள் வெளியாகின. நான்கு பாடங்களிலும் சாதாரண சித்தியடைந்திருந்தான். கண்டிக்கு மாற முயற்சித்தவனை தந்தையின் திவசத்தினை முடித்துவிட்டு சௌந்தரத்தோடு எனக்கு கிடைக்காத படிப்பு எனது சகோதரருக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்றான். சகோதரங்களுக்காக ஆசைகளை தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்கிறான். தலைகுனிந்து அழுதாள். தாய் மாமா வீட்ட போகவில்லையா? ஏன்? மடத்தனமா பேசாதங்கோ என்றான்.

16. " ஏன் மாமி இப்படியெல்லாம் பேசுறார்? எனக்கு வாழ்வே போயிரும் போல இருக்கு" என்றாள் சௌந்தரம். நீ பயப்பிடாதே நான் இருக்கிறன். அவன் வீட்டுக்கு வந்து கையைப்பிடித்து அழுதாயா என விடுங்க. கதைக்க வேண்டாம். நம்பிக்கைகளை வளர்க்க வேண்டாம். நான் எஸ்.எஸ் சியில நிச்சயமா பாஸ் பண்ணுவன். தைபிறந்ததும் தாமோதரம் பலாலிக்கு போனான். மாமனார் வீடு சென்ற தாமோதரம் சௌந்தரத்தை நீண்ட நேரம் காத்துக்கொண்டு இருந்தான். தங்கையிடம் மச்சாளைக் கேட்டு குசினிக்கயா, வரச்சொல்லு. உங்களோடு கோபமாம். மீண்டும் வந்து பேசமாட்டாயா? எனக் கேட்டான். அவள் மௌனம் ஆத்திரத்தைக் கொடுத்தது. கையைப்பற்றி விரலையும் உள்ளங்கை யையும் தடவினான். கைகளை முத்தமிட்டு "நான் போய் வருகிறேன்" என்றான். எஸ்.எஸ் சியில் திறமையாக சித்தியடைந்தாள்.

வாத்தியார் ஊருக்கு மாறிப் போகிறார். பிரியாவிடை நிகழ்விற்கு தாமோதரமும் வந்தான். ஓலைக் கொட்டிலா இருந்ததை கற்கட்டிடமாக மாற்றினார். ஊரவரும் இல்லாததை எல்லோரையும் ஊர் ஆசிரியராகவும் சில வருடங்களில் பட்டதாரிகள் எஞ்ஜினியர், டாக்டர்களும் உருவாகுவார்கள். இதனை அடைய இருபது வருடம் காத்திருந்தேன். ஆசிரியர்களுக்கு நான் காத்திருங்கள் என்ற மந்திரத்தைச் சொல்வேன்.

ஆனால் இளம்வயதிலே வாழ்க்கையை அனுபவிப்பது இவ்வூர் குறை–பாடு எனக் கூறி சென்றார். அடுத்த ஆண்டு சௌந்தரம் ஈச்சந்தீவு பாடசாலைக்கு ஆசிரியை ஆனாள். அதன் ஞாபகார்த்தமாக தாமோதரம் "விதி என்ன செய்யும்" எனும் நூலை அனுப்பி ஒரு பகுதியை வாசிக்கும்படி கூறியிருந்தான். அதை வாசித்த சௌந்தரம் கிறிஸ்ணா நேருவால் மட்டுமல்ல என்னாலும் காத்திருக்க

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முடியும். 12 ஆண்டுகளல்ல யுகம் யுகாந்திரமாக காத்திருக்க முடியும் என்று கூறி தன் கடிதத்தை சுருக்கமாக எழுதி முடித்திருந்தான்.

"ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்னும் நாவலின் கதைச் சுருக்கம்.

திருகோணமலை ஆலங்கேணிக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தாமோதரம் என்னும் பாத்திரத்தினை முதன்மைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு, அவன் ஆரம்பம், இடைநிலைப்படிப்புகளைத் தமது சொந்த ஊரில் முடித்துக் கொண்டு உயர்படிப்புக்காக தனது தலைமை வாத்தியாரின் சொந்தவூரான நெல்லியடிக் குச் சென்று படிக்கின்றான். நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலத்தில் கல்வி கற்று வரும் தாமோதரம் சர்வகலாசாலைப்புகுமுக வகுப்பின் விஞ்ஞானப் பிரிவில் இறுதியாண்டு மாணவன். இவ்வருடம் ஆவணி மாதத்தில் ஏ.எல் சோதனை எடுக்கிறான். இதற்குள் இச் சோதனை எடுப்பவர்களை சித்திரை லீவு விடுவதற்கு ஒருகிழமைக்கு முன்னர் விடுத்து வருசம் முடிந்து அடுத்த நாளே வரவேண்டும் எனும் பிறின்ஸிப்பலின் பணிப்பின் பிரகாரம் ஊருக்கு வந்திருந்தான்.

ஊருக்கு வந்தவன் தனது தந்தையான மயில்வாகனம் அன்றாடம் காவுதடி யோடு மாலையில் சில மைல்களுக்கு அப்பால் எருமை மாடுகள் அடைக்கப் பட்டிருக்கும் பொன்னாங்கானிப்பட்டிக்குச் சென்று இரவு தங்கி பாலைக் குடத்தில் ஊற்றிக் கொண்டும் பட்டிக்கு அண்மிக்கும் காட்டு மிருக இறைச்சிகளையும் கருவாடுகளையும் காவிக்கொண்டு பகல் பத்து மணியளவில் வீடு வந்து சேர்வார்.

தாயார் தெய்வானை வல்லிபுரம் என்பவரிடம் பால் வாங்கி தயிர்போட்டு பேணிகளில் அடைத்து தனது மகன் நாகேந்திரனிடம் கொடுத்து திருகோண மலையில் விற்றுவரச் செய்பவளாகவும். வீட்டின் கொல்லைப் புறத்தில் கத்தரி, வெண்டை, தக்காளி, வற்றாளை என்பவற்றைப் பயிரிடுபவளாவள் தனது வேலைகளுக்கு தனது பிள்ளைகளையும் ஈடுபடுத்துவதனை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவற்றை அவதானித்துக் கொண்டு வெளியில் சென்றவனை மாமா வீட்டயா, இல்லை என்று தலைமை வாத்தியார் சின்னத்தம்பியாரைச் பள்ளிக்குச் சென்றான். அவருடன் மச்சாள் சௌந்தரம் பாடசாலைக்கு வராமை பற்றி விசாரித்து, தகப்பன் செல்லையா எட்டாம் வகுப்புடன் மறித்தமையை எண்ணி வேதனைப்படு கின்றான். ஊரவர்களின் மூடத்தனமான சிந்தனைகளைக் கண்டு பெரும் கோவம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொள்பவனாகக் காணப்படுகின்றான். தனது மாமன் வீடு சென்று மச்சாளைப் பாடசாலைக்கு செல்லுமாறு சொல்ல "அதை உங்கட மாமாட்டக் கேளுங்க" என்று சென்னாள். தனது நண்பர்களான பாலன், பரமன் என்பவர்களோடு சேர்ந்து எம்.பியை வரவழைத்து அக்கூட்டத்திற்கு தலைமைதாங்கி ஊர் நன்மைக்காக பெரும்பாடுபடுகின்றான். தமையன் நாகேந்திரனின் சொற்படி தம்பலகாமக் கோணேஸ்வரக் கோயிலுக்குச் சென்று நேர்த்திக்கடன்களைச் செய்து, தனது மாமன் வீட்டுக்கு சென்று வருகிறான். இதனால் மச்சாள் சௌந்தரம் அவன் மீது சந்தேகக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கின்றாள். மீண்டும் தனது ஊருக்கு வந்து மச்சாளிடம் முன்னைய அன்பை அனுபவிக்கவில்லை, இருந்தும் லட்சுமி பற்றி விசாரித்தமை அவளுக்கு புதுவிதக்குழப்பத்தை உண்டாக்கிற்று. பாலன் தான் இதனைக் கிழப்பிவிட்டிருப்பான் என்றாள். "நீ ரகசியமாக வைத்துக் கொள் இங்கிலீஸ் வாத்தியாரோட அவளுக்குக் காதல் என்று கயிறு திரிக்கிறான். வெறியல சொன்னாலும் அவன் மனதில அது இருக்கு" என்று கூறுகிறான்.

வருடக் கொண்டாட்டங்களை முடித்துக் கொண்டு நெல்லியடிக்குச் செல்ல ஆயத்தமாகின்றான். தனது பெட்டிகளோடு பஸ் ஏறினான். நெல்லியடிக்குப் போய் பாடசாலைக்கு செல்லாது சின்னத்தம்பி வாத்தியார்வீட்டில் பாடசாலை தொடங்கும் வரையில் தங்கியிருந்தான். நம்பிக்கையோடு பரீட்சையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இந்நேரத்திலேதான் தாமேதரத்தின் தந்தை மயில்வாகனம் இறந்த செய்தியைக் கூறாது வாத்தியார் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்கின்றான். துறையடிக்கு வந்திருந்த உறவினர்களின் பாவத்தினைக் கொண்டு உணர்ந்து கொள்ளுகின்றான். வீட்டிற்குச் சென்று தலையிலடித்து ஓவென்று அழுது குளறினான். தந்தையின் இறுதிக் கிரிகைகளை முடித்துவிட்டு சோகத்துடன் இருந்த தாமோதரத்தை தேற்றி யாழ்ப்பாணம் செல்லப்புறப்பட்டார். "எல்லாத் துக்கும் அண்ணா இருக்கேண்டா. நீ தைரியமாகப்போ" என்னும் நாகேந்திரனின் வார்த்தைகளோடு புறப்பட்டு, பரீட்சை எழுதிவிட்டு மீண்டும் ஆலங்கேணிக்கு வந்தான். சின்னத்தம்பி வாத்தியார் அவன் கவலைகளை மறந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பாடசாலைக்கு படிப்பிக்கும்படி கேட்டக, தந்தையார் விதைத்த வயலை அறுவடை செய்து சூடுமிதிக்க தமையனோடு செல்வதாகக் கூற நாகேந்திரம் கண்டிப்பாக வரவேண்டாம் என்று கூற அங்கு சென்று படிப்பிக்க தொடங்கினான். தனது குடும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் அதற்கு உத்தியோகம் வேண்டும் என்றும், பாலா தாமோதரத்தையும் கூட்டிக் கொண்டு எம்பியிடம் சென்றான், அதற்கு அவர் ஒன்பது கிராமசேவகர்கள் நியமிக்கப்படவுள்ளார்கள். வேறு உத்தியோகம் வேண்டாம் ஆசிரியனாகவே நான் விரும்புகிறேன். சுங்கான்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குழிப் பாடசாலையில் உத்தியோகம் கிடைத்தது. கண்டிக்கு மறுவது தொடர்பாகவே அவன் எண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் தந்தையின் ஆண்டத் திவசத்தில் சௌந்தரம் கலகலப்பாக கதைத்தான். சில அவளைக் குழப்பின "எனக்கு கிடக்காத சர்வகலாசாலைப் படிப்பு தம்பிக்கும் தங்கைக்கும் கிடைக்க வேண்டும் அதற்கு என் பொருளாதார நிலை மிக முக்கியமானதானதாகும். அதற்குள் மார்கழியில் எஸ்.எஸ். சி யை எடு என்றான். இதனை மாமி தெய்வானையிடம் கூறினாள். மாமி இருக்கிறேன் நீ பயப்படவேண்டாம் என்றாள். சௌந்தரத்திடம் மீண்டும் சென்று கையைப்பிடித்து அழுதாயா என்று கேட்டார். அவள் கை பட்டென விடுத்து நம்பிக்கை வளர்க்க வேண்டாம் என்றாள். பலாலி செல்லயிருந்த தாமோதரம் சௌந்தரத்திடம் பேச முனைந்தான். நீண்ட நேரத்திற்குப் பின்னர் சௌந்தரம் வந்தாள். இவ்வளவு பிடிவாதமா என்று கையைப் பிடித்தான். அவனை வழியனுப்பும் வரை அவள் கதைக்கவில்லை.

எஸ்.எஸ்.சியில சித்தியடைந்து ஆசிரியப் பதவி கிடைக்கும் நம்பிக்கை இதனை தாமோதரத்திற்குச் சொல்லவில்லை பாலா தான் சொன்னான். ஆடி மாதம் தலைமையாசிரியர் சின்னத்தம்பி வாத்தியாருக்கு பிரியாவிடை நிகழ்வு நடந்தது. இதற்கு தாமோதரமும் வந்தான். வாத்தியார் நிகழவில் காத்திருப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசினார். ஈச்சந்தீவுப் பாடசாலைக்கு ஆசிரியை ஆனாள். இதற்காக ஒரு நூலைப் பரிசாக கொடுத்தான். இதில் வரும் கிருஸ்ணா நேருவினால் மட்டுமல்ல என்னாலும் காத்திருக்க முடியும் என்று "எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உம்மோடு உற்றோமே யாவோம் உமக்கே நாம் அன்பு செய்வோம்." என்ற பாசுரத்துடன் கடித்தை முடிக்கின்றாள். முப்பது ஆண்டுகள் கழந்து வெண்மணல் கிராமத்திற்கு செல்வதற்கு காத்திருக் கின்றார்கள்.

பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள்

1. தாமோதரத்தின் குண இயல்புகள்

1. சகோதரர்கள் மீது அதீத பற்றும் பாசமும் கொண்டவன். அண்ணன் படும் துன்பங்களைக் கண்டு இரக்கம் கொள்பவனாக இருக்கின்றான்.
   "அம்மா அண்ணனைப் பார்த்தா பரிதாபமா இருக்கு. விடியற்காலயில காவுதடி சுமந்து போறான்"
2. தம்பிமார்மீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டவன். இரவு பாடசாலைக்குப் படிக்கத்தான் போயுள்ளார்கள் என்று நம்பியவன் அவர்கள் மீன் பிடிக்கச் சென்றுவருவதைக் கண்டு ஆத்திரப்படுகிறான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"எங்க போய் வருகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட தாமோதரத்திற்கு ஆத்திரம் குமுறிப் பொங்கியது"

3. அண்ணனின் கட்டளைகளை மதித்து அதற்கு ஏற்றாப்போல் நடக்கும் இயல்பு கொண்டவன். கோணேசர் கோயிலுக்குப் போயிற்று வரவேணும் என்று சொன்னது. எப்பெண்டாலுமில்ல நாளைக்கே போய்வாரன் என்று அண்ணனின் வார்த்தைக்கு வலுவூட்டுவதாக காணப்படுகிறது.
"நாளைக்கே கோயிலுக்கு போயிட்டு வாறன்"

4. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வத்தில் அதிக நம்பிக்கையும் பற்றும் கொண்டவன். தாய் தந்தை கேட்ட கேள்விக்கு மரியாதையோடு பதில் சொல்கிறான். அத்துடன் தனது தலைமை வாத்தியாரான சின்னத்தம்பி வாத்தியார் மீது அதிக மதிப்புக் கொண்டவன். என்பதனை
"இல்லம்மா நான் பெரிய வாத்தியாரைச் சந்திக்க வேணும்" என்றும்.
"கோவில் வளவைக் கூட்டலாம்" என்றும்

5. பெண்கள் கல்வி கற்கக் கூடாது என்ற இச் சமூகத்தின் மூட நம்பிக்கையை எதிர்த்து ஆத்திரப்படுபவனாக காணப்படுகின்றான். இதிலிருந்து எப்பதான் இச்சமூகம் விடுதலை பெறுவதோ? என ஆதங்கப்படுகிறான்.
"மறைப்புக்காக கட்டின கிடுகு வேலிக்குள்ளால தான் உலகத்தைப் பாக்குது நம்ம பெண் சமூகம். எப்பதான் இவர்கள் நேரடியாக உலகத்தைப் பார்க்கப் போகிறார்களோ? இந்த வேலியெல்லாம் எப்பதான் தொலையப் போகிறதோ?

6. ஊரிலே உயர்ந்த நல் மதிப்பினை உடையவனாக காணப்படுகின்றான்.
"கூட்டத்திற்கு பாலா தலைமை வகித்தாலும் தாமோதரமே கூட்டத்தில் முக்கியஸ்தனாக இருந்தான்"0

7. மது மாது என்பவற்றிற்கு அடிமைப்படாது வாழ்பவன். அதாவது மது அருந்திய தனது நண்பனை பிடிக்காததும் அவர்களைத் திருத்த வேண்டும் என்ற சிந்தனை யுடையவன்.
"இளைஞர்களும் வெறியாகத்தான் இருப்பார்கள் போலும்! தாமோதரத்திற்கு அவர்களைப் பார்க்க கோபமாகவும் இருந்தது. பரிதாபமாகவும் இருந்தது"

8. தனது சொந்த மச்சாளைத்தவிர வேறுயார் மீதும் அந்நியோன்னியமாக பழகாதவன். மச்சாள் மீது அளவுக்குமீறி நடக்காதவனாக காணப்பட்டான்.
"கன்னங்களில் முத்தமிடவேண்டும் என்று அவனுக்கு கிடந்தாலும் அவனுக்கு வெட்கமா? அல்லது எல்லை மீறக்கூடாது என்ற நினைப்பா?"

9. நண்பர்களின் தீய எண்ணங்களைக் களைவதில் அதீத நாட்டம் கொண்டவன். லட்சுமி என்னும் பெண் மாணவி மீது வீண் கதைகள் பேசி எமது பெண் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தைக் குழப்ப வேண்டாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"ஆணும் பெண்ணுமா நம்ம ஊரில பட்டதாரிகள் இருக்க வேண்டும். அப்படியான சமுதாயத்தை சின்னஞ்சிறு கதை பேசி கெடுக்காதே.."

11. இறைவன் மீதும் சமய அனுட்டானங்களிலும் அதிக நம்பிக்கை கொண்டவனாக காணப்படுகின்றான்.

"மண்டபத்து நிலையிலே தொங்கிய விபூதிச் சிரட்டையிலிருந்து தனது பாம்பு விரலில் திருநீற்றை எடுத்து அழுத்திப் பூசிய.."

12. நன்றி மறவாத நற்குணமுடையவன்.

"நான் முதல்ல வாத்தியாரச் சந்திக்க வேணும்"

13. கல்வியில் முழு கவனத்தையும் செலுத்தி கல்வியினால் தனது இலட்சியத்தை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவன்.

"ஒரு டாக்டராக வேண்டும் என்று கனவு கண்டான். ஆகக் குறைந்தது ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகவாவது வரவேண்டும் என்று விரும்பினான்"

14. சின்னத்தம்பி வாத்தியார் மீது மதிப்பும் மரியாதையும் உடையவன். வாத்தியார் கதிரையில் தனக்கு எதிரே அமரச் சொன்னதும் அவன் அமராது இருந்தான்.

"தன் ஆசிரியருக்கு முன்னால் அவருக்கு சமதையாகக் கதிரையில் உட்கார விரும்பவில்லை. நான் இப்படியிருக்கிறேன்"

15. சிறுவயதுப் பழக்கத்தை மறவாது அதனைப் பின்பற்றும் எண்ணம் உடையவன்.

"நாளைக்கு நானும் இங்கே வந்துதான் படிக்கப் போறன்"

16. பெரியவர்கள் மீது கோபமாக பேசுவதை விரும்பாதவன். குறிப்பாக மாமனாரின் மீது எதிர்த்து பேசாதவன்.

"அத்தகையவரிடம் ஆத்திரத்தில் எதுவும் பேசி விடுவேனோ என்று பயப்படுகிறேன்"

17. தனக்கு கிடைக்காத சர்வகலாசாலை படிப்பு தனது சகோதரர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்ற உயர் எண்ணத்தை உடையவன்.

"எனக்கு கிட்டாத சர்வகலாசாலைப் படிப்பு என் தம்பிமாருக்கும் தங்கைக்குமாவது கிடைக்க வேண்டும்"

18. சௌந்தரத்தின் மீது அதிக அன்புடையவன்.

19. சாதுரியமாக செயற்படுபவன்.

20. தன் பொருளாதார நிலை கருதி மச்சாள் மீதான காதலை வளர்க்க விரும்பாதவன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. தந்தை மயில்வாகனத்தின் குண இயல்புகள்

1. ஐம்பது வயதாக இருந்தாலும் நல்ல கட்டுமஸ்தான உடற்கட்டை உடையவராக காணப்பட்டார்.
   "காவுதடியைச் சுமந்து காய்த்துப்போன தோள்கள் கட்டுமஸ்தான உடற்கட்டு"
2. இறைவன் மீது அதிக அன்பும் சமய அனுட்டானங்களைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஈடுபாடு கொண்டவராக காணப்படுகின்றார். எங்கு சென்றாலும் நெற்றி நிறைய திருநீறு அணிந்து செல்வது அவருடைய இறைபக்திக்கு தகுந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.
   "பரந்த நெற்றியில் எப்போதுமே துலாம்பரமாகத் திருநீறு அணிந்திருப்பார்.."
3. வீட்டிற்குள் முடங்கிப் படுக்காது வெளியில் மரத்தடியில் காற்றோட்டமாக படுத்துறங்குவதில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர்.
   "வீட்டு முற்றத்திலிருந்த மாமரத்தின் கீழ் கற்பன் பாயில் அறுதுயிலிற் கிடந்த மயில்வாகனம்"
4. தனது மகனான தாமோதரம் மீது அதிக பாசமும் அக்கறையும் கொண்டவர்.
   "கடிதம் போட்டிருந்தாயெண்டாக் கிண்ணியாத்துறையடிக்குச் சைக்கிளோட தம்பிய அனுப்பியிருப்பன்"
5. யார் வந்தாலும் இருந்தாலும் தானே தன்னுடைய வேலைகளை செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்து செயற்படுபவனாக காணப்படுவதோடு வேலையைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வினை உடையவன். ஓய்வில்லாது உழைப்பில் ஈடுபடுபவனாக சித்தரிக்கப் படுகின்றான்.
   "மகன் வந்தாலென்ன? மகேசன் வந்தாலென்ன? மயில்வாகனத்தால் படுத்திருக்க முடியாது "வீட்டிலே தரிக்கவும் முடியாது..."
   என்பதனூடாக ஓய்வில்லாத ஒருவனாக காட்டப்படுகின்றது.
6. தனது மகன் மீது அதிக நம்பிக்கையும் நிறைந்த எதிர்பார்ப்புக்களும் கொண்டவனாக படைக்கப்பட்டுள்ளது. நீண்டகாலமாக செய்துவரும் இக் காவுதடியை நான் கைவிடுவது என்றால் என் மகன் யாழ்ப்பாணத்துப் பெரிய படிப்புக்களை எல்லாம் முடித்து வந்தாப் பிறகுதான் என்று நினைப்பது. அவர் மகன் படித்து என்னையும் எனது குடும்பத்தையும் பாதுகாப்பான் என்று நம்பிக்கை கொள்கிறான்.
   "என்ர சின்ன மகன் யாழ்ப்பாணத்துல பெரிய படிப்பு படிக்கிறான். அவன் படிச்சு வந்த பிறகுதான் என்ர காவுதடியை கழற்றுவன்"
7. தனது குடும்பச் சுமையினை உணர்ந்து பால் குடங்களை மட்டும் சுமக்காது அதோடு சேர்ந்து காட்டு மிருகங்களின் இறைச்சி, மீன் கருவாடு என்பவற்றையும் சுமந்து தன் குடும்பத்தின் வறுமையைப் போக்குபவனாக காணப்படுகின்றான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

8. பண்டிகைகளையும் விழாக்களையும் தன் உற்றார் உறவினர்களோடு சேர்ந்து அழகாக கொண்டாடுபவனாக காணப்படுகின்றான். அதாவது புதுவருசப் பிறப்பன்று தன்னுடைய மச்சானின் வீட்டிற்குச் சென்று கைவிசேடம் பரிமாறி சாராயம் கோழிக்கறி என்பனவற்றினை உண்டு கழித்தான்.

"தென்னஞ் சாராயத்தைச் சுவைத்துக் கொண்டே கோழிக்கறியையும் பிட்டையும் ஒரு வெட்டு வெட்டினார்கள்"

9. சாதி தொடர்பில் அதிக சிறத்தையுடன் செயற்பட்டவனாக சித்தரிக்கப் படுகின்றது. அதாவது தனது மூத்தமகன் சாதி குறைந்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்துவிட்டான் என்பதனை அறிந்து அவனோடு கதைக்காது இருந்தது.

10. தன் பிள்ளைகள் மீது எவ்வளவு அதிக கோபமாக இருந்தாலும் தன் மகனைப் பார்த்து வருகின்ற தன்மை கொண்டவன்.

3. தெய்வானையின் குணப்பண்பு.

1. தன்னுடைய பிள்ளைகள் அதீத அன்பும் பாசமும் கொண்டவள். அதாவது தாமோதரம் யாழ்ப்பாணத்துல இருந்து வந்தனி. சாப்பிட்டிருக்க மாட்டாய். சாப்பிடு. என்று கேட்பது.

"முதல்ல சாப்பிடு. பஸ்ஸில வரக்குள்ள சாப்பிட்டிருக்க மாட்டாய்..."

"ஏன் தம்பி சாப்பிட்டிற்று போவன்.."

மற்றும் தன்னுடைய மகனிற்கு என்று சில பொருட்களை மீதமாக வைத்திருத்தல்.

"தம்பி நீ வரட்டும் என்றுதான் ஒரு வற்றாளை வரம்பைப் பிடுங்காம விட்டிருந்தனான். இதைச் சாப்பிட்டுட்டுப் போ..."

2. தன்னுடைய மூத்தவனான நாகேந்திரம் மீதும் அன்பும் பாசமும் கொண்டவள். சாதி குறைவான பெண்ணைக் கட்டியவன் என்பதால் கதைக்காமல் ஒதுக்கியிருந்த தன் மூத்த மகன் மீது இரங்கிக் கொண்டு தன் கணவனை ஆதங்கத்தோடு கடிந்து கொள்ளும் சுபாபம் உடையவள்.

"அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யல்ல. தானும் தன்பாடுமா வாழுறான். இவர்தான் அவள் சாதில குறைவு என்டு கழிச்சு வைச்சிருக்கார். எத்தனை நாளைக்கு என்டு பார்ப்பம்"

3. யாரென்டாலும் கணக்கு வழக்குகளை கச்சிதமாக முடிக்கும் ஆற்றலும் எதிர் பார்ப்பும் உடையவனான தன் மூத்த மகன் நாகேந்திரனிடம் தயிர்க்கணக்குகளை கேட்டுக் கொள்கிறாள்.

"என்னடா மோனே உன்னிட்ட இருந்து எனக்கு ஐம்பது ரூபா நிலுவையா இருக்கு. தாற கதையே கதைக்கிறாய் இல்ல"

4. தன்னுடைய வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதோடு தானும் ஏதாவது ஒரு தொழில் செய்து சிறிய வருமானத்தைப் பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தை உடையவள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"பாலை காச்சி தயிரை பேணிகளில் போட்டு விற்பனைக்காக கொடுத்து வருபவள். அத்துடன் வீட்டுத் தேவைக்காக வீட்டிலே கத்தரி, வெண்டி போன்றவற்றைப் பயிரிடுதல்"

5. தன்னுடைய மூத்த மகன் நாகேந்திரன் அவசரப்பட்டு கல்யாணம் செய்து கஷ்டப்படுவதை எண்ணி வருந்துபவளாகக் காணப்படுகிறாள்.

"யார நோகிறது? இந்தக் கறுமத்த அவன் தான் தேடிக் கொண்டான். முளைக்க முன்னம் அவனுக்கு கல்யாணம்"

6 தன்னுடைய மகன் தாமோதரம் விரும்பிய உணவுவகைகளை சமைத்துக் கொடுக்கும் இயல்புடையவள்.

"சோறா? எனக்கு வேண்டாம். சோறில்லை. இடியப்பம் அவிச்சிருக்கேன்.."

7. தன்னுடைய கணவனின் கருத்துக்களை எதிர்த்து மறுவார்த்தை பேசும் தன்மை யற்றவளாக சித்தரிக்கப் படுகின்றது. தமையனைப் பார்க்கத்தான் தாமோதரம் சென்றிருக்கிறான் என்று பேசும் போது.

"தெய்வானை ஒன்றுமே பேசாமல் அவர் பின்னால் நடந்தாள்"

8. கணவன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு சாதுரியமாக பதில் கூறும் ஆற்றல் உடையவள். தாமோதரம் வெளியில போயிட்டான். தான் போகேக்கிடையில யாரையோ சந்திக்க வேண்டும் என்று சென்றதால் கோபமாக கேட்ட போது.

"எனக்கென்ன தெரியும்? இளந்தாரிப் பிள்ளைஎற்ற இதயெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டா இருக்க.."

9. தனது அண்ணன் மீதும் அவர் மகள் சௌந்தரம் மீதும் அன்பு கொண்டவளாக காட்டப்படுகின்றது.

"எங்க போப்போறாய்? மாமா வீட்டயா?..."

"எனக்கு வாழ்வே போயிரும் போல இருக்கு மாமி. சீ இப்பிடிச் சொல்லாத. மாமி இருக்கு மட்டும் நீ பயப்படாத"

4. தலைமை ஆசிரியர் சின்னத்தம்பியின் குண இயல்புகள்

1. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளீர் என்னும் தமிழியற் சிந்தனையோடு வாழும் இயல்பு கொண்டவர். அதாவது யாழ்ப்பாணத்து நெல்லியடியிலிருந்து வருகை தந்து ஆலங்கேணியை தன்னுடைய சொந்த ஊர் போல் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணும் மனநிலையுடையவர். அத்துடன் ஆலங்கேணியில் வாழும் மக்களை சொந்த உறவுகளை முன்னேற்றுவதைப் போல சகல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும் என்னும் இயல்பினைக் கொண்டவராக சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது.
2. தாமோதரத்தைச் சிறந்த மாணவனாகக் கொண்டு அவனை உயர்த்த வேண்டும் என்னும் உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டவர். தாமோதரம் புலமைப் பரிசில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிடைத்தவுடன் அவனைத் தனது சொந்த ஊரான நெல்லியடிக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைக்கின்றார்.

"மேற்படிப்புப் படிப்பதற்கு வந்தாறுமூலைக்குப் பதிலாக தமதூரான நெல்லியடியைத் தெரிவு..."

3. பெண்கள் கல்வியில் முன்னேற வேண்டும் என்ற நல்லுணர்வு கொண்டவராக காணப்படுகின்றார். அதாவது சௌந்தரத்தைப் பெரியபிள்ளையாகியதும் பாடசாலை செல்வதை தவிர்த்தமையினைக் கண்டு நேரே சென்று அவளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பும்படி கேட்டமையை உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

"நானும் எவ்வளவோ தெண்டித்துப் பார்த்திட்டன். அவள் பெரிய மனுஷியான பிறகு உன்ர மாமா அவளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப மாட்டன் என்றிட்டார். என்னால ஒண்ணும் செய்ய முடியல்ல.."

4. தான் வேலை செய்யும் பாடசாலைப் பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கு தன் உடல் பொருள் ஆவி என்பவற்றினை அர்ப்பணித்து முழு வீச்சோடு செயற்படும் இயல்பு கொண்டதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது பாடசாலை வேளை முடிந்தவுடன் சிறிது ஓய்வு எடுத்து மாலைநேரம் ஆங்கிலப் பாடத்தினைச் சொல்லிக் கொடுப்பவராகவும். பெற்றோல் மாக்ஸ் விளக்கு எரியவைத்து அவ்வொளியில் அவ்வூர் மாணவர்களை கல்வி கற்க உதவி புரிவதினை அவதானிக்க முடிகின்றது.

5. தாமோதரம் தன் தந்தையின் இறப்புச் செய்தியினால் துயருற்ற வேளையில் அவனை ஆறுதல் படுத்தி அவனுடைய பாதையில் பயணிக்கச் செய்பவராக காணப்படுகின்றார்.

"எல்லாம் விதிப்படி தான் நடக்கும். நீ நடந்ததை மறந்து முதலில் சோதனையை எழுது. கோணேசர் கைவிட மாட்டார்"

6. இவ்வூர் மக்களினால் நன்கு மதித்துப் போற்றுமளவுக்கு உயர்ந்த இயல்புகளைக் கொண்டவராக காணப்படுகின்றார். அதாவது அவர் தன்சேவைக்காலம் முடிந்தவுடன் அவருக்குப் பிரியாவிடை விழா கொண்டாடும் போது அத் தன்மைகளை அவதானிக்க முடிகின்றது.

"ஊரே ஒருமித்துத் திரண்டு ஒரு வாரகாலமாக அவருக்கு ஒரு மாபெரும் பிரியாவிடை விழாவாகவே நடந்திற்று.."

7. பள்ளி மாணவர்களின் கல்வியின் முன்னேற்றத்தில் மட்டுமல்லாது பாடசாலை பண்பாட்டு வளங்களையும் வளர்க்கும் இயல்புகளைக் கொண்டவர்.

"அன்றைக்கிருந்த ஓலைக் கொட்டிலைக் கற்கட்டிடமாக்கினேன். உங்களின் உதவியுடன் இப்போது இங்கே இரண்டு மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. பதினான்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் எல்லோரும் இவ்வூரவர்கள்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

5. சௌந்தரத்தின் குண இயல்புகள்.

1. இந்நாவலின் பிரதான கதாநாயகி ஆவாள். தாமோதரத்தின் முறை மச்சாள். சமூக வரையறைகளைக் கண்டு துன்பப்பட்டு அதிலிருந்து விடுபடவேண்டும் என்னும் எண்ணம் கொண்டவள். அதாவது படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்ல தான் படிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றாள்.

   "எஸ்.எஸ்.சி மட்டும் ஆலங்கேணியிலே படித்து ஆகக் குறைந்தது ஒரு ஆசிரியை ஆகலாம்..."

2. தாமோதரம் மீது அளவுகடந்த அன்பு கொண்டவளாகக் காணப்படுகின்றாள். தனது மச்சானின் வரவைக்காத்திருக்கிறாள், தகப்பனிடம் மச்சானிற்கு வருசத்திற்கு என்ன? எடுத்து வந்தனிங்கள் என்று ஆவலுடன் கேட்கின்றாள், மச்சான் தாமோதரம் கதைக்காமையினால் எண்ணிக் கவலை கொள்கிறாள், தாமோதரத்திற்காக நீண்ட காலம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

   "புதுவருடத்தில் அத்தானுக்கு என்ன எடுத்தனீங்க என்று கேட்டவள்..."

3. தாமோதரத்துடன் அடிக்கடி சண்டை பிடித்துக் கொள்வாள். நான் சும்மாதான் கேட்டேன் என்று இறுதியில் சொல்பவள்.

   "உங்கட வீட்டதான் போகனும்"

4. மாமியார் (தெய்வானை) மீது அன்புடையவள்.

   "மாமி பால் காய்ச்சத் தொடங்கிடுவா. அவவுக்கு உதவி செய்ய வேணும்"

5. கல்விகற்க வேண்டும் என்றும் விருப்பப்படுபவளாக காணப்படுகின்றாள். மாமன் தாமோதரத்திடம் தகப்பனிடம் பள்ளிக்குப் போவதற்கு அனுமதி கேட்கும்படி கேட்பதும், ஏன் பாடசாலை போக வில்லை எனக் கேட்டதற்கு மாமாவிடம் கேட்கும் படி சற்றுக் கோபத்துடன் பதில் சொல்கின்றாள்.

6. ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறது எனும் நாவலில் கிராம வாழ்வியல் அம்சங்கள் வெளிப்படும் தன்மையினை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குக?

1. சிறு கைத்தொழில்களில் இக்கதை மாந்தர்கள் ஈடுபடுவது கிராம வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

   "அங்கே மிடாவில் காய்ச்சப்பட்ட எருமைப்பாலை போத்தலிலும் சிறிய பேணிகளிலும் ஊற்றிமுடித்த தெய்வானை"

   மற்றும் வீட்டுத்தோட்ட முயற்சியில் ஈடுபட்டமை இதற்கு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அமைகின்றது.

   "கொல்லைக்குள் கத்தரியும் தக்காளியும் வெண்டியும் காய்த்துக் கொழித்துக் கொண்டிருந்தன"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

2. குற்றியில் குந்தியிருத்தல், மண் பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்தல், பறன் அமைத்தல்
"அடுக்களை குத்தியில் அமர்ந்தபடியே இருவரும் தேநீரைப் பருகினர்"
"அங்கிருந்த மண் பீங்கானை எடுத்தாள் தெய்வானை"
"மயில்வாகனம் அடுக்களைக்கு மேலே இருந்த பரனிலே சாத்தி வைக்கப்பட்ட காவுதடியை எடுத்துக் கொண்டார்"
3. வெற்றிலை பாக்கினைப் பயன்படுத்துதல் கிராம வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்டுவனவாக காணப்படுகின்றன.
"வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை அடங்கிய இன்னொரு சரையையும் கொண்டு வந்து..."
4. திருநீறு அணிவதும் அதனை வீட்டு நிலையிலே தொங்க விடுவதும், கிராமங்களின் வீடுகள் அமைப்பதில் ஒரு முறைமையாகும்.
"உடையணிந்த தாமோதரம் மண்டபத்து நிலையிலே தொங்கிய சிரட்டையிலிருந்து பாம்பு விரலால் திருநீற்றைத் தொட்டு..."
5. சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை வேட்டியணிந்து வெளியில் செல்வார்கள். இது கிராமத்தின் முக்கிய பழக்கமாகும்.
"தன் பெட்டிக்குள் இருந்த நாலுமுழத் துண்டையும் தன் சேட்டையும் எடுத்துக் கொண்டான்"
6. காட்டு மிருகங்களை வேட்டையாடுவதும் அதன் இறைச்சியை உணவாக உட்கொள்ளுதலும். கிராமவாழ் மக்களின் முக்கிய உணவுப்பழக்கமாகும்.
"அண்மிய காட்டிலே வேட்டையாடப்பட்ட காட்டு மிருகங்களின் இறைச்சியையும்"
7. வீட்டு அமைப்புக்கள் அதாவது செங்கல்லாலும் களிமண்ணாலும் கிடுகுகளினாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.
"அவைகள் செங்கல்லாலும் களிமண்ணாலும் ஆனவை"
8. கள்ளுக் கொட்டிலுக்குச் சென்று கள்ளுக் குடித்தல்.
"அப்பா கள்ளுக் கொட்டிலிலே குடிச்சா..."
"சாயந்தர வேளையில் தாமரை கள்ளுக் கொட்டிலிற் தான் அவரைக் காண முடியும்"
9. கதையில் காணப்படும் வீதியமைப்புக்களும் கிராம வாழ்வியலை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.
"மாமரத்தைத் தாண்டி புழுதி படிந்த மணல் ஒழுங்கையினூடே பாடசாலையை நோக்கி நடந்தான்"
10. சுருட்டுப் பிடிக்கும் பழக்கம்
11. பெண்கள் தொடர்பான சமூக வரையறைகளைக் கொண்டுள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"சௌந்தரம் பெரிய மனுசியான பிறகு உன்ர மாமா அவளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப மாட்டன் எண்டுற்றார்"

12. சிறிய பிள்ளைகள் சிறு குளங்களிற்கு சென்று அங்கு இறால், நண்டு போன்ற வற்றைப் பிடித்தல்.

"இரவு சூள் வெளிச்சத்தில் நண்டு குத்துவார்கள்"

13. முற்றத்தில் சாக்குக் கட்டிலைப் பயன்படுத்தி நித்திரை செய்து கொள்ளதல்.

"அவரோடு சார்த்தப்பட்டிருந்த சாக்கு கட்டிலை எடுத்து முற்றத்தில் விரித்தான்"

14. வயலில் விளைந்த நெல்லை வீட்டில் மூட்டை மூட்டையாக அடுக்கி வைத்தல்

"அவரது வயலில் விளைந்த நெல்லும் வீட்டிலே மூட்டை மூட்டையாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன"

15. வேப்பங் குச்சியினால் பல் துலக்குதல்

"தெருவோரத்திலே நின்ற சின்னஞ் சிறிய வேப்பங்குச்சியை உடைத்துப் பல் விளக்கிக் கொண்டிருந்த போது..."

16. பால் உற்பத்திகளையும் தயிர் வியாபாரத்தைத் தொழிலாகக் கொள்ளுதல்

"நாகேந்திரமும் அம்மாவும் அட்டைப் பெட்டிக்குள் தயிர்ப் பேணிகளை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.."

17. வீட்டு முற்றத்தில் மல்லிகைப் பந்தல், குரோட்டன்கள், கானல் வாழை ஆகிய வற்றை அழகாக நட்டு வளர்த்தல்

"பந்தலில் பற்றிப் படர்ந்திருந்த கொடிமல்லிகைப் பூக்களின் நறுமணத்தை அனுபவித்துக் கொண்டே..."

18. பெண்கள் நன்னீர் எடுப்பதற்கு குடத்தினைக் கொண்டு செல்லுதல்

"சௌந்தரம் மண் குடத்தை இடுப்பில் வைத்து தண்ணீர் சுமந்துகொண்டு வந்தாள்"

19. மாட்டு வண்டியில் பயணம் செய்தல்

"வர வர மாட்டு வண்டிகளின் சத்தம் அதிகரித்தது"

20. பாடசாலைகளில் இயக்கத்தினைத் தெரியப்படுத்துவதற்காக தண்டவாளத் துண்டைப் பயன்படுத்துதல்.

"தாழ்வாரத்தில் தொங்கிய தண்டவாளத் துண்டில் இரும்புக் கம்பியால் அடித்து எழுப்பிய ஓசை. பாடசாலை தொடங்க இன்னமும்...."

21. நீர்ப்பாய்ச்சற் வயற்காணிகளை பெண்களிற்கு சீதனமாகக் கொடுத்தல்.

"தெருவைக் கடந்து கரைச்சை திடலுக்கு போகும் வயல் வெளியில் ஐந்து ஏக்கர் பாய்ச்சற் காணி அவளுக்கு சீதனம்..."

22. படலைகள் பயன்படுத்துதல்.

"தெருப்படலையைத் திறந்து தெருவோரம் நின்ற.."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

23. நுளம்புக்கடியிலிருந்து தப்புவதற்கு வேப்பங்கொப்பினை நெருப்பிலிட்டு புகை எழுப்புதல்.

"தெய்வானை கட்டிலுக்கு சற்று தூரத்தில் நெருப்பு சட்டி வைத்து அதன் மேல் கொத்தாக வேப்பங்குளைகளை அடுக்கியதும் நெருப்புச் சட்டியிலிருந்து புகை எழுந்தது. இந்தப் புகைக்கு எந்த நுளம்பும் வராது"

24. மணமாகாத பெண்கள் சாந்துப் பொட்டு இட்டுக் கொள்ளுதல்.

"கருஞ்சாந்துப் பொட்டு அவள் முகத்திற்கு மேலும் அழகூட்டியது..."

25. கிராமத்து இளைஞர்கள் குறைந்த வயதிலே திருமணம் செய்து கொள்ளுதல்.

"முளைக்க முன்னம் அவனுக்கு கல்யாணம். இந்த ஆனி பொறந்தாத்தான் அவனுக்கு இருபத்தொரு வயது"

27. கல் வீடுகளிற்கு முன்னால் முதிரைப் பலகைகளினால் ஆன நெற்பட்டறைகள் அமைத்திருத்தல்.

"கூரை வேய்ந்த கல் வீடுகள். அவ் வீடுகளின் முன்னால் கற்றூண்களின் மேல் முதிரைப் பலகைகளால் அமைக்கப்பட்ட நெற்பட்டறைகள்.."

27. சாதி குறைந்தவர்களை ஒதுக்குதல்.

"குறைந்த சாதிக் காரர்களுக்கு செம்பிலே தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டார்கள். கோயில் பிரகாரத்தில் அங்கப் பிரதட்சணம் செய்யக்கூட விட மாட்டார்கள்..."

28. சாதிப் பெருமைகளைப் பேசிக் கொள்வார்கள்.

"எங்களைப் போல உயர்ந்த சாதி வெள்ளாளர் இந்த இலங்கைச் சிலோனில் கிடையாது..."

29. கிணற்றில் நீர் அள்ளுவதற்கு துலாவைப் பயன்படுத்தல்.

"ஆழமான கிணற்றில் நீர் எடுப்பதற்கு நீள்சதுரக் கற்றூண்களில் அச்சுலக்கையைப் புகுத்திய ஒரு முழுப் பனைமரமே சீவப்பட்டு துலாவாக இருந்தது.."

30. கயிறாக பனை நாரினைப் பயன்படுத்தல்.

"அந்தத்திற்கு கட்டிய பனை நார்க்கயிற்றில் வாளி தொங்கிக்கொண்டு இருந்தது..."

31. நிலாவொளியில் சிறுவர்கள் துள்ளி விளையாடுவார்கள்.

"இரவானதும் நிலாவொளியில் துள்ளி மகிழ்ந்து விளையாடினார்கள்.."

32. விவசாயத்தைத் தமது பிரதான தொழிலாக கொண்டு செயற்பட்டனர்.

33. பெண்கள் பெரியவர்களானதும் சேலை உடுத்து உலா வருவார்கள்.

34. புதுவருஷத்திற்கு கைவிசேடம் வழங்குதல்.

35. சிறுவர்கள் காசு குலுக்கி விளையாடுதல்.

36. இறந்தவர்களின் இறுதிக் கிரியைகளை ஊரில் பெரியவர்களே செய்வார்கள்.

37. மரணவீட்டில் பெற்றோல்மக்ஸ் கொழுத்துதல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

7. இந்நாவலில் ஆசிரியர் கையாண்ட மொழிநடைச் சிறப்பை விளக்குக?

இலக்கியத்துக்கும் மொழிக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இலக்கிய ஆக்கத்திற்குரிய கருவிகளில் மொழியும் ஒன்றாகும். நாவல் இலக்கியத்தின் வெற்றிக்கு மொழிநடை அவசியமாகும். கதைக்கும் பாத்திர வார்ப்புக்கும் ஏற்ப மொழிநடை கையாளப்படும். பொருத்தமான சொல்லை பொருத்தமான இடத்தில் பொருத்தமான அளவில் பயன்படுத்தும் போதுதான் நாவலாசிரியரின் கருத்தும் உணர்ச்சியும் உயிர்ப்புப் பெறும். எளிமையும் இனிமையும் இறுக்கமும் உடைய மொழிநடை வாசகனை இறுதிவரை சலிப்பூட்டாமல் நாவலோடு ஒன்றச் செய்யும். இத்தகைய இயல்புகளைக் கொண்டே நாவல்களைப் படைத்துள்ளார்.

இவருடைய நாவலின் மொழிநடைச் சிறப்பானது சமூகங்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளை எடுத்துக் காட்டும் கருவியாக வ.அ இராசரத்தினத்தின் மொழி நடை அமைந்துள்ளது. இவரின் வெண்மணற் கிராமங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது நாவலின் மொழிநடையை பாத்திரங்களின் உரையாடல்களின் மொழிநடை, வருணனை நடை, மரபுச் சொற்றொடர்கள்,மரபுச் சொற்கள், பழமொழிகள், இழிநிலையான பேச்சு வழக்கு, பிறமொழிப் பயன்பாடு, சாதி வழக்கு, பிரதேச வழக்கு போன்ற மொழிநடைகளை எடுத்துக் கையாண்டு நாவலைப் படைத்துள்ளார். இத்தன்மைகளைக் கீழே விரித்து நோக்குவோம்.

பாத்திரங்களுக்கு இடையிலான உரையாடல்கள் அளவுக்கு அதிகமாக இடம்பெறவில்லை. அதாவது பாத்திரங்களுக்கு அதிக உரையாடல்களைக் கொடுக்காது சம்பவங்களின் மூலமாக கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றார்.

"துறையடியில இருந்து நான் அம்பலவாணனோட சைக்கிளில தான் வந்தனான்"

"இல்லம்மா முதல்ல நான் பெரிய வாத்தியாரைச் சந்திக்க வேணும்"

"எனக்கு எத்தனையோ கடமைகள் இருக்கின்றன"

"எனக்கு கிட்டாத சர்வகலாசாலை படிப்பு என் தம்பிமாருக்கும் தங்கைமாருக்கும் கிடைக்க வேண்டும்"

நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களையும் சூழற் பின்னனியையும் கூற விளையும் நாவலாசிரியர் வருணனை மொழிநடையைக் கையாண்டுள்ளார். வருணனைகள் யாவும் ஆசிரியரின் ஊற்றுக்களாக அமைந்துள்ளதால் இலக்கியத் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எடுத்துக் காட்டுக்களாக.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"கோபம் அவள் முகத்திற்கு செம்மை சேர்த்தது. நீலக் கடலின் ஆழப்பரப்பிலே வட்டப்படகோட்டும் அவள் வண்ண விழிகளை துடிக்கும் அவள் செம்பவள உதடுகளைத் தாமோதரம் பார்த்துக்கொண் டேயிருந்தான்"

"மரக்கொத்துக்களினூடே அர்த்த சந்திரன் நிலவைப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. திடீரெனச் செட்டைகளைத் தட்டிக்கொண்டு சௌந்தரத்தின் வீட்டுப் பனிச்சை மரத்திலிருந்து சேவல் கூவியது. அதைத் தொடர்ந்து எல்லாச் சேவல்களும் முறைவைத்துக் கூவின. அக் கூவல்களிடையே மணல் ஒழுங்கையில் சரசரத்துச் செல்லும் கட்டை வண்டிகளின் சப்தமும் கிலு கிலுத்துப் பறந்து செல்லும் கரிச்சான் குருவிகளின் ஓசையும் கேட்டன. தூரத்தே குட்டிக்கரச்சி பள்ளி வாசலிலிருந்து பாங்கு சொல்லும் மோதீனின் குரல் காற்றிலிழைந்து வந்தது. இந்த மண்ணுலகத்து நல்லோசைகளையெல்லாம் கேட்டபடி படித்துக் கொண்டிருந்தான் தாமோதரம்"

பிறமொழிப் பயன்பாடு மக்களின் நாளாந்த உரையாடல்களில் பிறமொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்ற தன்மையினை இந் நாவலிலும் பரவல–ாக பிறமொழிச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். அதற்கான எடுத்துக் காட்டுக்களாக சில தரப்படுகின்றன.

லீவு, ஏ.எல், ஸ்கொலர்சிப், ரெஸ்ட், பிறின்சிப்பல், டாக்டர், சேர், டெஸ்சில், கிளாஸ், டோச்லைட், மெயின், எம்.பி, லவுட் ஸ்பீக்கர், எஸ்.எல்.சி, ரீச்சர், டிஸ், ரியூசன், எக்ஸ்பேட், றோட், ரிப்பன், ரேடியோ, சிலோன், கொமெண்ட், மாஸ்டர்,

பிரதேச வழக்குச் சொற்கள்.

திருகோணமலை பிரதேசத்திற்கே உரித்தான சொற்களைக் கையாண்டு நாவல்களை படைத்துள்ளார். அவற்றில் சிலவற்றை எடுத்துக் காட்டுகளாக கீழே பார்ப்போம்.

1. புக்கை – இறுக்கமான சூழ்ப்பதத்தில் இருத்தல்
2. அமுசடக்கு – வெளியில் தெரியப்படுத்தாது இருத்தல்
3. புத்தியறிதல் – பெண்கள் பருவமடைதல், பூப்பெய்தல்
4. சீனம் – நெல்லின் ஒரு இனம்
5. தைப்பூசம் கழிதல் – தைப்பீச நட்சத்திர நாள் செல்தல்
6. கல்லுதல் – தோண்டியெடுத்தல்
7. பெத்தப்பா – பாட்டன் முறையானவரை அன்பாக அழைத்தல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடுக்களை, அருங்கோடை, பரண், கொல்லை, பட்டிக்காரருக்கு, படலை, கரைச்சை, குடம், துலாம்பரம், கைக்கிண்டி, செம்பாதி நேரம், வரம்பு, கழற்றுவன்

நாவலாசிரியர் கையாளும் மொழிநடைகளில் செந்தமிழ் வழக்குகள் காணப்படுகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியர் தான் கூறவந்த விடயத்தினை வாசகர் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் உவமை அணிகளைக் கையாண்டுள்ளமையினை அவதானிக்க முடிகின்றது.

"கல்யாண ஊர்வலத்தில் செல்பவனைப் போல"

"செவ்வானம் போல மின்னும்"

"வீணையைப் பறிகொடுத்த சரஸ்வதியைப் போல"

"வைகறைப் பனியில் தோய்ந்து இதழ் விரிக்கும் மல்லிகையைப் போல"

"முதுகுத் தோலை உரித்து விடுவது போல"

"கார்த்திகைப் பூப்போல"

"வெறிகாரனைப் போல"

இதிகாச புராணக் கதைகளின் சில விடயங்களை எடுத்துக்கொண்டு தன் கருத்தினை வெளிப்படுத்தியமை இவரின் சிறந்த மொழிநடையாக அமைகின்றது.

"இந் நாட்களிற்தான் அருச்சுனன் காண்டவம் என்ற வனத்தை எரித்தானாம்"

"என்று மகாபாரதப் பெருமை பேசிக் கொள்கிறார்கள்"

"ஏகலைவன் கட்டைவிரலைத் தட்சனையாகக் கொடுத்து தான் கற்ற வித்தையையே செயற்படுத்தாமல் விட்டது போல"

வரலாற்றுக் கதைகள் சிலவற்றினைக் கதைகளோடு இணைத்துச் செல்வது அவரின் சிறந்த மொழிநடைப் பண்பாக திகழ்கிறது.

"குளக்கோட்டு மன்னன் அவருக்கு கோயில் கட்டி கந்தளாய் குளத்தையும் அதனருகே வயல்களையும் ஏற்படுத்தினானாம்"

"சோறுடைய சோழவள நாட்டின் தலைநகரான தஞ்சாவூரையும் அதன் பொன் கொழிக்கும் வயல்களின் நடுவே சோழ மன்னன் ராஜராஜன் கட்டிய பெருவுடையார் கோவில்.."

"1624ம் ஆண்டு கொன்ஸ்ரன்ரி டிசா என்ற போர்த்துக் கீசத் தளபதி இடித்து தரைமட்டமாக்கி கோயிற் கற்களைக் கொண்டு கோட்டை கட்டினானாம்"

படைப்புக்களின் முக்கியமான சில பகுதிகளை பொருத்தமான இடங்களில் கையாண்டு கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"பைபிளிலிருந்து ஞானி சாலமோனின் உன்னதப் பாடல்களைப் படித்திருக்கிறான்.."

"என்ற திருமூலரின் திருமந்திரத்தை நினைந்து கொண்டார்"

அனைவரும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையில் மொழிகளைக் கையாள்தல்.

"நேற்று இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே அத்தான்.."

சிறு சிறு வாக்கியங்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

"நானும் ராணியாகத்தான் இருப்பன்"

"எந்த நாட்டுக்கு"

"ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்குத் தான் ராணியாக இருக்க வேண்டுமோ"

"பிறகு"

"சொல்லட்டா"

அதாவது இதனை உரையாடல் தன்மை சார்ந்த மொழிநடையாகவும் கொள்ள முடியும்.

திறமையான வினாக்களைக் கொண்டு தான் கூறவந்த கருத்துக்களை அழுத்தம் கொடுக்கும் வகையில் இவருடைய மொழிநடை காணப்படுகின்றது.

இரட்டைக்கிழவி : கமகம, சந் சந், கல கல, முணுமுணு
அடுக்குத்தொடர் : அணி அணியாய், குடங்குடமாய்,
அடுக்கிடுக்குத் தொடர் : செக்கச்சிவந்த , கன்னங்கரிய
மரபுத்தொடர் : கைவிரித்தல், சாமியாடிக்கொண்டிருந்தல்

8. இந் நாவலில் உடலுழைப்பின் முக்கியத்துவம் எடுத்தாளப்படும் தன்மையினை எடுத்துக் காட்டுகளுடன் விளக்குக?

இந் நாவலாசிரியர் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களை முதன்மைப்படுத்திக் கூறுவதோடு உடலுழைப்பிற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந் நாவலைப் படைத்துள்ளமை மிக்க சிறப்புடையது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவலில் வரும் அனைத்து துணைப்பாத்திரங்களும் உடலுழைப்போடு தொடர்பு பட்டவர்களாகவே அறிமுகம் செய்து கதை நகர்த்திச் செல்லப்படுகின்றது. அந்த வகையில் தாமோதரத்தின் தந்தை மயில்வாகனம் சிறந்த உழைப்பாளி, தொடர்ச்சியாக ஏதோ ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதாக கதை படைக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மயில்வாகனத்திற்கு ஐம்பது வயதிருக்கும். இவர் இன்றுவரை காவுதடியைத் தூக்கி உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். தாமோதரத்திற்கு அறிவுதெரிந்த வரையும் அதற்கு முன்னரும் இத் தடியினைத் தூக்கிக் கொண்டு பட்டியில் பாலையும் காட்டு மிருகங்களின் இறைச்சியையும் காவுதடியில் கொண்டுவந்து தனது குடும்பச் சுமையைக் குறைப்பதற்கு கடும் பிரயாசப்பட்டார்.

"எத்தனை ஆண்டுகளாக அவர் இந்தக் காவுதடியைச் சுமக்கிறார்..."

"மயில்வாகனத்தால் இன்னமும் படுத்திருக்க முடியாது. வீட்டிலே தரிக்கவும் முடியாது.."

"உன்னோடை கதைக்கக்கூட முடியலை மகன்...."

"குடும்பச் சுமையைக் குறைக்கும் கைங்கர்யத்தில் அக் காவுதடி காலங்க–ாலமாக அவருக்கு கைகொடுத்திருக்கிறது"

ஆகவே மயில்வாகனம் தொடர்ச்சியான உழைப்பாளியாகவும், தன் பிள்ளைக ளோடு கதைக்கக் கூட நேரமில்லாது உழைப்பவனாகவும், ஒரு உழைப்பில் மட்டும் ஈடுபடாது ஏனைய உழைப்புக்களிலும் ஈடுபடுகின்றார். முதுமைப்பருவம் வந்ததும் உழைப்பிலிருந்து ஓய்வு பெறாது உழைப்பில் ஈடுபடுகிறார்.

அடுத்து கோணமாமலைக் கிழவர் என்னும் பாத்திரத்தின் ஊடாக உழைப்பின் முக்கியத்துவம் முதன்மைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. அதாவது அறுபது எண்பது வயது மதிக்கத்தக்கவர். இவருக்கு முப்பது ஏக்கர் வயல்காணி இருக்கிறது. அங்கு வயல் உழுது நெல் விதைத்து அறுவடை செய்து நெல் மூட்டைகளை வீட்டுக்குக் கொண்டு வரும்வரை தொடர்ச்சியாக உழைப்பவராகவே இப் பாத்திரத்தைப் படைக்கப் பட்டுள்ளது.

"குடியிருப்புத் திடலை உழுது இராசவள்ளி, வற்றாளை""மீதியில் கச்சான்"

"தனது கறிக்காக கத்தரியும் வெண்டியும் மிளகாயும் நடுவார்"

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"பள்ளப் பகுதியை பார்த்து மூத்த நெல் விதைப்பார்"
"காலங்குறைந்த சீனாட்டியை விதைத்தால் தைப்பூசம் கழிய எல்லாமே அறுவடைக்குத் தயாராகி விடும்..."

"அரிவுவெட்டிச் சூடடித்து வீட்டுக்குத் திரும்ப பங்குனி நடுப்பகுதி ஆகிவிடும். அந்த ஆறு ஏழு மாதங்களும் கண்டக் காட்டு வெளியிலே ஒரு தவசியாகத்தான் அவர் வாழ்க்கை நடத்துவார்"

இவ்வாறு கோணமலைக் கிழவர் வயல் விதைத்து அறுவடை செய்து வரும் வரையும் வயலிலே தங்கி தொழிலில் ஈடுபட்டு வீட்டிலே மூட்டையாக நெல் அடுக்கும் வரையும் உழைப்பில் ஈடுபடுவார்.

அடுத்து உழைப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பாத்திரமாக நாகேந்திரன் படைக்கப்படுகின்றான். இவர் தயிர் விற்று உழைக்கும் செயலில் ஈடுபடுகின்றார். அதாவது தாய் தங்கச்சிகளினால் உறையிடப்பட்ட தயிர்களை திருகோணமலைக்கு கொண்டு சென்று விற்கும் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றார்.

"தயிர் விற்க நாளாந்தம் திருகோணமலைக்குப் போறான்"

என்னும் தாயின் உரயைாடலின் மூலம் உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

அடுத்து சௌந்தரத்தின் செல்லையா என்னும் பாத்திரமும் உழைப்பை முதன்மைப் படுத்துவதாக படைக்கப் படுகின்றது. காணிகளைக் குத்தகைக்கு வாங்கி நெல் விதைக்கின்றார்.

"நாலு ஏக்கர் நீர்ப் பாய்ச்சற் காணியைக் குத்தகைக்குப் பெற்றுக் கொண்டார்"

"செல்லையா தம்பலகாமத்து விதைப்பை முடித்துக் கொண்டு...."

இவ்வாறு செல்லையா என்னும் பாத்திரத்தின் ஊடாக உழைப்பு முதன் மைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

நாவலில் வரும் பெண் கதாபாத்திரமான தாமோதரத்தின் தாய் தெய்வானையும் வீட்டில் சும்மா இருப்பதில்லை. சிறு சிறு வருமானம் ஈட்டக்கூடியளவுக்கு தொழிலில் ஈடுபடுவாள். மகன் நாகேந்திரனின் வியாபாரத்திற்காக வல்லிபுரத்திடம் பால் வாங்கி தயிர் உறையவிட்டு பேணியில் அடைத்துக் கொடுத்து வருமானத்தைத் திரட்டு மளவுக்கு உழைக்கிறாள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"நாகேந்திரமும் அம்மாவும் அட்டைப் பெட்டிகளுக்குள்ளே தயிர்ப் பேணிகளை அடுக்கிக் கொண்டிருந்தனர்"

"மண் மிடாவிற் காய்ச்சிய எருமைப்பாலை பாற்பேணிகளிலும் சிறிய போத்தல்களிலும் உறையிட்டு முடித்த தெய்வானை"

வீட்டின் பின்புறமாக கத்தரி, வெண்டி என்பனவற்றை பயிரிட்டு வருபவளாகவும் காட்டப்படுகின்றது.

"கொல்லைக்குள் கத்தரியும் தக்காளியும் வெண்டியும் காய்த்துக் கொழித்துக் கொண்டிருந்தன"

"தம்பி நீ வரட்டும் என்டுதான் ஒரு வற்றாளை வரம்பை பிடுங்காம விட்டிருந்தனான்"

அத்துடன் தம்பலகாமத்தில் வசிக்கும் தாமோதரத்தின் மாமனார்கள், மச்சான்மார்கள் ஏனையவர்களும் உழைப்பில் ஈடுபடுவதாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

"மூத்தவனும் அவரும் உங்கட மாமாவும் வயலுக்கு போயிற்றாங்க. மனோ–னும் திருக்கிணாமலையில பெருமிதி மிதிக்கிறவங்களுக்கு சமைக்க வேணும்" எனும் எடுத்துக்காட்டு சான்றாக அமைகின்றது.

௯. இந் நாவலிற்கு "ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது"என்னும் தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு பற்றி விளக்குக?

தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு என்னும் வினாவுக்கு விடைஇறுக்குவதன் இலகுத் தன்மை கருதி இரு நிலைகளில் இதற்கான விடைகளைப் பதிவு செய்து கொள்வது சாலச்சிறந்ததாகும். அதில் ஒன்று "ஒரு வெண்மணற் கிராமம்" என்னும் பகுதியின் மூலமும். மற்று "காத்துக் கொண்டிருக்கிறுது" என்னும் பகுதியின் மூலமும் தனித் தனியாக பதிவு செய்வதன் மூலம் முழுமையடையும் என்று எண்ணு கிறேன்.

அந்தவகையில் " ஒரு வெண்மணற் கிராமம்" என்னும் பகுதியின் பொருத்தப் பாடுகளை நோக்கின். ஆலங்கேணிக் கிராமத்தைக் கதைக்களமாகக் கொண்ட இந்நாவலானது அக் களமானது வெண்மணல் பாங்கான சூழல் அமைப்புக்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

"ஆலங்கேணிக் கிராமம் முழுமையுமே மணற்பாங்கானதுதான். ஆனால் அந்த மணலிலும் மனித முயற்சியின் காரணமாக..........."

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

என்னும் தன்மை நாவலின் கதைக்களம் வெண்மணல் பாங்கான தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

"ஒழுங்கை மணலிற் கால் புதைத்து அவன் நடந்து செல்கையில்"

"தாமோதரம் மணல் ஒழுங்கையில் நேராக நடப்பதைக் கண்டு அக்கண்கள் கலங்கின "

"கன்னங்கரிய இருளிலே தெருவின் வெண்மணல் பளிச்சென்று வழியைக் காட்டிற்று"

"அவை மணல் ஒழுங்கையால் சென்று வேலும் மயிலும் கடைச்சந்தியிற் திரும்பி கரச்சையில்"

"பங்குனி மாத வெய்யில் ஆலங்கேணி மணலை வறுத்துக் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது"

" இந்தச் சுடுமணலிலே சோளங்கொட்டையைப் போட்டால் பொரிஞ்சு போகும்"

"தெருப்படலையைத் திறந்து கொண்டு பசையற்ற வெண்மணலிலே சௌந்தரத்தின் முயற்சியால்"

"மணல் தெருவிலே நடந்து பாடசாலையைத் தாண்டியதும் இடப்பக்கமாக...."

"ஆடிமாதம் மணலை வாரியிறைத்துக் கொண்டு சோழகக் காற்று கடூரமாக வீசிற்று......"

இவ்வாறான தன்மைகளை எடுத்து நோக்குகின்றபோது. இந்நாவலின் கதைக்களமாக காணப்படும் ஆலங்கேணிப்பிரதேசத்தினை வெண்மணல் சார்ந்த சூழல் அமைப்பினைக் கொண்டு அமைந்தமையினைப் பார்க்கின்றபோது. இந்நாவலிற்கான தலைப்பின் முற்பகுதி சாலப்பொருத்தமானதாக காணப்படுகின்றது.

அடுத்து 'காத்துக் கொண்டிருக்கிறது' என்னும் பகுதியின் பொருத்தப்பாட்டினை எடுத்து நோக்குவோமாயின். 'பொறுத்தார் பூமியாள்வார் பொங்கினார் காடாள்வார்.' என்னும் முதுமொழிக்கு அமைவாக காத்திருப்பினால் அடைந்த பெரும் நன்மைகள் இந்நாவல் எடுத்து இயம்புகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் உள்ள பாடசாலை ஓலைக் கொட்டில்களாகவும் ஓர் இரு வெளியூர் ஆசியர்களோடு இயங்கி வந்த அவ்வூர் பாடசாலையினை சீமெந்துக் கட்டிடங்களாகவும் அவ்வூரவர்களில் 14 ஆசிரியர்கள் கல்வி கற்பிக்கும் ஓர் உயர்ந்த இடத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கும் இருபது வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதாயிற்று என்று. தலைமையாசிரியர் சின்னத்தம்பி வாத்தியாரின் கருத்து, காத்திருப்பின்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

முக்கியத்துவம் சார்ந்ததாக காணப்படுவதனால். இந்நாவலிற்கு இத்தலைப்பு சாலப் பொருத்தமானதாக அமைகின்றது.

"நான் இங்கே வந்தபோது நான்கே நான்கு ஆசிரியர்கள். எவருமே ஊரவர் இல்லை. அன்றைக்கிருந்த ஓலைக் கொட்டிலைக் கற்கட்டடிமாக்கினேன் உங்களின் உதவியுடன். இப்போது இங்கே இரண்டு மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. பதினான்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோருமே இவ்வூரவர்கள். அவர்களை உருவாக்க இருபது ஆண்டுகள் எடுத்தன. இன்னும் சில வருடங்களில் இங்கே பல பட்டதாரிகள் இருப்பார்கள். டாக்டரும் என்ஜினியரும் கூட வருவார்கள். ஆசிரியர்கள்மட்டுமல்லபலஉத்தியோகங்களிலும்என்மாணவர்கள்இருப்பார்கள்.இந்த நிலையை அடைய இருபது ஆண்டுகள் காத்திருந்தேன்...."

என்றும் அத்துடன் தலைமை வாத்தியார் பிரியாவிடை நிகழ்வின் போது ஆற்றிய உரையில் முக்கிய விடயம் ஒன்றினைக் கூறி அதனை வலியுறுத்துகின்றார்.

"ஆசிரியர்களுக்கும் நான் 'காத்திருங்கள்' என்ற மந்திரத்தைத் தான் உபதேசிக் கிறேன். ஆம் காத்திருப்பிலேதான் இவ்வூரின் முன்னேற்றமே இருக்கிறது. இக் கிராமத்து இளைஞர்கள் காத்திருப்பதில்லை. இளம் வயதிலேயே வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தொடங்கிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது தான் இவ்வூரின் முக்கிய குறைபாடு"

இவ்வாறு பெரியவர்கள் முதல் சிறியவர்கள் வரையும் காத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறி காத்திருப்பதே சிறந்த வழி என்றும் காத்திருக்காமையினால் ஏற்படும் இழுக்குகள் பற்றியும் பேசுகின்றார்கள்.

ஆகவே இத்தன்மைகளைப் பார்க்கின்றபோது இத்தலைப்பின் பிற்பகுதியும் சாலப் பொருத்தமாகவே காணப்படுகின்றது. அத்துடன் பிரதான நாயகனும் நாயகியும் காதல் வயப்பட்டு திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு தாமோதரத்தின் வருகைக்காக காத்திருப்பதாக இறுதியில் கதை நகரந்து செல்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாறு மேற்கண்ட தன்மைகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது இந் நாவலின் தலைப்பிற்கு ஏற்றாப்போல் ஆரம்பம் முதல் முடிவு வரையும் வெண்மணல் சார்ந்த கிராமமாக நாவல் கதைக் களங்களைக் காட்டுவதன் மூலமும். காத்திருப்பின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பேசியும் அதனைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என வலியுறுத் துவதோடு காத்திருக்காமையினால் இளம் சமூகம் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகும் தன்மையினை எடுத்துக் கூறுவதாக அமையும் இந்நாவலுக்கு இத் தலைப்பு மிகவும் சாலப் பொருத்தமாகவே காணப்படுகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

10 "ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்ற நாவலில் கிராம அபிவிருத்தி பற்றிய இளைஞர்கள் சிந்தனைகள் சித்தரிக்கப்படுமாற்றினை எடுத்துக் காட்டுக்களுடன் விளக்குக.

இந்நாவலில் வலம் வரும் இளம் கதைமாந்தர்கள் நல்லதொரு சமூகச்சிந் தனை உடையவர்களாக படைக்கப்பட்டுள்ளதனை படிக்கும் போது அவதானிக்க முடிகின்றது. இங்குள்ள இளம் கதைமாந்தர்களாக தாமோதரம், பாலன், பரமன், மற்றும் சௌந்தரம் உட்பட இன்னும் சிலர் காணப்படுகின்றனர்.

இதில் தாமோதரம் என்னும் கதாபாத்திரம் இவ்வினாவிற்கு எந்தளவிற்குப் பொருத்தப்பாடு உடையது என்பதனை நோக்குவோமாயின். இப்பாத்திரம் சமூகம் சார்ந்ததும் வாழ்வியல் சார்ந்ததுமான ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கொண்டவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது தான் உட்பட தனைத்துப் பிள்ளைகளும் கல்விகற்று கல்வி அறிவு உடையவர்களாக மாற, மாற்ற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையோடு பயணிப்பவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். அத்துடன் ஊரில் காணப்படும் பெண்கள் கல்வி கற்கக் கூடாது என்னும் மூட நம்பிக்கைக்காக குரல் கொடுப்பவனாக காணப்படுகின்றான்.

"ஏன் நீ பாடசாலைக்குப் போகல்ல' 'அதை உங்கட மாமாட்டக் கேளுங்க" என்னும் கதைவரிகளினைப்படிக்கும் போது உணர்ந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

அத்துடன் கிராமத்திற்கு வருகின்ற எம். பி யிடம் கிராம அபிவிருத்தி தொடர்பாக மனு எழுதிக் கொடுத்து கிராம அபிவிருத்திக்கு அதிக ஈடுபாடுகொண்ட வனாக தாமோதரத்தினைக் காட்டுகின்றார். பொது வேலைகளிற்காக தேவையற்ற அதிக செலவுகளைச் செய்யாது அதனைக் கொண்டு எமது கிராமத்தினை விருத்தி செய்ய வேண்டும் என்னும் நற்சிந்தனை கொண்டவனாக காணப்படுகின்றான்.

"அவரை வரவேற்கத்தான் வேண்டும் ஆனால் பந்தல் போடவோ மேடை அமைக்கவோ,லவுட்ஸ்பீக்கர் கட்டவோ தேவையில்லை ஏனென்றால் அவர் முதற் தடவையாக இங்கு வரவில்லை. மக்கள் குறைகளைக் கேட்கவே வருகிறார். அதற்காக நாம் மக்களுக்கு உதவிசெய்து அவர்களை நெறிப்படுத்தலாம். நாம் செய்ய வேண்டியது அதுதான்..." என்னும் வரிகள் மேற்கூறிய கருத்துக்களோடு தொடர்புபட்டுச் செல்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

பாலா, பரமன் என்னும் இரு இளைஞர்களும் கிராமத்தை அபிவிருத்திப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லவேண்டும் என்னும் சிந்தனைகளோடு தொடர்புள்ளதனை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவாது எம்.பி.யை அழைத்து தமது கிராமத்துக் குறைகளை எடுத்துக் கூறி அக்கிராமத்தினை அபிவிருத்தியடையச் செய்ய வேண்டும் என்னும் உணர்வினையுடையவனாகுகின்றான். இதனை

"ஒண்ணுமில்ல நம்ம எம்.பி நாளைக் காலையில இஞ்ச வாரார். நேற்றுத் தான் அறிவிச்சிருந்தார். நாளைக்குப் பத்து மணியயளவில வந்து சாயந்தரந்தான் திரும்புவாராம், இந்த ஊரில மக்கள்ர குறைகளை அறிய வேண்டுமாம், அதுக்குத் தான் வாறாராம் என்று விளக்கினான் பாலா...." என்னும் கதைவரியினூடாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வாறான தன்மைகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது இந்நாவலில் வரும் இளஞ்ஞர்களின் உரையாடல்களை நோக்குமிடத்து தம் கிராமத்தினை வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டும் என்னும் உணர்வு கொண்டுள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

11. நாவலிற்கு இருக்கும் முக்கிய பொதுப் பண்பை வரையறுத்து. அவை "ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" எனும் நாவலில் எவ்வளவு தூ ரம் இழையோடப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பரிசீலிக்க.

ஐரோப்பியர்களின் வருகையினால் தமிழிற்கு கிடைத்த புதினமே நாவல் இலக்கியமாகும். குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தியைப் பற்றியதாக மாந்தர்களையும் ஆழ்ந்த நோக்கத்தையும் உடையதாக அமைந்து உரைநடையில் இடம் பெறும் புனை–கதைதான் நாவல் என்று களைக் களஞ்சியம் கூறுகின்றது. அதாவது நாவல் என்பது உரைநடையில் எழுதப்படும் படைப்பிலக்கியமாகும்.

நாவலிற்குரிய பண்புகளில் ஒன்றாக அமைவது நல்லதொரு கதையாகும். வெண்மணல் பாங்கான ஆலங்கேணிப் பிரதேசத்தைக் கதைக் களமாகவும் தாமோதரத்தைப் பிரதான பாத்திரமாகவும் கொண்டும் கல்வியயின் முக்கியத்துவம் பெண்கள் கல்வியின் தேவையினையும் வலியுறுத்துவதாகவும் கிராம அபிவிருத்திக்கு கல்வி மட்டுமன்றி, சிறந்த உழைப்பாளிகளும் தேவை என்பதை வலியுறுத்துவதோடு கிராம அபிவிருத்திக்கு இளைஞர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிக் கூறுவதாக இந்நாவல் கதை அமைந்துள்ளது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நாவலிற்குரிய பண்புகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பாத்திரங்கள் மிக முக்கியம் பெறுகின்றன. கதைக் கருவினை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ப உணர்ச்சி பூர்வமானதும் உயிரோட்டமானதும் பிறரைக் கவரக்கூடியதுமான வகையில் அமைக்கப்பட்டடள்ளது. நாவலின் பாத்தரம் பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. (பாத்திரங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளலாம்.)

அடுத்து நாவலிற்குரிய பண்புகளில் மொழிச் செம்மை மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றது. யாவரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் இயல்பான நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பொருத்தமான இடங்களில் பிரதேச ரீதியிலான பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் வேற்றுமொழிச் சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டடள்ளது. பாத்திரங்களுக் கிடையிலான உரையாடல்கள் அதிகம் இடம்கொடுக்காது, சம்பவங்களினூடாக கதை நகர்த்திச் செல்லப்பட்டுள்ளது. வருணனைகள், அணிகள், மரபுச் சொற்கள், மரபுத் தொடர்கள் எனப்பல வகைப்பட்ட தன்மைகளோடு மொழிகையாளப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக நாவல்கள் யாவும் ஏதொவொரு படிப்பினையைத் தருவதாக அமையும் அதேபோல "ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்னும் நாவலும் படிப்பினைகளைத்தருவதாக அமைந்துள்ளது. அனைவரும் கல்வி கற்க வேண்டும், பெண்கள் கல்வி கற்க வேண்டும், உயர்வடைவதற்கு நீண்ட காலம் காத்திருக்க வேண்டும் எனப் பலபடிப்பினைகளைத் தருவதாக இந்நாவல் அமைந்துள்ளது.

மற்றும் ஓர் பண்பாக அமைவது கதைக்கருவுக்கு ஏற்ப பொருத்தமான பண்பினைக் கொண்டிருத்தல். அதாவது கதைக் களம் வெண்மணல் சார்ந்த பிரதேசமாகவும் காத்திருப்பின் முக்கியத்துவத்தையும் அதனால் கிடைத்த நன்மை கள் பற்றியும் பேசுவதனால் "ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது" என்னும் தலைப்பு இட்டு இந்நாவலை அழைத்தனர்.

இவ்வாறு நாவலிற்கு உரிய பண்புகள் பலவற்றை இந்நாவலில் காணக் கூடியதாக அமைந்துள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

12. ஆசிரியர் வ. அ.இராசரத்தினம் அவர்கள் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக. (வயித்தி அந்தோனி இராசரத்தினம் 1923 –2001

- திருகோணமலை மூதுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்.
- ஈழத்து மண்வாசனை ததும்ப நாவல்கள் படைத்தவர்களில் முதன்மை யானவராக மிளிர்கின்றார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

- பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக கடமையாற்றினார்.
- பல்வேறுபட்ட புனைபெயர்களில் படைப்புக்களைப் படைத்துள்ளார். (ஈழநாகன், கீழக்கரை தேவநேயப்பாவணார், வியாகேசதேசிகர்)
- கவிதை,சிறுகதை,நாவல், நாடகம், கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, விமர்சனம், ஆய்வு முதலான பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்.
- இவரின் முதற் சிறுகதையாக மழையால் இழந்த காதல் என்னும் சிறுகதையினை 1946 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.
- முதற் கவிதை 1948இல் எரிமலை பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

இவர் எழுதிய நாவல்களாக கொழுகொம்பு, துறைக்காரன், கிரளஞ்சப் பறவைகள், மண்ணில் சமைந்த மனிதர்கள், மற்றும் ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகிறது (சிறுகதைத் தொகுதி), தோணி, பூவரசம் பூ மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை, மூதூர் அந்தோனியயார் கோயிலின் பூர்வீக வரலாறு (சரித்திரம்), இலக்கிய நினைவுகள் (சுயசரிதம்)

13. சமூகப்பிரச்சினை இந் நாவலில் மேற்கிழம்பும் சுட்டிகளை எடுத்துக்காட்டுக் களுடன் தெளிவுபடுத்துக.

ஒரு வெண்மணல் கிராமம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்னும் நாவலில் சாதி சார்ந்த சமூகப் பிரச்சனை மேற்கிழம்புவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது திருமணம் செய்வதற்கு ஏற்ற சாதியமையவேண்டும் என்ற ஒரு வரையறையுள்ளது. அதாவது நாவலின் பிரதான காதாபாத்திரத்தின் அண்ணன் நாகேந்திரம், சாதிமாறித் திருமணம் செய்தமையினால் அவனோடு அவனின் தகப்பனார் நீண்ட காலமாக கதைக்காது இருப்பதன் மூலம் இதனை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

"அவன் ஒரு குற்றமும் செய்யல்ல. தானும் தன்பாடுமா வாழுறான். இவர்–தான் அவள் சாதில குறைவு என்டு கழிச்சு வைச்சிருக்கார். எத்தனை நாளைக்கு என்டு பார்ப்பம்"

தம்பலகாமத்தில் சாதிசார்ந்த எண்ணக்கரு உச்சக்கட்டம் பெற்றிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. எந்தளவுக்கு வளமானதாக இருந்தாலும் சாதியில கடும் கொள்கையுடையவர்களாக காட்டப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஆலங்கேணியில் சிகை அலங்கரிப்பவர்களோடு பழகுவதைப்போல தம்பல–காமத்தில் பழகமுடியாது. என்றும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

"இங்க சிகை அலங்கரிக்கும் பரமனோடு பழகுதைப்போலத் தம்பலகாமத்தில் முடியுமா?"

குறைந்த சாதிக் காரர்களை ஓர் இடத்தில் ஒதுக்கிவிடுவார்கள்.

"இந்த இருசாராரும் குறைந்த சாதிக்காரர் என்று சிலரைச் சிப்பித்திடலிலே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள்."

குறைந்த சாதிக்காரர்களுக்கு சொம்பிலே குடிக்க தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

"அந்தக் குறைந்த சாதிக்காரர்களுக்குச் செம்பிலே தண்ணீர் கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள்"

குறைந்த சாதிக்காரர்கள் ஆலயத்தில் அங்கப்பிரதட்சணை செய்யவிட மாட்டார்கள்.

"கோயிற் பிரகாரத்தில் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்யக் கூடவிடமாட்டார்கள்..." தம்பலகாத்தில் உள்ள சாதியமைப்பின் இறுக்கத்தினைப்போல ஆலங்கேணியல் காணப்படவில்லை என்பதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

1. இந்நாவலில் சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு கல்வியின் முக்கியத்துவம் எவ்வளவிற்கு அவசியம் என்பதனை எடுத்துக்காட்டி விளக்கு?

2. இந்நாவலில் இல்லற வாழ்வின் சிறப்பு மேற்கிளம்புமாற்றினை எடுத்துக்காட்டி விளக்கு?

3. இந்நாவலில் சகோதரபாசம் காணப்படுமாற்றினை எடுத்துரைக்க?

4. இந்நாவலில் விருந்தோம்பல் பண்பின் தன்மையினை சுருக்கமாகக் கூறுக?

5. இந்நாவலில் இறைநம்பிக்கை காணப்படுமாற்றினை சுருக்கமாக விளக்குக?

6. "மறைப்பிற்காகக் கட்டிய கிடுகுவேலிக்குள்ளாதான் உலகத்தைப் பார்க்குது நம் பெண் சமூ கம் எப்பதான் இவர்கள் நேரடியாக உலகத்தை பார்க்கப் போறார்களோ" என்ற கூற்றினூடாக ஆசிரியர் வெளிப்படுத்த விளைந்த விடயங்களை தெளிவு படுத்துக?

7. சௌந்தரம் என்ற பாத்திரத்தின் மூலம் பெண் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை நாவலாசிரியர் எவ்வாறு உணர்த்துகின்றார்?

11335
பட்டினமும் சூழலும் பிரதேச சபை பொது நூலகம் உப்புவெளி 11336
Uppuveli Public Library
0011335

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருகோணமலை
பட்டினமும் சூழலும் பிரதேச சபை
பொது நூலகம்
குடாக்கரை / உப்புவெளி / சாம்பல்தீவு

வகுப்பெண்.................வரவுப்பகுதிப்பெண்......................

இந்நூலை பதினான்கு நாட்களுக்குள் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு தவறுமிடத்து ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஐம்பது சதம் குற்றப்பணம் அறவிடப்படும்.

මෙම පොත දවස් දාහතරක් ඇතුළත ආපසු භාරදිය යුතුය. නොමැතිනම් ශත පණහක් බැගින් එක් එක් දවස වෙනුවෙන් ගෙවීමට සිදුවේ.

4/4/2019
830

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆலங்கேணிக் கிராமம் சார்ந்த பிரதேச நாவலாகவும் அக்கிராமத்தினரின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை நிறைகளோடும் குறைகளோடும் சித்திரிக்கும் நாவலாகவும். இரத்தமும் சதையுமுடைய பாத்திரங்களைக் கொண்ட நாவலாகவும் உயிர்த்துடிப்பான உரையாடல்களை வெளிப்படுத்தும் நாவலாகவும் அர்த்தப்புஷ்டி தலைப்புடைய நாவலாகவும் தம்பலகாமம் பற்றி சுருக்கமாக பேசும் நாவலாகவும் இவற்றுக்கு அப்பால் எழுத்தாளரது இளமைக்கால வாழ்க்கையின் குறுக்கு வெட்டு முகமாகவும் உண்மையான சிலபாத்திரங்கள் உலாவுமிடமாகவும் இந்நாவல் காணப்படுகின்றது என்பது மிகக் கூற்று அன்று.

மேற்கூறிய விடயங்களில் கணிசமானவை இவ்வினாவிடையில் பேசப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நிதானமாக வாசித்து படிக்கின்ற போதுதான் புலப்படும் என்று நம்புகின்றேன்.

நாவல் வடிவத்திற்குரிய அடிப்படை இயல்புகள் பற்றிப் பேசப்பட்டு இருப்பதும் உயர்தர வகுப்பு மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படுமென்று கருதுகின்றேன். இவ்வாசிரிய நண்பர் மேன்மேலும் தொடர்ந்து தேடல்களில் ஈடுபடுவது அவசியமானது என்பதையும் வற்புறுத்துவது எனது கடனாகின்றது.

பாராட்டுக்களுடன்
பேராசிரியர் செ. யோகராசா
முன்னாள் மொழித்துறைத் தலைவர்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

Distributed By:
LANKA BOOK DEPOT (PVT) LTD.
F.L. 1.14, DIAS PLACE,
GUNASINGAPURA,
COLOMBO 12.
TEL : 0112 341942

ISBN : 978-955-705-199-4
9 789557 051994
Price : 275.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org